

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΒ' – ΤΕΥΧΟΣ 3 – ΜΑΡΤΙΟΣ 2005
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251

<http://www.ecclesia.gr>

e-mail: contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἐπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως
κ. **Σεραφεῖμ**
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμίων
Χρῆστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρῆστος Μπόνης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίαι
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ 179

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
2806, Ἐνημέρωσις περὶ τῶν ἀμέσως ληπτέων μέτρων
τῆς Ι.Σ.Ι. 180
2808, Παραίνετικὴ καὶ Παραμυθητικὴ 184

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου,
Συγχαρητήριος ἐπιστολὴ γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ Προέδρου
τῆς Δημοκρατίας 187

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
Μήνυμα πρὸς τὸν εὐσεβῆ λαὸ γιὰ τὸν ἑορτασμὸ
τῆς 25ης Μαρτίου 188
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου,
Χαιρετισμὸς πρὸς τὸ Συνέδριον τῆς Παγκόσμιας
Ψυχιατρικῆς Ἐταιρείας 190

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἀρχιμ. Τιμοθέου Ἄνθη,
Τὸ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σήμερα 192

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία μέσα ἀπὸ τὰ Κείμενα τοῦ Ἀγῶνος 197

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ Ἑκτακτος Σύγκλησις τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐκλογή Μητροπολίτου
Πατρῶν 199

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

κ. *Ἀναστασίου Μαρίνου,*
Γνωμοδότησις 11/2005, Διορισμὸς ἀλλοδαποῦ Κληρικοῦ
εἰς θέσιν Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου 212
Δυνατότης διώξεως Κληρικοῦ βάσει μαγνητοφωνημένων
συνομιλιῶν 214

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

221

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

224

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

240

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

252

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 935
Ἀριθμ. Διεκτ. 495

Ἀθήνησι τῆ 3ῃ Μαρτίου 2005

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου τασσομένης δεκαπενθημέρου προθεσμίας «Συμπληρωματικὸν Προκαταρκτικὸν Πίνακα» Κληρικῶν προταθέντων διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων καὶ ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα.

Συμφώνως πρὸς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν κατωτέρω προτεινομένων ὑποψηφίων δύναται νὰ ἀσκηθῆ παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ καὶ λαϊκοῦ ἔνστασις ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι οἱ προτεινόμενοι δὲν διαθέτουν τὰ πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικὰ ἢ τυπικὰ προσόντα.

Ἡ ἔνστασις αὕτη δύναται νὰ ὑποβληθῆ εἴτε πρὸς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιερατείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Μάξιμος Εὐθυμιάδης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
2. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Εὐσταθίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
3. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Τσιμόγιαννης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου.

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιερατὴς
† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 735
Ἀριθμ. Διεκπ. 384

Ἀθήνησι τῆ 22α Μαρτίου 2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2806

**ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2806:
ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΑΜΕΣΩΣ
ΛΗΠΤΕΩΝ ΜΕΤΡΩΝ
ΤΗΣ Ι.Σ.Ι.
(18-19.2.2005)**

Πρὸς
Τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Τοῦ λόγου τοῦ θείου καὶ μυστιπόλου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, «*τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;*» (Β' Κορ. ια', 29) ἐνωτισθεῖσα ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνήλθεν εἰς Ἑκτακτον Συνεδρίαν τὴν 18ην καὶ 19ην Φεβρουαρίου 2005 ἐπὶ τῷ τέλει τῆς λήψεως μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς παρούσης κρίσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ ἀγάπη πάντων ἡμῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ ἔτη διακονοῦμεν, μετὰ τῆς γρηγορούσης συνειδήσεως ἡμῶν, ὑπαγορεύουν τὰ προσήκοντα πρὸς ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως, μετὰ πνευματικότητος καὶ φόβου Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία, ἄλλωστε, εἶναι κοινωνία χαρισματικῆ, ἡ ὁποία δὲν σπιλῶνει τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ θεραπεύει τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ἤνοιξαν αἱ ροπαὶ τῆς ἁμαρτίας. Τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας βιώνεται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὡς Σῶμα Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον αὐτοθεραπεύεται καὶ αὐτογεννᾶται διὰ τῆς σωζούσης καὶ πανσθενοῦς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο, ὅμως, δὲν ἀποκλείει τὴν αὐτοκριτικὴν ἡμῶν καὶ τὴν θέασιν τῆς πνευματικῆς ζημίας εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ κόσμου. Ἡ οὐσία τῶν πραγμάτων εἶναι ὅτι πολλὰ πρέπει νὰ διορθωθοῦν ἐντὸς τοῦ οἴκου ἡμῶν.

Ὅθεν, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν ταῖς ὡς εἴρηται Συνεδρίαις Αὐτῆς ἤχθη, κατὰ συντριπτικὴν πλειονοψηφίαν, εἰς τὴν Ἀπόφασιν τῆς ἀμέσου ἐφαρμογῆς τῶν ὡς κάτωθι μέτρων:

α. *Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ἀποτελοῦν ἀμετάκλητον θεμέλιον ἀντιμετωπίσεως πάσης παρεκτροπῆς. Ἡ Ἱεραρχία ὑποχρεοῦται καὶ αὐτοδεσμεύεται νὰ τηρῇ καὶ ἐφεξῆς ἀκριβῶς αὐτούς.*

Ἡ ὡς εἴρηται Ἀπόφασις ἀποτελεῖ, ἀσφαλῶς, αὐτονόητον ὑποχρέωσιν τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὡς ἄλλωστε, δεσμεύονται καὶ κατὰ τὴν Ἀρχιερατικὴν αὐτῶν Ὁμολογίαν. Προτάσσεται, ὅμως, τῶν Συνοδικῶν Ἀποφάσεων προκειμένου ἵνα τονισθῇ ἅπαξ ἔτι ἡ μετ' ἀκριβείας ὑποχρεωτικὴ τήρησις αὐτῶν, ἡ ὁποία συνιστᾶ καὶ βασικὸν θεμέλιον τοῦ Συνοδικοῦ Πολιτεύματος τῆς Ἐκκλησίας.

β. *Εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς δίκας γίνεται ἐφεξῆς δεκτὸς ὁ λαϊκὸς συνήγορος, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐπιθυμητὸν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος πληροῖ τὰς ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ Ν. 5383/1932 ὀριζομένας προϋποθέσεις διὰ τοὺς λοιποὺς παράγοντας τῆς Δίκης.*

Ἡ ὡς εἴρηται Ἀπόφασις δεικνύει τὸν σεβασμὸν τῆς Ἐκκλησίας, τοῦτο μὲν εἰς τοὺς Νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τοῦτο δὲ εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ τὸ κυρίως ἀντικείμενον πάσης Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας.

γ. *Συνιστᾶται Συμβούλιον Γερόντων Κληρικῶν παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ συμβουλευτικῶν χαρακτηριστῶν πρὸς εἰσήγησιν ἐπὶ ἐπιχειρημένων χειροτονιῶν. Τὰ μέλη ὀρίζει ὁ Μητροπολίτης ἐκ τῶν πλέον σεβαστῶν Πνευματικῶν Πατέρων. Ὡσαύτως δέον ὅπως τηρῆται ληφθεῖσα Συνοδικῆ Ἀπόφασις συμφώνως πρὸς τὴν ὁποῖαν οὐδεὶς Ἀρχιερεὺς προβαίνει εἰς χειροτονίαν ὑποψηφίου ἐξ ἄλλης Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας πρὶν ἢ λάβει περὶ αὐτοῦ πληροφορίας παρὰ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ Ποιμενάρχου.*

Ὁ χαρακτήρ τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐκτελεστικός, ἀλλὰ γνωμοδοτικός. Κληρικοί, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν πνευματικὴν ἐμπειρίαν, ἀλλὰ καὶ τὰς γνώσεις ἐξ αἰτίας τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς των μετὸν πιστὸν λαόν, ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ εἰσηγῶνται σχετικῶς πρὸς τὸν οἰκεῖον Ποιμενάρχον, ὡςάκις ἐπίκειται χειροτονία νέου Κληρικοῦ. Ὁ Μητροπολίτης, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν γνώμην των, ὡς ἄλλωστε καὶ ἐν τῇ κανονικῇ συμμαρτυρίᾳ ἀναγράφεται «*παρὰ πολλῶν καὶ ἀξιόπιστων ἀνδρῶν*», ἀποφασίζει τελικῶς αὐτὸς περὶ τῆς τελέσεως ἢ μὴ τῆς χειροτονίας.

δ. *Αὐστηρὰ τήρησις ἐπὶ χειροτονιῶν τῶν ἡλικιακῶν ὀρίων ὡς ἔχει καθορίσει αὐτὰ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας καὶ κυρώσεις ἐπὶ περιπτώσεων παραβιάσεων.*

Δι' Ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀρίζεται ὡς κατώτατον ὄριον διὰ τὴν χειροτονίαν τινός ὡς Διακόνου τὸ 24ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ὡς Πρεσβυτέρου τὸ 26ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀποβλέπει εἰς τὴν εἴσοδον εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ἀνδρῶν μετ' ὠριμότητα καὶ συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των καὶ οὐχὶ νέων οἱ ὅποιοι θὰ διακατέχωνται ἀπὸ ἐπιπόλαιον ἐνθουσιασμὸν καὶ θὰ στερῶνται τῆς καταλλήλου καὶ δεδοκιμασμένης πνευματικῆς συγκροτήσεως.

ε. *Προληπτικὸς ἔλεγχος διὰ συνεντεύξεως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων Ἱεροκληρικῶν ὑπὸ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικῶν Ἔργου καὶ τῶν ὑποψηφίων Πρωτοσυγγέλλων καὶ Γενικῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτρόπων ὑπὸ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀρχιεραγματείας.*

Διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἐπιδιώκεται ἡ ἐξέτασις τῶν

ἱκανοτήτων τῶν ὑποψηφίων Πρωτοσυγγέλλων, Γενικῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτρόπων καὶ Ἱεροκληρικῶν νὰ ἀνταποκριθῶν ἅφ' ἑνὸς εἰς τὴν ὑψηλὴν καὶ πολυεύθυνον ἀποστολὴν τοῦ ἀξιώματός των, ἅφ' ἑτέρου εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τοῦ πληρώματος τῆς κοινωνίας.

στ. *Οὐδεὶς Ἱεράρχης δέχεται φιλοδώρημα δι' οἵανδήποτε ἱεροπραξίαν. Τὸ μέτρο ἀφορᾷ κατὰ βάσιν εἰς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Διὰ τοὺς Σχολάζοντας καὶ τοὺς Ἐπισκόπους μέλλει νὰ ἀποφανθῆ σχετικῶς ἡ Δ.Ι.Σ.*

Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Ὡς ἐκ τούτου παρέλκει ἡ ἀποδοχὴ οἰουδήποτε φιλοδώρηματος τοῦτο μὲν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου «*δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε*», τοῦτο δὲ προκειμένου ἵνα μὴ σκανδαλίζωνται ψυχαὶ «*ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε*».

ζ. *Συνιστᾶται ἀπλότης εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν καὶ ἱεραρικὴν ἀμφίεσιν, ἀποφευγομένων, κατὰ τὸ ἐφικτόν, τῶν πολυτελῶν καὶ προκαλούντων τὸ δημόσιον αἴσθημα ἱερῶν ἀμφίων.*

Οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἔχοντες πρότυπον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν, ὁ ὁποῖος πλούσιος ὢν ἐπτώχευσεν, ἵνα τῇ Αὐτοῦ πτωχεῖᾳ ἡμεῖς πλουτίσωμεν, καλοῦνται διὰ τῆς ἀπλότητος τῆς ἀμφίεσεως αὐτῶν, καὶ παρὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, νὰ μὴ προκαλῶσι τὰς συνειδήσεις πιστῶν «*ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δώμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ*».

η. *Σύστασις Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ μετ' ἐπιμετοχὴν 5 Κληρικῶν καὶ 5 Λαϊκῶν αἰρετῶν ὑπὸ τῶν Ἐφημερίων, διὰ 3 ἔτη, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου, τὸ ὁποῖον ἐπιλαμβάνεται τῶν σοβαρῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ γνωμοδοτεῖ σχετικῶς.*

Διὰ τῆς Ἀποφάσεως αὐτῆς θεσμοθετεῖται ἡ κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας συμμετοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ἀλλὰ καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ «*βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον*», εἰς μείζονος σημασίας Ἐκκλησιαστικὰ θέματα διὰ τῆς συμβουλευτικῆς διατύπωσης τῆς γνώμης αὐτῶν.

θ. *Καθιέρωσις ἐτησίων κληρικολαϊκῶν συνελεύσεων μετ' ἐπιμετοχὴν τῶν ἐνοριτῶν εἰς ἐκάστην Ἐνορίαν πόλεως, πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἐνοριτῶν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔργου τῆς Ἐνορίας καὶ τοῦ σχεδιασμοῦ διὰ τὸ μέλλον.*

Διὰ τῆς Ἀποφάσεως αὐτῆς ἐπιδιώκεται ἅφ' ἑνὸς ἢ ἑνεργὸς συμμετοχὴ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐνορίας εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά θέματα, ὡς διελήφθη καὶ ἐν τῇ περιπτώσει 8, ἅφ' ἑτέρου ἢ διαφάνεια εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν Ἐνοριακῶν ὑποθέσεων.

ι. Ἰδρυσίς βρεφονηπιακῶν σταθμῶν εἰς ἐκάστην Ἱερὰν Μητροπόλιν πρὸς διευκόλυνσιν ἐργαζομένων γονέων. Ἐνίσχυσις τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Ἐνοριῶν, καὶ αὔξησις κατὰ τὸ δυνατόν τῶν προσφορῶν ὑπὲρ πτωχῶν καὶ ἀναξιοπαθούτων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐξηρημένων ἀτόμων.

Τὸ ἀπὸ αἰῶνων συντελούμενον μέγα καὶ πολὺπλευρον φιλανθρωπικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἶναι ἡ ἀνταπόκρισις ἡμῶν εἰς τὸν ἀγιογραφικὸν λόγον «τῆς δὲ εὐποΐας... μὴ ἐπιλανθάνεσθε», ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκφρασις τῆς ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης ἡμῶν πρὸς πάντας τοὺς ἐν περιστάσεσιν ὄντας ἀδελφοὺς ἡμῶν. Δεδομένου ὅμως ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας διανύομεν «πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν», ἡ ὡς εἴρηται Ἀπόφασις ἀποβλέπει ἵνα λάμψῃ «τὸ φῶς ἡμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ἡμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

ια. Συμβούλιον 5 Γερόντων Κληρικῶν παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ διορισμῶν, ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν καὶ πειθαρχικῶν διώξεων Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τούτους ἐκλέγουσιν οἱ Ἐφημέριοι ἐκάστης Μητροπόλεως, ἀνά τριετίαν.

Ἡ ὡς εἴρηται Ἀπόφασις ἀποβλέπει εἰς τὴν ὡς οἶόν τε ἀντικειμενικὴν ἐξέτασιν τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς Κληρικούς ἐκάστης Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀποφυγῆς διατυπώσεως παραπόνων ὑπὸ τῶν Κληρικῶν διὰ αὐθαίρετον ἄσκησιν τῶν Ἀρχιερατικῶν καθηκόντων.

ιβ. Παρουσία κατὰ τὴν πρώτην πανηγυρικὴν Συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου) τῶν κάτωθι, κατὰ κατηγορίας, παρατηρητῶν ἐξωσυνοδικῶν προσώπων: Τῶν Σχολαζόντων, Τιτουλαριῶν καὶ Βοηθῶν Ἀρχιερέων, 3 ἀντιπροσώπων προερχομένων ἐξ ἐκάστης κατηγορίας ἐκ τῶν Ἱεροκληρικών, Ἐφημερίων, Καθηγητῶν Θεολογίας, δημοσιογράφων, ἀνωτάτων στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, φοιτητῶν Θεολογίας, μελῶν τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀπάντων ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Οἱ παρατηρηταὶ Ἀρχιερεῖς δύνανται νὰ παραμείνουν καὶ εἰς τὰς ὑπολοίπους συνεδριάσεις.

Διὰ τῆς ὡς εἴρηται Ἀποφάσεως ἅφ' ἑνὸς τιμῶνται οἱ ὡς ἄνω παρόντες εἰς τὴν πρώτην πανηγυρικὴν Συνεδρίαν τῆς Ι.Σ.Ι., ἅφ' ἑτέρου δίδεται εἰς αὐτοὺς ἡ δυνατότης ἀμεσώτερως ἐπαφῆς μὲ τὰ κεντρικὰ ὄργανα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως.

ιγ. Καίτοι ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, αἱ Ἱεραὶ Μητροπόλεις, αἱ ἑνορίαὶ καὶ αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ ὡς ν.π.δ.δ., ὑπόκεινται εἰς τὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίς τακτικὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους, προτείνεται, πρὸς μείζονα ἐγγύησιν τῆς χρηστῆς διαχείρισεως, ἢ πρόσκλησις ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. πρὸς τὰ ἀρμόδια ὄργανα τῆς Πολιτείας πρὸς ἄσκησιν τοῦ προβλεπομένου οἰκονομικοῦ ἐλέγχου.

ιδ. Τακτικὸς ἔλεγχος τῶν οἰκονομικῶν ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

ιε. Δημοσίευσίς κατ' ἔτος εἰς δύο τοπικὰς Ἐφημερίδας τοῦ οἰκονομικοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκάστης Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ιστ. Προληπτικὸς ἔλεγχος τῆς νομιμότητος τῶν συμβάσεων ἐκάστου Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου ὕψους ἄνω τῶν 300.000 εὐρῶ ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ιζ. Εἰς ἐκάστην Ἱερὰ Μητροπόλιν συγκροτοῦνται, διὰ τριετὴ θητείαν, μὲ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, Ἐπιτροπαὶ εἰδικῶν Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

ιη. Ἐφαρμογὴ ἐνιαίου καὶ διαφανοῦς ταμειακοῦ καὶ λογιστικοῦ συστήματος οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις, τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὰς Ἱερὰς Μονὰς (ἀνακοινοῦνται προσεχῶς).

Αἱ ὡς εἴρηται Ἀποφάσεις ἀποτελοῦν ἀπάντησιν εἰς ὅσα ἀναληθῶς καὶ ὑπερβολικὰ λέγονται καὶ γράφονται σχετικῶς πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς. Διὰ τῆς ἀπολύτου διαφανεῖας, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν, δεικνύεται τὸ αἶσθημα εὐθύνης καὶ ἡ εὐθιξία τῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τῆς κοινῆς γνώμης.

ιθ. Αὔξησις τῶν παρεχομένων ὑποτροφιῶν διὰ Κληρικούς.

κ. Εἰδικὴ κατάρτισις στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας (Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν) εἰς τὴν πληροφορικὴν, τὰς ξένας γλώσσας κ.λπ.

Αἱ ὡς εἴρηται Ἀποφάσεις ἐλήφθησαν πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν,

ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ, διὰ τὸν οἰκεῖον Ποιμενάρχην, τὸν ἀσφαλῆ καὶ πολυτιμώτατον Συγκυρηναῖον τῆς πολυευθύνου Ἀρχιερατικῆς διακονίας.

κα. Ἀνάπτυξις διαλόγου μετὰ τὴν κοινωνίαν. Τοῦτο προϋποθέτει τὴν δυνατότητα ἡμῶν νὰ διαλεχθῶμεν μετὰ τὴν κοινωνίαν. Ὅμως ἡμεῖς χρησιμοποιοῦμεν ἕτερον κώδικα ἐπικοινωνίας, τὸν ὁποῖον ὁ κόσμος δὲν κατανοεῖ, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ δυνώμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν. Ἡ γλῶσσα τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦμεν εἶναι ἐνίοτε ἀρτηριοσκληρωτική. Ἀνάγκη ἐπιμορφώσεως σχετικῶς πρὸς τὰ νέα δεδομένα τῆς κοινωνικῆς πραγματικότητος καὶ ἀξιοποιήσις πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν τῶν ἐντύπων καὶ τῶν Ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Θησαυρὸς τιμαλφέστατος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἶναι ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμέσου ἐπικοινωνίας μετὰ αὐτοῦ ἀποτελεῖ κύριον ἔργον τῆς Διακονίας ἡμῶν. Ὁ Κύριος ἡμῶν διὰ τῆς ἐντολῆς «*μαθητεύσατε*» καθώρισε τὴν ἀποστολὴν τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ. Ἡ διδασκαλία αὐτὴ πρέπει νὰ γίνηται διὰ τοῦ συγχρόνου ἐκαστοτε κώδικος ἐπικοινωνίας. Ἡ ἅπαξ παραδοθεῖσα τοῖς Ἁγίοις πίστις πρέπει νὰ μαρτυρεῖται διὰ τοῦ διαλόγου καὶ λαμβανομένων ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν τῶν ἐπικρατουσῶν συνθηκῶν ζωῆς καὶ ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων.

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ ἄμεσος ὑλοποιήσις τῶν ἐν τοῖς ὑπερθεῖν διαλαμβανομένων Συνοδικῶν Ἀποφάσεων ἀποβλέπει εἰς τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν διόρ-

θωσιν τῶν κακῶς κειμένων, τὴν διαφάνειαν εἰς τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν, τὴν συμμετοχὴν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν λογοδοσίαν πρὸς αὐτόν.

«*Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότῃ καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ*» (Β', Κορ. α', 12).

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεήμων
- † Ὁ Ἐλασσῶνος Βασίλειος
- † Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος
- † Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ
- † Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος
- † Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
- † Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου
Δωρόθεος
- † Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος
- † Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεὼν
- † Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Νεκτάριος
- † Ὁ Γλυφάδας Παῦλος
- † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἐπιφάνιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 990
Ἄριθμ. Διεκπ. 540

Ἀθήνησι τῇ 7ῃ Μαρτίου 2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2808

Πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸν Εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν Λαὸν

**ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2808:
ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΗ**

Ἀδελφοὶ συμπρεσβύτεροι, συνοικονόμοι τῆς χάριτος καὶ συνυπεύθυνοι τῆς ἱεραῆς παρακαταθήκης τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὴν ἁγία ὥρα τοῦ μυστικοῦ δείπνου ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε στὸν Πέτρο τὸν φοβερὸ ἐκεῖνο λόγο· «*ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ συνιάσαι ὡς τὸν σίτον*» (Λουκ. κβ', 31). Ὅσα συμβαίνουν ἀνάμεσά μας καὶ μέσα στὸν χῶρο τῆς πολυεύθυνης διακονίας μας, τίς τελευταῖες ἐβδομάδες, καθόλου δὲν ἀμφιβάλλομε ὅτι ἐντάσσονται ἀκριβῶς στὰ πλαίσια αὐτοῦ τοῦ λόγου. Καὶ ἐὰν γιὰ τὸν Πέτρο ἦταν ἀνάγκη νὰ δεηθῇ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, «*ἵνα μὴ ἐκλίπη ἡ πίστις σου*» τὴν ὥρα τοῦ μεγάλου πειρασμοῦ, πολὺ περισσότερο νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ παρακαλέσωμε τὸν Θεὸ νὰ προσθέσῃ πίστιν σὲ ὅλους μας. Σὲ ὅλους ἀδιακρίτως. Τόσο στὸν εὐαγῆ ἱερὸ Κλήρο, ὅσο καὶ στὸν εὐσεβῆ λαὸ, τὸν ὁποῖο μᾶς ἐμπιστεύθηκε νὰ διακονοῦμε, νὰ παραμυθοῦμε καὶ νὰ ὀδηγοῦμε στὴν εὐαγγελικὴ ζωὴ καὶ σωτηρία ἢ ἀγάπη Του.

Ἡ ἀνθρώπινη φύσις εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ἀσθένεια καὶ ὅλοι εἴμεθα εὐόλισθοι πρὸς τὴν «*εὐπερίστατον ἁμαρτίαν*» (Ἐβρ. ιβ', 1). Ὅλοι ἔχομε στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μας τὴν ἀρχαία σκουριὰ τῶν ἐπιψόγων παθῶν, τὴν ὁποία καὶ εἶναι ἀνάγκη καθημερινὰ νὰ καθαρίζωμε διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῶν πνευματικῶν ἀγωνισμάτων. Ἡ φιλαυτία εἶναι ἡ ρίζα ὅλων τῶν κακῶν καὶ ὁμως ὁ κόσμος μέσα στὸν ὁποῖο ζοῦμε, εἶναι ἀφόρητα ἀτομοκεντρικὸς καὶ τὰ πρόσωπα, κρυμμένα συχνὰ κάτω ἀπὸ ποικίλα προσωπεῖα, ἔχουν ἀλλοτριωθῆ καὶ εἶναι πιὰ ἄτομα. Ἡ πλεονεξία χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο ὡς εἰδωλολατρία (Κολ. γ', 5) καὶ ὁμως ὁ κόσμος μας, ὄχι μόνο τὴν ἀποδέχεται, ἀλλὰ καὶ τὴν χρησιμοποιεῖ ὡς γνώμονα ζωῆς σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Ἡ φιληδονία ὀδηγεῖ τὸν λογικὸ ἄνθρωπο σὲ κατάντημα ἀλόγου ζώου. Καὶ ὁμως τὰ πάντα γύρω μᾶς βομβαρδίζουν τίς αἰσθήσεις μὲ ἐρεθίσματα σαρκικῶν ἀπολαύσεων. Ἡ φιλοδοξία ἔχει χάσει στίς ἡμέρες μας κάθε ἴχνος εὐγενείας καὶ ἔχει μεταβληθῆ σὲ ἄγριο ἀπάνθρωπο ἀγῶνα διαγκωνισμοῦ καὶ ὑποσκελισμοῦ τῶν ἄλλων, προκειμένου νὰ ἀναδειχθῆ καὶ νὰ ὑπερισχύσῃ τὸ ἄρρωστο ἀτομικὸ ἐγὼ τοῦ καθενός. Αὐτὸς εἶναι ὁ «*πολιτισμός*» μας· αὐτὴ εἶναι ἡ ἐποχὴ μας· αὐτὸς εἶναι, δυστυχῶς, ὁ κόσμος μας. Γιὰ νὰ ἐπαληθευεῖται καὶ σήμερα, περισσότερο ἴσως ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε, ἡ ἐπισήμανσις τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ὅτι ὁ κόσμος ὅλος «*ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται*» (Α' Ἰωάν. ε', 19). Αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ, αὐτοῦ τοῦ κόσμου, αὐτῆς τῆς ἐποχῆς εἴμεθα παιδιὰ ὅλοι καί, ὡς μὴ ὄφελε, ὅλοι εἴμεθα ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὸ νοσηρὸ τους κλίμα, γιὰ τὴν δυστυχῶς δὲν ἐπροσέξαμε ὅσο πρέπει τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου· «*Μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς*

ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον» (Ρωμ. ιβ', 2).

Οἱ Κληρικοί ἔχομε ὡς κληρο καὶ ὑποχρεώσι μας νὰ εἴμεθα τὸ ἅλας τῆς γῆς καὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, κατὰ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου (Ματθ. ε', 13-14). Δυστυχῶς συχνὰ ἀποδεικνυόμεθα ἐκ τῶν ἔργων μας «μωρὸν ἅλας» καὶ τὸ ἐν ἡμῖν φῶς ἀποδεικνύεται σκότος. Ἄλλὰ ἐὰν τὸ ἅλας ἐμωράνθη, «ἐν τίνι ἀλισθήσεται» (Ματθ. ε', 13) ἢ κοινωνία μας; Ἐὰν τὸ φῶς τὸ ἐν ἡμῖν, σκότος γέγονε, τὸ σκότος τοῦ κόσμου πόσον; (Ματθ. στ', 23). Αὐτὸ εἶναι τὸ σκάνδαλον· αὕτη εἶναι ἡ μεγάλη ἁμαρτία μας. Τὸ ὅτι ἐγίναμε καὶ ἐμεῖς, ὑπαιτιότητι μας, παιδιὰ τῆς ἐποχῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ζοῦμε ἥδη μὲ πολὺ πόνον καὶ βαθεῖα ὀδύνη. Ἐξ αἰτίας ἡμῶν «τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν» (Ρωμ. β', 24). Ἐξ αἰτίας ἡμῶν ἡ ἀσέβεια γανυριᾶ καὶ ἐγείρει μὲ θράσος τὸ κεφάλι τῆς, ὄχι πλέον μόνον ἐναντίον τῶν προσώπων μας, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τοῦ ὅλου σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ πληροφορεῖσθε καθημερινῶς. Τώρα ζητοῦν νὰ θέσουν τὴν Ἐκκλησία, τὴν πνευματικὴ Μητέρα τοῦ Λαοῦ μας καὶ Κιβωτὸ τοῦ γένους στὸ περιθώριο. Ὁ λεγόμενος «Χωρισμὸς τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ Κράτος» εἶναι ἀπλῶς μία κομψὴ ἔκφρασις τοῦ πόθου νὰ ἀποσυρθῇ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ προσκήνιο τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἐθνικοῦ μας γίνεσθαι. Νὰ περιορισθῇ μέσα στους τοίχους τῶν Ναῶν, ὅπως σὲ ἄλλους τόπους καὶ σὲ ἄλλες ἐποχὲς ἐπιχειρήθηκε. Κι αὐτὸ γιατί ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ποὺ τὴν θυμίζει τὸ πενθηρὸ ράσο μας, εἶναι ἐλεγκτικὴ καὶ ἀπαιτητικὴ. Τώρα ζητοῦν νὰ καθιερωθῇ ὡς ὑποχρεωτικὸς ὁ πολιτικὸς γάμος, ἀκόμα καὶ γιὰ τοὺς πιστοὺς, μὲ συνακόλουθο εὐτελισμὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου. Τώρα ζητοῦν τὴν νομιμοποίησι τῆς συμβιώσεως τῶν φιλομοφύλων «ζευγαριῶν». Τώρα θέτουν καὶ πάλι θέμα Ἐκκλησιαστικῆς Περιοσίας. Τώρα ὅλα! Εἶναι ἄραγε τυχαῖο; Μήπως ὁ Θεὸς μᾶς παρέδωκεν ὅλους εἰς «ἀδόκιμον νοῦν»; (Ρωμ. α', 28). Ἄλλὰ τίποτε, ἀγαπητοί, δὲν ἀναιρεῖ τὴν μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι δηλαδὴ τὸ πταισιμον εἶναι κυρίως ἰδικὸ μας, τῶν ἱερωμένων. Συμβαίνουν αὐτὰ τὰ ἀνήκουστα, ἐξ αἰτίας τῶν ἰδικῶν μας ἁμαρτημάτων πρωτίστως, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων δευτερευόντως. «Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες» (Ἰακ. γ', 2).

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο, ἔχει κάμει ἐπισημῶς τὴν διάγνωσι τῆς ἀσθενείας. Εἴμεθα ὅλοι ἀσθενεῖς. Καὶ οἱ Ἱεράρχαι καὶ ὁ λοιπὸς ἱερός Κληρὸς, οἱ ἐξ

ὀρισμοῦ δηλαδὴ ἱατροί, καὶ ὁ πιστὸς λαός. Ἄλλος σὲ ἓνα βαθμὸ καὶ ἄλλος σὲ ἄλλον. Τὸ ὁμολογοῦμε μὲ πολλὴ συντριβὴ καὶ ταπείνωσι ἐνώπιον τοῦ καρδιογνώστου Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ Του καὶ καλούμεθα ἥδη νὰ σκύψωμε ὅλοι μέσα μας καὶ νὰ διακριβώσωμε ὁ καθένας τὴν αἰτία τῆς προσωπικῆς μας ἀσθενείας, νὰ ζητήσωμε διὰ τῆς μετανοίας τὴν θεραπεία μας ἀπὸ τὸν Ἰατρὸ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν Κύριο, καὶ κατόπιν νὰ σκύψωμε μὲ ἀγάπη καὶ κατανόησι στὶς πληγὲς καὶ τοῦ ποιμνίου μας, τῶν παιδιῶν μας. Δὲν ἔχει σημασία ἂν κάποιος ἀπὸ ἐμᾶς δὲν βαρύνονται μὲ συγκεκριμένα ὀλισθήματα, πάθη τῆς σαρκὸς καὶ ἀλαζονεία τοῦ βίου. Μπορεῖ σ' αὐτὰ νὰ μὴ πταίωμε. Ἀσφαλῶς ὁμως πταίωμε σὲ ἄλλα. Γι' αὐτὸ καὶ τιμωρούμεθα ὅλοι. Γιατί ὅλοι εἴμαστε ἄνθρωποι ἁμαρτωλοὶ «σάρκα φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες». Καλούμεθα ὁμως τώρα νὰ ἀκούσωμε μὲ πολλὴ προσοχὴ τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος». (Πράξ. κ', 28).

Ἀκούεται πολὺ τίς ἡμέρες αὐτές, ἀγαπητοί, ὁ λόγος περὶ ἀνάγκης γιὰ Κάθαροι ἢ Αὐτοκάθαροι. Μὲ πολλὴ πιστότητα πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου ὁμολογοῦμε ὅτι καὶ οἱ δύο αὐτοὶ ὅροι εἶναι ἀδόκιμοι καὶ φορτισμένοι μὲ πολὺ νομικιστικὸ πνεῦμα, ξένο πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Χάριτος καὶ τῆς συγγνώμης, καὶ μποροῦν εὐκόλα νὰ ἐκτρέψουν τὸ αἴτημα τῆς θεραπείας τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας σὲ φαρισαϊσμὸ τῆς πάντοτε καιροφυλακτοῦσης, ἰδιαίτερα σὲ περιόδους τέτοιου εἴδους κρίσεων, ἀρχαίας ἐκείνης αἰρέσεως τῶν Καθαρῶν. Ἡ Ἐκκλησία καλεῖ πάντοτε σὲ **Μετάνοια**. Αὐτῆς ἔχομε ἀνάγκη ὅλοι ἀνεξαιρέτως. Ἰδίως τώρα, κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, μὲ μεγάλη φωνὴ ἐπαναλαμβάνει τὰ λόγια τοῦ Προφήτου: «Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν: Ἐπιστράφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ἐν νηστεία καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν κοπετῷ καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις». (Ἰωήλ. β', 12-13). Μετάνοια γιὰ τοὺς ποιμένες, μετάνοια καὶ γιὰ τὸ ποίμνιο. Μετάνοια βεβαιουμένη μὲ νηστεία, ἀγρυπνία καὶ προσευχὴ, μὲ ἔργα φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης, κατὰ τὴν διδασκαλία καὶ τὸ προσωπικὸ παράδειγμα τῶν Πατέρων μας.

Μέ ὅλα τὰ ἀνωτέρω, ἀγαπητοί, δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ ἀμνηστεύσωμε ἢ νὰ κατασκεπάζωμε τὶς ἐκτροπὲς ἢ παραλείψεις ὁποιουδήποτε, οἱ ὁποῖες ἔγιναν ἢ γίνονται αἰτία σκανδαλισμοῦ. «*Τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἔβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν*» (Ἀποκ. κα', 8) δὲν εἶναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀλλὰ μετὰ τῶν προσκλαιόντων, γιὰ νὰ μὴ εὕρεθῶν ἀργότερα ἐκεῖ ὅπου ἡ ἱερὰ Ἀποκάλυψις στὴ συνέχεια ἀναφέρει. Οὔτε στὴν ἰατρικὴ ὁμάδα ὑπηρεσίας, ἀλλὰ στὸν θάλαμο τῶν βαρύτερα ἀσθενούντων καὶ ἐκεῖ θὰ παραπεμφθῶν ἀρμοδίως, σύμφωνα μὲ τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη καὶ γιὰ τοὺς ἴδιους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς πιστοὺς πὺν προσδοκοῦν ἀπὸ τοὺς ποιμένες τῶν θυσιαστικῆ προστάσια καὶ φωτεινὴ καθοδήγησι, κατὰ πιστὴ ἀντιγραφὴ τοῦ παραδείγματος τοῦ Καλοῦ Ποιμένος καὶ Ἐπισκόπου τῶν ψυχῶν μας Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄδελφοί μου,

Συνηρμοσμένοι ὡσπερ χορδαὶ κιθάρα, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης καὶ μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν τελειωτὴν τῆς πίστεως Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἄς συνεχίσουμε τὴν σταυρικὴν μας διακονία. Τὸ ἔργο μας τὸ ἐπιτελοῦμε, «*οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν, οὐ γὰρ ἐποίησαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς ζωῆς*» ἀλλὰ διὰ τῆς ἀφάτου καὶ ἀμετρήτου φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ. Εἴμεθα ὑπεύθυνοι διὰ τὰ ἡμέτερα ἁμαρτήματα καὶ τὰ ἀγνοήματα τοῦ λαοῦ, αἰσθανόμεθα συντριβὴν εἰς τὴν καρδίαν μας καὶ «*πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα*». Πρότυπα αὐτῆς τῆς διακονίας μας, ἀστέρες ὀλόφωτοι εἰς τὸν πνευματικὸν ζόφον τοῦ παρόντος αἰῶνος τοῦ ἀπατεῶνος, οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ πνευματοφόροι Ἀπόστολοι, οἱ ἀνδρεῖοι μάρτυρες, οἱ θεοφόροι Ἱεράρχες, οἱ ταπεινοὶ ἀσκηταί. Αὐτοὶ εἶναι ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ τῆς Ἐκκλησίας μας. Μὲ αὐτοὺς ὁδηγοὺς ἀποκοῦμε τὴν κατὰ Χριστὸν διάκρισιν, τὴν μετ' εὐλαβείας συνέπειαν, τὴν μετὰ φόβου Θεοῦ προσευχὴν «*ἵνα*

μὴ ἐγκοπὴν τινὰ δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ».

Εἰρηνεύετε, λοιπόν, ἀδελφοί, ὄντες βέβαιοι ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι σας ἀγρυπνοῦν εἰς τὶς ἐπάλξεις τῶν εὐθυνῶν τοὺς τὶς δύσκολες αὐτὲς ἡμέρες καὶ πράττουν τὸ χρέος τῶν. Ἄλλὰ καὶ σεῖς γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Κυρίου (Ματθ. κατ', 41). Ἄς καλλιεργήσωμε ὅλοι μὲ φιλοτιμίαν τὸ ὅποιο τάλαντο ἔχει ἐμπιστευθῆ στὸν καθένα ὁ Θεός, γιὰ τὸ καλὸ ὄλου τοῦ πληρώματος. Εὐρισκόμεθα ἐν μέσῳ κλύδωνος καὶ καταιγίδος καὶ ἀπαιτεῖται εἰλικρινέστερη μετάνοια, θερμότερη καὶ ἐντονότερη προσευχὴ, βαθύτερο κατὰ Θεὸν πένθος γιὰ τὶς πτώσεις καὶ τὶς παραλείψεις μας καὶ γιὰ τὸν σκανδαλισμὸ τῶν ψυχῶν, αὐξημένη ἐπαγρύπνησις καὶ στοργικότερη φροντίδα γιὰ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Εἴθε, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ὄλων τῶν Ἁγίων ὁ Κύριος νὰ συντάμη τὶς ἡμέρες τῆς ταραχῆς. Καὶ θὰ γίνῃ! Ἐπὶ τέλους, ἡ τελευταία λέξις εἶναι τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὴν καταιγίδα θὰ διαδεχθῆ γαλήνη μεγάλη (Ματθ. η', 26). Ἀμήν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεήμων

† Ὁ Ἐλασσῶνος Βασίλειος

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος

† Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος

† Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος

† Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου

Δωρόθεος

† Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος

† Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεὼν

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Νεκτάριος

† Ὁ Γλυφάδας Παῦλος

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἐπιφάνιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου 2005

Πρὸς
τὸν Ἐξοχώτατον
Κύριον Κάρολον Παπούλιαν
Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

Ἀγαπητέ μου κ. Πρόεδρε,

Μεῖ ἰδιαίτερη χαρὰ πληροφορήθηκα τὴν ἐπάξιαν ἐκλογὴν Σας στὴν ὑψίστη θέση τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ Σᾶς ἐκφράζω ἐκ μέσης καρδίας τὰ θερμότερα συγχαρητήριά μου.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ προσφέρετε πολλὰ ἀπὸ τὴ νέα Σας αὐτὴ θέση, ἀπὸ τὸν Προεδρικὸν Θῶκον, καὶ ὅτι μεῖ τὰ σπουδαῖα χαρίσματά Σας, τὴν ἐπιστημονικὴ κατάρτιση, τὴν σημαντικὴ πολιτικὴ πείρα Σας καὶ πρωτίστως μεῖ τὸ ἀκέραιο ἦθος Σας ὄχι μόνο θὰ διαφυλάξετε τὰ ἰδανικά τῆς Δημοκρατίας, ἀλλὰ καὶ θὰ δώσετε στὴν Οἰκουμένη μίαν εἰκόνα τῆς Ἑλλάδος περισσότερον φωτεινὴ καὶ ἰσχυρὴ μεῖ ἐπιτεύγματα ἀληθινοῦ ἀνθρωπισμοῦ, πολιτισμοῦ καὶ πολιτικῆς ἰσορροπίας καὶ τάξεως.

Ἐπὶ τὴν ιδιότητά μου δέ, τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας εἶσθε πιστὸν τέκνον καὶ τὴν ὁποίαν ἀγαπᾶτε, αἰσθάνομαι διπλὴ χαρὰ ἀπὸ τὴν ἀνάδειξίν Σας στὸ τιμητικὸ τοῦτο ἀξίωμα τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχοντα καὶ Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι καὶ ἡ Μητέρα Ἁγία Ἐκκλησία συμμερίζεται τὴ χαρὰ Σας αὐτὴ. Ἡ ταπεινότης μου θὰ προσεῦχεται διὰ κάθε ἐπιτυχία στὸ ἔργο Σας.

Σᾶς εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ Σᾶς εὐλογεῖ, νὰ Σᾶς χαριτώνει, νὰ Σᾶς χαρίζει πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ὑγεία καὶ νὰ Σᾶς ἀξιώσει νὰ ἀποδώσετε πολὺ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἔχετε ὁραματισθεῖ, γιὰ ἓνα λαμπρὸ μέλλον τῆς εὐλογημένης καὶ γλυκυτάτης Πατρίδος μας, τῆς Ἑλλάδος.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων,
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΥΣΕΒΗ ΛΑΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Με ιδιαίτερη συγκίνηση και λαμπρότητα οί Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι ἐορτάζουμε και ἐφέτος τὴν διπλὴ θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ πανήγυρη, τὴν 25η Μαρτίου. Ἡ Ἐκκλησία μας πανηγυρίζει τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου, τὸ μέγα τοῦτο θαῦμα κατὰ τὸ ὅποιον «ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται και Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται». Τὸ δὲ Γένος τῶν Ἑλλήνων ἐορτάζει τὴν Ἐθνικὴν μας Παλιγγενεσία, τὴν Ἀνάσταση τοῦ Ἑλληνισμοῦ μετὰ ἀπὸ δουλεία πολλῶν αἰῶνων μετὰ ἀπὸ ἀγῶνες και θυσίες τῆς γενιᾶς τοῦ 1821.

Ἡ Ἐθνικὴ αὐτὴ Ἐπέτειος μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρία νὰ θυμηθοῦμε τὸν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας και τοῦ ράσου στὰ δύσκολα χρόνια τῆς δουλείας και κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἐθνεγερσίας. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή μετὰ τὴν Ἀλωση τῆς Πόλης ἡ ἐθνικοθρησκευτικὴ ομάδα τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμιῶν βρῆκε στέγη και καταφύγιο κάτω ἀπὸ τὴν φροντίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου και τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου. Ἡ Ἐκκλησία ἔγινε ἡ πνευματικὴ μητέρα ποὺ προφύλαξε με κάθε τρόπο τὰ τέκνα Της παρὰ τοὺς κινδύνους και τὶς δυσκολίες. Ὁ ἱστορικὸς Νίκος Σβορώνος παρατηρεῖ ὅτι «σ' ὅλη τὴν περίοδο ἀπὸ τὸν 15ο-17ο αἰῶνα ἡ Ἐκκλησία ὑπῆρξε ἡ κατευθυντήρια δύναμη τοῦ ἔθνους. Ἐπικεφαλῆς τῆς ἐθνικῆς ἀντίστασης σὲ ὅλες τὶς μορφές τῆς, ἐργαζομένη γιὰ τὸ σταμάτημα τῶν ἐξισλαμισμῶν, συμμετέχοντας σ' ὅλες τὶς ἐξεγέρσεις, ἀκόμη και διευθύνοντάς τες (ἔχει δεῖξει μεγάλο ἀριθμὸ νεομαρτύρων, ποὺ εἶναι σύγχρονα και ἥρωες τῆς χριστιανικῆς πίστεως και τῆς ἐθνικῆς ἀντίστασης), ρυθμίζει ἐπίσης τὴν πνευματικὴ ζωὴ». Καὶ ὁ Βρετανὸς βυζαντινολόγος Στήβεν Ράνσιμαν γράφει τὰ ἐξῆς γιὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας: «Ἡ Ὁρθοδοξία ἦταν ἡ δύναμη ποὺ διετήρησε τὸν Ἑλληνισμό κατὰ τὴν διάρκεια τῶν σκοτεινῶν ἐκείνων αἰῶνων...».

Ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας ἡ Ἐκκλησία μερίμνησε γιὰ τὴν Παιδεία και γιὰ τὴν διατήρηση τοῦ θρησκευτικοῦ και ἐθνικοῦ φρονήματος. Ἐνα χρόνο μετὰ τὴν Ἀλωση ἰδρύεται ἡ Πατριαρχικὴ Ἀκαδημία στὴν Κωνσταντινούπολη, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς πρῶτους αἰῶνες τῆς δουλείας λειτουργήσε με πολλὰ ἐμπόδια. Στὴν ἴδια περίοδο ὁ ἀπλὸς παπᾶς και ὁ καλόγερος ἔγιναν οἱ φορεῖς τῆς στοιχειώδους μορφώσεως τῶν ἑλληνοπαιδῶν, ἄλλοτε φανερὰ και ἄλλοτε κρυφά, ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν. Γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῶν ἐξισλαμισμῶν και γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς Παιδείας ἀγωνίσθησαν μοναχοὶ ὅπως ὁ Νεκτάριος Τέρπος και ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός. Γράφει σὲ μία ἐπιστολὴ του ὁ Πατροκοσμᾶς: «Τέκνα μου ἀγαπητὰ ἐν Χριστῷ, διατηρήσατε γενναίως και ἀτρομήτως τὴν ἱερὰν ὑμῶν θρησκείαν και τὴν γλῶσσαν τῶν πατέρων, διότι ἀμφότερα ταῦτα χαρακτηρίζουσι τὴν φιλότινην ἡμῶν Πατρίδα και ἄνευ τούτων τὸ ἔθνος ἡμῶν καταστρέφεται». Ὁ εὐεργετικὸς ρόλος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας γίνεται ἐμφανῆς και στὸν θαυμαστὸ θεσμὸ τῆς δημοκρατικῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν ὑποδούλων. Οἱ κοινότητες τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἀλλὰ και οἱ κοινότητες τῶν μεταναστῶν και Ἀποδήμων Ἑλλήνων φέρουν ὀλοκάθαρα τὴν σφραγίδα τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως. Ἡ κοινότητα εἶναι ἡ προέκταση τῆς ἐνορίας.

Στὶς πάμπολλες ἐξεγέρσεις τῶν ὑποδούλων γιὰ τὴν ἀποτίναξη τοῦ Ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ ὁ κληρὸς πάντα πρωτοστατεῖ. Ἐπίσκοποι, παπᾶδες, μοναχοὶ βρίσκονται πάντα στὴν πρώτη γραμμὴ. Στὶς ἀρχές τοῦ 17ου αἰῶνος στὴν Θεσσαλία και

στην Ἠπειρο ἐπικεφαλῆς τῶν ἐξεγερθέντων ἦταν ὁ Ἐπίσκοπος Τρίκκης Διονύσιος, τὸν ὁποῖον οἱ Τούρκοι περιπαικτικά ὀνόμασαν Σκυλόσοφο καὶ τελικὰ τὸν ἐγδαραν ζωντανό. Κατὰ τὴν ἴδια ἐξέγερση ἐθανατώθη μαρτυρικῶς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Φαναρίου Σεραφεῖμ. Στὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνος ἡ Ἀνατολικὴ Στερεὰ ἔζησε ἐλεύθερη ἐπὶ 10 χρόνια. Ἀρχηγοὶ τοῦ κινήματος ἦσαν δύο Ἐπίσκοποι, ὁ Σαλώνων Φιλόθεος καὶ ὁ Θηβῶν Ἱερόθεος. Στὰ Ὀρλωφικά περὶ τὸ τέλος τοῦ 18ου αἰῶνος πρωταγωνίστησαν οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Πελοποννήσου, ὅπως ὁ Πατρῶν Παρθένιος, ὁ Κορίνθου Μακάριος κ.ἄ. Ὁ Ἐθνοῖερομάρτυς Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄ πλήρωσε μὲ τὴν ζωὴ του τὴν ὑποστήριξή του πρὸς τὴν Φιλικὴ Ἐταιρία, τὴν ὁποία ἐπληροφορήθησαν οἱ Τούρκοι. Ὁ Γάλλος ἱστορικὸς Πουκεβίλ καταγράφει ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας θανατώθηκαν γιὰ τὴν πίστη καὶ τὴν πατρίδα 11 Πατριάρχαι, 100 Ἐπίσκοποι καὶ 6.000 ἀπλοὶ Κληρικοί. Στὴν διάρκεια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης πρωταγωνιστοῦν τὰ φλογισμένα ράσα – Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, Ἀνδρουσης Ἰωσήφ, μοναχοὶ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου κ.ἄ., καθὼς καὶ τὰ ματωμένα ράσα – Ἀθανάσιος Διάκος, Ἐπίσκοπος Σαλώνων Ἡσαΐας, ὁ Ρωγῶν Ἰωσήφ ποὺ ἀνατινάχθηκε στὴν Ἐξοδὸ τοῦ Μεσολογγίου καὶ τόσοι ἄλλοι. Ἀλλὰ καὶ στὴν μαρτυρικὴ Μεγαλόνησο Κύπρο ἡ ἐκδίκηση τῶν Τούρκων γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση ξέσπασε κυρίως κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ, τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν ἡγουμένων. Ὅλοι θανατώθηκαν τὴν 9ῃ Ἰουλίου 1821.

Οἱ ἀγωνιστὲς τοῦ 1821 ἐξέφρασαν μὲ κάθε τρόπο τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμησή τους πρὸς τὸν ἐθνικὸ ρόλο καὶ τὸν φόρο αἵματος, τὸν ὁποῖο πλήρωσε ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Ὁ πολεμιστὴς καὶ συγγραφεὺς Νικόλαος Κασομούλης παραδέχεται ὅτι: «*Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ὁ χαρακτήρ μας καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διατηρήθησαν ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Κλήρου μας καὶ τῶν διαφόρων πεπαιδευμένων τοῦ ἔθνους μας καὶ διὰ τῆς κοινῆς εὐλαβείας πρὸς τὴν ἁγίαν ἡμῶν Θρησκείαν...*». Ὁ δὲ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης μὲ τὸν πηγαῖο λόγο του καὶ τὴν ιδιόρρυθμὴ γραφὴ του ὁμολογεῖ τὴν ἀγωνιστικὴ προσφορὰ τῶν μοναστηριῶν: «*Αὐτὰ τὰ μοναστήρια ἦταν τὰ πρῶτα προπύργια τῆς ἐπανάστασής μας. Ὅτι ἦταν ἐκεῖ καὶ οἱ τζεμπιχανέδες (πυριτιδαποθῆκες) μας καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου, ὅτι ἦταν παράμερον καὶ μυστήριον ἀπὸ τοὺς Τούρκους*».

Ἄλλωστε τὰ ἰδανικὰ ὄλων τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 ἦσαν ἑλληνορθόδοξα καὶ συνοψίζονται στὴν φράση ποὺ

ἐγόραψε ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης στὴν προμετωπίδα τῆς Προκηρύξεώς του τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1821 «*Μάχου ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος*». Ὅσο κι ἂν θέλουν σήμερα ὀρισμένοι νὰ ἀμφισβητήσουν τὸν χαρακτήρα καὶ τὸ πνευματικὸ περιεχόμενον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης, ἡ ἀλήθεια εἶναι αὐτὴ ποὺ καταγράφεται στὰ λόγια καὶ στὰ κείμενα τῶν ἰδίων τῶν πρωτεργατῶν. Ἐκεῖνοι ποὺ ἔδωσαν τὰ πάντα στὸν ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας Ἀγῶνα εἶναι οἱ μόνοι ἀρμόδιοι νὰ ἀπαντήσουν ποιά Ἑλλάδα ὄραματίστηκαν. Γιὰ ποιά Ἑλλάδα ἀγωνίστηκαν; Γιὰ μιὰ Ἑλλάδα Ὀρθόδοξη Χριστιανικὴ ποὺ ἀναγνωρίζει ὡς πνευματικὴ μάνα καὶ ἐνοποιητικὴ δύναμη τὴν Ἐκκλησία, ἢ γιὰ μιὰ Ἑλλάδα θρησκευτικὰ ἀποχρωματισμένη καὶ πολιτιστικὰ ἀφελληνισμένη; Ἄς ἀκούσουμε τὴν ἀπάντηση τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρῶνη: «*Πρέπει νὰ φυλάξετε τὴν Πίστη σας καὶ νὰ τὴ στερεώσετε, διότι ὅταν πιάσαμε τὰ ἄρματα εἴπαμε πρῶτα ὑπὲρ Πίστεως καὶ ὕστερα ὑπὲρ Πατρίδος*». Ἄς ἀκούσουμε τὴν διακήρυξη τῶν Σουλιωτῶν ἀρχηγῶν Μάρκου Μπότσαρη καὶ Κίτσου Τζαβέλλα στίς 28 Ἰουνίου 1821: «*Ὁ ὄφρις ἐπατάχθη ἀπὸ τὸν Σταυρόν... Ἐλευθερία, Θρησκεία, Πατρίς! Ἴδου τὸ ἔμβλημα ἡμῶν*». Ἄς ἀκούσουμε καὶ τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς Γ΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ ὁποῖο μεταξὺ ἄλλων τονίζει: «*Ἄς δείξωμεν καὶ πάλιν ὅτι εἴμεθα Χριστιανοί. Ὅτι εἴμεθα Ἕλληνες πιστοὶ εἰς τὸν ὄρκον μας... καὶ ὅτι μὲ τὸν Σταυρόν ἐμπρὸς καὶ μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας προτιμῶμεν νὰ καταβῶμεν εἰς τοὺς τάφους Χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι παρὰ νὰ ζήσωμεν σκλάβοι χωρὶς Θρησκείαν, χωρὶς Πατρίδα, χωρὶς Τιμὴν*». Αὐτὰ ἦσαν τὰ ἑλληνορθόδοξα ἰδανικὰ τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα ἤδη Συντάγματα τοῦ Ἀγῶνος καθιερῶνεται ὡς Προοίμιο ἡ ἐπίκλησις τῆς Ἁγίας, Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Ἀγαπητοὶ καὶ εὐσεβεῖς Χριστιανοί,

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια. Εἶναι καταγεγραμμένη ἀπὸ πολλοὺς καὶ σοβαροὺς ἱστορικοὺς. Κυρίως δὲ εἶναι καταγεγραμμένη στὴν συνείδηση τοῦ λαοῦ μας. Ἡ Ἐκκλησία μας θὰ συνεχίσει νὰ ἀποτελεῖ τὴν πνευματικὴ τροφὴ τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων. Σήμερα δὲν καλούμεθα σὲ ἐξεγέρσεις κατὰ κατακτητῶν ὅπως τὸ 1821. Καλούμεθα ὁμως σὲ μιὰ διαρκῆ ἐγρήγορηση συνειδήσεων γιὰ τὴν πνευματικὴ προκοπὴ τῶν νέων μας, γιὰ ἓνα καλύτερο καὶ εἰρηνικὸ μέλλον τοῦ τόπου μας. Ἄς ἔχουμε πάντοτε στὸ νοῦ αὐτὸ ποὺ ἔλεγε ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης: «*Χωρὶς ἀρετὴ καὶ πόνο εἰς τὴν πατρίδα καὶ πίστη εἰς τὴν θρησκείαν τους, ἔθνη δὲν ὑπάρχουν*».

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΠΡΟΣ
ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ
ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ,
Advances
in Psychiatry,
(12-3-05)

Γιὰ πολλοὺς ψυχιάτρους, ἡ παρουσία μου σήμερα σὲ αὐτὸ τὸ βῆμα εἶναι τουλάχιστον παράδοξος. Στὰ αὐτιὰ πολλῶν, θὰ ἦχε ἀκόμη ἢ ἀπόφραση τοῦ Φρόντ, ὅπως τὴ διετύπωσε κυρίως στὸ ἔργο του «*Τὸ μέλλον μιᾶς αὐταπάτης*», σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία θρησκεία καὶ ἐπιστήμη εἶναι πεδία ἀσύμβατα.

Γιὰ πολλοὺς ψυχιάτρους, ὁ λόγος τῶν προφητῶν εἶναι «*προφητικό παραλήρημα*», ἐνῶ γιὰ μᾶς εἶναι κρύφιος καὶ ἐν ταυτῶ ἀποκαλυπτικὸς λόγος – καὶ ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ἐκεῖνο τὸ ἐν ταυτῶ ἀποτελεῖ γιὰ πολλοὺς ἀπὸ σᾶς κάτι μεταξὺ ποιητικότητας καὶ παραλογοῦ.

Γιὰ πολλοὺς ψυχιάτρους, ὁ ἅγιος εἶναι ψυχοπαθολογικὴ προσωπικότης, ἐνῶ γιὰ μᾶς εἶναι πρότυπο ζωῆς, προσωπικότητα χαρισματικὴ, χάρισμα τοῦ Θεοῦ σὲ μᾶς ὅλους.

Ἄντίστοιχα, γιὰ κάποιους χριστιανοὺς ἢ ψυχιατρικὴ εἶναι ἀπνευμάτιστος βαρβαρισμὸς, μὲ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο εἶναι ἴσως γιὰ τοὺς ψυχιάτρους ἢ θεωρία πὼς ὁ ψυχικὸς κόσμος ἐγγράφεται πλήρως στοὺς κώδικες τοῦ DNA καὶ τοῦ RNA.

Βεβαίως, τὸ χάσμα πού ἀνοίξε μὲ τὴν ψυχανάλυση, δὲν μένει ἐντελῶς ἀγεφύρωτο: ὅλο καὶ πληθαίνουν οἱ ἱερεῖς ψυχίατροι, ὅλο καὶ πλουταίνει ἡ διεθνὴς βιβλιογραφία γιὰ τὴν ψυχολογικὴ διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας – ἴσως πρότυπα ἐδῶ εἶναι οἱ ἐρμηνεῖες τοῦ Ρώσου πατρὸς Παύλου Εὐδοκίμωφ καὶ τοῦ Ρουμάνου πατρὸς Δημητρίου Στανιλοάε.

Τὴν ἴδια ὥρα, πληθαίνουν οἱ προσπάθειες μιᾶς νέας ἀνάγνωσης τοῦ θρησκευτικοῦ βιώματος ἀπὸ τοὺς ψυχιάτρους – ἴσως καθοριστικὲς ἐδῶ εἶναι οἱ συμβολές τῶν συναδέλφων σας πού ἐμπνεύστηκαν ἀπὸ τὴ φαινομενολογία καὶ τὴν ὑπαρξιακὴ φιλοσοφία, μὲ πρῶτον ἴσως τὸν Λούντβιχ Μπινσβάγκερ.

Ἐδῶ, ἐλλοχεῖ ἐνδεχομένως ὁ κίνδυνος μιᾶς νέας παρανόησης, διότι παρατηρῶ τὴν τάση νὰ ἐρμηνεύεται ὁ χριστιανισμὸς μὲ φιλοσοφικὸ πρῶσιμα. Θέλω λοιπὸν νὰ ἐπισημάνω στὸ συνέδριό σας ὅτι ὁ χριστιανισμὸς, ἐξαιρέτως δὲ ἡ Ὀρθοδοξία, δὲν μπορεῖ νὰ ἐρμηνευθεῖ μὲ φιλοσοφικὲς κατηγορίες. Ἡ θεολογικὴ γλῶσσα τῆς Ὀρθοδοξίας ἀποτελεῖ βεβαίως συνέχεια τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς φιλοσοφίας, ἀλλὰ ὅ,τι ἡ θεολογικὴ γλῶσσα ἐκφράζει, ὑπερβαίνει κάθε ἐννοιολογικὸ προσδιορισμὸ καὶ κινεῖται στὸ χῶρο τοῦ μυστηρίου, στὸ χῶρο τῆς ἀνεκλάλητης *πραγματικότητας πέρα ἀπὸ τὴν πραγματικότητα*. Ἡ Ὀρθοδοξία δὲν εἶναι μιὰ ἀκόμη θρησκεία ἀλλὰ μιὰ *μυστ-αγωγή* (ὅπως τὴν ὄρισε ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητῆς), μιὰ ἀγωγή πρὸς τὴ βίωση τοῦ ἀκτίστου, μέσα στὸν παρόντα δημιουργημένο (κτιστὸ) κόσμο.

Καταλαβαίνω ὅτι σὲ κάποιους αὐτὸ ἀκούγεται ὡς προκλητικὸ, ἂν ὄχι νοσηρό. Εἶναι ὅμως καλύτερα νὰ προκαλέσω μιὰν ἀπόρριψη, παρὰ νὰ εἰσαγάγω μιὰ παρανόηση, γιὰ νὰ σᾶς εἶμαι ἀρεστός. Εἶναι νομίζω καλύτερο νὰ μὴ προσλαμβάνουμε τὴν ἀνεκλάλητη πραγματικότητα τῆς μυστικῆς ζωῆς, παρὰ νὰ τὴν ἀντιμετωπίζουμε ὡς ἀνεκτὴ διανοητικὴ ἀνακολουθία.

Ἐξ ἄλλου, διαρκῶς καὶ περισσότερο συνειδητοποιεῖται ἡ κοινωνικὴ διάσταση τῆς ψυχιατρικῆς. Ἐπάνω σὲ αὐτὴ τὴ βάση, τὰ τελευταῖα χρόνια ἀναπτύσσεται μιὰ συνεργασία μεταξὺ ψυχιάτρου καὶ ἱερέα. Οἱ ψυχίατροι συνειδητοποιοῦν τὴ βοήθεια πού μπορεῖ νὰ τοὺς προσφέρει ὁ ἱερέας, σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ προβλήματα, πού εἴτε δημιουργοῦνται εἴτε αὐξάνονται ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον.

Στὴν εὐρύτερη αὐτὴ κατανόηση τῆς συνεργασίας, βοήθησαν πολὺ καὶ οἱ ἱερεῖς ποὺ ἔχουν σπουδάσει ψυχιατρικὴ ἢ ψυχολογία, καὶ ἀξιοποιοῦν τὶς γνώσεις τους στὴν ποιμαντικὴ πράξη.

Πολλὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν τὰ παιδιά καὶ οἱ ἔφηβοι, ἄλλα ποὺ ἀντιμετωπίζουν συγκεκριμένες ομάδες τοῦ πληθυσμοῦ, ὅπως οἱ χρήστες ἐξαρτησιογόνων οὐσιῶν κ.ἄ., προβλήματα ποὺ δημιουργεῖ ἡ μετανάστευση καὶ ἡ περιθωριοποίηση κ.λπ. ἀντιμετωπίζονται καλύτερα μὲ τὴν συνεργασία ψυχιάτρου καὶ ἱερέα.

Εἰδικότερα στὴν Ἑλλάδα, εἶδαμε πολὺ καλὰ τὴν ἀνάγκη συνεργασίας, ὅταν ἄρχισε ἡ ὑλοποίηση τοῦ προγράμματος ἀποασυλοποίησης τῆς ψυχιατρικῆς φροντίδας. Τὸ πρόγραμμα αὐτό, ἐξ ὅσων γνωρίζω, ἄρχισε ὅταν ὑπουργὸς Προνοίας ἦταν ἡ σημερινὴ Ὑπουργὸς Παιδείας, ἡ

κυρία Μαριέτα Γιαννάκου, ψυχίατρος ἡ ἴδια καὶ μὲ ἰδιαιτέρο ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς κοινωνικὲς διαστάσεις τῆς ψυχικῆς ὑγείας, καὶ ἄρχισε νὰ ὑλοποιεῖται μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ σημερινοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχιατρικῆς Ἑταιρείας καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Χριστοδούλου. Ἀξίζει ὁ ἔπαινος σὲ ὅσους συμμετεῖχαν, μὲ ὅποιο δῆποτε τρόπο, στὸ πρόγραμμα αὐτό. Καὶ λυπᾶμαι διότι ἡ Ἐκκλησία τότε δὲν ἦταν ἔτοιμη νὰ συμπαρασταθεῖ στὸ πρόγραμμα, κινητοποιώντας τὶς δυνάμεις τῆς. Μᾶς ἔγινε ὁμως μάθημα, καὶ σήμερα στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ ἔχουμε πολλὰ προγράμματα συνεργασίας ψυχιατρικῆς καὶ ποιμαντικῆς δράσης.

Μὲ τὴν εὐχὴ νὰ ἀναπτυχθεῖ ἡ ἀμοιβαία κατανόηση καὶ ἡ συνεργασία, εὐχομαι ὀλόψυχα καλὴν ἐπιτυχία στὸ Συνέδριό σας.

**ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΕΡΓΟ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΗΜΕΡΑ**

Ὁ Χριστιανισμός, ὅπως εἶναι γνωστό, δὲν ἀπευθύνεται μόνο στὸ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ σὲ ὁλόκληρη τὴν ὑπαρξή του. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ χριστιανικὴ πίστις δὲν περιορίζεται στὴν ἀποδοχὴ τῶν ἀληθειῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν μετουσίωσή τους σὲ Πράξη καὶ Ζωή. Ἡ στεῖρα καὶ ἄγονη πίστις χαρακτηρίζεται στὴν Καινὴ Διαθήκη, ὡς δαιμονική: *«καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίσσουν»* (Ἰακ. 2,19). Ἡ ἀληθινὴ χριστιανικὴ πίστις ἐκδηλώνεται μὲ ἔργα ἀγάπης (Γαλ. 5,6) καὶ ἡ ἄσκηση τῆς ἀγάπης, ὡς ἐφαρμογὴ τοῦ περιομένου τῆς πίστεως, ἀποτελεῖ οὐσιῶδες γνώρισμα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς.

Ἐτσι ἡ ἀγάπη στὸ Χριστιανισμὸ δὲν νοεῖται ὡς ἀπλὴ συναισθηματικὴ ἐκδήλωση, ἀλλὰ ὡς ἀνταπόκριση στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ποῦ ἐγένετο ἄνθρωπος καὶ ὡς ὀφειλὴ πρὸς τὸν συνάνθρωπο, ποῦ εἰκονίζει τὸν Θεό. Ἡ ἀγάπη αὐτὴ ἀναφέρεται σὲ ὁλόκληρο τὸν ἄνθρωπο. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ συμπαράσταση στὶς ὑλικὲς ἀνάγκες τοῦ συνανθρώπου ἀποτελεῖ αὐτονόητη ἐκδήλωση τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καὶ κατὰ συνέπεια τῆς ἀρετῆς τῆς φιλανθρωπίας.

Φιλανθρωπία εἶναι τὸ σύνολο τῶν ἐκδηλώσεων καὶ λαμβανομένων μέτρων, μὲ τὰ ὁποῖα προλαμβάνουμε ἢ θεραπεύουμε τὴν ἀτομικὴ ἢ ὁμαδική, ὑλικὴ ἢ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ δυστυχία ἢ ἐξαθλίωση. Πνευματικὴ προϋπόθεση τῆς φιλανθρωπίας εἶναι ἡ πεποίθηση περὶ τοῦ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουν νὰ βοηθοῦν τοὺς συνανθρώπους τους, ποῦ τὴν ἔχουν ἀνάγκη.

Ἡ φιλανθρωπία ἔχει παρουσιάσει ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ποικίλες μορφές. Κατὰ τὴν πρὸ Χριστοῦ ἐποχὴ ἦταν ὑποτυπώδης καὶ τὴν ἀσκοῦσαν κυρίως ἡ Πολιτεία ἢ καὶ οἱ ἰδιῶτες.

Ὁ Χριστιανισμὸς ὡς Θρησκεία, ἀνοικτὴ στὴν πρόσληψη κάθε ἀγαθοῦ, πῆρε ἀρκετὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὸ ἐλληνικὸ πνεῦμα καὶ μαζὶ μὲ τὰ ἐβραϊκὰ ἦθη, ἀνέπτυξε τὴ δική του ἠθικὴ, ἢ ὁποῖα ἐγένετο κατ' ἐξοχὴν θεοκεντρικὴ. Ἡ φιλανθρωπία ἀπέβη μιὰ ἀρετὴ, ποῦ κατὰ κύριο λόγο ἐπιδιώκεται ὡς μίμηση τῆς στάσης τοῦ Θεοῦ, παρὰ ὡς ἔκφραση ἀνθρωπιστικῶν αἰσθημάτων ἢ φιλάνθρωπης συμπόνιας πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς. Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη πρὸς τὴν ὁποῖα συγγενεῦει ἡ ἀρχαία ἔννοια τῆς φιλανθρωπίας πῆρε μιὰ πιὸ θρησκευτικὴ ἔννοια στὴν πρωτοχριστιανικὴ Ἐκκλησία. Ἡ διδασκαλία ποῦ κατέστησε τὴ φιλανθρωπία θεοκεντρικὴ ἦταν τὸ κήρυγμα τοῦ Κυρίου *«Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν»* (Μάρκ. 10,45/Ματθ. 20,28). Ἐτσι ὁ φιλάνθρωπος γίνεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁ Θεὸς ἔλαβε δούλου μορφή. Ὁ Θεὸς δὲν ἐκδήλωσε τὴν ἀγάπη Του γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ ἐγωϊστικὰ κίνητρα, ἀλλὰ γιὰ νὰ μπορέσει νὰ σωθεῖ ὁ ἄνθρωπος. Ἐδῶ λοιπὸν βρίσκεται ἡ βάση τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ, τῆς ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης, τῆς χριστιανικῆς φιλανθρωπίας.

Ὁ Κύριος δίδασκε τοὺς μαθητὲς Του νὰ ἀγαποῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς Ἐκεῖνος τοὺς ἀγάπησε (Ἰωάν. 15,12). Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ πρότυπο καὶ τὸ δημιουργημὰ πρέπει νὰ μιμεῖται τὸν Δημιουργό Του. Σύμφωνα μὲ τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ *«ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις»* (Ἰωάν. 13, 34-35).

Τὸ κήρυγμα περὶ παγκοσμίας ἀγάπης γίνεται τὸ σύνθημα τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ θεμέλιος λίθος τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Δὲν ἀποτελοῦσε ἀπλῶς

Τοῦ

Ἀρχιμ. Τιμοθέου Ἀνθι

Γραμματέως Σ.Ε. Κοινωνικῆς
Προνοίας καὶ Εὐποιίας

μιὰ θεωρητική ἀφηρημένη ἔννοια, ἀλλὰ μιὰν ἐφαρμοσμένη ἀρετή. Οἱ πιστοὶ προτρέπονται νὰ ἀσκοῦν ἐλεημοσύνη πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς, τοὺς ξένους, τὰ ὄρφανὰ καὶ νὰ ἀναπτύσσουν τὸ αἶσθημα τῆς κοινωνικῆς καὶ φυλετικῆς ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ αὐτὴ ἡ ἄσκηση τῆς φιλανθρωπίας δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα ἐξαναγκασμοῦ, σκοπιμότητος ἢ ἐγωϊστικῶν κινήτρων, ἀλλὰ καρπὸς ἐλεύθερης θέλησης. Αὐτὴ ἡ ἐπαναστατικὴ ἔννοια περὶ φιλανθρωπίας ἐνέπνευσε ἕναν ἐνθουσιασμὸ γιὰ ἀγαθοεργίες καὶ ὑλοποιήθηκε μὲ τὴν ἀνέγερση πολυαριθμῶν ἰδρυμάτων.

Ἐπιπλέον, ἡ φιλανθρωπία ἐπεδίωκε νὰ ἱκανοποιήσει ὄχι μόνον τὸν ἴδιο τὸν φιλάνθρωπο, ἀλλὰ κυρίως αὐτὴ τὴν πηγὴ τῆς φιλανθρωπίας, τὸν Θεό. Ἡ χριστιανικὴ φιλανθρωπία ἀγκάλιασε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ ὕψιστο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὸν ἀρχαῖο ἐλληνορωμαϊκὸ κόσμον καὶ στὸν χριστιανισμὸ ἦταν ὅτι ὁ πρῶτος θεωροῦσε τὸν ἄνθρωπο βασικὰ ὡς ἕνα κοινωνικὸ καὶ πολιτικὸ ὄν, ἐνῶ ὁ δεύτερος ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ποῦ, ὅπως ὁ ἅσματος υἱός, ἐπανακλήθηκε στὸν οἶκον τοῦ πατέρα του μὲσω τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ὀργάνωνε φιλανθρωπίες καὶ φρόντιζε τοὺς πτωχοὺς, τὶς χῆρες καὶ τὰ ὄρφανὰ. Ὅργανωνε κοινὰ δεῖπνα καὶ οἱ Χριστιανοὶ προωθοῦσαν τὴ βοήθειά τους στὴν τοπικὴ Ἐκκλησία, καθὼς καὶ σ' ἄλλους. Πίστευαν ὅτι ἦταν ζωντανὰ μέλη τοῦ αὐτοῦ σώματος. Ἡ ἔννοια τῆς ἀγάπης εἶχε κατακτήσει τὶς ψυχὰς τῶν πιστῶν σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὥστε ἡ ἐνεργὸς φιλανθρωπία νὰ γίνῃ ἡ φροντίδα ὅλων. Οἱ πτωχοὶ ἐθεωροῦντο, ὅπως ἀναφέρουν οἱ Ἀποστολικοὶ Κανόνες, «*ναοὶ τοῦ Θεοῦ*» καὶ εἰσῆχθησαν τὰ δέκατα, ὥστε ἡ Ἐκκλησία νὰ ἔχει ἀρκετὰ ἀποθέματα γιὰ τὴν φιλανθρωπικὴ ἀποστολή της. Τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας προτρέπονταν νὰ προσφέρουν τοὺς πρώτους καρποὺς τῶν προϊόντων τους, «*τίς ἀπαρχές*» ὅπως ἐλέγονταν, στοὺς πτωχοὺς.

Ἡ χριστιανικὴ φιλανθρωπία θεσμοποιήθηκε πολὺ νωρὶς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος ἦταν ἐπιφορτισμένος μὲ διοικητικὰς εὐθύνες γιὰ τὴ φιλανθρωπία τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπρεπε νὰ ἐκδηλώνει γιὰ τὰ ὄρφανὰ τὴ φροντίδα τοῦ γονιοῦ, στὶς χῆρες τὴ φροντίδα καὶ τὴν προστασία τῶν συζύγων, στοὺς ἀναπήρους συμπόνια, στοὺς ξένους καταφύγιο, στοὺς πεινασμένους τροφή, στοὺς διψασμένους νερό, στοὺς γυμνοὺς ἐνδύματα, στοὺς ἀρρώστους ἐπίσκεψη, στοὺς φυλακισμένους βοήθεια.

Ἡ Ἐκκλησία ἵδρυσεν μιὰ ἰσχυρὴ παράδοση φιλανθρωπικῶν ἔργων, καθὼς μαρτυροῦν πολλὰ ἱστορικὰ κείμενα. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ νομοθεσία ἐξασφάλιζε τὴν ἀνέγερση φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ὅπως νοσοκομείων, πτωχοκομείων, γηροκομείων καὶ παρομοίων ἰδρυμάτων. Τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ὡστόσο, δὲν ἦταν θέμα ψυχροῦ νομιτισμοῦ, ποῦ στὴ θεωρία μπορεῖ νὰ λέει πολλά, ἀλλὰ στὴν πράξη γίνονται πολὺ λίγα. Οἱ πιστοὶ δὲν χρειάζονται νόμους νὰ τοὺς πιέζουν γιὰ νὰ ἐκφράζουν τὴν ἀγάπην τους πρὸς τὸν πάσχοντα ἀδελφόν. Ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον μέχρι τὸν πιὸ ἀπλό πιστό, ἡ φιλανθρωπία ἀποτελοῦσε τὴν καθημερινή τους φροντίδα. Σὲ πολλὰς περιπτώσεις ὁ Ἐπίσκοπος πρωτοστατεῖ στὸ ποίμνιόν του ἐκφράζοντας ἔτσι τὴν φροντίδα ὀλόκληρης τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν φιλανθρωπία. Ὁλόκληρη ἡ ἠθικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν φιλανθρωπία ἀναπτύχθηκε καὶ ἐνσωματώθηκε στὶς θεῖες Λειτουργίες της, στὰ πατερικὰ συγγράμματα, στὴ δογματικὴ διδασκαλία, στοὺς Κανόνες της καὶ ἔγινε ἕνα μὲ αὐτά.

Δὲν ἦταν σπάνιον νὰ ἔβρισκε κανεὶς κληρικοὺς ποῦ ἡ συνεχὴς καθημερινὴ τους φροντίδα ἦταν ἡ ἐνασχόληση μὲ τὸν ἄνθρωπον, ὀλόκληρον τὸν ἄνθρωπον καὶ ὁ,τιδήποτε ἄγγιζε τὴ ζωὴ του, τὶς σχέσεις του μὲ τὴν οἰκογένειά του, μὲ αὐτοὺς ποὺ ἐργαζόταν, μὲ τὴν κοινότητά του, μὲ τὴν Πολιτεία. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Πατέρες ἔδειχναν τὴν φροντίδα τους γιὰ τὸν ἄνθρωπον μὲ ποικίλους τρόπους καὶ προγράμματα. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ κάθε προσώπου, νέου ἢ γέρου, ὑγιοῦς ἢ ἀρρώστου, χριστιανοῦ ἢ μὴ χριστιανοῦ, ἦταν ἡ κυρία φροντίδα πολλῶν Κληρικῶν ἢ Μοναχῶν. Τὸ μονοπάτι ποῦ ὀδηγεῖ στὴν τελικὴ θέωση εἶναι ἡ ἀγάπη - φιλανθρωπία. «*Γιατί, ὅσο περισσότερο ἀγαπᾷ κανεὶς τὸν Θεόν, τόσο περισσότερο εἰσέρχεται μέσα στὸν Θεόν*», καθὼς ἔγραφε ὁ Κλήμης Ἀλεξανδρείας (Τὶς ὁ σωζόμενος πλούσιος, Ἐκδ. Ἀποστ. Διακονίας, Ἀθῆναι 1956, 2, 365).

Πολὺ ἀνεπτυγμένη ἦταν ἡ φιλανθρωπία καὶ στὸ Βυζάντιον. Ὅλοι οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὰ κηρύγματά τους συνιστοῦσαν καὶ προέτρεπαν τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν εὐποιία. Οἱ χριστιανοὶ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀνέλαβαν μεγάλο ἀγώνα γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν ἀναξιοπαθοῦντων καὶ ἐμπεριστάτων. Ἀθάνατα μνημεῖα τοῦ χριστιανικοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἰδικώτερα τῆς χριστιανικῆς κοινωνικῆς προνοίας τῶν βυζαντινῶν χρόνων εἶναι τὰ ποικίλα εὐαγγῆ καὶ φιλανθρωπικὰ ἰδρύ-

ματα, τὰ ὁποῖα ἔγιναν, εἴτε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, εἴτε ἀπὸ τὴν Πολιτεία, πού τὴν ἐνέπνεε τὸ χριστιανικὸ πνεῦμα καὶ τὸ φωτεινὸ παράδειγμα τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ μεγάλοι Πατέρες ὑπῆρξαν καινοτόμοι, διότι εἰσήγαγαν τὴν συστηματικὴ ὀργάνωση τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων. Ὁ Μέγας Βασίλειος χρησιμοποίησε τὴν κληρονομιά ἀπὸ τὴν περιουσία τῆς μητέρας του, καθὼς καὶ μεγάλες προσφορὲς ἀπὸ πλουσίους φίλους καὶ γνωστούς του, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν πρῶν ἔχθρό του αὐτοκράτορα Οὐάλεντα, γιὰ νὰ ἰδρῦσει ἓνα συγκρότημα ἰδρυμάτων: νοσοκομεῖο, ὀρφανοτροφεῖο, γηροκομεῖο, ξενώνα γιὰ τοὺς πτωχοὺς ταξιδιωτὲς καὶ ἐπισκέπτες, νοσοκομεῖο γιὰ μεταδοτικὰ ἀσθένειες – ὅπου καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος ἐγκαταστάθηκε.

Μὲ συντομία πρέπει νὰ ἀναφερθοῦμε καὶ στὰ λωβοτροφεῖα, ὅπου εὑρίσκαν περίθαλψη οἱ πάσχοντες ἀπὸ τὴν λέπρα, ἡ ὁποία ἦταν πολὺ διαδεδομένη κατὰ τοὺς χρόνους ἐκεῖνους. Σημαντικὸς ἦταν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρφανοτροφείων τὰ ὁποῖα, ἦταν συνηρημένα πρὸς τὰ μοναστήρια. Ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀναφέρεται σὲ αὐτὰ ἀποκαλώντας τα «ὀρφανῶν συστήματα». Οἱ Χριστιανοὶ τέλος τῶν βυζαντινῶν χρόνων διακρίθηκαν καὶ εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν ἱεραποστολικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο, τὴν σωτηρία ὑπάρξεων, οἱ ὁποῖες ζοῦσαν βίον ἁμαρτωλόν. Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἵδρυσαν «τὰς Μετανοίας», ὅπου δημιουργοῦσαν τὶς προϋποθέσεις γιὰ νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν σὺν σὺν ζωὴ γυναῖκες, πού ζοῦσαν στὴν ἁμαρτία καὶ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

Ἡ Φιλανθρωπία κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους συνέχισε τὴν λαμπρὴ παράδοση τῶν περασμένων χρόνων καὶ συστηματοποίησε τὸ κοινωνικὸ ἔργο σὲ ὅλες τὶς μορφές του. Τὸ καθ' ὅλου ἔργο ἀναπτύχθηκε σημαντικῶς καὶ ὀργανώθηκε ἀπὸ τὰ διάφορα Κράτη μὲ τὴν ἴδρυση εἰδικῶν Ὑπουργείων Προνοίας καὶ Κοινωνικῆς ἀντίληψης.

Τὸ Φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ὁρθόδοξης Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας σήμερα

Μέσα στοὺς κόλπους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας σημειώθηκε καὶ σημειώνεται σπουδαιοτάτη φιλανθρωπικὴ κίνηση καὶ κοινωνικὴ δραστηριότητα, παρὰ τὶς δυσμενεῖς ἐξωτερικὲς συνθήκες, κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἔζησε ἡ Ἐκκλησία. Μεγάλες προσωπικότητες ἀνέπτυξαν σπουδαία κοινωνικὴ δραστηριότητα, μεγάλοι εὐεργέτες πα-

ραχώρησαν τὴν περιουσία τους γιὰ τὴν δημιουργία προνοιακῶν ἔργων καὶ νοσοκομείων. Τὰ οἰκόπεδα ὅπου ἀνεγέρθησαν τὰ περισσότερα νοσοκομεία πού λειτουργοῦν σήμερα στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ ἄλλες πόλεις, παραχωρήθησαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸν μέγιστο αὐτὸ σκοπὸ. Τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν φιλανθρωπία ἔχει πλέον διαποτίσει τὸ Κράτος καὶ ἰσχυροὺς οικονομικὰ ἰδιῶτες γιὰ τὴν ἀνέγερση καὶ λειτουργία μεγάλων προνοιακῶν ἰδρυμάτων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία διὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν Τῆς ἡγείται τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου, δίνοντας κατευθύνσεις στὰ στελέχη τῆς φιλανθρωπικῆς διακονίας.

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρουσιάζει μεγάλη κοινωνικὴ δράση μὲ τὰ ἐπιμελημένα ἔντυπα καὶ ἐκδόσεις τῆς στοῦ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ καὶ μὲ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (ἀνέγερση Ἱερῶν Ναῶν, νοσοκομείων, ἰατρείων, σχολείων, χορήγηση φαρμάκων, χρημάτων, λειτουργικῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων καὶ πολλῶν ἄλλων), στὶς χῶρες κυρίως τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας.

Ἡ δράση τῆς φιλανθρωπίας εἰς τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀξιόλογη καὶ σπουδαία.

Ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ οἱ Μητροπόλεις παρουσιάζουν θαυμαστὴ δραστηριότητα εἰς τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας. Τὰ Γενικὰ Φιλόπτωχα Ταμεία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἀποτελοῦν πρότυπη καὶ σπουδαία φιλανθρωπικὴ ὀργάνωση. Τὰ ταμεία αὐτὰ χρησιμεύουν γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν μὲ τακτικὰ ἢ ἔκτακτα βοηθήματα, γιὰ τὴν ἀποφυλάκιση κρατουμένων, γιὰ προικοδότηση ἀπόρων κοριτσιῶν ἢ ὀρφανῶν, φοιτητικῶν ὑποτροφειῶν, χορήγηση φαρμάκων, τροφῶν, ἐξόφληση λογαριασμῶν, σίτηση ἀπόρων γερόντων καὶ ἄλλα.

Ἐκτὸς τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, ἵδρυσαν ἢ ἔχουν ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτῶν φροντίδα πολλὰ εὐαγῆ ἰδρύματα. Τὰ λειτουργοῦντα ἰδρύματα εἶναι: Ἀσυλα Ἀνιάτων, Ἰδρύματα γιὰ Ἀγαμέμνητες Μητέρες, Βρεφονηπιακοὶ Σταθμοί, Γηροκομεία, Ἰδρύματα Ἀτόμων μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες, Θεραπευτήρια Χρονίως Πασχόντων, Ἱατρεῖα, Ἰδρύματα Ἀποκαταστάσεως Δυσπροσαρμόστων Ἀτόμων, Κοινωνικῆς Συμπαράστασης, Φυσιοθεραπείας, Κατασκηνώσεις ἀγοριῶν, κοριτσιῶν καὶ ἀτόμων μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες, Νοσοκομεία, Ξενῶνες, Ὀρφανοτροφεία, Οἰκοτρο-

φεία, Παιδικοί Σταθμοί, Πτωχοκομεία, λειτουργία Προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι», Στέγες Γερόντων, Σχολές Γεωργικές, Οικοκυρικών, Φοιτητικές Ἑστίες, Ἴδρύματα περιθάλψεως Χρονίων Πασχόντων καὶ Κέντρα Ψυχικῆς Ὑγείας. Τὸ Φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας ἀποδεικνύεται μεγάλο καὶ πολύπλευρο καὶ ἐπιτελεῖται ἀπὸ τοὺς Κληρικούς καὶ τὰ στελέχη τῆς «ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ» ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν ἔμπεριστάτων ἀδελφῶν.

Σήμερα λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν κατὰ τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων λειτουργεῖ ἱκανοποιητικῶς:

10 Βρεφονηπιακοὺς καὶ

10 Παιδικοὺς Σταθμοὺς διὰ νὰ μποροῦν νὰ ἐργασθοῦν οἱ μητέρες τῶν Παιδιῶν.

18 Στέγες Γερόντων στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ

66 Γηροκομεία στὶς Ἱερές Μητροπόλεις.

1 Ἴδρυμα Χρονίως Πασχόντων Παιδῶν στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας καὶ

11 παρόμοια γιὰ ἐνήλικες, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, σὲ ἄλλες Ἱερές Μητροπόλεις.

7 Ἴδρύματα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικές ἀνάγκες (1 στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ 6 σὲ Ἱερές Μητροπόλεις).

2 Νοσοκομεία στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

5 Ἱατρεῖα σὲ ἄλλες Ἱερές Μητροπόλεις.

1 Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κίτρους καὶ Κατερίνης.

1 Κέντρο Φυσιοθεραπείας - Ἡλεκτροθεραπείας καὶ Ὑδροθεραπείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

Ἐπιπλέον 7 Ἴδρύματα Ψυχικῆς Ὑγείας.

5 Ξενῶνες γιὰ ἀστέγους.

1 Ξενώνα «Στέγη Μητέρας» Κ.Ε.Σ.Ο. τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

41 Οἰκοτροφεία - Ὁρφανοτροφεία, Ἴδρύματα Παιδικῆς Προστασίας.

68 Κέντρα Ἀγάπης (Συσιτίτια) Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὅπου προσφέρονται 1.563.316 μερίδες φαγητοῦ τὸ χρόνο, καθὼς καὶ

109 Συσιτίτια Ἱερῶν Ναῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Βασικὴ προσφορὰ εἶναι καὶ ἡ λειτουργία τραπεζῶν αἵματος στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, σὲ κάθε Ἱερὸ

Ναὸ τῆς, δηλαδὴ 145 Τράπεζες αἵματος καὶ 30 στὴν περιφέρεια (Ἱερές Μητροπόλεις).

Λειτουργοῦν ἐπίσης:

1 Ἴδρυμα ἀπόρων Τυφλῶν Γυναικῶν στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας (Τρίπολη).

2 Φοιτητικὰ Οἰκοτροφεία (Ἱ. Συνόδου Ἀλλοδαπῶν Φοιτητῶν καὶ Ἀπ. Διακονίας, Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο) καὶ

11 σὲ ἐπαρχιακές Μητροπόλεις.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν.

Πρόγραμμα διανομῆς φαγητοῦ εἰς ἀστέγους «Κιβωτὸς ἀγάπης».

1 χῶρος γιὰ προσφορὰ δωρεὰν ρουχισμοῦ «Ταβιθά».

Ἴδρυμα Ψυχοκοινωνικῆς ἀγωγῆς καὶ στήριξης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν «ΔΙΑΚΟΝΙΑ».

Πρόγραμμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑποδοχῆς μεταναστῶν καὶ προσφύγων μὲ 2 γραφεῖα (Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη).

ΠαρατηρητήριΟ Κοινωνικῶν Φαινομένων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Βόλος.

Κέντρο Ἱατρικῆς, Κοινωνικῆς καὶ Ψυχιατρικῆς ὑποστήριξης γιὰ ἄτομα μὲ νεοπλασματικὰ νοσήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.

Μ.Κ.Ο. Ἀλληλεγγύη, ἔτος συστάσεως 2002.

Ἐπιπλέον λειτουργοῦν 26 διάφορα Ἴδρύματα σὲ Ἱερές Μητροπόλεις: Ἱεραποστολικά, Φιλανθρωπικά, συμπαράστασεως κρατουμένων, πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς συμπαράστασεως, ἀποκαταστάσεως ἀπόρων καὶ ἀγάμων Μητέρων.

Ἐξαιρετικῆς σὲς ἐγκαταστάσεις καὶ ὑποδειγματικῆς στὴν λειτουργία εἶναι καὶ οἱ 52 Κατασκηνώσεις ποὺ λειτουργοῦν στὶς κατὰ τόπους Ἱερές Μητροπόλεις καὶ οἱ ὅποιες κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες δέχονται μεγάλο ἀριθμὸ παιδιῶν γιὰ ὁμαδικὴ ζωὴ, μάθηση, παιχνίδι, κολύμπι καὶ πνευματικὴ ζωὴ. Ἀξιοσημείωτη εἶναι καὶ ἡ φιλοξενία παιδιῶν ὁμογενῶν οἰκογενειῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ, κατόπιν τοῦ σχετικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν μας, γιὰ τὴν γνωριμία τῆς Πατρίδος καὶ τὴν ἐκμάθηση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Μεγάλη εἶναι ἡ δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ πρὸς τὸ Ἐξωτερικόν. Οἱ Ἐκκλησίες τῶν Βαλκανίων: Σερβίας, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας ἐφοδιάζονται συνεχῶς μὲ εἶδη τροφίμων, φαρμάκων, ρούχων, κλιννοσκεπασμάτων κ.λπ. Ἡ Παλαιστίνη, τὸ Ἰράκ, ἡ Ἰορδανία, ἡ Συρία δέχονται ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου τὴν πραγματικὴν συμπαράσταση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ ἀνα-

κούφιση. Χρήματα και εἶδη πρώτης ἀνάγκης ἀποστέλλονται μὲ τὸ ἐπιτελεῖο τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου και τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, κάτω ἀπὸ τὸ ἄγρυπνο βλέμμα τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας μας, Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Πρὶν μερικὸς μῆνες ἐστάλησαν 4 ἀσθενοφόρα, δύο στὴν Σερβία και 2 στὴν Γεωργία, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἀναγκῶν.

Κατὰ τοὺς σεισμοὺς και πάλι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἦταν ἀποῦσα. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Μακαριωτάτου μας και τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν γιὰ τὶς πληγείσες περιοχὲς ἦταν ἄμεσο. Χρήματα, λυόμενοι οἰκισμοί, ρούχα, κλινოსκεπάσματα, θερμάστρες, τρόφιμα, νερὸ ἐδόθησαν στοὺς πληγέντες γιὰ τὴν ἀνακούφισή τους. Μετὰ ἀπὸ λίγο διάστημα στὸ σεισμικὸ κτύπημα στὴν γειτονικὴ Τουρκία ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἦταν παροῦσα μὲ τὴν προσφορὰ 300 σκηνῶν.

Δὲν πρέπει ἐδῶ νὰ λησμονήσουμε και τὴν τακτικὴ προσφορὰ διὰ τοῦ ὑπευθύνου Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀναρίθμητα ἰδρύματα ἀνοικτοῦ και κλειστοῦ τύπου, ὅπως ὀνομάζονται, ποὺ λειτουργοῦν στὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις δίνουν τὴν δυνατότητα στοὺς ἀνθρώπους ἀνεξαρτήτως φύλλου, ἡλικίας, και πατρίδος νὰ ἀπολαμβάνουν τὴν στοργὴ τῆς Ἐκκλησίας και νὰ ἀνακουφίζονται στὴν ὁποιαδήποτε ἀνάγκη τους. Ἡ χρηματοδότηση γιὰ τὴν λειτουργία ὄλων αὐτῶν τῶν ἰδρυμάτων στηρίζεται στὴν ἐθελοντικὴ προσφορὰ και στὴν μικρὴ χρηματοδότηση τοῦ Κράτους ἢ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης Α' και Β' Βαθμοῦ.

Ἡ λειτουργία των σὲ προσωπικὸ στελεχώνεται ἀπὸ

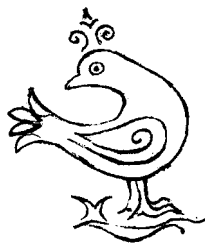
τοὺς ἐθελοντές, ἄνδρες και γυναῖκες, καθὼς και ἐργαζομένους ἐπ' ἀμοιβῆ μὲ συνέπεια, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας και συμπαρίστανται ὕλικῶς και ἠθικῶς.

Ἡ διαχείριση τῶν ἰδρυμάτων γίνεται σύμφωνα μὲ τὰ ἰσχύοντα στὸ δημόσιο λογιστικὸ και γνωστοποιεῖται μὲ τὴν δημοσίευση τοῦ Ἀπολογισμοῦ και Ἱσολογισμοῦ ἐκάστου ἔτους.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ Ἰδρύματα τὰ ὁποῖα ἐξαρτῶνται διοικητικῶς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία και στὰ ὁποῖα ἔχει τὴν ἀμεση εὐθύνη γιὰ τὴν λειτουργία τους, ὑπάρχουν και Ἰδρύματα προεδρευόμενα ἀπὸ τὸν οἶκειο Ἱεράρχη, ὅπως Κληροδοτήματα, Φορεῖς, Ὁργανισμοί, Τοπικὸ Τμήμα Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ.λπ., μὲ ἔμμεση διοικητικὴ σχέση γιὰ νὰ καταφανεῖ ἡ συνεργασία μὲ ἄλλους κοινωνικοὺς φορεῖς.

Στὴ σύγχρονη ἐποχὴ, στὴν ὁποία κυριαρχεῖ ὁ ἄκρατος καταναλωτισμὸς και ὁ ἐγωῖσμὸς, τὸ φιλάνθρωπο πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ σαρκώνεται στὸ κοινωνικὸ προνοιακό Τῆς ἔργο, ἀναδεικνύει τὴν φιλάνθρωπία, ὄχι μόνο ὡς ἀρετὴ και ἰδανικὸ, ἀλλὰ και ὡς ὁδὸ ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ἐσωτερικὴ μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ἐκκλησία, νοουμένη ὄχι ὡς θεσμὸς μὲ τὴν δική του λογικὴ, ἀλλὰ ὡς σῶμα πιστῶν μὲ Κεφαλὴ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, θὰ συνεχίσει τὸ ἔργο Τῆς, διδάσκουσα «ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· και αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν» (Ἰωάν. α', 54). Θὰ συνεχίσει νὰ μάχεται γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ πλησίον, γνωρίζοντας ὅτι ἀκριβῶς ἐκεῖ, στὸν πλησίον, εἶναι κατατεθειμένος ὁ λόγος Τῆς, τὸ ἅγιο δισκοπότηρο τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνεγεροσίας τοῦ 1821 φέρνει κάθε χρόνο τέτοια ἐποχή στό νοῦ μας τὰ ἑλληνορθόδοξα ἰδανικά τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἥρωικοῦ ἐκείνου Ἀγῶνος. Ἡ ἀντικειμενική μελέτη τῶν πηγῶν καί τῶν κειμένων πού ἔγραψαν μέ τὰ χέρια τους οἱ ἴδιοι οἱ ἀγωνιστές καταδεικνύει ὅτι ὁ Ἀγῶνας ἔγινε κυριολεκτικά «γιατὸν Χριστοῦ τὴν Πίστην τὴν Ἁγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερία». Ἐπειδὴ σήμερα πολὺς λόγος γίνεται γιὰ τὶς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, καλὸν εἶναι νὰ θυμηθοῦμε πῶς ἔβλεπαν τὶς σχέσεις αὐτὲς οἱ θεμελιωτὲς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Νὰ θυμηθοῦμε ποιά ταυτότητα διεκήρυσσαν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸ καὶ πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ. Νὰ προβληματισθοῦμε ἂν καὶ κατὰ πόσον σήμερα τηροῦμε αὐτὲς τὶς ἱερὲς παρακαταθῆκες.

Ἐνα ἀπὸ τὰ πρῶτα κείμενα τοῦ Ἀγῶνος ἦταν ἡ Προκήρυξη «ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, συναινέσει τῶν προϋχόντων τῶν τριῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν». Ἐκεῖ διαβάζουμε:

«Ἡ φιλογενεστάτη πατρίς μας βλέπουσα τὴν γενικὴν κίνησιν τῶν ὁμοπίστων ὁμογενῶν εἰς τὸ νὰ ἀποσεύσῃ τὸν ἀσεβῆ καὶ τυραννικὸν ζυγόν, ἐκινήθη καὶ αὐτὴ μέ ὄλας τῆς τὰς δυνάμεις, ὑψωσε μέ ἱερὰν καὶ δημοσίαν τελετὴν τὴν πανευφρόσυνον σημαίαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ γένους τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ προσκαλεῖ μετὰ τῆς κοινῆς πατρίδος ὄλους εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἱερὸν πόλεμον. Ἄνδρες Θεοὶ, μεσῖται Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, γένητε τώρα συνελυθρωταί. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Οὐρανοῦ Βασιλέως καὶ τὰ ἐπίγεια ὄπλα ὁμοῦ κατὰ τῶν βλασφημούντων τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Ὑψίστου... Ἐγερθῆτε Χριστιανοὶ ἥρωες...».

Στὴν Προκήρυξη τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1821 ὅταν ξεκινούσε ἡ Ἐπανάσταση στὴ Μολδοβλαχία ἀναφέρονται καὶ τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά:

«Εἶναι καιρὸς νὰ ἀποτινάξωμεν τὸν ἀφόρητον τοῦτον ζυγόν, νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν Πατρίδα, νὰ κρημνίσωμεν ἀπὸ τὰ νέφη τὴν ἡμισέληνον, διὰ νὰ ὑψώσωμεν τὸ σημεῖον δι' οὗ πάντοτε νικῶμεν, λέγω τὸν Σταυρόν, καὶ οὕτω νὰ ἐκδικήσωμεν τὴν Πατρίδα, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Πίστιν ἀπὸ τὴν ἀσεβῆ τῶν ἀσεβῶν καταφρόνησιν».

Τὸ 1827 ἡ ἐν Τροιζήνι Γ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐξέδωσε Διακήρυξιν, στὴν ὁποία τονίζονται μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ὡς Χριστιανοὶ οὔτε ἦτο, οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ πειθαρχήσωμεν δεσποζόμενοι ἀπὸ τοὺς θρησκομανεῖς Μωαμεθανούς, οἱ ὅποιοι κατεσχέξισον καὶ κατεπάτουν τὰς ἁγίας εἰκόνας, κατεδάφιζον τοὺς ἱεροὺς ναοὺς, κατεφρόνουν τὸ Ἱερατεῖον, ὑβρίζοντες τὸ θεῖον ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καὶ μᾶς ἐβίαζον: ἢ νὰ γίνωμεν θύματα τῆς μαχαίρας τῶν ἀποθνήσκοντες Χριστιανοί, ἢ νὰ ζήσωμεν Τοῦρκοι, ἀρνηταί τοῦ Χριστοῦ καὶ ὀπαδοὶ τοῦ Μωάμεθ. Πολεμοῦμεν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Κυρίου μας...».

Σὲ ὄλα τὰ Συντάγματα τῆς Ἐπαναστατικῆς περιόδου τίθεται ὡς προμετωπίδα ἡ φράση «Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας, Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος», ἡ ὁποία ἔκτοτε ἐπαναλαμβάνεται μέχρι καὶ σήμερα σὲ ὄλα τὰ Συντάγματα τῆς πατρίδος μας ἀπὸ σεβασμὸ πρὸς τοὺς πρωτεργάτες τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Κλήρου ὄλων τῶν βαθμίδων ὑπῆρξε συγκλονιστικὴ. Κηρύσσων τὴν Ἐπανάστασιν στὴν πόλιν τῶν Παλαιῶν Πατρῶν ὁ Ἐπίσκοπος Γερ-

μανὸς ἐξέδωσε Προκήρυξη πρὸς τοὺς Προξένους τῶν ξένων Ἐπικρατειῶν ὑπογραμμίζων μεταξύ ἄλλων:

«Ἡμεῖς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τῶν Χριστιανῶν, βλέποντες ὅτι μᾶς καταφρονεῖ τὸ ὀθωμανικὸν γένος καὶ σκοπεύει ὀλεθρὸν ἐναντίον μας, πότε μ' ἕνα καὶ πότε μ' ἄλλον τρόπον, ἀπεφασίσαμεν σταθερῶς ἢ νὰ ἀποθάνωμεν ὅλοι ἢ νὰ ἐλευθερωθῶμεν».

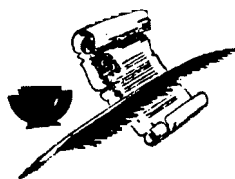
Καὶ ὁ Ἐθνοῖερομάρτυς Πατριάρχης Γρηγόριος Ε' ἔγραφε σὲ μία ἐπιστολὴ του:

«Ὁ τόπος μου εἶναι ἡ Δημητσάνα. Πηγαίνω ἐκεῖ πού μὲ καλεῖ ὁ νοῦς μου, ὁ μέγας κληρὸς τοῦ ἔθνους καὶ ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ μάρτυς τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων».

Ὁ πρῶτος Κυβερνήτης τῆς μικρῆς τότε ἀλλὰ ἐλευθέρως Ἑλλάδος, ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας, ἀπέδιδε ἰδιαίτερο σεβασμὸ πρὸς τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ τὸν ἱερό κληρὸ. Σὲ σχετικὴ ἐγκύκλιό του πρὸς τοὺς κληρικοὺς τῆς Ἑλλάδος ὑπεγράμμιζε τὰ ἑξῆς:

«Λαλήσατε εἰς τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀρθοτομοῦντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Κηρύξατε τὴν εἰρήνην. Εὐαγγελίσασθε τὴν ὁμόνοιαν. Διδάξατε τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, ἵνα ᾧσιν οἱ πάντες ἐν ἐν Χριστῷ».

Ἐνα ἀπὸ τὰ πρῶτα Ὑπουργεῖα πού δημιούργησαν οἱ Ἐθνοσυνελεύσεις τοῦ Ἀγῶνος ἦταν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Θρησκείας, τὸ ὁποῖο ἀνέλαβε ὁ Ἐπίσκοπος Ἀνδρουῆς Ἰωσήφ. Ἡ Ἑλλὰς τὴν ὁποία ὄνειρεύθηκαν οἱ ἡρωικοὶ πρόγονοί μας τὸ 1821 εἶχε δώσει τὴν ἀπάντησιν στὸ ζήτημα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Οἱ θεμελιωτὲς τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος πίστευαν στὴ στενὴ συνεργασία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ τὸ Κράτος μὲ σεβασμὸ πρὸς τοὺς διακριτοὺς ρόλους, πράγμα πού ἐπιθυμοῦμε καὶ σήμερα.

**Η ΕΚΤΑΚΤΟΣ
ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ
ΤΗΣ Ι.Σ.Ι.
ΚΑΙ Η ΕΚΛΟΓΗ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ**

(18 & 19 Φεβρουαρίου 2005)

A. ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ

Συνήλθε στις 18 Φεβρουαρίου 2005, σέ έκτακτη Συνεδρία ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, ἱερουργουῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα.

Περὶ τὴν 9ην πρωινήν, στὴν μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γὰρ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεοκλήτου, Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Νικηφόρου, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεοφίλου καὶ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, Φθιώτιδος κ. Νικόλαο καὶ Σύρου κ. Δωρόθεο.

Στὴ συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησίν του ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας μὲ θέμα τὴν παροῦσα ἐκκλησιαστικὴ κρίση καὶ τὶς προτάσεις του γὰρ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἡ κρίση αὕτη. Ἡ εἰσήγηση αὕτη διενεμήθη εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Ἱεραρχίας καὶ εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως.

Ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω Εἰσηγήσεως ὠμίλησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, Καλαβρυτῶν κ. Ἀμβρόσιος, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων, Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων, Ξάνθης κ. Παντελεήμων, Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμος, Παρραμυθίας κ. Τίτος, Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος, Θηβῶν κ. Ἱερώνυμος, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, Σερρών κ. Θεολόγος καὶ Ἡλείας κ. Γερμανός.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς κριτικῆς ποὺ ἄσκησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός σὲ προτάσεις καὶ ἐνέργειες τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, στίς ὁποῖες ἀπήντησε ὁ Μακαριώτατος, ἐδημιουργήθη πρὸς στιγμὴν ἔνταση, ἡ ὁποία αὐξήθηκε ὅταν ὁ Σεβασμιώτατος Ἡλείας ἔθεσε θέμα καὶ κατέθεσε πρόταση γὰρ νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τῆς θέσεώς του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, θεωρήσας τὸ θέμα προσωπικόν, ἔθεσε τὴν πρόταση σὲ φανερὴ ψηφοφορία, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἐπὶ 75 παρόντων: 67 ἐψήφισαν νὰ ἀπορριφθεῖ ἡ πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ. 4 Ἀρχιερεῖς ἐψήφισαν «ἐπέχω». 2 ἐψήφισαν μὲ λευκὴ ψῆφο καὶ ἓνας νὰ μὴν ἀπορριφθεῖ ἡ πρόταση.

Μετὰ ἀπὸ ἐποικοδομητικὴ συζήτηση, ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάσισε ὁμοφώνως νὰ ἐγκρίνει κατ' ἀρχὴν τὶς ὑποβληθεῖσες προτάσεις ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου γὰρ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς τρεχούσης ἐκκλησιαστικῆς κρίσεως. Οἱ προτάσεις αὐτὲς ἀπεφασίσθη νὰ συζητηθοῦν ἀναλυτικότερα στὴν ἐπόμενη Συνεδρία καὶ θὰ ζητηθεῖ ἡ τελικὴ ἐγκρισὴ των.

Στὸ τέλος τῆς Συνεδρίας ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἀνεκοίνωσε στὴν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τὸ πέρασ τῆς δικαστικῆς ὑποθέσεως περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἄρχισε τὸ 1996 καὶ ποὺ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀθώωση ἐμπλακέντων Ἱεραρχῶν καὶ ἄλλων Κληρικῶν, τόσον ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ὀκτώβριος 1998), ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ Πολιτικά Δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ἐξέδωκαν γι' αὐτοὺς Βουλευήματα καὶ Ἀποφάσεις ἀθωωτικῆς.

Β. Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Σεβασμιώτατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εἶναι ἴσως ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες, ποὺ ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐπικεντρὸν κρίσεως ποὺ ἀπειλεῖ μὲ σοβαρὸ τραυματισμὸ τὰ ἐκκλησιαστικά πρόσωπα καὶ μὲ ἀπαξίωση τὸν ἱερὸ θεσμὸ ποὺ αὐτὰ ὑποστασιάζουν. Τὸ σκάνδαλο ἐνὸς κληρικοῦ καὶ μὲ τὶς προεκτάσεις του ὄχι μόνον στὸ χῶρο τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ ἡμέρες δηλητηριάζει τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ οἱ ἀποκαλύψεις ποὺ τὸ συνθέτουν συγκλονίζουν τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνες. «*Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν*» **Σὲ ἐπιστολὲς πιστῶν χριστιανῶν ποὺ λαμβάνω ἀπλώνεται ἡ ὀδύνη των γιὰ τὰ συμβαίνοντα:** «*Εἶμαστέ γονατισμένοι καὶ ἡ καρδιά μας κλαίει*» – μοῦ γράφει ἓνας πιστὸς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. **Δὲν ἔφθαναν οἱ ἐπίτεμπτες συνομιλίες σὲ κασσέτες,** ποὺ ἀναμεταδόθηκαν ἀπὸ τὶς τηλεοράσεις καὶ τὰ ἄλλα ΜΜΕ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸν κόσμον καὶ μᾶς ἐξέθεσαν, **ἦλθαν καὶ οἱ ἀποκαλύψεις γιὰ κολοσσιαῖες τραπεζικῆς καταθέσεις σὲ ἐποχὴ ἀνεργίας καὶ ἀνέχειας, ἀπὸ τὶς ὁποῖες μαστίζεται μέγα τμήμα τοῦ λαοῦ μας, καὶ μάλιστα οἱ νέοι μας.** Φωτογραφίες ἐπώνυμα δημοσιευμένες, ἐπίφογες καὶ ταπεινωτικῆς γιὰ τὰ πρόσωπα εἰκονιζομένων Ἱεραρχῶν, ἀπειλὲς γιὰ μελλοντικῆς ἀποκαλύψεις σὲ βάρος ἄλλων, διασυνδέσεις καὶ διαπλοκῆς ἔχουν δημιουργήσει κλίμα τρομοκρατίας καὶ φοβίας, ἐνῶ **μὲ τὴ μέθοδο τῶν προαναγγελλομένων ἀποκαλύψεων** σὲ βάρος κατονομαζομένων ἐκκλησιαστικῶν προσώπων καὶ Ἐπισκόπων **δημιουργεῖται τεχνητὸ κλίμα μῶμου καὶ ἀνασφάλειας μὲ τὶς ἀναγκαῖες ἐπιπτώσεις του στὴν ὅλη ποι-**

μαντικὴ δραστηριότητα τῶν πληττομένων προσώπων. Παράλληλα ὅλος αὐτὸς ὁ καταγιτισμὸς τῆς πληροφορίας καὶ τῆς παραπληροφορίας, ποὺ ἔχει ὀδηγήσει σὲ προβληματισμὸ μεγάλο τμήμα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, **ἀπέτελεσε τὸ κατάλληλο ὑπόβαθρο γιὰ τὴν ἐπανεμφάνιση τῶν ὑποβοσκότων ἀκραίων φαινομένων ἀποδοκιμασίας τῆς Ἐκκλησίας** ἐν γένει ὡς δῆθεν ἀδρανούς να ἐπιβάλλει τὴν κάθαρση, **καὶ ἐπέτρεψε τὴν ἐμφάνιση στὸ προσκήνιο τῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου καιροφυλακτουσῶν δυνάμεων,** ποὺ ἔσπευσαν ἐπωφελοῦμενες ἀπὸ τὴν κατάσταση **να προβάλλουν ἐπισήμως τὸ αἷτημα γιὰ χωρισμὸ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας,** ὡς ἐὰν ὑπῆρχε κάποιος αἰτιώδης σύνδεσμος μεταξὺ τῶν σχέσεων αὐτῶν καὶ τοῦ ἠθικοῦ προβληματισμοῦ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

Ταυτόχρονα **ἐπικεντρώθηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡ πολεμικὴ γιὰ τὴν κάθαρση στὴν Ἐκκλησία, μὲ ἀναζήτηση γελοίων ἐπιχειρημάτων, ἀντληθέντων ἀπὸ τὴν ποιμαντικὴ του εὐαισθησία –εὐαισθησία ποὺ ὅλοι ἔχουμε– ἀλλὰ καὶ μὲ διαφανῆ σκοπιμότητα.** Τὸ σύστημα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι Συνοδικὸν δηλ. συλλογικὸν καὶ δὲν ὑπάρχει ἐδῶ ἡ ἐνὸς ἀνδρὸς ἀρχή. Βέβαια τὸ νὰ δώσω μία συστατικὴ ἢ δύο καὶ τρεῖς καὶ 100 σὲ νέους ἀνθρώπους ποὺ μοῦ ζητοῦν βοήθεια εἴτε γιὰ νὰ σπουδάσουν, εἴτε γιὰ νὰ διορισθοῦν κάπου, εἴτε γιὰ νὰ ἐπιτύχουν κάποια νόμιμη ἐπιδίωξή των ἢ νὰ τοὺς συστήσω νὰ μεταβοῦν στὸ Ἅγιον Ὄρος γιὰ νὰ ἀναταχθοῦν πνευματικά, νὰ ἐξομολογηθοῦν καὶ νὰ ξαναβροῦν τὸν ἑαυτόν τους, αὐτὰ δὲν συνιστοῦν ἀμάρτημα. **Σὰς ἐρωτῶ πόσες τέτοιες ἐπιστολὲς δὲν ἔχετε δώσει καὶ σεῖς; Καὶ δὲν εἶναι καὶ αὐτὸ μέσα στὰ καθήκοντά μας;** Ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι **ἔργο τοῦ Ποιμενάρχου καὶ τοῦ ἀπλοῦ ἱερέως εἶναι κυρίως νὰ μεριμνᾷ ἰδίως γιὰ τὰ περιθωριοποιημένα ἄτομα.** Ἀλλὰ **εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν ποῦ στοχεύουν ὅλα αὐτά.** Γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι ἔχουμε, μὲ ἔντεχνο καὶ πονηρὸ τρόπο, τραυματισθῆ σοβαρὰ καὶ μόνον μύωπες δὲν τὸ βλέπουν...

Ἐμπρὸς σ' αὐτὸ τὸ χαλασμὸ διερωτώμεθα μήπως «*ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ἡμᾶς τοῦ συνιάσαι ὡς τὸν σῖτον*» καὶ πάλιν μὴ καὶ «*Χριστὸς καθεύδει*»;

Ἄψευδης μάρτυς τῶν ἀνωτέρω διαπιστώσεών μου εἶναι τὰ κύρια ἄρθρα σοβαρῶν ἐφημερίδων, τὰ ὁποῖα ὀμιλοῦν γιὰ «*σημεῖα καὶ τέρατα ποὺ ἔρχονται καθημερινῶς στὴ δημοσιότητα καὶ ἐκθέτουν τὴν Ἐκκλησία*» (Ἐστία 10-2-05), ἐνῶ «*ἡ πρωτοφανὴς χρῆση μαγνητοταινιῶν, βίντεο καὶ φωτογραφιῶν μὲ πτυχῆς τοῦ ἰδιωτι-*

κοῦ βίου προσώπων, γεννῶντας ἀλυσσιδωτές κρίσεις στην Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος» προκάλεσε ἔστω καί καθυστερημένα «τίς πρώτες συντεταγμένες ἀντιδράσεις τῶν θεσμικῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας. Ἡ Ἀρχὴ Προστασίας Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρα ἄρχισε τὴ μελέτη τῶν ἐπίμαχων ἐκπομπῶν πού προκάλεσαν πολλαπλῶς τὸ πανελλήνιο», μόλις στὶς 9-2-05, ἐνῶ τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ἀντέδρασε μὲ δημόσια ἀνακοίνωσή του (9-2-05), στὴν ὁποία ἐχαρρακτήριζε «σαρκοβόρο τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο προβάλλονται πλέον τὰ γεγονότα μὲ συνέπεια ἢ εἶδηση νὰ μετατρέπεται σὲ θέαμα μὲ ἡδονοβλεπτικὴ λαγνεία» («Καθημερινή» 10-2-05). Ἐξ ἄλλου ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας ζήτησε μὲ μῆνυμά του νὰ ὑπάρξουν «τολμηρὲς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἔξοδο ἀπὸ τὴν κρίση καὶ ὄχι συμβιβασμοί». Ὁ ἀναπληρωτὴς κυβερνητικὸς ἐκπρόσωπος μὲ δῆλωσή του τὴν 11-2-05 διερωτᾶτο ὅτι πέρασαν 72 ὥρες ἀπὸ τότε πού ἠκούσθη ἡ ἀνωτέρω παραίνεσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἀκόμη τίποτε δὲν ἔχει κάμει ἡ Ἐκκλησία, ἐνῶ τὸ ἀντίθετο συμβαίνει. Ἡ Ἐκκλησία μὲ σειρὰν ἀποφάσεων τῆς ΔΙΣ (3-8 Φεβρουαρίου) ὅπως θὰ σᾶς ὑπενθυμίσω στὴ συνέχεια, ἔπραξε σὲ πρώτη φάση καὶ ἀστραπιαίως τὸ καθῆκον τῆς σὲ 3 περιπτώσεις Ἱεραρχῶν. Καὶ ὑπολείπονται τὰ λοιπὰ μέτρα, γιὰ τὰ ὁποῖα σᾶς εἰσηγοῦμαι σήμερα. Πρὸς τί λοιπὸν ἡ ἀδημονία; Γνωρίζετε ὅλοι τὶς δηλώσεις ἢ συνεντεύξεις τῶν πολιτικῶν παραγόντων τοῦ τόπου. **Ὅλες κινοῦνται καλόπιστα καὶ ζητοῦν ἀπὸ ἐμᾶς τὴν ταχύτατη καὶ ἀξιόπιστη αὐτοκάθαρση.** Ὅλοι ἄς εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιμεληθοῦμε ὑπεύθυνα τῶν τοῦ οἴκου μας. Ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὴν Ἐκκλησία, τὴν ὁποῖαν διακονοῦμεν ἐπὶ ἔτη εἶναι ἀρκετὴ, μαζί μὲ τὴν γρηγοροῦσα συνείδησή μας νὰ μᾶς ὑπαγορεύσουν τὰ δέοντα καὶ νὰ μᾶς ὀδηγήσουν στὴν ὀρθὴ ἀντιμετώπιση τῆς κρίσεως. Καὶ θὰ τὸ κάνουμε. Δὲν πρέπει νὰ φοβούμεθα τὴ λέξη «κάθαρση» γιὰτὶ δὲν ἀφορᾶ στὴν ἄσπιλο νύμφη τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησία, ὡς θεανθρώπινο ὄργανισμὸ, ἀλλὰ στοὺς ἀνθρώπους πού τὴν διακονοῦμε. **Ἐμεῖς ἔχομε ἀνάγκη καθάρσεως, ἀλλὰ αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ μὲ κοσμικὴ προσέγγιση τῶν ἐνόχων, ἀλλὰ μὲ πνευματικότητα καὶ φόβον Θεοῦ, μὲ ἓνα δίκαιο ἔλεγχον, μὲ ἀληθινὸ κεντηριασμὸ τῶν ἁμαρτανόντων. Σκοπὸς τῆς καθάρσεως αὐτῆς δὲν εἶναι ὁ διασυρμὸς τῶν προσώπων. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι χαρισματικὴ πραγματικότης καὶ δὲν σπιλώνει τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ θεραπεύει τὶς πληγὲς πού ἀνοιξαν στὸ σῶμα των τὰ πάθη καὶ οἱ ἁμαρτωλὲς ρο-**

πές. Τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας βιώνεται καθημερινὰ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὡς Σῶμα Χριστοῦ, πού αὐτοθεραπεύεται καὶ ἀναγεννᾶται μέσα ἀπὸ τὴ σῶζουσα καὶ πανσθενὴ χάρι τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ μου ὅμως ἡ τοποθέτηση δὲν ἀποκλείει τὴν αὐτοκριτικὴν μας καὶ τὴ θέαση τοῦ τοπίου ὁποῖον ἐστὶ σήμερα μὲ ρεαλισμὸ καὶ ἐπίγνωση τῆς πνευματικῆς ζημίας πού συντελεῖται στὶς ψυχὲς τοῦ κόσμου. **Οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ ἐπίορκοι κληρικοὶ πού νόμισαν ὅτι μποροῦν νὰ δουλεύουν «δυοὶ κυρίους», νὰ ὑποκρίνονται, νὰ ξεγελοῦν τὸν κόσμον, καὶ νὰ εἶναι ἀσυνεπεῖς στὴ ζωὴ των. Ἡ Ἐκκλησία μας παρακολουθεῖ μὲ εὐλογη ἀνησυχία καὶ ὀφειλετικὴ ἀγωνία τὶς ἐπαναλαμβανόμενες καταγγελίες γιὰ ἠθικὰ καὶ οἰκονομικὰ παραπτώματα ὀρισμένων Ἀρχιερέων, τὶς ὁποῖες συνοδεύουν οἱ καταγγέλοντες μὲ δημόσια ἢ καὶ προκλητικὴ ἀξίωση ἀμεσης κάθαρσης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, ὡς ἐὰν τοῦτο ἀφεῶρα στὸ ὅλο σῶμα τῆς Ἱεραρχίας ἢ ὡς ἐὰν αὐτὴ ἐτέλει ἐν γνώσει τῶν ἀνομιμάτων καὶ τὰ εἶχε συγκαλύψει, ἐπιδεικνύουσα ἐπιμεμπτὴ ἀπροθυμία γιὰ τὴν τιμωρία τῶν καθ' οἰονδήποτε τρόπο ἐκτρεπομένων κληρικῶν.**

Καὶ εἶναι βέβαια γνωστὸν τοῖς πᾶσι ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐκ τῆς θεσμικῆς σχέσεώς της μὲ τὴν ἑλληνικὴ Πολιτεία εἶναι ὑποχρεωμένη ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἐφαρμόζει τὸ ἐσωτερικὸ Κανονικὸ δίκαιο ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς κειμένης νομοθεσίας τόσον κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς διοικήσεως, ὅπως ὀρίζεται μὲ τὸν Καταστατικὸν τῆς Χάρτη, ὅσο καὶ κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης διὰ τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων, ὅπως ὀρίζεται ἐπίσης μὲ τὸν ν. 5383/32.

Συνεπῶς τόσον οἱ διοικητικὲς, ὅσον καὶ οἱ δικαστικὲς ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπόκεινται σὲ αὐστηρὸ ἔλεγχον νομιμότητος ἐνώπιον τοῦ Σ.τ.Ε., διὸ καὶ οἰαδήποτε παρέκκλιση τῶν ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων ἢ τῶν δικονομικῶν κανόνων συνεπάγεται συνήθως τὴν ἀκύρωσίν των καὶ τὴν πρόκληση ἀνεπιθυμητῶν συγχύσεων ἢ ἐπιπλοκῶν στὸ ποιμαντικὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι, οἱ προσφεύγοντες στὸ Σ.τ.Ε. κληρικοὶ γιὰ τὴν ἀκύρωσιν διοικητικῶν ἢ δικαστικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀποφάσεων διὰ τυπικὲς παραλείψεις ἐλάχιστα ὑπολείπονται τοῦ 10% περίπου τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, **πράγμα πού ἀποδεικνύει τὴν σοβαρότητα πού ἔχει ἡ τήρησις τῶν νόμων μὲ σχολαστικὴν ἀκριβείαν.** Τοῦτο δικαιολογεῖ τὴν προσοχὴν πού καταβάλλουμε κατὰ τὴν

ἐξέταση καὶ τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων, ἂν καὶ πολλὰ φορὲς ὁ λαὸς μᾶς μέμφεται ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖ τὸν ἄμεσο κολασμὸ τῶν φερομένων ὡς ἐνόχων καὶ πρὶν ἀκόμη ἀποδειχθεῖ ἡ ἐνοχία τῶν, ἀρκεῖ πού προκλήθηκε σκανδαλισμὸς, χάριν τοῦ ὁποῦ προέπαι νὰ θυσιασθοῦν κάποιοι. Αὐτὸς δὲ εἶναι καὶ ὁ λόγος πού καὶ σήμερον ἐγκαλοῦμεθα γιὰ ἀπροθυμία πάταξης τῆς διαφθορᾶς στὸν Οἶκόν μας, ἐνῶ ἡ κάθαρση δὲν εἶναι εὐκόλη χωρὶς στοιχεῖα καὶ ἀτράνταχτες ἀποδείξεις. Αὐτὲς λοιπὸν τὶς ἡμέρες βρισκόμεθα στὸ κέντρο ἑνὸς κυκλώνα καὶ ἀντιμετωπίζουμε μὲν τὴ συμφορὰ καὶ τὴν παραζάλη μὲ ψυχραιμία, ὅμως διαπιστώνουμε πόσον ὁ λαὸς μᾶς ἔχει σκανδαλισθεῖ καὶ ἀξιώνει κάθαρση σὲ βάθος μέχρι νὰ φθάσει, ὡς γράφεται «τὸ μαχαίρι στὸ κόκκαλο».

Πρὶν λοιπὸν προχωρήσω τὴ σκέψη μου θὰ ἤθελα νὰ ἀναζητήσω μέσθ μᾶς εἰλικρινοῦς αὐτοκριτικῆς τὶς εὐθύνες μᾶς γιὰ τὴν ὅλη κατάσταση πού ἔχει δημιουργηθῆ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἶναι ἀδικο νὰ γενικεύονται τὰ πράγματα καὶ νὰ ἐμφανίζεται ὅλη ἡ Ἐκκλησία ὡς ἀποτελουμένη ἀπὸ κληρικοὺς διεφθαρμένους καὶ ἐπιλησιμονες τῶν ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων τῶν. Ἐνάλογο ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀγόρευση στὴ Βουλὴ τοῦ πρ. Προέδρου τῆς κ. Ἐπ. Κακλαμάνη τὸ ἑσπέρας τῆς 9-2-05, κατὰ τὴν ὁποῖαν διεκήρυξεν ὅτι πιστεύει ὅτι δὲν εἶναι ὅλοι οἱ δικαστικοί, οὔτε ὅλοι οἱ ἱερωμένοι διεφθαρμένοι, ἀλλὰ ἕνα μικρὸ ποσοστὸ τῶν. Καὶ αὐτὴ βέβαια εἶναι ἡ ἀλήθεια. Τὴν ἔχουν ἐπαναλάβει καὶ ὠρισμένοι σοβαροὶ σχολιαστὲς καὶ ἀρθρογράφοι τῶν ἡμερῶν. Ἡ μεγάλη, ἡ συντριπτικὴ πλειονότης τῶν κληρικῶν μᾶς ὅλων τῶν βαθμῶν εἶναι σοβαροὶ καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι, μὲ βαθειὰ ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς τῶν καὶ μὲ μεγάλη προσφορὰ στὸ λαὸ μᾶς. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς Ἱεράρχες μᾶς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού ἐργάζονται φιλότιμα καὶ ἀποδοτικά, ἱεραποστολικά καὶ αὐτοθυσιαστικά καὶ ἔχουν προικοδοτήσῃ τὶς τοπικὰς τῶν κοινωνίας μὲ ἔργα πολιτισμοῦ καὶ ἀγάπης πού εὐεργετοῦν διαχρονικὰ τὸ λαὸ μᾶς. Ὅμως, ὅπως ἀποδεικνύεται, ὑπάρχουν σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες κάποιοι κληρικοὶ πού ἔχουν προδώσει τὴν ἱερὴ ἀποστολή τῶν, ἢ ἔχουν συμπεριφεροθῆ κατ' ἐπιταγὴν τῶν ἐπιληψίμων ἀδυναμιῶν τῶν. Δύο εἶναι τὰ βασικὰ ἀδικήματα τῶν κληρικῶν αὐτῶν: ἡ φιληδονία καὶ ἡ φιλαργυρία. Καὶ θὰ πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε πὼς σὲ κάποιο βαθμὸ εἴμαστε ὅλοι ἐνόχοι γιατί, ἀπὸ ὅ,τι φαίνεται, ἀνεχθήκαμε αὐτὲς τὶς καταστάσεις, ὅπου ὑπάρχουν, ἐφ' ὅσον τὶς γνωρίζαμε, πού ἔχουν διαβουκολήσει τὶς συ-

νειδήσεις καὶ ἔχουν ἐκθέσει πρόσωπα καὶ τὸν ἱερὸ θεσμό, πού ὑπηρετοῦμε. Εἴμαστε ὑπεύθυνοι διότι ἀπὸ μία κακῶς ἐννοούμενη πρόνοια γιὰ ἀποσόβηση μείζονος σκανδαλισμοῦ τοῦ λαοῦ, ἀποσιωπήσαμε ἐνόχους συμπεριφορὰς πού ἐφθασαν στὴ δημοσιότητα καὶ προκάλεσαν ἰσοπεδωτικά γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ ὑποτιμητικά γιὰ τοὺς κληρικοὺς σχόλια. Εἴμαστε ὑπεύθυνοι ὅσοι ὄχι μόνον ἐπροστατεύσαμε, ἀλλὰ καὶ ἀνεχθήκαμε νὰ ὑπάρχουν στὴν τοπικὴ μᾶς Ἐκκλησία κληρικοὶ ἀσυνεπεῖς πρὸς τὴν ἀποστολή τῶν καὶ μετατρέψαμε τὶς Μητροπόλεις μᾶς σὲ θερμοκήπια ἀθλιότητων. Εἴμαστε ὑπόλογοι διότι ὀχυρωθήκαμε στὸν νομικὸ τύπο καὶ ἀγνοήσαμε τὴν οὐσία ἀπὸ πρόνοια μὴ καὶ παρανομήσουμε ἢ μὴ καὶ ἀδικήσουμε τυχόν θύματα τεχνολογικῶν μεθοδεύσεων καὶ ἀποκαλύψεων. Ἄφήσαμε ἔτσι νὰ πλανῶνται φήμες καὶ διάδοσεις σὲ βάρος ὅλων μᾶς, χωρὶς νὰ θελήσουμε νὰ τὶς ἀντιμετωπίσουμε μὲ τὸν πρέποντα τρόπον. Ἄνεχθήκαμε γιὰ πολὺ νὰ ἔχομε μετατρέψει τὴν κάθε Ἐπισκοπὴ σὲ ἀπυρόβλητο ὄχυρό, πού κανεὶς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ τὸ παραβιάσει, ἔστω καὶ ἂν ἐκεῖ μέσα διαπράττονται κανονικὰ καὶ ποινικὰ ἀδικήματα δηλ. κλοπὲς τοῦ ἱεροῦ χρήματος κ.λπ. Ἄνεχθήκαμε νὰ διοικοῦν τὶς Μητροπόλεις μᾶς, σὲ περιπτώσεις γερόντων καὶ ἀνικάνων Μητροπολιτῶν, πρόσωπα ξένα ἢ καὶ συγγενικά τῶν, μὲ ἀποτελέσματα νὰ διασπείρονται εἰδήσεις ἀναξιοπρεπεῖς, γιὰ διαπρεπεῖς κατὰ τὰ ἄλλα Ἱεράρχες καὶ νὰ ἀδικοῦν τὴν ὑστεροφημίαν τῶν. Ἄνεχθήκαμε ἱερεῖς ἢ καὶ λαϊκοὺς νὰ κατακλέπτουν τὰ ἐκκλησιαστικά ταμεῖα καὶ τοὺς ἀφήσαμε ἀτιμώρητους μὲ ἀποτέλεσμα νὰ θεριέψει τώρα τὸ κακὸ καὶ νὰ στρέφεται ἐναντίον μᾶς. Διερωτῶμαι μαζί σας ἂν ὑπάρχει τάχα πέραν τῆς ἀτομικῆς καὶ συλλογικῆς εὐθύνης γιὰ ὅσα συμβαίνουν σήμερον; Μπορεῖ ὅλοι μαζί νὰ θεωροῦμεθα ὑπεύθυνοι γιὰ ὅ,τι γίνεται στὴ διπλανή μᾶς θύρα, ὅταν τὸ σύστημα διακυβέρνησης τῆς Ἐκκλησίας δὲν μᾶς παρέχει τὸ δικαίωμα ἐπέμβασης; Καὶ θὰ πρέπει τάχα νὰ ἀναμένει κανεὶς τὴν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ γιὰ νὰ ἀντιδράσει ἢ πρέπει ἐγκαίρως νὰ ἐπισημαίνει τὰ κακῶς κείμενα καὶ νὰ τὰ διορθώνει; Ἐὰν σὲ κάτι μέφομαι τὸν ἑαυτὸν μου δὲν εἶναι ὅτι διέπραξα κάτι τὸ ἐκ τοῦ πονηροῦ. Εἶναι τὸ ὅτι ἐξ εὐαισθησίας ἐναντι τῶν προσώπων καὶ εὐγενείας δὲν ἤλεγξα σκληρότατα ἀτοπήματα καὶ παρεκκλίσεις. Πολλὰ ἐξ ἐκείνων πού συμβαίνουν ὁμολογῶ ὅτι δὲν τὰ γνωρίζω. Παρὰ ταῦτα τώρα πονῶ καὶ θλίβομαι. Καὶ ζητῶ ταπεινὰ συγγνώμη ἀπὸ τὸν δοκιμαζόμενο πιστὸ Λαὸ καὶ τὸν ἱερὸ Κλῆρον πού

καθημερινὰ ἀγωνίζεται καὶ τιμᾶ στὴ συντριπτικὴ του πλειονότητα, τὸ σεμνὸ καὶ ἡρωϊκὸ ράσο του. Ὁ πόνος ποὺ νοιώθουμε ὅλοι μας τοῦτο τὸν καιρὸ γιὰ ὅσα ἔχουν συμβῆ στὴν αὐτὴ μας εἶναι μεγάλος, εἶναι ἀβάστακτος. **Ὅμως θέλω νὰ πιστεύω ὅτι καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴ δοκιμασία θὰ ἐξέλθουμε ὠριμότεροι, σοφότεροι, σωφρονέστεροι.** Ὅλοι γνωρίζουμε καὶ διδάσκουμε ὅτι δὲν παίρνει ὁ ἄνθρωπος μεγάλο χάρισμα χωρὶς νὰ περάσει μεγάλο πειρασμό. Ἀπὸ τὸν πόνο ἀναβλύζει ἡ ἀληθινὴ χαρὰ κι ἡ παρηγοριὰ κι ἐκεῖ βρίσκονται οἱ πηγές τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς. **Τοῦτο τὸν καιρὸ ἔνοιωσα κι ἐγὼ τὴν ἀνάγκη περισσότερης καὶ ἐκτενέστερης προσευχῆς.** Ὅσο ἔβλεπα νὰ μεγαλώνουν τὰ κύματα ποὺ ἔπεφταν μὲ πλαταγισμό πάνω στὴν Κιβωτὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐξαιτίας τόσο τῶν ἀνομιῶν μας, ὅσο καὶ τῶν προκατασκευασμένων συκοφαντιῶν, τόσο περισσότερο ἔνοιωθα νὰ ἀνεβαίνουν στὰ χεῖλῃ μου οἱ λόγοι τοῦ Προφήτη Ἰωνᾶ: *«Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου... Ποταμοὶ ἐκύνκλωσάν με, πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου ἐπ’ ἐμὲ διήλθον... Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύνκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. Κατέβην εἰς γῆν ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι... Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην».*

Βεβαίως τὰ αἰτία τῆς πρωτοφανοῦς ἐστρατείας ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι μόνον τὰ ἀνομήματά μας ὑπαρκτὰ ἢ μὴ, εἶναι καὶ ἄλλα πολλά. Ὅλα δείχνουν, καὶ πολλοὶ πλέον τὸ ἀποδέχονται, ὅτι οἱ ἐπιθέσεις εἶναι συντονισμένες καὶ μεθοδευμένες. Τὰ σκάνδαλα εἶναι κατὰ βάσιν τὸ ἰσχυρὸ ἐπικάλυμμα ποὺ ἀπευθύνεται στὸ λαὸ γιὰ νὰ τὸν διαθέσει δυσμενῶς ἐναντίον μας, καὶ νὰ προετοιμάσει τὰ πνεύματα γιὰ τὴ γενικὴ ἔφοδο πού, ὅπως φαίνεται, ἐπακολουθεῖ. Μιὰ ἀπὸ τίς ἔντεχνες μεθοδεύσεις ἐπηρεασμοῦ ἰδίως τῆς νεολαίας εἶναι ἡ πρόσκληση γιὰ συμμετοχὴ νέων ἀνθρώπων καὶ εἰδικῶς σπουδαστῶν, σὲ ἐκπομπές διασυρμοῦ τῆς Ἐκκλησίας. **«Πόνεσε» καὶ «πονάει»** τίς ἀντιεκκλησιαστικὲς δυνάμεις ἢ αὐξανόμενη ἐμπιστοσύνη τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας πρὸς τὴν Ἐκκλησία καὶ αὐτὸ θέλουν νὰ τὸ ἀνακόψουν μὲ κάθε τρόπο, ἀκόμη καταστρέφοντας τὴν εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὴ ψυχὴ τους. Ἀλλὰ ἡ νεολαία μας παρὰ τὰ ἀντιθέτως λεγόμενα, ἔχει καὶ κρίση καὶ πίστη. Καὶ ἀντιλαμβάνεται περὶ τίνος πρόκειται γιὰτί οἱ ἐχθροὶ μας δὲν μπόρεσαν νὰ κρυφθοῦν. **Ἦδη πολλοὶ καὶ ἐπώνυμοι δὲν μπόρεσαν νὰ ἀποκρύψουν τὸν ὑποκάρδιο πόθο των γιὰ χωρισμὸ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας,** ἰσχυριζόμενοι ὅτι «σήμε-

ρα ἡ δημόσια συζήτηση δὲν πρέπει νὰ μείνει στὰ σοβαρὰ θέματα ἠθικῆς τάξης ποὺ ἔχουν ἀναδειχθῆ στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ νὰ προσανατολισθῆ κυρίως στὶς ἀλλαγές καὶ στὶς μεταρρυθμίσεις ποὺ σήμερα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖες καὶ νὰ προχωρήσει σὲ ρυθμίσεις ποὺ ἐκσυγχρονίζουν τὴ δημόσια ζωὴ καὶ δὲν μετατρέπουν τὴ σεβαστὴ θρησκευτικὴ τῶν πολιτῶν σὲ μοχλὸ ἀναρχοτισμοῦ στὶς λειτουργίες τοῦ κράτους». **Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸν χωρισμὸ ἢ δήλωση τοῦ κυβερνητικοῦ ἐκπροσώπου ὑπῆρξε σαφὴς ὅτι δηλ. δὲν ὑπάρχει γιὰ τὴν κυβέρνησις τέτοιο ζήτημα.** Ὅμως βουλευτὲς καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ κυβερνωμένου κόμματος ἔσπευσαν νὰ διευκρινίσουν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν τίθεται τέτοιο ζήτημα, ἀφήνοντας ἀνοιχτὰ ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα γιὰ τὸ μέλλον. Ἄν ἀναλύσουμε τὰ βαθύτερα αἰτία, θὰ ἀνακαλύψουμε ἀπίστευτα πράγματα, ποὺ σχεδιάζονται σὲ βάρος τοῦ λαοῦ μας. Τὸ σκληρὸ πρόβλημα τῆς ἑλληνικῆς ἐθνοθρησκευτικῆς παρουσίας στὸ σύγχρονο κόσμο εἶναι ὅτι, μέχρι τώρα, κινεῖται ἀνάμεσα σ’ ἓνα ξεπερασμένο ἐπαρχιωτισμὸ καὶ σ’ ἓνα ἀνιστόρητο «προοδευτισμὸ». **Τοῦτὴ τὴν ὥρα τῶν σαρωτικῶν μεταλλαγῶν ποὺ ἡ παγκοσμιοποίηση ἐπιφέρει στὸς λαοὺς, ὁ ἑλληνορθόδοξος χαρακτήρας μας εἶναι ἀπαραίτητος στὴν κοινὴ εὐρωπαϊκὴ συνείδηση.** Ἡ εὐρωπαϊκὴ κουλτούρα καὶ παράδοση ἔχει ἄμεση ἀναφορὰ στὴν ἑλληνορθόδοξη ἰδιαιτερότητά μας. Αὐτὰ τὰ δύο ὀφείλουμε νὰ τὰ καλλιεργήσουμε ἀναπόσπαστα δηλ. νὰ μὴ ἐπιτρέψουμε νὰ γίνουμε πολτὸς μέσα στὴν Εὐρώπη χωρὶς συνείδηση πολιτισμοῦ, ἀλλὰ ἀσφαλῶς οὔτε καὶ ἐθνοσοφινιστές. Τώρα εἶναι ἡ ὥρα γιὰ τὴ μεγάλη Ἐξοδο τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς τὴν Εὐρώπη μὲ κοινὸ παρονομαστὴ τὸν Χριστιανισμὸ ἀπέναντι τοῖς κινδύνους τοῦ τεχνοκρατισμοῦ, τῶν ἀπρόσωπων δομῶν, τοῦ ἔντεχνου περιορισμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς πνευματικῆς φτώχειας.

Αὐτὸ τὸ ἐξάμβλωμα θέλουν νὰ ἐπιβάλουν στὸν τόπο μας ὅσοι μάχονται τὴν Ἐκκλησία ἢ θέλουν νὰ τῆς ἀφαιρέσουν ἢ ἔστω νὰ τῆς περιορίσουν τὴ δυνατότητα ἀξιοπιστοῦ λόγου. Ὅσο ὁ παπᾶς τῆς Ἐκκλησίας μας θὰ συνεχίζει τὸ λαμπρὸ ἔργο του, ὅσο ὁ Λαὸς θὰ μᾶς ἐμπιστεύεται, κανεὶς δὲν θὰ τολμᾶ νὰ μᾶς ἐπιτεθῆ. Ὅταν ὅμως θὰ εἴμεθα ἠθικὰ ἀνίσχυροι τότε θὰ δεχθοῦμε ἔφοδο ἐπιθέσεων, καὶ αὐτὴ τὴν πραγματικότητα βιώνουμε αὐτὸν τὸν καιρὸ. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐπεκταθῶ περισσότερο στὸ σημεῖο αὐτό, διότι γνωρίζω ὅτι ὄχι μόνο ἐμεῖς ἀλλὰ καὶ ὁ Λαὸς ἔχει ἀρχίσει νὰ ἀντιλαμβάνεται τὰ βα-

θύτερα αἷτια τῆς ὀργανωμένης αὐτῆς πολεμικῆς τοῦ γενικευμένου δημόσιου διασυρμού, γιὰ τὴν ὁποίαν ὁμως τὸ ἔναυσμα τὸ ἐδώσαμε ἑμεῖς.

Τὸ κλίμα στὴν κοινωνία εἶναι βαρὺ. Ὁ κοινωνικὸς θυμὸς εἶναι αἰσθητὸς. Ὅλοι ζητοῦν παραδειγματικὴ τιμωρία τῶν ὀποιων ἐνόχων καὶ μεταρρυθμίσεις στὸ χῶρο τῆς ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς διαχείρισης τῶν οικονομικῶν σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. **Βέβαια δὲν εἶδαμε ἀνάλογο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν τιμωρία ὅσων παραβιάζουν τοὺς νόμους τῆς Δημοκρατίας, μὲ τὸ νὰ παγιδεύουν ἰδιωτικὲς συνομιλίες καὶ νὰ τὶς δημοσιοποιοῦν, ἐκθέτοντας πρόσωπα καὶ ρίπτοντάς τα βορὰ στὸ λυσσαλέο πειρασμὸ τῆς τηλεθέας καὶ τοῦ ἐντυπωσιασμοῦ.** Ὅλοι ζητοῦν κάθαρση. Μὲ λιτὴ δήλωσή μου ἀνέλαβα ἐξ ἀρχῆς ἐναντι τοῦ λαοῦ τὴν εὐθύνη γιὰ ἀποκάθαρση τῆς καταστάσεως, γιὰ θεραπεία τῶν παθῶν... Τὴν ἐπανελάβα καὶ τὴν 11-2-05. **Ἡ ΔΙΣ** ἔλαβεν ὁμόφωνα, κατόπιν εἰσηγήσεώς μου, ἤδη τὰ πρῶτα μέτρα μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ ἀκριβῆ ἐκτίμηση τῆς καταστάσεως. **Ἐνήργησεν ἀμέσως ἀλλὰ ὄχι πρόχειρα, οὔτε γιὰ ἐντυπωσιασμό.**

Τὰ μέτρα ποὺ ἔλαβε εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. **Γιὰ τὴν περίπτωση τοῦ ἀρχιμ. Γιοσάκη,** ἀρχικὰ ὑπεδείχθη, Συνοδικῆ ἐξουσιοδοτήσε, στὸν Σεβασμιώτατον Ἀττικῆς, οἰκεῖον τοῦ Ποιμενάρχην, νὰ ἐνεργήσῃ κατ' αὐτοῦ τὰ δέοντα σύμφωνα μὲ τὸν νόμο περὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ἐπειδὴ μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης δὲν ἐκίνει τὶς προβλεπόμενες νόμιμες διαδικασίες, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ θόρυβος εἶχεν ἀρχίσει καὶ ἐταλαιπώρει τὴν Ἐκκλησία, καὶ παρὰ τὶς ἔμμεσες ὑποδείξεις. Ὁ Σεβασμιώτατος μετὰ ἀπὸ ἔντονο διάβημά μας, ἀπυθύνθη πρὸς τὸν διεξάγοντα τὴν προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν Ἀντ/λέα τοῦ Ἀ.Π. κ. Γεώργιον Σανιδᾶν, ζητῶν νὰ τοῦ γνωστοποιηθοῦν τὰ στοιχεῖα τῆς κατηγορίας. Ὁ κ. Σανιδᾶς ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐξέταση εἶναι μυστικὴ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθοῦν στοιχεῖα σ' αὐτὸ τὸ στάδιο, ἀλλὰ παρέπεμψε τὸν Ἱεράρχην στὰ δημοσιεύματα τοῦ Τύπου πρὸς ἀντλήση στοιχείων. Ἀκολούθως, μὲ ἀπόφασιν τῆς ΔΙΣ διετάχθη ὁ Σεβασμιώτατος Ἀττικῆς νὰ ἐγείρῃ κατ' αὐτοῦ πειθαρχικὴ δίωξιν, ὀρίζων ἀνακριτὴν, τὸν ὁποῖον τελικῶς ἐζήτησε νὰ ὀρίσει ἡ ΔΙΣ ἐπειδὴ, κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν του, οὐδεὶς τῶν κληρικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως του διέθετε τὴν ἱκανότητα νὰ ἀσκήσῃ τὰ ἔργα αὐτά. Ἡ ΔΙΣ ἀπέρριψε τὸ αἷτημα, καὶ ὑπέδειξε νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος ὁ Μητροπολίτης τὶς ἀνακρίσεις. Ὁ ἴδιος τότε ἔθεσεν εἰς ἀργίαν ἐπ' ἀόριστον τὸν ἀρχιμ. Γιοσάκην. **Τώρα καθήκον**

τοῦ Τοποτηρητοῦ εἶναι νὰ ὀρίσει ἀμέσως –ἐὰν μέχρι σήμερα δὲν ὀρίσει– ἀνακριτὴν καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὶς ἀνακρίσεις.

2. **Ἡ ἀντιμετώπιση τῆς περιπτώσεως τοῦ Ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος ἦταν ἡ βαρύτερα.** Τὰ ὄρια δικαστικῆς διερεῦνησῆς τῆς, μὲ βᾶσιν τὶς γνωστὲς κασσέτες, εἶχαν ἐξαντληθῆ, πρὶν 2 χρόνια ὅταν ἡ ΔΙΣ ἀπεφάνθη, σύμφωνα μὲ τὸν ἰσχύοντα νόμο καὶ τὴ νομολογία τοῦ Α.Π. ὅτι προϊόντα τηλεφωνικῶν ὑποκλοπῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς ἀποδεικτικὰ μέσα. Οἱ ἴδιες τώρα κασσέτες ἀνεσύρθησαν καὶ οἱ ἠθικῶς ἀπαράδεκτες καὶ προκλητικὲς, συνομιλίες ἐδημοσιοποιήθησαν ἀπὸ τηλεοράσεως μὲ ἀποτέλεσμα τὸν δεινὸ τραυματισμὸ τοῦ κύρους τοῦ Ἱεράρχου καὶ τὸν βαρύτερο σκανδαλισμὸ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Παρὰλλήλως, ἐγνώσθησαν νεώτερα στοιχεῖα ποὺ ἀφοροῦσαν τραπεζικὲς καταθέσεις ὕψους ἄνω τοῦ δισεκατομμυρίου δραχμῶν, παράνομη ἀνέγερση βίλλας μὲ οἰκοδομικὴ ἄδεια ἀνέγερσης ἀπλοῦ ναυδρίου κ.λπ., τὰ ὁποῖα προσπαθῆσας νὰ αἰτιολογήσῃ μὲ ἄκομφο τρόπο μὲ ἐμφάνισή του στὴν τηλεόραση, ἐξετέθη ἀκόμη περισσότερο. Ἀκόμη ἐδημοσιοποιήθησαν συνομιλίες του μὲ δικαστικὸν καὶ δικηγόρον, ὅπου ἐμφανίζεται διαθέτων τὴν δύναμιν νὰ ἐπηρεάζῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴ Δικαιοσύνη. Ἡ περίπτωση ἐξήγειρε μέγαν κλύδωνα καὶ ἡ ΔΙΣ ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργοποιήσῃ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 34 παρ. 8 τοῦ ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», θέσασα ἀρχικὰ σὲ ἐξάμηνη διαθεσιμότητα τὸν Σεβασμιώτατον Ἀττικῆς σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν αὐτή, ἐπιφυλασσόμενη νὰ λάβῃ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν ὡς πρὸς τὴν τύχην τοῦ Σεβασμιωτάτου μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δμῆνου προθεσμίας. Αὐτὴ ἦταν ἡ μόνη νόμιμη ὁδὸς διαφυγῆς, ὁδὸς ἴσως σκληρὰ ἀλλὰ ἀναγκαία. Συμπληρωματικῶς ἡ ΔΙΣ, ἀπαντῶσα σὲ ἐρώτημα τοῦ Σεβασμιωτάτου Τοποτηρητοῦ, ἀπεφάσισε νὰ ὀρίσει ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων, δὲν θὰ ἔδει νὰ ἱερουργῇ ἐντὸς τῶν ὀρίων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, οὔτε νὰ διαμένῃ εἰς τὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρον, πρὸς ἀποσόβησιν ἐκτρόπων εἰς βάρος του.

3. Ταυτόχρονα ἡ ΔΙΣ ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν α) **Νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὸν ὀρισμὸν κληρικολαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, γιὰ τὴν σύνταξιν νέου νόμου περὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων.** Στὸν νόμον αὐτὸν πρέπει νὰ προβλέπονται καὶ νέοι ἐκσυγχρονιστικοὶ θεσμοὶ ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης ἀξιόπι-

στοι και ἀντικειμενικοί, ἐντασσόμενοι ἀξιώτατα στὸν δικαιοῦ πολιτισμὸ μας. β) **Νὰ ζητήσει τὴν ἄμεση τροποποίηση τοῦ ἰσχύοντος νόμου σὲ δύο σημεία:** Στὴν καθιέρωση συντρέχουσας ἀρμοδιότητος καὶ τῆς ΔΙΣ νὰ ἐγείρει πειθαρχικὴ δίωξη κατὰ κληρικῶν, ἐφ' ὅσον ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης ὀλιγωρεῖ νὰ κινήσει τὴν διαδικασίαν, καὶ μετὰ ἀπὸ γραπτὴ προειδοποίηση πρὸς 3 ἡμερῶν. Στὴν περίπτωση αὐτή, ἡ ΔΙΣ ὀρίζει ἀνακριτὴν, καὶ παραπέμπει τὸν σχηματιζόμενο φάκελλο στὸ ἀρμόδιο Ἐπισκοπικὸ Δικαστήριον πρὸς ἐκδίκαση. Καὶ στὴν καθιέρωση τῆς ἀποφασιστικῆς ψήφου τῶν δύο παρεδρευόντων στὸ Ἐπισκοπικὸ Δικαστήριον πρεσβυτέρων, ὥστε νὰ ἐκλείψουν οἱ διαμαρτυρίες τῶν κληρικῶν ὅτι ἀδικοῦνται καταφῶρος κρινόμενοι ἀπὸ τὸν Ἱεράρχην των καὶ μόνον, πού ὁ ἴδιος ἐγείρει τὴν δίωξη καὶ ὁ ἴδιος τὴν ἐκδικάζει.

4. **Ἡ ΔΙΣ ἐπελήφθη καὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεοκλήτου, τὸν ὁποῖον ὁ προκάτοχός του καὶ ὑπὸ τὸ ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας διατελῶν πρ. Θεσ/δος κ. Κωνσταντῖνος κατηγόρησε γιὰ ἠθικὰς παρεκτροπές,** περὶ τῶν ὁποίων διέλαβε στὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενο φυλλάδιον «*Ἐκκλ. Πληροφόρηση*» ὁ ἕτερος τῶν ὑπὸ ἐπιτίμιον διατελῶν Μητροπολίτης πρ. Ἀττικῆς Νικόδημος. Ὁ Σεβασμιώτατος Θεσ/δος κ. Θεόκλητος, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐδήλωσεν ὅτι θέτει τὸν ἑαυτόν του στὴ διάθεση τῆς ΙΣΙ γιὰ τὴ διερεύνηση καὶ διαλεύκανση τῆς καταγγελίας. Ἡ ΔΙΣ, ὡς ἀρμόδιον ἐκ τοῦ νόμου ὄργανον γιὰ κίνηση τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας, ἐξήγησε παρ' αὐτοῦ τὶς δέουσες πληροφορίες κατ' ἄρθρον 143 ν. 5383/32 προκειμένου νὰ κρίνει ἂν συντρέχει περίπτωση διώξεως. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς δὲ τῆς 8-2-05 ἔκρινε ὁμόφωνα τὶς ἐξηγήσεις ἐπαρκεῖς. **Δὲν ἔθεσεν ὅμως τὴν ὑπόθεσιν στὸ Ἀρχεῖον, ἀλλὰ, κατὰ θεμιτὴν παρανομίαν, διέταξεν ἀνακρίσεις πρὸς μείζονα κατοχύρωση τῆς ἀρχιερατικῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ θιγομένου Ἱεράρχου,** ὅπως ἄλλωστε τὸ ἐξήγησε καὶ ὁ ἴδιος, ἐπιφυλλασσομένη νὰ ἐφαρμόσει τὴν ποινὴν τῆς ταυτοπαθείας σὲ βάρος τοῦ καταγγείλαντος, ἐφ' ὅσον οἱ κατηγορίες του καταπέσουν.

5. Ἐξ ἄλλου ἡ ΔΙΣ, μὲ αἶσθημα εὐθύνης καὶ ἀνταποκρινόμενη στὴν ἐπιταγὴ τῶν πιστῶν, **συνέστησε** **3μελῆ ἐκ μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν ἐπεφόρτισε μὲ τὸ καθῆκον νὰ δέχεται ὑπεύθυνες καταγγελίες συνοδευόμενες μὲ νόμιμα στοιχεῖα ἐναντίον Ἱεραρχῶν, καὶ ἐκάλεσε τὸν οἰονδήποτε κατέχει τέτοια στοιχεῖα νὰ τὰ προσκομίσει πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων.** Παρὰλλήλως, ἀπε-

στάλη καὶ προσωπικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχιγραμματέως πρὸς τοὺς κ.κ. Μ. Τριανταφυλλόπουλον, Σπ. Καρατζαφέρην, Γ. Κουρῆν καὶ Σ. Βορίναν, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τηλεοράσεως ἢ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Τύπου ἐδήλωσαν ὅτι κατέχουν ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα γιὰ κληρικούς, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς 3 κατηγοροῦς τοῦ Σεβασμιωτάτου Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος κ. Νικοφόρου, νὰ τὰ προσκομίσουν στὴν 3μελῆ Ἐπιτροπῆ. **Μέχρι στιγμῆς δὲν προσεκομίσθη κανένα στοιχεῖον.**

6. Γιὰ τὴν περίπτωση τῆς φωτογραφίας ποῦ σὲ πρωτοσέλιδο ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη καὶ εἰκονίζει τὸν 90ετῆ **Σεβασμιώτατον Τριφυλίας κ. Στέφανον,** ἡ ΔΙΣ ἔκρινεν ὅτι ὑπὸ τὶς παρούσες συνθήκες ἐπεβάλλετο νὰ ζητήσει ἐξηγήσεις κατ' ἄρθρον 143 ν. 5383/32 ἀπὸ τὸν Ἱεράρχην. Ὁ Σεβασμιώτατος Τριφυλίας ἀπέστειλε τὶς αἰτηθεῖσες ἐξηγήσεις, ἡ δὲ Ἱερά Σύνοδος ἐπεφυλάχθη νὰ ἀποφανθῆ ἐπ' αὐτῶν, **προτιμήσασα νὰ ἀναμείνει τὴν ἔκβασιν τῆς μνηύσεως, τὴν ὁποίαν ὁ Ἱεράρχης κατέθεσε στὰ ποινικὰ δικαστήρια** κατὰ τῆς ἐφημερίδος ποῦ τὸν ἀδίκησε.

7. Ἐπειδὴ ἐβδομαδιαία ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν κατελόγιζεν εἰς βάρος τοῦ Σεβασμιωτάτου Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδωνος εὐθύνες γιὰ κακοδιαχείριση τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, καὶ ἔλλειψη ἐνημέρωσης τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν τοποθέτηση τῶν χρημάτων ποῦ προῆλθαν ἀπὸ ἐκποιήσεις μοναστηριακῶν ἐκτάσεων, ἡ ΔΙΣ, **μετὰ καὶ τὴν παράκλησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Κεφαλληνίας ὅπως ἀποσταλῆ οἰκονομικὸς ἔλεγχος παρὰ τῆς ΕΚΥΟ πρὸς διασκέδαση τῶν διαδόσεων, ἱκανοποίησε τὸ αἶτημά του καὶ ἀπεφάσισε τὴν πρόσληψιν δύο Ἐπιθεωρητῶν γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς Ἐπιθεώρησης Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου, τῆς Ἱεράς Συνόδου,** προκειμένου ἡ Ὑπηρεσία νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀντιμετωπίζει σὲ σύντομον χρόνον τὶς σχετικὰς ἀπαιτήσεις.

8. Ἡ ΕΚΥΟ ἐπειδὴ ἠκούσθησαν, ἐκ μέρους δύο πολιτικῶν στελεχῶν καὶ ἐνὸς δημοσιογράφου ἀναφορές, γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν καὶ τὸν τρόπο διαχειρίσεώς της, μὲ ἄμεση ἀνακοίνωσή της ἀπὸ 9-2-05 **ἐκάλεσε τὸν οἰονδήποτε ἐνδιαφερόμενον πολιτικόν, δημοσιογράφον κ.ἄ. ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμῆ νὰ προσέλθῃ στὰ Γραφεῖα τῆς καὶ νὰ λάβῃ πλήρη γνῶσιν τῶν στοιχείων τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν.** Μέχρι στιγμῆς ἔχουν προσέλθῃ μερικοὶ ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων, ποῦ ἔλαβαν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα ἐκφράσαντες τὴν ἐκπληξὴ των γιὰ ὅσα ἀναληθῆ καὶ ὑπερβολικὰ λέγονται καὶ γράφονται σχετικῶς, ἐνῶ ἡ ἀλήθεια εἶναι διαφορετικὴ.

Ἡ κίνηση αὐτὴ τῆς ΕΚΥΟ ὑποδηλώνει αἶσθημα εὐθύνης ἔναντι τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας καὶ εὐθιξία ἔναντι τῆς Κοινῆς Γνώμης.

Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοί,

Ἡ κατάσταση εἶναι ιδιαίτερα σοβαρά. Δὲν ἐπιδέχεται φαρμακευτικὰ ἐπιθέματα, ἀλλὰ χρήζει θερμοκαυστήρος. Ὅλοι ἀναμένουν τὶς ἀποφάσεις μας γιὰ αὐτοκάθαρση. **Ἡ οὐσία τῶν πραγμάτων εἶναι ὅτι πολλὰ πρέπει νὰ διορθωθοῦν μέσα στὸν οἶκον μας.** Νὰ περιορισθοῦν ἂν μὴ καὶ νὰ ἐξαλειφθοῦν ὅλες οἱ αἰτίες πὺν δημιουργοῦν προσκόμματα στὴ διακονία μας καὶ ὑπονομεύουν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. **Χρειάζεται ὁμως μεγάλη προσοχὴ στὴν ἐπιλογή τῶν μέτρων.** Δὲν πρέπει νὰ δράσωμεν ἐν θερμῷ οὔτε νὰ παραβιάσωμε τὸ κανονικὸ δίκαιο τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἱεροὶ Κανόνες διακρίνονται γιὰ μιὰ αὐστηρότητα ἀγάπης. **Ὅσο ἐκκοσμικευόμεθα τόσο ἀποθοῦμε τὸν Θεὸ ἔξω ἀπὸ αὐτήν, ἀλλὰ καὶ ὅσο δὲν ἀποφασίζουμε νὰ κάνουμε αὐτὸ πὺν πρέπει τόσο ἀποθοῦμε μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τὸ λαό.** Δὲν δικαιολογεῖται ἔλλειψη ψυχραιμίας, ἀλλὰ οὔτε ἀπροθυμία λήψεως αὐστηρῶν μέτρων. **Ἡ Ἐκκλησία δὲν κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς ἐχθροὺς Της,** γιὰτὶ εἶναι Κιβωτὸς σωτηρίας. **Ἀπὸ ἐμᾶς κινδυνεύει, δηλ. ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες καὶ τὶς ἀνομίες μας.** Τούτῃ τὴν ὥρα ὀφείλουμε νὰ διερωτηθοῦμε τί εἶναι ἀληθές καὶ τί ψευδές ἐξ ὅσων ἀκούονται. Τὶ μᾶς ὀδήγησε στὴν κρίση αὐτή. Τὶ ἐπιδιώξεις ὑπάρχουν εἰς βάρος μας. Πρέπει μὲ ἄλλα λόγια νὰ ἀντιληφθοῦμε ποιὸ εἶναι τὸ βάθος τῶν γεγονότων. **Ἄν ἡ κατάσταση εἶναι σοβαρή, –καὶ εἶναι σοβαρή– πρέπει νὰ γίνουν τομές. Οἱ κινήσεις μας πρέπει νὰ δείξουν ἀποφασιστικότητα καὶ τόλμη.** Εἴμεθα διαχειριστὲς τῆς κληρονομίας τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπόλογοι ἀπέναντί Του γιὰ ὅσα πράττουμε, λέγομε ἢ δὲν πράττομε καὶ δὲν λέγομε. **Αὐτὴ τὴν ὥρα χρειάζονται, ὡς προελέχθη, σοβαρὰ μέτρα τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν κρίσιν μου, πρέπει νὰ κινῶνται στὸ τετράπτυχο:**

α) Ἡθικὰ παραπτώματα κληρικῶν καὶ δὴ καὶ Ἱεραρχῶν καὶ ταχύτατη ἐκδίκαση αὐτῶν μὲ κανονικὲς, καὶ διανγεῖς δημοκρατικὲς διαδικασίες, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν ἰσχυόντων νόμων.

β) Περαιτέρω ἀξιοποίηση Κλήρου καὶ Λαοῦ στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας.

γ) Πρόσθετοι μηχανισμοὶ ἐλέγχου τῶν διαχειρίσεων.

Καὶ δ) Ἀνύψωση τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, πὺν εἶναι ἡ πεμπουσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ τετράπλευρος αὐτὸς ἄξονας συγκεντρώνει τὶς περισσότερες ἐγγυήσεις γιὰ τὴν ἀκόμη μεγαλύτερη ἀνάδειξη τῆς χρηστότητας, ἐντιμότητας καὶ ὑπευθυνότητας στὴν ἄσκηση τοῦ λειτουργήματός μας. **Ἀπὸ τὰ μέτρα πὺν θὰ λάβουμε θὰ ἐξαρτηθῇ ἐὰν θὰ κερδίσουμε καὶ πάλιν τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ μας ἢ θὰ ἐξακοντισθοῦμε στὴν περιοχὴ τῆς ἀπαξίωσης, συμπαρασύροντες καὶ ἀθῶους ἀδελφούς μας πὺν εἶναι ἀφοσιωμένοι στὰ πνευματικὰ τῶν ἔργα καὶ προσφέρουν πολὺτιμες ὑπηρεσίες στὶς ψυχές, στὸ ἔθνος καὶ στὴν κοινωνία.**

Πρὶν σὰς παρουσιάσω τὶς προτάσεις μου ἐπιθυμῶ νὰ ὑπογραμμίσω ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ τεθῇ θέμα τροποποίησης τοῦ Καταστατικοῦ μας Χάρτη, ἐπειδὴ τὸ νομοθέτημα τοῦτο εἶναι ἄριστο καὶ δοκιμασμένο ἐπὶ μίαν 30ετίαν, παρέχει δὲ ἓνα ἰδανικὸ πλαίσιο γιὰ τὴ λειτουργία τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, πὺν καλύπτει τὶς διαστάσεις τῶν σχέσεων αὐτῶν καὶ ἐξασφαλίζει καὶ τοὺς διακριτοὺς ρόλους τῶν δύο θεσμῶν καὶ τὴν ἀπαραιτήτητα μεταξύ τῶν ἀρμονικῆ συνεργασία. Ἐπομένως, δὲν θὰ πρέπει νὰ θιγῇ τὸ πλαίσιο τοῦτο, ἢ ὅλη δὲ ἀτμόσφαιρα ἐνέχει σήμερα μιὰ δυναμικὴ πὺν κατευθύνεται πρὸς ἐπιπόλαιη ἀναθεώρηση ἢ καὶ ἀντικατάσταση θεσμικῶν ὀρίων πὺν θὰ σημάνει ἰταμὴ ἐπέμβαση στὰ ἐσωτερικὰ τῆς αὐτοδιοικουμένης Ἐκκλησίας. Τὰ μέτρα πὺν προτείνω μπορεῖ νὰ κινῶνται σὲ ἐπίπεδα Κανονισμῶν ἢ ἄλλων ἀτύπων ρυθμίσεων, τὶς ὁποῖες ὅλοι θὰ σεβασθοῦμε ἐφ' ὅσον θὰ εἶναι ἀποφάσεις τοῦ ὑπάτου ὀργάνου διοίκησης. **Γιὰ ὀρισμένα θὰ ἀπαιτηθοῦν νομοθετικὲς ρυθμίσεις, ἀλλὰ σὲ νομοθετήματα ἐκτὸς Καταστατικοῦ Χάρτη.**

Ἐπίσης παρακάτω νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ προτάσεις πὺν ἀκολουθοῦν συνιστοῦν μιὰ δέσμη ἐπείγοντων μέτρων πὺν ἡ Ἱεραρχία ἂν ἐγκρίνει θὰ τεθοῦν ἀμέσως ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἀπαιτεῖται γι' αὐτὰ νομοθετικὴ κάλυψη, ἢ ὁποῖα ὁμως θὰ πρέπει νὰ δρομολογηθεῖ. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον στὶς προτάσεις μου δὲν συμπεριλαμβάνονται μέτρα μακροπρόθεσμης πρόβλεψης, ἐπειδὴ φρονῶ ὅτι τὰ μέτρα αὐτὰ χρήζουν πιὸ ἐνδελεχοῦς καὶ προσεκτικῆς μελέτης προκειμένου νὰ ὀριστικοποιηθοῦν καὶ προταθοῦν γιὰ νομοθετικὴ ρύθμιση. Μὲ ἐξαιρεση τὴν ἀναδιατύπωση τοῦ νόμου περὶ ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης, τὴν ὁποῖαν ἤδη ἔχομε προτείνει καὶ εἶναι ἀπὸ τὶς σοβαρότερες πρωτοβουλίες μας, **ἄλλα ζητήματα πὺν προσανατολίζονται πρὸς ριζοσπαστικὲς μεταρρυθμίσεις δὲν συμπεριλαμβάνονται στὶς προτάσεις**

πού ἀκολουθοῦν, ἐπειδὴ θὰ πρέπει νὰ κριθοῦν προηγουμένως μὲ ἄνεση χρόνου καὶ μακρὰν πάσης πιέσεως ἢ εὐκαιριακῆς συγκυρίας.

Οἱ εἰσηγήσεις μου ἐν προκειμένῳ εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. **Ἠθικὰ παραπτώματα κληρικῶν καὶ δὴ καὶ Ἱεραρχῶν καὶ ταχύτατη ἐκδίκαση αὐτῶν μὲ κανονικὲς καὶ διανυγεῖς δημοκρατικὲς διαδικασίες, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν ἰσχυόντων νόμων.**

α) Οἱ ἱεροὶ Κανόνες ἀποτελοῦν ἀμετάκλητο θεμέλιο ἀντιμετωπίσεως πάσης παρεκτροπῆς. **Ἡ Ἱεραρχία ὑποχρεοῦται καὶ αὐτοδεσμεύεται νὰ τηρεῖ καὶ ἐφεξῆς ἀκριβῶς αὐτούς.**

β) **Στὶς ἐκκλησιαστικὲς δίκες γίνεται δεκτὸς ὁ λαϊκὸς συνήγορος,** ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐπιθυμητὸ ἀπὸ τὸν κατηγορούμενο, καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος πληροῖ τις ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ ν. 5383/32 ὀριζόμενες προϋποθέσεις γιὰ τοὺς λοιποὺς παράγοντες τῆς δίκης.

γ) **Στὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια καθιεροῦνται ὁ θεσμὸς τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων,** πού εἶναι 3 ἔγκριτοι νομομαθεῖς Κληρικοὶ ἢ Λαϊκοί, Καθηγητὲς Πανεπιστημίου ἢ Ἀνώτατοι Δικαστικοί, πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστῶν καὶ γιὰ μείζονα ἐγγύησιν τοῦ κύρους τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὀριζόμενοι, ἀνὰ ζετίαν, ἀπὸ τῆ ΔΙΣ. Οὗτοι δὲν εἶναι μέλη τῶν Δικαστηρίων οὔτε ἔχουν ψῆφον. Διατυπώνουν γνώμην ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων νομικῆς φύσεως ἀναφυομένων κατὰ τὴν δίκην.

δ) **Ἐπιτάχυνση τῶν ἀνακριτικῶν διαδικασιῶν καὶ ἐκδίκαση τῶν φακέλων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῶν στὸ ἀρμόδιο Ἐκκλησιαστικὸ Δικαστήριο.** Σὲ κάθε Ἱερά Μητρόπολη ὁ Πρωτοσύγκελλος ἢ ὁ Γεν. Ἀρχ/κὸς Ἐπίτροπος συντονίζει τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων πρὸς ταχεῖαν ὀλοκλήρωσιν τῶν.

ε) **Στὰ Ἐπισκοπικὰ δικαστήρια τοὺς δύο μετὰ ψήφου παρεδρεύοντες Πρεσβυτέρους ἐκλέγουν οἱ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως καὶ διορίζει ἡ ΔΙΣ.** Κανονισμὸς τῆς ΔΙΣ ὀρίζει τὰ προσόντα τῶν ἐκλογίμων.

στ) **Μείωση στο ½ των προβλεπομένων δικονομικῶν προθεσμιῶν πρὸς ταχύτεραν ἀπονομὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης.**

ζ) **Συνιστᾶται Συμβούλιον 5 Γερόντων Κληρικῶν παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ συμβουλευτικῆς χαρακτῆρος πρὸς εἰσηγήσιν ἐπὶ ἐπικειμένων χειροτονιῶν διακόνου.** Τὰ μέλη του ὀρίζει ὁ Μητροπολίτης ἐκ τῶν πλέον σεβαστῶν Πνευματικῶν Πατέρων.

η) **Αὐστηρὰ τήρησις ἐπὶ χειροτονιῶν τῶν ἡλικιακῶν ὁρίων** ὡς ἔχει καθορίσει αὐτὰ ἡ ΙΣ τῆς Ἱεραρχίας καὶ κυρώσεις ἐπὶ περιπτώσεων παραβάσεων.

θ) **Προληπτικὸς ἔλεγχος διὰ συνεντεύξεως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων Ἱεροκηρύκων** ὑπὸ τῆς ΣΕ Ποιμαντικῆς ἔργου, καὶ τῶν ὑποψηφίων Πρωτοσυγγέλλων καὶ Γενικῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτρόπων ὑπὸ τῆς ΣΕ Ἀρχιγραμματείας.

ι) **Κάθε Ἱεράρχης ὑποβάλλει κατ' ἔτος στὴν Ἱερά Σύνοδο ἀντίγραφον τῆς δηλώσεώς του στὴν ἐφορία καὶ τοῦ ἐντύπου Ε9, πρὸς ἐνημέρωσιν. Ζητεῖται ἡ νομοθετικὴ πρόβλεψη ὑποβολῆς δήλωσις περὶ τοῦ «Πόθεν ἔσχε» ἀπὸ τοὺς Ἱεράρχες στὴν Εἰσαγγελία τοῦ Ἀρείου Πάγου.**

ια) **Τὸ αὐτὸ ὑποχρεοῦνται νὰ πράττουν καὶ οἱ Δ/ντὲς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν, ἰδρυμάτων καὶ ΜΚΟ τῆς Ἐκκλησίας,** ὡς καὶ οἱ λογιστὲς τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων.

ιβ) **Οὐδεὶς Ἱεράρχης δέχεται φιλοδώρημα δι' οἶαν-δήποτε ἱεροπραξίαν.**

ιγ) **Συνιστᾶται ἀπλότητα στὴν ἀρχιερατικὴ καὶ ἱερατικὴ ἀμφίεση, ἀποφενυγομένων κατὰ τὸ ἐφικτὸν τῶν πολυτελῶν καὶ προκαλούντων τὸ δημόσιον αἴσθημα ἱερῶν ἀμφίων.**

2. **Περαιτέρω ἀξιοποίηση κλήρου καὶ λαοῦ στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας.**

α) **Σύσταση Γνωμοδοτικῆς Συμβουλίου παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ, μὲ τὴ συμμετοχὴ 5 κληρικῶν καὶ 5 λαϊκῶν αἰρετῶν ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους,** γιὰ 3 χρόνια ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου, πού ἐπιλαμβάνεται τῶν σοβαρῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ γνωμοδοτεῖ σχετικῶς.

β) **Καθιέρωση ἐτησίων κληρικολαϊκῶν συνελεύσεων** μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν ἐνοριτῶν σὲ κάθε ἐνορία πόλεως, πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἐνοριτῶν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἔργων τῆς ἐνορίας καὶ τοῦ προγραμματισμοῦ γιὰ τὸ μέλλον.

γ) **Ἰδρυσις βρεφονηπιακῶν σταθμῶν σὲ κάθε Ἱερά Μητρόπολη** πρὸς διευκόλυνσιν ἐργαζομένων γονέων. **Ἐνίσχυσις τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Ἐνοριῶν, καὶ αὔξησις κατὰ τὸ δυνατόν τῶν προσφορῶν ὑπὲρ πτωχῶν, ἀναξιοπαθούτων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐξαρτημένων ἀτόμων.**

δ) **Συμβούλιο 5 Γερόντων κληρικῶν παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ γνωμοδοτεῖ** ἐπὶ διορισμῶν, ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν καὶ πειθαρχικῶν διώξεων κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς

Μητροπόλεως. Τούτους ἐκλέγουν οἱ ἐφημέριοι κάθε Μητροπόλεως, ἀνά 3ετίαν.

ε) **Δυνητική παρουσία κατά τὴν πρώτη πανηγυρική συνέδρια τῆς ΙΣΙ (τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου)** τῶν κάτωθι, κατὰ κατηγορίας παρατηρητῶν **ἐξωσυνοδικῶν προσώπων**. Τῶν σχολαζόντων, τιτουλαριῶν καὶ βοηθῶν Ἀρχιερέων, 3 ἀντιπροσώπων προερχομένων ἐξ ἐκάστης κατηγορίας ἐκ τῶν ἱεροκληρῶν, ἐφημεριῶν, ἡγουμένων, ἡγουμενισσῶν, ἐπιτρόπων, καθηγητῶν Θεολογίας, ἀνωτάτων στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, φοιτητῶν Θεολογίας, μελῶν τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀπάντων ὀριζομένων ὑπὸ τῆς ΔΙΣ. Οἱ παρατηρητὲς Ἀρχιερεῖς δύνανται νὰ παραμείνουν καὶ στὶς ὑπόλοιπες συνεδριάσεις.

3. Πρόσθετοι μηχανισμοὶ ἐλέγχου τῶν διαχειρίσεων

α) Καίτοι ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, οἱ Ἱερὲς Μητροπόλεις, οἱ ἐνορίες καὶ οἱ Ἱερὲς Μονές ὡς ν.π.δ.δ. ὑπόκεινται στὸν προβλεπόμενο ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας τακτικὸ οἰκονομικὸ ἔλεγχο τοῦ Κράτους, προτείνεται, πρὸς μείζονα ἐγγύησιν τῆς χρηστῆς διαχείρισης, ἢ πρόσκλησις ὑπὸ τῆς ΔΙΣ πρὸς τὰ ἀρμόδια ὄργανα τῆς πολιτείας πρὸς ἄσκησιν τοῦ προβλεπομένου οἰκονομικοῦ ἐλέγχου.

β) **Τακτικὸς ἔλεγχος τῶν οἰκονομικῶν ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων ἀπὸ ὀρκωτοὺς λογιστὲς καὶ ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ ἐπιθεώρηση τῆς Ἐκκλησίας.**

γ) Δημοσίευση κατ' ἔτος σὲ δύο τοπικὲς ἐφημερίδες τοῦ οἰκονομικοῦ ἀπολογισμοῦ κάθε Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) **Προληπτικὸς ἔλεγχος τῆς νομιμότητος τῶν συμβάσεων** κάθε ἐκκλ. ν.π. ὑψους ἄνω τῶν 300.000 εὐρώ ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτη Ἐλεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ε) **Σὲ κάθε Ἱερὰ Μητρόπολη συγκροτοῦνται, γιὰ 3ετὴ θητεία** μετ' ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, Ἐπιτροπὲς ἐιδικῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν γιὰ τὴν ἀξιολογίση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

στ) **Ἐφαρμογὴ ἐνιαίου καὶ διαφανοῦς ταμειακοῦ καὶ λογιστικοῦ συστήματος οἰκονομικῆς διαχείρισεως γιὰ τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις, ἱεροὺς Ναοὺς καὶ ἱερὲς Μονές.**

4. **Ἀνύψωση τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου** πού εἶναι ἡ πεμπτοσύνη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

α) **Σύσταση διὰ νόμου Σχολῆς Ἐπιμορφώσεως στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, σὴν ὁποῖαν ὑποχρεωτικά** θὰ φοιτοῦν ὅλα τὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ἡλικίας μέχρι 55 ἐτῶν.

β) **Αὔξηση τῶν παρεχομένων ὑποτροφῶν γιὰ κληρικούς.**

γ) **Εἰδικὴ κατάρτιση στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας** (κληρικῶν καὶ λαϊκῶν) σὴν πληροφορικῆ, τὶς ξένες γλῶσσες κ.λπ.

δ) **Ἀνάπτυξη διαλόγου μετ' τὴν κοινωνία.** Τοῦτο προϋποθέτει τὴ δυνατότητά μας νὰ διαλεχθοῦμε μετ' τὴν κοινωνία. Ὅμως ἐμεῖς χρησιμοποιοῦμε ἄλλο κώδικα ἐπικοινωνίας, πού ὁ κόσμος δὲν καταλαβαίνει, μετ' ἀποτέλεσμα νὰ μὴ μποροῦμε νὰ συνεννοηθοῦμε. **Ἡ γλῶσσα πού χρησιμοποιοῦμε εἶναι ἐνίοτε ἀρτηριοσκληρωτικὴ. Ἀνάγκη ἐπιμορφώσεως πάνω στὰ νέα δεδομένα τῆς κοινωνικῆς πραγματικότητος** καὶ ἀξιοποίηση πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτῆ τῶν ἐντύπων καὶ τοῦ Ρ.Σ. τῆς Ἐκκλησίας.

ε) **Κατάργηση τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς στρατεύσεως τῶν μοναχῶν καὶ κληρικῶν.**

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ στὸν χωρισμὸ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, **διαβλέπω ὅτι οἱ ἐπισπεύδοντες αὐτὸν διὰ λόγους συνέπειας καὶ δημαγωγίας ἐποφελοῦνται ἤδη τοῦ εὐκαιριακοῦ ἀρνητικοῦ κλίματος πού ἔχει διαμορφωθῆ ἔνεκα πολλῶν ἀτοπημάτων γιὰ νὰ προωθήσουν τὰ σχέδιά των. Καὶ βέβαια κανεὶς λογικὸς ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ συνδέσει τὴν ὑπαρξὴ ἀθλίων πράξεων σὴν Ἐκκλησία μετ' τὸ συγκεκριμένο πλαίσιο σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας.** Δὲν θὰ γίνονιν ἠθικότεροι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἄνθρωποι μετ' χωρισμένη τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ Κράτος, οὔτε θὰ ἔχει ὀλιγότερη διαφθορὰ ἢ δημόσια διοίκηση ἐπειδὴ τὸ Κράτος θὰ ἔχει χωρίσει ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. **Ὅσotόσον ἐπιβάλλουν οἱ περιστάσεις νὰ προετοιμαζόμεθα γιὰ τὸν ἀποκαλούμενο χωρισμὸ, ὀφέποτε αὐτὸς θὰ ἐπιδιωχθῆ.** Βεβαίως τὸν χωρισμὸ ζητοῦν οἱ διαπνεόμενοι ἀπὸ τὴν ἰδεολογία τοῦ καιροῦ μας πού θέλει τὴν περιθωριοποίηση τῆς θρησκείας καὶ κατ' ἐπέκταση καὶ τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ λόγους προφανεῖς. **Ἡ Ὄρθοδοξία σὴν Ἑλλάδα δὲν εἶναι τὸ ἴδιο μετ' τὸν Ρωμαιοκαθολικισμὸ ἢ τὸν Προτεσταντισμὸ σὴν Εὐρώπη.** Αὐτὲς οἱ δῆθεν ἐκσυγχρονιστικὲς τάσεις ἔναντι τοῦ, κατὰ τοὺς ἀντιπάλους τῆς Ἐκκλησίας, ἀναχρονιστικοῦ της θεσμοῦ ὀπως τὸν ἐννοοῦν, πού ἐκπορεύονται ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν ἀντικληρικὴ διάθεση πού τοὺς ὑπαγορεύει νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τὸ δικαίωμα νὰ παίζει ρόλο σὴν δημόσια ζωὴ τῆς χώρας καὶ νὰ ἐπηρεάζει τὴν κοινωνία, ὑποκρύπτουν τὸν ἐνδόμυχο πόθο των γιὰ ἀπώθηση τῆς Ἐκκλησίας στὸ κοινωνικὸ περιθώριο. Τὸ κυρίαρχο ρεῦμα σήμερα σὴν Εὐρώπη εἶναι ὅτι ἡ θρησκεία ἀποτελεῖ ἰδιωτικὴ ὑπόθεση τῶν πολιτῶν, μετ' τὴν ὁποῖαν τὸ κράτος δὲν ἔχει λόγον νὰ ἀσχολεῖται, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι στὰ εὐρω-

παϊκά σχολεία διδάσκεται τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, στὸ στρατὸ ὑπάρχουν στρατιωτικοὶ ἱερεῖς, οἱ ἱερεῖς μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ δημόσιο κ.λπ. Ἀκόμη καὶ στὴ Γαλλία πού εἶναι τὸ προπύργιο τοῦ Διαφωτισμοῦ ὁ πρῶν Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Σαρκοζύ, Πρόεδρος τοῦ κυβερνητικῶν κόμματος, ἐδήλωσε πὼς εἶναι καιρὸς νὰ καταργηθῇ ὁ νόμος τοῦ 1905 πού καθιέρωσε τὸν χωρισμὸ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας.

Τὸ θέμα τοῦ χωρισμοῦ χειρίζονται σήμερα ἀδαεῖς ἐν πολλοῖς καὶ ἄσχετοι ἄνθρωποι, διότι οὐσιαστικὰ δὲν ὑπάρχει θέμα χωρισμοῦ, ἐφ' ὅσον τόσο τὸ Σύνταγμα τῆς χώρας, ὅσο καὶ ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας ὀριοθετοῦν τοὺς ξεχωριστοὺς ρόλους Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας μέσα στὸ Κράτος. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι αὐτοδιοικητὸς ὀργανισμὸς μέσα στὸ Κράτος καὶ διοικεῖται ἐπὶ τῆ βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν νόμων τῆς Πολιτείας. **Τὸ ἰσχύον σύστημα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, δὲν ἀνήκει στὴν ὁμάδα τῶν συστημάτων τῆς λεγομένης «νόμῳ κρατούσης Πολιτείας»,** γιατί κάτι τέτοιο θὰ ἔθετε ὑπὸ ἀμφισβήτηση τὸ δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας πού ἐγγυᾶται τὸ ἀρθρο 13 τοῦ Συντάγματος καὶ ἰσχύει γιὰ ὅλες τὶς γνωστὲς θρησκείες πού ὑπάρχουν στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ ἐξασφαλίζει ἀφ' ἑνὸς μὲν τοὺς διακριτοὺς ρόλους ἐκατέρωθεν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀρμονικὴ συνεργασία μεταξύ των σὲ διάφορους τομεῖς ἐπικοινωνοῦν ἐνδιαφέροντος, ὥστε νὰ παρέλκει κάθε λόγος γιὰ ἀπορροήμιση τῶν σχέσεων αὐτῶν, πού κατὰ τὴν τελευταίαν 30ετίαν ἔχουν λειτουργήσει χωρὶς προβλήματα. Ἄν ἐπομένως τὸ ὑφιστάμενο θεσμικὸ πλαίσιο τῶν σχέσεων αὐτῶν γίνεῖ σεβαστὸ καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρὲς, «εἶναι μία ἰδανικὴ ρύθμιση, ἡ ὁποία ἐναρμονίζει μὲ ἐντυπωσιακὸ πολιτικὸ ρεαλισμὸ τὸ ἱστορικὸ βάθος τοῦ ζητήματος μὲ τὶς θεμελιώδεις ἀρχὲς τοῦ νομικοῦ πολιτισμοῦ τῶν νεωτέρων χρόνων» (Βλ. Βλ. Φειδᾶ στὸ «Βῆμα» 13-2-05). Κατὰ συνέπειαν δὲν ἔχομε κανένα λόγον νὰ θέσουμε ἐμεῖς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ἂν μᾶς τεθῇ ἀπὸ ἄλλους, θὰ πρέπει νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουμε μὲ νηφάλια σκέψη θεολογικῆ, νομικῆ καὶ κοινωνικῆ. Ὑπὸ οἰανδήποτε ἐκδοχῆ ἢ Ἐκκλησία δὲν πρόκειται νὰ ὑποστῇ ζημία. Ὁ ρόλος της καὶ τὸ ἔργο της θὰ παραμείνουν ἀναλλοίωτα.

Σεβασμιώτατοι Ἀδελφοί,

Οἱ εἰσηγήσεις μου τίθενται ὑπ' ὄψιν σας, καὶ εὐρύτερα ὑπ' ὄψιν τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ. Πρέπει νὰ κριθοῦν μὲ πνεῦμα ἐνότητος, ἀγάπης καὶ εὐθύ-

νης πρὸς τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀξιόπιστη διάθεση διορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων εἰς τὸν Οἶκον μας. Ἄς προσευχηθοῦμε ὅλοι πρὸς προσωπικὸ μας καθαρισμό, φωτισμὸ καὶ ἀγιασμό. Ἡ Κρίση ἃς μᾶς κρίνει. Ἡ αὐτοκριτικὴ καὶ ὁ θεῖος φωτισμὸς ἃς μᾶς ὀδηγήσουν ὅλους στὸ ἀληθινὸ, τὸ ἀγαθὸ, τὸ θεοφιλές. **Ἡ γενναιότητα δὲν εἶναι κάτι μόνο γιὰ τοὺς ἄλλους. Εἶναι καὶ γιὰ ἐμᾶς. Ἡ ἀπαίτηση τοῦ λαοῦ γιὰ εὐταξία εἶναι δικαιολογημένη καὶ ἐπαινετὴ, ἀρκεῖ νὰ γίνεῖ σωστὰ καὶ ὄχι ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐπικοινωνιακοῦ ἐκβιασμοῦ. Τώρα ἡ ἐνότητα εἶναι ἡ μεγάλη μας δύναμη.** Αὐτὴ τὴν ὥρα πρέπει ὅλοι μαζί «ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μᾶ καρδία» παραμερίζοντες κάθε προσωπικὴ πικρία, ἀντιδικία ἢ διαφορὰ νὰ ἀποβλέψουμε στὸ καλῶς νοούμενο συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας. **Τὸ διακύβευμα δὲν εἶναι πλέον τὰ πρόσωπα, εἶναι ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία πού πρέπει νὰ ἐξουθενωθῇ καὶ ἃς λέγουν τὸ ἀντίθετο ὅσοι ἐμφανίζονται τιμητὲς καὶ εἰσαγγελεῖς.** Γράφονται καὶ λέγονται πολλὰ αὐτὸ τὸν καιρὸ. Μισὲς ἀλήθειες καὶ ὀλόκληρα ψεῦδη προκτασκευασμένα, σὲ χαλκεία πού ἔστησαν τὸ ἐκρηκτικὸ σκηρικὸ τῶν ἡμερῶν, γιὰ νὰ μᾶς πλήξουν καὶ νὰ μᾶς ἐπηρεάσουν. **Μὲ δισταγμοὺς καὶ ἀναβλητικότητες θὰ ρίψουμε νερὸ στὸ μύλο τῶν ἐπίδοξων νεκροθαπτῶν μας. Τὸ μήνυμα πρὸς τὸ λαὸ πρέπει νὰ εἶναι ἐνότητα ἀρραγῆς, θέληση ἀκατάβλητη γιὰ διόρθωση τῶν κακῶς κειμένων, διαφάνεια στὰ οικονομικά, ὅπως στὴν κεντρικὴ διοίκηση ἔτσι καὶ σὲ ὅλες τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις, συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ λογοδοσία μας σ' αὐτόν.** Μετὰ τὴν διατύπωση τῶν ἀπόψεών σας, θὰ πρέπει κατὰ τὴν ἀποψή μου, ἡ **ΙΣΙ** νὰ ἀποφασίσει σήμερα ἐπὶ τῶν ληπτέων μέτρων γιὰ τὴν ἐξυγίανση τοῦ χώρου μας καὶ νὰ ἐγγυηθῇ τὴν τήρηση τῶν μέτρων πού θὰ ἐξαγγεῖλει. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλοι κατανοεῖτε τὶς κρίσιμες στιγμὲς πού διερχόμεθα. **Ἡ κάθαρση πρέπει νὰ προχωρήσει σὲ βάθος καὶ ἡ Ἱεραρχία νὰ ἀποδείξει ὅτι καὶ τὴ θέληση ἔχει καὶ τὴ δύναμη νὰ ἀνταποκριθεῖ στὴν ἐπίγρουσα ἀνάγκη διορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων, ὅπου αὐτὰ ὑπάρχουν καὶ ἐνοχλοῦν τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.** Κύριος ὁ Θεὸς ἃς «κατευθύνει τὰ διανοήματα καὶ διαβήματά μας εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν».

Γ. Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

Συνῆλθε στὶς 19 Φεβρουαρίου 2005, στὴ δεύτερη Συ-

νεδρία ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Μετὰ τὴν προσευχὴ καὶ ἀφοῦ ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν Ἱεραρχῶν, ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἀπὸ τὴν Συνεδρία τῆς Ἱεραρχίας ἀπουσίαζαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Κορίνθου κ. Παντελεήμων, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητος, Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Νικηφόρος, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεόφιλος καὶ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαῖος.

Στὴ συνέχεια ἡ Ἱεραρχία, σύμφωνα μὲ τὴν Ἡμερήσια Διάταξη προέβη στὴν πλήρωση τῆς χηρευοῦσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

Περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἐδρας, ἔγινε ψηφοφορία μὲ τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα: Ἐπὶ ψηφισάντων ἑβδομήκοντα ἑνὸς (71) ἡ πρόταση δι' ἔκλογῆς ἔλαβε πενήκοντα τέσσαρας (54) ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως δέκα πέντε (15) ψήφους. Εὐρέθησαν ἀκόμη δύο (2) λευκὲς ψήφοι.

Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν δι' ἔκλογῆς. Γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου ἑβδομήκοντα ἑνὸς (71) ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Σκλήφας ψήφους 64.
- 2) Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Κωστόπουλος ψήφους 26.
- 3) Ἀρχιμανδρίτης Συμεὼν Χατζῆς ψήφους 23.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας, καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, **ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Πατρῶν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Σκλήφας**, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ ἑξήκοντα ἕξι (66) ψήφους, ἐπὶ συνόλου ἑβδομήκοντα ἑνὸς (71) ψηφισάντων, ἐνῶ ἔλαβαν δύο (2) ψήφους ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Συμεὼν Χατζῆς καὶ μίαν (1) ψήφον ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Κύριλλος Κωστόπουλος. Εὐρέθησαν ἀκόμη Δύο (2) λευκὲς ψήφοι.

Ἐπικειμένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν προτάσεων τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδοῦλου, ὁ Μακαριώτατος κατέθεσε ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας πρόταση γιὰ τὴν σύσταση ἑνὸς Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐλέγχου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετάζει κάθε περίπτωση καταγγελίας ἐναντίον Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ εἰσηγεῖται ἀναλό-

γως γιὰ κάθε περίπτωση στὴν Ἱερὰ Σύνοδο. Τὸ Ἀνώτατο αὐτὸ ὄργανο θὰ τελεῖ ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ θὰ συμμετέχουν ὡς τακτικὰ Μέλη ἕνας ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἕνας ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Ἡ θητεία τοῦ Συμβουλίου προβλέπεται γιὰ ἕνα ἔτος. Γιὰ τὴν σύσταση τοῦ Ὄργανου αὐτοῦ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ ἀπευθυνθεῖ ἀρμοδίως πρὸς τὴν Κυβέρνηση. Ἡ πρόταση αὐτή, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐγένοντο πολλὰι τοποθετήσεις, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας.

Ἀκολούθως, ἡ Ἱεραρχία συνέχισε τὴν συνεδρία μὲ συζήτηση ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς Εἰσηγήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδοῦλου, οἱ ὁποῖες εἶχαν γίνει κατ' ἀρχὴν δεκτές. Κατὰ τὴν συζήτηση ἔλαβαν τὸν λόγο καὶ ὠμίλησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Θηβῶν Ἱερώνυμος, Ζακύνθου Χρυσόστομος, Γουμένισσης Δημήτριος, Φιλίππων Προκόπιος, Θεσσαλονίκης Ἀνθίμος, Ναυπάκτου Ἱερόθεος, Θεσσαλιώτιδος Θεόκλητος, Ξάνθης Παντελεήμων, Φθιώτιδος Νικόλαος, Ἡλείας Γερμανός, Περιστερίου Χρυσόστομος, Νέας Σμύρνης Συμεὼν, Σπάρτης Εὐστάθιος, Δημητριάδος Ἰγνάτιος, Καισαριανῆς Δανιὴλ, Χαλκίδος Χρυσόστομος, Μεσογαίας Νικόλαος, Πειραιῶς Καλλίνικος, Παραμυθίας Τίτος, Σταγῶν Σεραφεῖμ, Μεσσηνίας Χρυσόστομος, Καλαβρύτων Ἀμβρόσιος καὶ Ἄρης Ἰγνάτιος.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν τοποθετήσεων τῶν Σεβασμιωτάτων Συνέδρων, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος κ. Χριστόδουλος ἔκανε τὶς ἀναγκαῖες παρεμβάσεις. Τελικῶς καὶ βάσει εἰδικοῦ ἐντύπου ἐγένετο ἡ ψηφοφορία ἐπὶ ὅλων τῶν προτάσεων τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου κ. Χριστοδοῦλου, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἐκκλησιαστικῆς κρίσεως ἥτοι α) τὴν ἐφαρμογὴ τῆς αὐτοκαθάρσεως, β) τὴν διαφάνεια στὰ οἰκονομικά, γ) τὴν πληρέστερη συμμετοχὴ τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου στὴν διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας καὶ δ) τὴν ἀντικειμενικὴ ἀξιολόγηση κάθε καταγγελίας κατὰ Ἱεραρχῶν, προτάσεις οἱ ὁποῖες εἶχαν γίνει χθὲς κατ' ἀρχὴν δεκτές, καὶ ἐνεκρίθησαν ὅλες.

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἀνέγνωσε ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας καταγεγραμμένο κείμενο, διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνεται πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἱερόν Κλῆρο καὶ τὸν Ὁρθόδοξο Ἑλληνικὸ Λαὸ σχετικά μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ κρίση, μὲ τὴν ἀξιολόγηση αὐτῆς τῆς κρίσεως

καὶ μὲ τὴν δεοντολογία γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή της. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐνέκρινε ὁμοφώνως τὸ κείμενο αὐτό.

Στὴν συνέχεια καὶ κατὰ τὴν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστικὴ Τάξη, ὁ ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος ἔδωσε τὸ Μικρὸ Μήνυμα ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τὸ Μέγα Μήνυμα ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετροῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἐπὶ παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν Χριστιανῶν.

Ἡ χειροτονία τοῦ νέου ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσόστομου Σκλήφα ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴ 20.2.2005, στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τῶν Ἀθηνῶν.

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡῶΝ
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος (κατὰ κόσμο Χρῆστος Σκλήφας), γεννήθηκε στὸ χωριὸ Λουκᾶ τῆς Τριπόλεως τὸ ἔτος 1958. Ὁ πατέρας του (Εὐθύμιος Σκλήφας) ἦταν Ἱερεὺς.

Τελείωσε τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ Λουκᾶ καὶ τὸ ἑξατάξιο Γυμνάσιο στὴν Τρίπολη. Εἶναι πτυχιούχος τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Τριπόλεως καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἐκάθη Μοναχὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικολάου Βαρσῶν Τριπόλεως.

Τὸ ἔτος 1981 χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ τὸ 1983 Πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν Μακαριστὸ Μητροπολίτη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κυρὸ Θεόκλητο (Φιλιππαῖο) καὶ τοποθετήθηκε Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

Ἐπηρετήσε ὡς Δάσκαλος στὴν Δημοτικὴ Ἐκπαίδευση καὶ ὡς Καθηγητὴς στὴν Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία Τριπόλεως ἐπὶ ὀκταετία. Ἐπίσης δίδαξε στὴ Σ.Ε.Λ.Δ.Ε. καὶ στὰ Π.Ε.Κ. Τριπόλεως.

Ἐπὶ δεκαεπτὰ ἔτη ἦταν Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν
κ. Χρυσόστομος

Ἁγίου Νικολάου Βαρσῶν Μαντινείας, τὴν ὁποία παρέλαβε ἐρειπωμένη καὶ ἐκ βάθρων ἀνακαίνισε καὶ ἐπάνδρωσε μὲ εὐσεβῆ ἀδελφότητα Μοναχῶν.

Τὸ ἔτος 1993 προσελήφθη στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅπου, παράλληλα μὲ τὰ καθήκοντά του στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, ὑπηρετήσε κατ' ἀρχὴν ὡς Κωδικογράφος καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡς Γραμματεὺς τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν Τύπου καὶ Μοναχικοῦ Βίου. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 2000 ὑπηρετήσε ὡς Β' Γραμματεὺς Αὐτῆς καὶ ἀπὸ τὸ 2003 ἕως τῆς προαγωγῆς του στὴ θέση τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν, ὡς Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

11/2005

Θέμα: Διορισμός άλλοδαποῦ Κληρικοῦ εἰς θέσιν Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

Σχετ.: Τὰ ἀπὸ 24 καὶ 26 Ἰανουαρίου 2005 ἔγγραφα τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδριτοῦ π. Χρυσοστόμου Σκλήφα.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος: «Μόνο Ἕλληνες πολῖτες εἶναι δεκτοὶ σὲ ὅλες τὶς δημόσιες λειτουργίες, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐξαιρέσεις πὺν εἰσάγονται μὲ ἐιδικοὺς νόμους».

Ἡ διάταξις αὐτὴ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ θέσεων Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Διακόνου, Πρεσβυτέρου, Πρωτοσυγκέλλου, Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου), διότι τὸ λειτουργημὰ τὸ ὁποῖον οὗτοι ἀσκοῦν καὶ ὅταν εἰσέτι εἶναι διοικητικὸν δὲν ἀποτελεῖ «δημοσίαν λειτουργίαν» ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς προδιαληφθείσης διατάξεως, ἡ ὁποία, διὰ τοῦ ὅρου τούτου, ἐννοεῖ λειτουργίαν κρατικὴν ἢ λειτουργίαν ν.π.δ.δ. ἀσκοῦντος παραχωρηθεῖσαν εἰς αὐτὸ κρατικὴν λειτουργίαν, οἷα δὲν εἶναι ἡ διοικητικὴ λειτουργία τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἕνας ἐφημέριος, ὁ ὁποῖος ἄλλωστε κατὰ τὰ παγίως κριθέντα (βλ. ἐνδεικτικῶς Σ.τ.Ε. 507/1983) δὲν θεωρεῖται ὑπάλληλος, ἀλλὰ πνευματικὸς λειτουργός. Πάντα ταῦτα ἀφοροῦν καὶ τοὺς ἄλλους Κληρικοὺς ὡς Διακόνους, Πρωτοσυγκέλλους, Γενικοὺς Ἀρχιερατικοὺς Ἐπιτρόπους κ.λπ.).

Κατ' ἐξαίρεσιν ὁ Κανονισμὸς 2/1969 ἀπαιτεῖ στὸ ἄρθρον 36, ὅπως ὁ τακτικὸς Ἐφημέριος εἶναι Ἑλλήν ὑπήκοος, ὡς τοῦτο συνάγεται ἐκ τοῦ ὅτι διὰ νὰ διορισθῇ Κληρικὸς εἰς τοιαύτην θέσιν πρέπει νὰ προσκομίσῃ πιστοποιητικὸν τῆς στρατολογίας ὅτι ἐξεπλήρωσε τὶς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις ἢ ἀπηλλάγη τούτων νομίμως (βλ. καὶ Σ. Τρωιάνου – Γ. Πουλῆ, Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον, Ἐκδ. Ἀντ. Σάκκουλα, 2003, σελ. 409).

Ἐξ ἄλλου ὁ Κῶδιξ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων (Καν. 5/1978), ὁ ὁποῖος ὀρίζει εἰς τὸ ἄρθρον 7 ὅτι διὰ νὰ «προσληφθῇ τὶς ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος δέον νὰ κέκτηται τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν», δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν Κληρικῶν, ὅταν αὐτοὶ δὲν εἶναι καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς συμβαίνει προκειμένου περὶ Ἐφημερίου, Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου κ.λπ. ὡς ἄνω.

Συνεπῶς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἐτέθη, δηλαδὴ κατὰ πόσον εἶναι νόμιμος ὁ διορισμὸς Διακόνου άλλοδαποῦ εἰς θέσιν Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ γνώμη μου εἶναι ὅτι ὁ διορισμὸς αὐτὸς δὲν κωλύεται ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Διάκονος εἶναι άλλοδαπός, διότι δὲν ὑπάρχει διάταξις Νόμου ἢ Κανονισμοῦ ὀρίζουσα ὅτι ὁ διοριζόμενος εἰς τοιαύτην θέσιν πρέπει νὰ εἶναι Ἕλλην ὑπήκοος.

Εἰδικῆς ὁμως ἀντιμετωπίσεως χρήζει τὸ ζήτημα ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ τοποθετηθῇ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Κληρικὸς ἔχων τὸν βαθμὸν τοῦ Διακόνου. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἡ γνώμη μου εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ἡ ἐδαφικὴ περιφέρεια ἐκάστης Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑποδιαιρεῖται εἰς ἐνορίες (ἄρθ. 11 παρ. 3 τοῦ Κ.Χ.Ε.) ἐκάστη τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ν.π.δ.δ. (ἄρθ. 1 παρ. 4 Κ.Χ.Ε.). Περισσότερες ἐνορίες συγκροτοῦν μίαν ἀρχιερατικὴν ἐπιτροπείαν, ἡ ὁποία ὁμως δὲν ἀποτελεῖ, ὡς ἡ ἐνορία, χωριστὴν ὀργανικὴν μονάδα ἔχουσαν νομικὴν προσωπικότητα, ἡ καθιέρωση δὲ τῶν ἀρχιερατικῶν ἐπιτροπειῶν ἐξυπηρετεῖ ἐιδικοὺς σκοποὺς ὅπως π.χ. ἡ ἀσκηση ἐποπτείας στοὺς ἐφημερίους καὶ ἡ ἀποκέν-

τρωση για την έκδοση ἀδειῶν γάμου (βλ. Σπ. Τρωιάνου – Γ. Πουλῆ Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον 2003, σελ. 357 ἐπομ.). Τὶς ἀρμοδιότητες αὐτὲς μέσα στὰ ὅρια κάθε ἀρχιερατικῆς ἐπιτροπείας ἀσκεῖ ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος, τὸν ὁποῖον διορίζει ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης μεταξὺ τῶν ἐφημερίων (Σ. Τρωιάνου – Γ. Πουλῆ ἔνθ. ἀνωτ.). Σὲ μερικὲς δὲ Μητροπόλεις ἀπαντᾶ καὶ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος, ὁ ὁποῖος ἐποπτεύει τὴν καλὴ ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων τῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτρόπων.

Ὁ προηγούμενος Κ.Χ.Ε. (ἄρθρον 30 Ν.Δ. 126/1969) προέβλεπε τὸν θεσμὸν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου. Ὁ ἰσχύων Κ.Χ.Ε. (Ν. 590/1977) οὐδὲν περὶ τούτων προβλέπει. Οὐκ ἤττον ἐξακολουθεῖ νὰ ἐφαρμόζεται ὁ θεσμὸς τῶν Ἀρχιερατικῶν καὶ τῶν Γενικῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτρόπων.

Ἐν ὄψει δὲ τῶν ἀρμοδιοτήτων τὰς ὁποίας ἔχουν, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, οἱ Ἀρχιερατικοὶ Ἐπίτροποι, πολλῶν δὲ μᾶλλον ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος, εἶναι πρόδηλον ὅτι εἰς τοιαύτην θέσιν δὲν δύναται νὰ τοποθετηθῆ διάκονος, διότι τοιαύτη τοποθέτηση θὰ ἀπετέλει ἀνατροπὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχικῆς κλίμακος καὶ δημιουργίαν ἐνδοεκκλησιαστικῶν προβλημάτων. Θὰ ἦτο ἐκτὸς πάσης λογικῆς νὰ τοποθετηθῆ ὡς Ἀρχιερατικὸς, πολλῶν μᾶλλον δέ, ὡς Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος διὰ νὰ ἐποπτεύει τοὺς ἐφημερίους, πολλοὶ τῶν ὁποίων θὰ εἶναι ἐνδεχομένως καὶ Ἀρχιμανδριταί, Κληρικὸς φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ διακόνου.

Εἰς τὸ συμπέρασμα αὐτὸ καταλήγει τις καὶ βάσει ρητοῦ Κανόνος ἦτοι τοῦ Ζ' Κανόνος τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ ὁποῖος ὀρίζει τὰ ἑξῆς: «Ἐπειδὴ μεμαθήκαμεν ἐν τισι τῶν ἐκκλησιῶν διακόνους τυγχάνειν, ὀφφίγια ἐκκλησιαστικὰ ἔχοντας, ἐντεῦθεν τινας αὐτῶν αὐθαδεῖα καὶ αὐτονομία κεχρημένους πρὸς τῶν πρεσβυτέρων καθέζεσθαι, ὀρίζομεν ὥστε τὸν διάκονον κἂν ἐν ἀξιώματι, τουτέστιν ἐν ὀφφικίῳ τῷ οἰωδῆποτε ἐκκλησιαστικῷ τυγγάνῃ, τὸν τοιοῦτον μὴ πρὸ τοῦ πρεσβυτέρου καθέζεσθαι...».

Εἶναι σαφῆς ἡ θεσπιζομένη διὰ τοῦ ὡς ἄνω Κανόνος ἀπαγόρευσις προβαδίσματος τοῦ διακόνου ἐναντι τῶν πρεσβυτέρων ἀκόμη καὶ ἐὰν ὁ διάκονος ἔχει «ἀξίωμα» τι, τουτέστιν «ὀφφικιον». Ἐὰν δὲ παραβιασθῆ ὁ ἐν λόγῳ Κανὼν ὁ τοιοῦτος διάκονος «ἐκ τοῦ οἰκείου καταβιβασθεὶς βαθμοῦ ἔσχατος πάντων γενέσθαι τοῦ, ἐν

ᾧπερ καταλέγεται τάγματος, ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ».

Μόνον εἰς μίαν εἰδικὴν περίπτωσιν ἀναγνωρίζει ὁ ὡς ἄνω Κανὼν προβάδισμα τοῦ Διακόνου ἐναντι τῶν Πρεσβυτέρων ἢ καὶ Ἀρχιερέων καὶ εἰδικότερον ὅταν «τὸ πρόσωπον ἐπέχων τοῦ οἰκείου Πατριάρχου ἢ Μητροπολίτου, ἐν ἐτέρα πόλει παραγένηται ἐπὶ τινι κεφαλαίῳ· τότε γὰρ, ὡς τὸν ἐκείνου τόπον ἀναπληρῶν, τιμηθήσεται». Πρόκειται δηλαδὴ περὶ εἰδικῆς ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ ἀπαγορευτικοῦ ὡς ἄνω Κανόνος διότι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ Διάκονος μεταβαίνει κατ' ἐντολὴν τοῦ Πατριάρχου τοῦ ἢ τοῦ Μητροπολίτου εἰς εἰδικὴν ἀποστολὴν «ἐν ἐτέρα πόλει» ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀποστέλλοντος τοῦτον καὶ «τιμηθήσεται ὡς τὸν ἐκείνου τόπον ἀναπληρῶν» ἢ, ὅπως σχολιάζει ὁ Ζωναρᾶς, «τότε ὡς αὐτὸς ὁ στείλας αὐτὸν λογισθήσεται καὶ τιμηθήσεται».

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ προβαδίσματος τοῦ Διακόνου ἐναντι τῶν Πρεσβυτέρων ἐθεσπίσθη διότι ὀρισμένοι Διάκονοι αὐθαιρέτως (αὐθαδεῖα κεχρημένοι) ἔλαβαν μόνοι τους τὸ τοιοῦτον προβάδισμα, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁμοῦς ἐθεσπίσθη ἡ ἀπαγόρευσις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραβιασθῆ ἔστω καὶ ἐὰν τὴν τοιαύτην παραβίασιν ἐπιτρέψει ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερεὺς, διότι τότε θὰ δημιουργηθῆ κακὸ προηγούμενο καὶ διατάραξις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας, τὴν ὁποίαν ἠθέλησε νὰ ἀποτρέψῃ ὁ ὡς ἄνω Ζ' Κανὼν τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐνδέχεται δὲ νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἐκ τῶν ὑστέρων «αὐθάδειαν» τοῦ συγκεκριμένου Διακόνου.

Ὑπὸ τὰ ὡς ἄνω δεδομένα ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ὁ διορισμὸς Διακόνου ὡς Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς Ἱερὰν Μητρόπολιν, διὰ τὸν ὁποῖον τίθεται εἰς ἐμὲ ἐρώτημα θὰ συνιστᾶ παράβασιν τοῦ ὡς ἄνω Ζ' Κανόνος, διότι ἐφ' ὅσον ὁ ὡς ἄνω Κανὼν ἀπαγορεύει τὸ ἀπλοῦν προβάδισμα τὸ ὁποῖον ἔχει ἐθιμοτυπικόν, κατὰ βάσιν, χαρακτηρὰ πολλῶν μᾶλλον ἀπαγορεύει τὴν εἰς τὸν Διάκονον ἀνάθεσιν τῆς ἀρμοδιότητος νὰ ἐποπτεύῃ Κληρικὸς (Ἐφημερίους), τῶν ὁποίων ὁμοῦς ἀπαγορεύεται νὰ προβαδίσῃ.

Ἀθῆναι 27 Ἰανουαρίου 2005

Ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ
Εἰδικὸς Ἐπιστημονικὸς Σύμβουλος
Ἀναστάσιος Ν. Μαρίνος

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Διάφοροι τηλεοπτικοί σταθμοὶ ἐπανερχονται τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς γνωμοδοτήσεως, τὴν ὁποίαν συνέταξεν ὁ Ἐπιστημονικὸς Σύμβουλος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου κ. Ἀναστάσιος Ν. Μαρίνος σχετικὰ μὲ τὸ ἐπιτρεπτὸν ἢ μὴ χρησιμοποίησεως, ὡς ἀποδεικτικῶν μέσων, κασσέτας περιεχομένης ὑποκλαπεῖσαν τηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν. Ἐπειδὴ διατυπώνονται διάφορα σχόλια ὑπὸ προσώπων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν διαβάσει τὴν γνωμοδοτήσιν καίτοι αὐτὴ εἶχε δημοσιευθεῖ εἰς τὸ περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ, τεύχ. 7, Ἰούλιος 2002, σ. 514-519, ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ κρίνει σκόπιμον νὰ τὴν ἀναδημοσιεύσει ὁλόκληρη.

**ΔΥΝΑΤΟΤΗΣ
ΔΙΩΞΕΩΣ
ΚΛΗΡΙΚΟΥ ΒΑΣΕΙ
ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗ-
ΜΕΝΩΝ
ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ**

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ*

ΘΕΜΑ: Δυνατότητα ἀσκήσεως διώξεως κληρικοῦ διὰ παράπτωμα ὅταν ὁ καταγγέλλων τοῦτο προσάγει, ὡς μόνον ἀποδεικτικὸν μέσον, κασσέτα περιέχουσα συνομιλίαν μαγνητοφωνημένην ἐν ἀγνοίᾳ καὶ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν συνομιλούντων.

Α**Ἱστορικὸν**

Μὲ τὸ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 2002 ἔγγραφο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικοδήμου Γκατζιρούλη διατυπώνεται κατηγορία ἐπ' ὁμοφυλοφιλία εἰς βάρος ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ζητεῖται ἡ ἀσκήσις διώξεως κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ Μητροπολίτου σύμφωνα μὲ τὸν ΟΔ' Κανόνα τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ ἄρθρον 143 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας», «πρὸς διαφύλαξιν οὐσιαστικῶν δημοσίου συμφέροντος» καὶ εἰδικότερον διότι «διασύρεται» λόγῳ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῆς τοῦ ἐν λόγῳ Μητροπολίτου τὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὡς ἄνω ἔγγραφο. Ἡ ἔγγραφος αὐτὴ καταγγελία συνοδεύεται ὑπὸ κασσέτας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἀποτυπωθεῖ διὰ μαγνητοφωνήσεως συνομιλία τοῦ ὡς ἄνω Μητροπολίτου μετὰ ἀγνώστου προσώπου, διὰ τῆς ὁποίας συνομιλίας μαρτυρεῖται ἡ ὑπαρξὴ τῶν καταγγελλομένων ὁμοφυλοφιλικῶν σχέσεων. **Οὐδὲν στοιχεῖον ὅμως προσάγεται ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ-μηνυτοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ προκύπτει ὅτι ἡ μαγνητοφώνησις τῆς ἐν λόγῳ συνομιλίας ἐγένετο ἐν γνώσει καὶ τῇ συγκαταθέσει τῶν συνομιλούντων καὶ συνεπῶς ἡ μαγνητοφωνημένη κασσέτα, ὡς ἀποδεικτικὸν μέσον, ἀπεκτινῆ κατὰ τρόπον «ἀθέμιτον» στοιχειοθετουμένου ποινικοῦ ἀδικήματος (ἄρθρον 370 Α παρ. 1-2 Π.Κ.).**

Τίθεται συνεπῶς τὸ ζήτημα ἐὰν εἶναι δυνατόν κατὰ νόμον (ἄρθρον 143 Ν. 5383/32) νὰ ἀσκηθεῖ, κατόπιν ἀνακρίσεως, δίωξις κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ Μητροπο-

* Ἡ γνωμοδοτήσις αὐτὴ συνετάγη τὴν 4ην Μαΐου 2002 ἤτοι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. 3690/2002 (Φ.Ε.Κ. 329/22.12.2002 Α). Ἐπηκολούθησαν καὶ οἱ ὑπ' ἀριθμ. 17/2002 καὶ 11/2003 γνωμοδοτήσεις – ἡ δευτέρα μετὰ τὸν Ν. 3090/2002 μὲ τὶς ὁποῖες καταλήγω εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα.

λίτου ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου μὲ μόνον ἀποδεικτικὸν μέσον τὴν ἐν λόγῳ κασσέταν ἢ ὅποια, ὡς ἐλέχθη, ἀπεκτίθη κατὰ τρόπον «ἀθέμιτον». Οὐδὲν ἄλλο ὁμῶς ἀποδεικτικόν, πλὴν τῆς ἐν λόγῳ κασσέτας, μέσον προσάγει ἢ ἐπικαλεῖται ὁ ὡς ἄνω μηνυτής.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ μοῦ ἐζητήθη, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος νὰ γνωμοδοτήσω καὶ ἡ γνώμη μου εἶναι ἡ ἐξῆς.

Β

Κατὰ τὸ ἄρθρον 370Α τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος (Π.Κ.):

1. Ὅποιος ἀθέμιτα παγιδεύει ἢ μὲ ὅποιονδήποτε τρόπο παρεμβαίνει σὲ τηλεφωνικὴ σύνδεση ἢ συσκευὴ μὲ σκοπὸ νὰ πληροφορηθῆ ἢ νὰ μαγνητοφωνήσῃ τὸ περιεχόμενο τηλεφωνικῆς συνδιάλεξης μεταξύ τρίτων τιμωρεῖται μὲ φυλάκιση. Ἡ χρησιμοποίηση ἀπὸ τὸ δράστη τῶν πληροφοριῶν ἢ μαγνητοταινιῶν ποὺ ἀποκτήθηκαν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο θεωρεῖται ἐπιβαρυντικὴ περίπτωση.

2. Ὅποιος ἀθέμιτα παρακολουθεῖ μὲ εἰδικὰ τεχνικὰ μέσα ἢ μαγνητοφωνεῖ προφορικὴ συνομιλία μεταξύ τρίτων ποὺ δὲν διεξάγεται δημόσια ἢ μαγνητοσκοπεῖ μὴ δημόσιες πράξεις τρίτων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκιση. Μὲ τὴν ἴδια ποινὴ τιμωρεῖται καὶ ὅποιος μαγνητοφωνεῖ ἰδιωτικὴ συνομιλία μεταξύ αὐτοῦ καὶ τρίτου χωρὶς τὴ συναίνεση τοῦ τελευταίου. Τὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 1 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση.

3. Μὲ φυλάκιση τιμωρεῖται ὅποιος κάνει χρῆση τῶν πληροφοριῶν ἢ τῶν μαγνητοταινιῶν ἢ τῶν μαγνητοσκοπήσεων ποὺ ἀποκτήθηκαν μὲ τοὺς τρόπους ποὺ προβλέπονται στὶς παραγράφους 1 καὶ 2 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου.

4. Ἡ πράξη τῆς παραγράφου 3 δὲν εἶναι ἄδικη ἂν ἢ χρῆση ἔγινε ἐνώπιον ὁποιοῦδήποτε δικαστηρίου, ἀνακριτικῆς ἢ ἄλλης δημόσιας ἀρχῆς γιὰ τὴ διαφύλαξη δικαιολογημένου συμφέροντος ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ διαφυλαχθῆ διαφορετικὰ καὶ ἰδίως σὲ ποινικὸ δικαστήριο γιὰ τὴν υπεράσπιση τοῦ κατηγορουμένου καὶ γενικὰ ἂν ἢ χρῆση ἔγινε γιὰ τὴν ἐκπλήρωση καθήκοντος τοῦ κατηγορουμένου ἢ γιὰ τὴ διαφύλαξη ἔννομου ἄλλου δικαιολογημένου οὐσιώδους δημοσίου συμφέροντος.

Ἐξ ἄλλου ἐνῶ μὲ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 177 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας (ΚΠΔ) θεσπίζεται ἡ ἀρχὴ τῆς ἠθικῆς ἀποδείξεως σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν: «οἱ δικαστὲς δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀκολουθοῦν νομικοὺς κανόνες ἀποδείξεων», ὅλως κατ' ἐξαιρέσειν ἀπὸ τῆς

ἀρχῆς αὐτῆς μὲ τὴν παράγραφον 2 τῆς αὐτῆς διατάξεως ὁρίζεται ὅτι:

«Ἀποδεικτικὰ μέσα, ποὺ ἔχουν ἀποκτηθεῖ μὲ ἀξιόποινες πράξεις ἢ μὲσῶ αὐτῶν, δὲν λαμβάνονται ὑπόψη γιὰ τὴν κήρυξη τῆς ἐνοχῆς, τὴν ἐπιβολὴ ποινῆς ἢ τὴν λήψη μέτρων καταναγκασμοῦ, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται γιὰ κακουργήματα ποὺ ἀπειλοῦνται μὲ ποινὴ ἰσόβιας κάθειρξης καὶ ἐκδοθεῖ γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἰδικὰ αἰτιολογημένη ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου. Μόνη ἢ ποινικὴ ὁμῶς διώξη τῶν ὑπαιτίων τῶν πράξεων αὐτῶν δὲν ἐμποδίζει τὴν πρόοδο τῆς δίκης».

Γ

Ἀπὸ τὸ συνδυασμὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων συνάγεται ὅτι ἀποδεικτικὰ μέσα, τὰ ὅποια ἔχουν ἀποκτηθεῖ διὰ πράξεως ποινικῶς κολασίμου (ἀξιοποίηση), ἀπαγορεύεται νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν γιὰ «τὴν κήρυξη τῆς ἐνοχῆς, τὴν ἐπιβολὴ ποινῆς ἢ τὴ λήψη μέτρων καταναγκασμοῦ», μὲ μόνη ἐξαιρέση τὰ κακουργήματα γιὰ τὰ ὅποια ἀπειλεῖται ποινὴ ἰσόβιου καθειρξεως καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἐκδοθεῖ «εἰδικὰ αἰτιολογημένη» ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προσάγεται τὸ παρανόμως, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, ἀποκτηθὲν ἀποδεικτικὸν μέσον. Ἡ ἀπαγόρευση εἶναι ἀπόλυτα διατυπωμένη καὶ ἀφορᾷ τὴν «κήρυξη ἐνοχῆς» καὶ τὴν «ἐπιβολὴ» ποινῆς ἢ «τὴ λήψη ἀναγκαστικῶν μέτρων». Ἐν ὄψει δὲ τῆς ὡς ἄνω, ἀπολύτου καὶ γενικῆς διατυπώσεώς της, πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν ὅτι ἀφορᾷ καὶ τὴν ἄσκησιν ποινικῆς διώξεως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ ἀποδεικτικὸν αὐτὸ μέσον δὲν ἐπιτρέπεται, κατὰ νόμον, νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν «κήρυξη ἐνοχῆς» πολλῶ μᾶλλον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἄσκησιν ποινικῆς διώξεως, ἢ ὅποια δὲν θὰ εἶχε νόημα ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶναι δυνατόν, κατὰ νόμον, νὰ ὀδηγήσῃ εἰς «κήρυξη ἐνοχῆς» μὲ βάση μόνον τὸ «ἀθέμιτον» κατὰ ἄνω ἀποδεικτικὸν μέσον.

Ἐὰν ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὡς ἄνω «παρανόμως» ἀποκτηθὲν ἀποδεικτικὸν μέσον ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ἀποδεικτικὰ μέσα νομίμως ἀποκτηθέντα, δύνανται βεβαίως αὐτὰ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν πρὸς ἄσκησιν ποινικῆς διώξεως καὶ τιμωρίαν αὐτοτελῶς χωρὶς τουτέστιν συνεκτίμησή τους μὲ τὸ «παρανόμως» ἀποκτηθὲν μέσον.

Ἐξ ἐτέρου ἢ ἀποτύπωσης διὰ μαγνητοφωνήσεως ὑπὸ τρίτου τινὸς τῆς συνομιλίας δύο προσώπων ἐν ἀγνοίᾳ τους καὶ χωρὶς τὴν συγκατάθεσή τους εἶναι πρῶξις ἀξιοποίηση σύμφωνα μὲ τὴν πρώτην τῶν ὡς ἄνω διατάξεων

καὶ συνεπῶς ἰσχύουν ὡς πρὸς αὐτὴν τὰ ἀμέσως ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ὡς πρὸς τὸ ἐπιτρεπτὸν ἢ μὴ λήψεως τῆς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου δίκην.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω ἢ κατὰ παράβασιν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων λήψις ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου παρανόμου ἀποδεικτικοῦ μέσου, ἤτοι μέσου ἀποκτηθέντος δι' ἀξιοποίνου πράξεως ὡς εἶναι π.χ. καὶ ἡ ὡς ἄνω κασσέτα δημιουργεῖ ἀπόλυτον ἀκυρότητα καὶ συνιστᾷ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου (βλ. Ἔρειος Πάγος 9/1994).

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποινικὴν δίκην. Καὶ ἐρωτᾶται: Ἰσχύουν ἄραγε καὶ ἐνώπιον τῶν ἄλλων δικαστηρίων, δηλαδή τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν;

Ἡ ἀπαγόρευση λήψεως ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἀποδεικτικοῦ μέσου ἀποκτηθέντος δι' ἀξιοποίνου πράξεως ἔχει ὡς δικαιολογίαν τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς Πολιτείας πρὸς τὴν παράνομον καὶ ποινικῶς κολάσιμη ἀπόκτησιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου, ἰδίως μάλιστα τὴν ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν συνομιλούντων μαγνητοφώνηση τῆς συνομιλίας των, ἢ ὅποια προσβάλλει βάνανσα τὴν ἰδιωτικὴν τους ζωὴν καὶ τὴν ἀξίαν των ὡς προσώπων.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἢ ὡς ἄνω ἀπαγόρευση ἔχει μορφήν γενικῆς ἀρχῆς τοῦ δικαίου ἀποδοκιμαζούσης τὴν ἀξιοποίνον ἐνέργειαν καί, συνεπῶς, ἐφαρμόζεται ἐπὶ παντὸς δικαστηρίου καὶ παντὸς ὀργάνου τῆς Δημοσίας Διοικήσεως, ἰδίως δὲ ὀργάνων πειθαρχικοῦ χαρακτῆρος τόσο στὸν χῶρο τοῦ Δημοσίου ὅσο καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἡ ἐρμηνεία αὐτὴ ἐνισχύεται καὶ διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 370Α, ἢ ὅποια κάνει λόγο περὶ χρήσεως «ἐνώπιον ὁποιοῦδήποτε δικαστηρίου, ἀνακριτικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς» καὶ ἐν συνεχείᾳ χρησιμοποιεῖ τὴν ἔκφραση «καὶ ἰδίως σὲ ποινικὸ δικαστήριον», τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι ὁ νομοθέτης ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἐπιτρεπτοῦ ἢ μὴ λήψεως ὑπ' ὄψιν ἀποδεικτικοῦ μέσου ἀποκτηθέντος κατὰ «παράνομον» τρόπον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακύψει καὶ ἐνώπιον μὴ ποινικοῦ δικαστηρίου ἢ ἐνώπιον «ἄλλης» δημοσίας ἀρχῆς.

Συμπέρασμα 1ον

Μαγνητοφώνησις τηλεφωνικῆς συνομιλίας, διὰ τοῦ κειμένου τῆς ὁποίας ἀποδεικνύονται σεξουαλικαὶ σχέσεις καὶ δὴ ὁμοφυλοφιλικαὶ Μητροπολίτου τῆς Ἐκκλη-

σίας τῆς Ἑλλάδος μετ' ἀγνώστου προσώπου ἀποτυπωμένη εἰς κασσέταν, τῆς μαγνητοφωνήσεως γενομένης ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν συνομιλητῶν, δὲν ἐπιτρέπεται, κατ' ἀρχὴν, νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. προκειμένου νὰ ἀσκηθεῖ εἰς βάρος τοῦ ἐν λόγῳ Μητροπολίτου κατ' ἄρθρον 143 τοῦ Ν. 5383/1932 διώξις ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίου.

Δ

Ὁ προβληματισμὸς ὁμῶς δὲν τερματίζεται εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ὑπάρχει, λόγῳ τῆς διατυπώσεως τῶν ἐν ἀρχῇ μνημονευομένων διατάξεων, περαιτέρω πρόβλημα.

Πράγματι, ἐνῶ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 370Α τοῦ Π.Κ. ἡ χρῆσις τῆς «παρὰ νόμου» κασσέτας εἶναι πράξις ἀξιόποινος, ἢ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὀρίζει ὅτι κατ' ἐξαίρεση ἢ πράξις τῆς παραγράφου 3 αὐτοῦ δηλαδή ἢ χρησιμοποίησις μαγνητοταινίας ἀποκτηθείσης «παρὰ νόμῳ» κατὰ τὰ ἐκτεθέντα «δὲν εἶναι ἄδικη» σὲ τρεῖς περιπτώσεις, οἱ ὅποιοις ρητῶς ἀναφέρονται στὴν ἐν λόγῳ διάταξιν.

Ἄς ἴδωμεν ποιὲς εἶναι οἱ ἐν λόγῳ περιπτώσεις. Οἱ δύο ἐξ αὐτῶν εἶναι οἱ ἑξῆς:

- 1) Ὄταν ἡ χρῆσις τῆς «παρὰ νόμῳ», κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, ἀποκτηθείσης μαγνητοταινίας ἐγένετο γιὰ νὰ διαφυλαχθεῖ «δικαιολογημένο συμφέρον τοῦ κατηγορουμένου πού δὲν μποροῦσε νὰ διαφυλαχθεῖ διαφορετικὰ καὶ ἰδίως σὲ ποινικὸ δικαστήριον γιὰ τὴν ὑπεράσπισή του» καὶ
- 2) Ὄταν ἡ χρῆσις ἐγένετο «γενικὰ γιὰ τὴν ἐκπλήρωσις καθήκοντος τοῦ κατηγορουμένου».

Καὶ στίς δύο αὐτὲς περιπτώσεις κατὰ τίς ὅποιοις ἡ χρῆσις τῆς κασσέτας δὲν εἶναι ἄδικη ὑπάρχει στενὸς σύνδεσμος μετὰ τῆς «παρὰ νόμου» κασσέτας καὶ «κάποιου» κατηγορουμένου ὁ ὅποιος, καίτοι κάνει χρῆσις αὐτῆς ἐν τούτοις δὲν διαπράττει ποινικὸν ἄδίκημα, ἀφοῦ σ' αὐτὲς τίς δύο περιπτώσεις ἡ χρῆσις τῆς κασσέτας «δὲν εἶναι ἄδικη» σύμφωνα μετὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν.

Πρόβλημα ὁμῶς ὑπάρχει διὰ τὴν ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως (ἄρθρ. 370 Α παρ. 4) προβλεπομένην τρίτην περίπτωσηιν.

Πράγματι ἡ ὡς ἄνω διάταξις ὀρίζει ὅτι ἡ χρῆσις «παρὰ νόμου», κατὰ τὰ ἄνω, κασσέτας «δὲν εἶναι ἄδικη», ὅταν ἐγένετο «γιὰ τὴν διαφύλαξιν ἐννόμου ἢ ἄλλου δικαιολογημένου οὐσιώδους δημοσίου συμφέροντος».

Στὴν περίπτωσις αὐτὴ ἡ διάταξις δὲν συνδέει τὴν «χρῆσις» τῆς «παρὰ νόμου» κασσέτας, ὅπως στίς προηγουμέ-

νες περιπτώσεις, με κάποιον κατηγορούμενον, αλλά ἀναφέρεται γενικῶς σὲ κάποιο «**ἐννομο ἢ ἄλλο δικαιολογημένο οὐσιῶδες δημόσιο συμφέρον**» χωρὶς κανένα συσχετισμὸ πρὸς συγκεκριμένο κατηγορούμενο.

Στὴν περίπτωση αὐτή, ὅταν δηλαδή τίθεται ζήτημα τοιούτου «**δημοσίου συμφέροντος**», **πᾶς τις** δύναται νὰ κάμει χρῆσιν τοιαύτης «**παρὰ νόμου**» κασσέτας, χωρὶς ἢ χρῆση αὐτὴ νὰ ἀποτελεῖ ἀξιοποινὸν πράξη. Ἡ χρῆση καὶ σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση «**δὲν εἶναι ἄδικη**».

Συμπέρασμα 2ον

Μὲ ὅσα ἀνωτέρω εἰς τὸ προηγούμενον ὑπὸ στοιχείου Γ' τμήμα τῆς παρούσης ἐξετέθησαν διευκρινίσθη τότε δὲν εἶναι ἄδικη ἢ χρῆση κασσέτας ἀποκτηθείσης με ἀξιοποινὸν πράξη.

Μὲ τὴν διάταξη δηλαδή τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 370 Α τοῦ Π.Κ. αἴρεται μόνον ὁ ἄδικος χαρακτήρας **τῆς χρήσεως** μιᾶς «**ἀξιοποίνου**» μαγνητοφωνήσεως. Ὁ ἄδικος ὅμως χαρακτήρας δηλαδή «**τὸ ἀξιοποινὸν**» **τῆς ἴδιας τῆς μαγνητοφωνήσεως** δὲν θίγεται. Ἡ μαγνητοφωνήση δηλαδή ἐξακολουθεῖ, ἐφ' ὅσον ἐγένετο κατὰ τρόπον «**ἀθέμιτον**», ὅπως ὀρίζει τὸ ἄρθρον 370 Α τοῦ Π.Κ., νὰ εἶναι «**ἀξιοποινή**» **ἔστω καὶ ἐὰν ἢ χρῆση τῆς δὲν εἶναι ἀξιοποινή στὶς τρεῖς ὡς ἄνω περιπτώσεις.**

Τίθεται οὕτω περαιτέρω τὸ ἐξῆς ζήτημα: Ἐφ' ὅσον στὶς τρεῖς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἢ χρῆση τῆς «**παρὰ νόμου**» κασσέτας δὲν εἶναι ἀξιοποινὸς μήπως τὸ ὁποιοδήποτε δικαστήριο ἢ ἡ ἄλλη δημόσια ἀρχὴ μποροῦν νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τους τὴν παρὰ νόμῳ κασσέτα καὶ νὰ ἀσκήσουν, με βάση αὐτήν, τὴν ἀρμοδιότητά τους π.χ. νὰ ἀσκήσουν δίωξη κατὰ συγκεκριμένου προσώπου;

Ἐν προκειμένῳ θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθοῦν δύο ἀπόψεις:

1. Ἐφ' ὅσον αἴρεται τὸ ἀξιοποινὸν τῆς «**χρήσεως**» τῆς κατ' ἀξιοποινὸν τρόπον «**ἀποκτηθείσης**» τῆς κασσέτας ἄρα ἢ κασσέτα αὐτή, καίτοι ἀποκτηθεῖσα κατὰ τρόπον ἀξιοποινὸν νομίμως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ ὁποιοδήποτε δικαστηρίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς, δηλαδή **ἢ ἄρση τοῦ ἀξιοποίνου τῆς χρήσεως συνεπάγεται καὶ τὴν ἄρση τοῦ ἀξιοποίνου** τῆς μαγνητοφωνήσεως τῆς κασσέτας.

Ἐπὶ τὴν ἐκδοχὴν αὐτὴν ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται νὰ λάβει ὑπ' ὄψιν τὴν ὡς ἄνω, «**κατ' ἀξιοποινὸν τρόπον**», ἀποκτηθεῖσαν κασσέταν διὰ τῆς ὁποίας μαρτυροῦνται ὁμοφυλοφιλικές σχέσεις Μητροπολίτου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας μετὰ ἀγνώστου προσώπου, διότι ὁ ἀποστειλὰς τὴν κασσέταν αὐτὴν εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. ἰσχυρίζεται ὅτι **λό-**

γοι δημοσίου συμφέροντος ἀφορῶντος τὸ κῆρος τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλουν τὴν δίωξη τοῦ συγκεκριμένου Μητροπολίτου, καὶ ἄρα ἐφ' ὅσον ἢ ἀποστολὴ (χρῆση) τῆς κασσέτας δὲν συνιστᾶ ἐν προκειμένῳ ἀξιοποινὸν πράξη δύναται ἡ Δ.Ι.Σ. νὰ τὴν λάβει ὑπ' ὄψιν τῆς **διότι ἢ ἄρση τοῦ ἀξιοποίνου τῆς χρήσεως αὐτῆς συνεπάγεται καὶ τὴν ἄρση τοῦ ἀξιοποίνου τοῦ τρόπου ἀποκτηθείσώς τῆς.**

2. Κατ' ἄλλην ἄποψιν ἢ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 370 Α τοῦ Π.Κ. αἴρει ἀπλῶς, στὶς τρεῖς ὡς ἄνω περιπτώσεις, τὸ ἀξιοποινὸν **τῆς χρήσεως τῆς κασσέτας ὄχι ὅμως καὶ τὸ ἀξιοποινὸν τοῦ τρόπου ἀποκτηθείσώς τῆς** καὶ συνεπῶς ἐφ' ὅσον ἢ μαγνητοφωνήση ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀξιοποινή, ἢ κασσέτα δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. γιὰ νὰ ἀσκηθεῖ εἰς βάρος τοῦ συγκεκριμένου Μητροπολίτου δίωξη ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συνδικοῦ Δικαστηρίου καὶ δοθέντος ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικτικὸν μέσον προσάγει ἢ ἐπικαλεῖται ὁ καταγγείλας ἢ ὑπόθεσις πρέπει νὰ τεθεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖον μὴ ἔχοντος πλέον ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 143 τοῦ Ν. 5383/32.

Προσωπικῶς συντάσσομαι με τὴν δευτέραν ἄποψιν διότι θεωρῶ ὅτι ἢ ἄρση τοῦ ἀδίκου (ἀξιοποίνου) μιᾶς πράξεως δὲν μπορεῖ νὰ συνάγεται ἐμμέσως, ἀλλὰ πρέπει νὰ θεσπίζεται ρητῶς. Ἄλλωστε δὲν τίθεται ἐν προκειμένῳ ζήτημα ἐφαρμογῆς, κατ' ἄρθρον 7 τοῦ Συντάγματος, ἐπιεικέστερου ποινικοῦ νόμου, διότι πρόκειται περὶ δύο διαφορετικῶν πράξεων (μαγνητοφωνήσεις καὶ χρῆσις), δρᾶσαι τῶν ὁποίων πιθανὸν νὰ εἶναι διαφορετικὰ πρόσωπα.

Ἦχθημεν εἰς τὸ ὡς ἄνω συμπέρασμα ἐρμηνεύοντες τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Εἰς τὸ αὐτὸ ὅμως συμπέρασμα καταλήγομεν ἐρμηνεύοντες καὶ ὁρισμένας διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ εἰδικότερον ἀγόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα ὡς ἐξῆς:

Κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Συντάγματος «...*Ἡ ἰδιωτικὴ καὶ οἰκογενειακὴ ζωὴ τοῦ ἀτόμου εἶναι ἀπαραβίαστη...*» κατὰ δὲ τὸ ἄρθρο 19: «*1. Τὸ ἀπόρρητο τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῆς ἐλεύθερης ἀνταπόκρισης ἢ ἐπικοινωνίας με ὁποιοδήποτε ἄλλο τρόπο εἶναι ἀπόλυτα ἀπαραβίαστο. Νόμος ὀρίζει τίς ἐγγυήσεις ὑπὸ τίς ὁποῖες ἢ δικαστικὴ ἀρχὴ δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὸ ἀπόρρητο γιὰ λόγους ἐθνικῆς ἀσφαλείας ἢ γιὰ διακρίβωση ἰδιαίτερα σοβαρῶν ἐγκλημάτων.*»

Ἐπὶ τὸ συνδυασμὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων συνάγε-

ται σαφῶς ὅτι μαγνητοφώνησις τῆς τηλεφωνικῆς ἢ ἄλλης συνομιλίας δύο ἀτόμων ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν καὶ χωρὶς τὴν συγκατάθεσίν των εἶναι ἀπὸ τὸ Σύνταγμα ἀπαγορευμένη, διότι προσβάλλει τὴν ἰδιωτικὴν τους ζωὴν καὶ τὸ ἀπόρρητον τῆς «καθ' οἰονδήποτε τρόπον» ἐπικοινωνίας. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ μαγνητοφώνησις αὐτὴ εἶναι ἀπαγορευμένη παρέπεται, κατὰ λογικὴν συνέπειαν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ δικαστικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς, διότι ἄλλως ἢ ὑπὸ τοῦ συντακτικοῦ νομοθέτου θεσπιζομένη, κατὰ τὰ ἄνω, ἀπαγορεύσεις θὰ ἦτο κολοβή. Μόνη ἐξαιρέση ἢ θεσπιζομένη διὰ τοῦ ἄρθρου 19 ἐλευθερία τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς νὰ μὴ δεσμεύεται ἀπὸ τὸ ἀπόρρητο διὰ λόγους «ἐθνικῆς ἀσφαλείας» ἢ γιὰ «διακρίβωση ἰδιαίτερα σοβαρῶν ἐγκλημάτων», ὅπως εἰδικὸς νόμος ὀρίζει. Ἐξ ἄλλου τὸ ἀπόρρητον τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς προστατεύεται ἐνεργῶς πλέον, καὶ ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεγόμενα «εὐαίσθητα προσωπικὰ δεδομένα», εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐρωτικὴ συμπεριφορὰ ἐκάστου, ὑπὸ τοῦ νόμου 2472/1997 «περὶ προστασίας τῶν δεδομένων προσωπικοῦ χαρακτήρα» καὶ τῆς εἰδικῆς Ἀνεξάρτητης Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἡ ὁποία προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 Α τοῦ Συντάγματος. Εἰδικῆς προστασίας τυγχάνει ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ καὶ διὰ τῆς ἐχούσης, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 28 τοῦ Συντάγματος, ὑπερνομοθετικὴν ἰσχύϊν διεθνοῦς συμβάσεως τῆς Ρώμης (ΕΣΔΑ), τὴν ὁποῖαν ἔχει κυρώσει καὶ ἡ Ἑλλάς (ἄρθρον 8 τῆς Συμβάσεως).

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι αἱ ὡς ἄνω διατάξεις τοῦ Συντάγματος κατοχυρώνουν τὸ ἀπόρρητον τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς καὶ τῆς καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀνταποκρίσεως ἐναντι τοῦ Κράτους, πλὴν ὅμως τὸ προϊόν τῆς, κατὰ παράβασιν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ Συντάγματος, προσβολῆς τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἀπορρήτου τῆς ἀνταποκρίσεως (κασσέτα) δὲν ἔχει σχέση μὲ τὸ ζήτημα ἐὰν δράστης εἶναι τὸ Κράτος ἢ τρίτοι. Ἄλλωστε μετὰ τὴν τελευταίαν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος εἰσήχθη καὶ εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἔννομον τάξιν ἡ θεωρία τῆς τριτενέργειας, βάσει τῆς ὁποίας τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα ἐν οἷς καὶ τὸ ἀπόρρητον τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀνταποκρίσεως, δὲν ἀναφέρονται πλέον μόνον στὶς σχέσεις Κράτους καὶ διοικουμένου, ἀλλὰ καὶ στὶς σχέσεις μετὰξὺ ἰδιωτῶν «στὶς ὁποῖες προσιδιάζουν» (βλ. ἄρθρον 25 τοῦ Συντάγματος). Τέλος ἡ προσβολὴ τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς καὶ τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπου ἀνταποκρίσεως ἀποτελεῖ συγχρόνως προσβολὴν καὶ τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου, τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας ὁ συντακτικὸς νομοθέτης

ἀνάγει εἰς «πρωταρχικὴν ὑποχρέωσιν τῆς Πολιτείας» ἀποκλείων οὕτω τὴν προσβολὴν αὐτῆς ὁθενδήποτε καὶ ἐὰν ἡ προσβολὴ αὐτὴ προέρχεται (βλ. ἄρθρον 2 παράγρ. 1 τοῦ Συντάγματος). Ἐν ὄψει δὲ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ὑπερνομοθετικῆς ἰσχύος διατάξεως τῆς ΕΣΔΑ κάθε διάταξις ἀπλοῦ νόμου, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τὴν λήψιν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς τοῦ προϊόντος παράνομου μαγνητοφωνήσεως εἶναι ἀντισυνταγματικὴ καὶ ἄρα ἀνίσχυρη.

Τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω ἔχει δεχθεῖ καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/2001 ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀφοῦ γίνεται ἐπίκληση τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ Συντάγματος (ἄρθρα 2 παρ. 1, 9 παρ. 1 καὶ 19 παρ. 1) καὶ τῆς ΕΣΔΑ (ἄρθρον 8) διατυπώνεται ἡ κρίσις ὅτι τὸ προϊόν μιᾶς τοιαύτης μαγνητοφωνήσεως (κασσέτα) εἶναι «συνταγματικὰ ἀπαγορευμένο ἀποδεικτικὸ μέσο» διότι διαφορετικὰ δηλαδὴ μὲ τὴν ἐπίκληση τῆς ἀνάγκης ἀποκτήσεως ἀποδεικτικοῦ μέσου θὰ ὀδηγοῦμεθα «στὴ γενίκευσιν τῆς χρήσεως μαγνητοφώνων ἀπὸ τοὺς συνομιλητὲς προσώπων, ἢ φωνὴ τῶν ὁποίων θὰ καταγράφονταν χωρὶς τὴ συναίνεσίν των. Κατ' αὐτὸν ὅμως τὸν τρόπο ἢ ἐλευθερία τῆς ἐπικοινωνίας θὰ περιοριζόταν διότι τότε ὁ καθένας θὰ ζοῦσε μὲ τὸ καταθλιπτικὸ συναίσθημα ὅτι κάθε ἀστόχαστη ἢ ὑπερβολικὴ, ἔστω, ἔκφρασίς του, στὰ πλαίσια μιᾶς προφορικῆς ἰδιωτικῆς συζητήσεως, θὰ μπορούσε νὰ χρησιμοποιηθῆ στὴ συνέχεια ὑπὸ ἄλλες περιστάσεις ὡς ἀποδεικτικὸ μέσο ἐναντίον του, πολὺ περισσότερο μάλιστα ὅταν τὰ σύγχρονα τεχνικὰ μέσα παρέχουν εὐρείες δυνατότητες ἀλλοιώσεων τοῦ περιεχομένου τῶν ἀποτυπώσεων, οἱ ὁποῖες (ἀλλοιώσεις) εἶναι πολὺ δύσκολο ἢ καὶ ἀδύνατο νὰ διαγνωσθοῦν. Ἐξ ἄλλου χωρὶς τὴν ἀνωτέρω κύρωση (ἀπαράδεκτο τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου) ἢ προπαρατεθεῖσα, συνταγματικῆς ἰσχύος, ρύθμιση θὰ εἶχε περιορισμένη ἀποτελεσματικότητα, παρὰ τὴν ἀπειλὴ κατὰ τοῦ παραβάτη τῆς ποινικῆς κυρώσεως (ποινῆς φυλακίσεως), πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 370 Α παρ. ἰδίως 2 ἐδάφ. β' καὶ γ' τοῦ Π.Κ. Ἐξαιρέση ἀπὸ τὸν συνταγματικῆς ἰσχύος, κανόνα τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀποδεικτικῶν μέσων ἰσχύει μόνο χάριν τῆς προστασίας συνταγματικῶν ὑπέρτερων ἐννομῶν ἀγαθῶν, ὅπως εἶναι λ.χ. ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ. Κάθε ἄλλη ἐξαιρέση ἀπὸ τὴν ὡς ἄνω ἀπαγόρευση, εἰσαγόμενη τυχὸν μὲ διάταξιν κοινοῦ νόμου, ὅπως εἶναι καὶ ὁ Ποινικὸς Κώδικας, εἶναι ἀνίσχυρη κατὰ τὸ μέτρο πού ὑπερβαίνει τὸ κριτήριον τῆς προστασίας συν-

ταγματικά υπέρτερου ἔννομου ἀγαθοῦ». (Βλ. καὶ Α.Π. 876/1994 130/96).

Ἡ διατύπωση τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τῆς Ὀλομέλειας τοῦ Α.Π. εἶναι σαφῆς καὶ ἀπόλυτη καὶ ἐν ὄψει αὐτῆς εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δεχθῶ **ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως** ὅτι ἡ κασσέτα τὴν ὁποῖαν ἐπέδωκε διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Νικόδημος (Γκατζιρούλης) δὲν εἶναι ἐπιτρεπτό νὰ ἀποτελέσῃ ἀποδεικτικὸν μέσον διὰ νὰ ἀσκηθῆι κατὰ τοῦ συγκεκριμένου Μητροπολίτου, εἰς ὃν ἀφορᾶ, δίωξις διὰ παραπτώματα καὶ ἐφ' ὅσον ὁ μνηυτῆς οὗτος: α) Δὲν ἐπικαλεῖται κάποιον «**υπέρτερο ἔννομο ἀγαθὸ**» κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ὡς ἄνω ἀρειοπαγίτικῆς ἀποφάσεως καὶ β) δὲν προσάγει διὰ τὰς κατηγορίας τὰς ὁποίας προσάπτει εἰς τὸν ἐν λόγῳ Μητροπολίτην, ἄλλο τι ἀποδεικτικὸν μέσον ἢ ὅλη ὑπόθεσις πρέπει νὰ τεθῆ εἰς τὸ ἀρχεῖον μὴ δικαιολογουμένης τῆς διεξαγωγῆς ἀνακρίσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 143 τοῦ Νόμου 5383/1932. Τὰ ὅσα ἄλλωστε ὑποστηρίζει ὁ ὡς ἄνω Μητροπολίτης μὲ τὴν ἐπιδοθεῖσαν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀναφορὰν του δὲν ἀποτελοῦν «**ἄλλο**» ἀποδεικτικὸν μέσον καὶ τοῦτο διότι ἔχουν ὡς βάση τὴν ῥηθεῖσαν καὶ μόνον κασσέτα. Τὴν αὐτὴν καὶ μόνον κασσέταν ἔχει καὶ σχετικὸν δημοσίευμα διὰ τοῦ ἀθηναϊκοῦ Τύπου (Ἐφημ. «**Νέοι Ἄνθρωποι** τῆς 26.4.2002) καὶ συνεπῶς οὔτε καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς καὶ «**ἄλλο**» ἀποδεικτικὸν μέσον. Τέλος τὸ ὡς ἄνω συμφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπικαλεῖται ὁ κατήγορος-μνηυτῆς δὲν ἀναφέρεται κατὰ τὴν γνώμη μου, σὲ κάποιον ἀπὸ τὰ «**συνταγματικά υπέρτερα ἀγαθὰ**», ἢ προστασία τῶν ὁποίων δικαιολογεῖ, κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἀρειοπαγίτικὴν ἀπόφασιν, ἐξαίρεσιν ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἀπαγορεύσεως χρήσεως τοῦ «**παρὰ νόμου**» ἀποδεικτικοῦ μέσου, δοθέντος ὅτι ἡ ὁποία τυχὸν ἐπίμεμπτος συμπεριφορὰ ἐνὸς Μητροπολίτου ἀφορᾶ αὐτὸν τὸν ἴδιο καὶ μόνον καί, δικαιολογεῖ, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται νομίμως, τὴν ἐπιβολὴν εἰς αὐτὸν τῶν ἀναλόγων κυρώσεων ἐν οὐδεμιᾷ ὁμῶς περιπτώσει ὀδηγεῖ, αὐτὴ καὶ μόνη, εἰς «**διασυρμόν**» τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ε

Ἀνεξαρκῆτως ὁμως πρὸς τὴν ὡς ἄνω νομικὴν θεμελίωσιν τοῦ ζητήματος θὰ πρέπει τὸ ὅλον ζήτημα νὰ ἐρευνηθῆι καὶ ἐξ ἐπόψεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων, οἱ ὅποιοι θέτουν περιορισμοὺς ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα μπο-

ρεῖ νὰ εἶναι κατήγοροι ἐπισκόπων. Οὕτω ὁ Κανὼν ΣΤ' τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὁρίζει ὅτι οἱ «**ἀποβεβλημένοι ἢ ἀκοινωνήτοι εἴτε ἀπὸ κλήρου εἴτε ἀπὸ λαϊκοῦ τάγματος**» δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι κατήγοροι ἐπισκόπου «**πρὶν ἂν τὸ οἰκεῖον ἔγκλημα πρότερον ἀποδύσωνται**» Ἀκοινωνήτους δὲ ἐννοεῖ ὁ ὡς ἄνω Κανὼν «**τοὺς πρὸς καιρὸν ἀφορισθέντας**» (Βλ. τὰ ὑπὸ τοῦ Κανόνα τοῦτο σχόλια τοῦ Ζωναρά). Πρέπει προηγουμένως νὰ ἀποτινάξουν τὸ βαρὺνον αὐτοὺς παράπτωμα (τὸ **οἰκεῖον αἰτίαμα ἀποσκευάσονται**) διὰ νὰ ἔχουν τὴν ἱκανότητα τοῦ κατηγορεῖν ἐπίσκοπον.

Ἐν προκειμένῳ ὁ κατήγορος-μνηυτῆς τελεῖ ὑπὸ τὸ ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας, τὸ ὁποῖον μάλιστα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ρητῶς ἠρνήθη νὰ ἀνακαλέσει καί, ὡς ἐκ τούτου, δὲν δύναται οὗτος νὰ εἶναι κατήγορος ἐπισκόπου, τῆς κατηγορίας του οὕσης ἀπαράδεκτου.

Τέλος, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθέντων καὶ ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος καὶ ἀπὸ ἄλλης τινὸς ἀπόψεως, ἵνα μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργηθῆ ἡ ὑπόψια ὅτι ἡ ἔρευνα τοῦ θέματος περιορίσθηκε στὶς τυπικὲς καὶ μόνον προϋποθέσεις τῆς ὑποθέσεως, θὰ πρέπει νὰ ἐρευνηθῆ καὶ ἡ οὐσία αὐτῆς. Πράγματι, μὲ τὴν συγκεκριμένην καταγγελία ἀποδίδεται εἰς τὸν συγκεκριμένον ἱεράρχην ἢ τέλεσις κανονικοῦ παραπτώματος. Ἀνεξαρκῆτως τοῦ ποῖος εἶναι ὁ καταγγέλων καὶ τοῦ ὅτι οὔτε τὸ προσαχθὲν ἀποδεικτικὸν μέσον (κασσέτα) ἐπιτρέπεται κατὰ νόμον νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, οὔτε ὁ συγκεκριμένος κατήγορος ἐπιτρέπεται κατὰ τοὺς κανόνας, νὰ ἀκουσθῆ, πάντως γεγονὸς εἶναι ὅτι ὑπάρχει μία κασσέτα, ἡ ὁποία περιέχει στοιχεῖα, διὰ τῶν ὁποίων στοιχειοθετεῖται κανονικὸν παράπτωμα. Μήπως λοιπὸν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, λαμβάνουσα γνώσιν τῆς τελέσεως ἐνὸς παραπτώματος ὑπὸ Ἀρχιερέως, ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν διενέργειαν ἀνακρίσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας θὰ ἐρευνηθῆ, βάσει νομίμων ἀποδεικτικῶν μέσων καὶ πάντως μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν τοῦ κατηγορουμένου, ἢ ἀλήθεια τῆς καταγγελίας αὐτῆς; Καὶ ἡ ὑπόθεσις θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τεθῆ εἰς τὸ ἀρχεῖον μόνον ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον οὐδὲν στοιχεῖον προκύψει ἀπὸ τὴν ἀνάκρισιν αὐτὴν. Καὶ πάντα ταῦτα βάσει τοῦ ἄρθρου 143 τοῦ Ν. 5383/1932 τὸ ὁποῖον ὁρίζει ὅτι: «**Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος λαβοῦσα γνώσιν, εἴτε κατ' ἀκολουθίαν μνηύσεως, εἴτε ἄλλως πῶς ὅτι Ἀρχιερεὺς ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα ἐπαγόμενον ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν ἐντέλλεται, ἐὰν κρίνῃ ὅτι συντρέχει περίπτωσις διώξεως, εἰς ἓνα τῶν Ἀρχιερέων, ὅπως προβῆ εἰς τὰς**

ἀναγκαίως ἀνακρίσεις, μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν τοῦ κατηγορουμένου πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν».

Κατὰ τὴν ἔννοίαν τῆς διατάξεως αὐτῆς θὰ πρέπει ἡ πληροφορία περὶ τελέσεως ὑπὸ Ἀρχιερέως παραπτώματος τινὸς νὰ μὴ εἶναι ἀόριστος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ κατονομάζονται συγκεκριμένα, νόμιμα δέ, ἀποδεικτικά μέσα (π.χ. μάρτυρες), τὰ ὁποῖα θὰ δύναται νὰ ἀξιολογήσῃ ὁ ἀνακριτὴς. Ἐὰν ἡ κατηγορία στηρίζεται σὲ φήμες ἀόριστες δὲν ὑπάρχει ὑποχρέωσις κινήσεως ἀνακριτικῆς διαδικασίας.

Ἐν προκειμένῳ καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος ὅτι ὁ συγκεκριμένος Μητροπολίτης κ. Νικόδημος δὲν δύναται νὰ ἀκουσθῇ ὡς κατηγορὸς διὰ τὸν ἐκτεθέντα λόγον, πάντως ἡ ἔγγραφος καταγγελία του στηρίζεται ἀποκλειστικά καὶ μόνον εἰς τὴν ρηθείσαν κασσέταν ἢ ὁποῖα, ὡς ἀποδεικτικὸν μέσον, εἶναι διὰ τὸν ἐκτεθέντα λόγον ἀπαράδεκτος. Κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς τὴν ἐν λόγω ἔγγραφον καταγγελίαν γίνεται λόγος περὶ «**τοῦ θορύβου ὅστις διατρέχει κατὰ τὸν παρόντα χρόνον τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ διαχέεται εἰς τὰς εὐρύτερας κλάσεις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ λεκανοπεδίου, διὰ τὰς ἀνομολογήτους δραστηριότητος τοῦ διαβοήτου Μητροπολίτου...**», τὸν ὁποῖον κατηγορεῖ δι' «**ἠθελημένην δολία σαρκικὴ συνάφεια μεταξὺ ἄρρένων, αἰσχροῦ δηλονότι πράξει ὁμοφυλοφιλίας**».

Οὕτως ὁμως ἔχουσα ἢ ὡς ἄνω κατηγορία εἶναι παντελῶς ἀόριστη, ἀφοῦ δὲν κατονομάζονται πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ μαρτυρήσουν περὶ αὐτῆς, οὔτε ἀναφέρεται ἕτερον ἀποδεικτικὸν μέσον πλὴν τῆς ὡς ἄνω

«**κασσέτας**», ἡ ὁποία οὐδόλως ἀναφέρεται ἔστω καὶ ἀφηγηματικῶς, ὅτι ἐδημιουργήθη διὰ μαγνητοφωνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε συναινέσει ὁ κατηγορούμενος Μητροπολίτης καὶ ὁ συνομιλητὴς του, ὅποτε θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν. Ἐξ ἄλλου τὸ δημοσιεῦσαν τὴν σχετικὴν εἴδησιν περιοδικὸν «**Νέοι Ἀνθρωποὶ**» ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν «**κασσέτα**», ἡ ὁποία δὲν μπορεῖ νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀναφέρεται εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ μνηυτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπίσης «**δὲν ἀκούγεται**» καὶ τέλος δηλώνει ὅτι «**παραμένει μακρὸν ἀπὸ τὰ γεγονότα**», οὐδόλως λαμβάνων θέσιν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου (βλ. τὸ φύλλον τῆς 26.4.2002).

Ἐπὶ τὰ δεδομένα αὐτὰ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι οὔτε κἀν μία, οὔτως εἰπεῖν, «**προκαταρκτικὴ ἐξέτασις**» εἶναι ἐπιτρεπτόν νὰ διεξαχθῇ καὶ ἡ ὑπόθεσις θὰ πρέπει νὰ τεθῇ εἰς τὸ ἄρχεῖον. Ἐκτὸς ἐὰν προτιμηθεῖ ἡ λύσις, διὰ νὰ μὴν ὑπάρξει ὑποψία περὶ καλύψεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ κληθῇ ὑπὸ ὀρισθησομένου ἀνακριτοῦ ὁ κατηγορούμενος διὰ νὰ λάβει ρητῶς καὶ ἐπισήμως θέσιν καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ περαιτέρω χειρισμὸς τῆς ὑποθέσεως.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἀθήνα 4 Μαΐου 2002

Ὁ παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου

Εἰδικὸς Ἐπιστημονικὸς Σύμβουλος

Ἀναστάσιος Ν. Μαρίνος, Δρ. Ν.

Ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος

τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

**Τὰ Θρησκευτικά σύμβολα στα σχολεία: 5 Εύρωβουλευτές απευθύνουν
ἐκκληση νὰ καταργηθεῖ ὁ Γαλλικὸς νόμος**

Πέντε (5) Εύρωβουλευτές (τέσσερις (4) Βρετανοὶ καὶ ἓνας (1) Γάλλος), εισηγήθηκαν με ἔγγραφο διαμαρτυρία τους, δημοσίως, τὴν Τετάρτη 23-02-05 στὴ Γαλλικὴ Κυβέρνηση νὰ ἀναθεωρήσει τὸ γνωστὸ Νόμο ποὺ ἀπαγορεύει ἀπὸ τὸ ἔτος 2004 τὰ Θρησκευτικά Σύμβολα, κάθε μορφῆς, στα γαλλικὰ σχολεία.

Οἱ ὑπογράφοντες τὴ διαμαρτυρία αὐτὴ «ζήτησαν ἐπειγόντως ἀπὸ τὴ Γαλλικὴ κυβέρνηση νὰ ἀναθεωρήσει τὸ σχετικὸ νόμο, ὁ ὁποῖος στοχεύει νὰ προασπίσει τὸ λαϊκὸ χαρακτήρα τῆς δημόσιας ἐκπαίδευσης στὴ Γαλλία, ἀπαγορεύοντας στοὺς μαθητὲς νὰ φέρουν “ἐμφανῶς” θρησκευτικὰ σύμβολα ἐπάνω τους ἢ νὰ τὰ ἀναρτοῦν στοὺς τοίχους».

Τὸ κείμενο ποὺ ὑπεβλήθη καὶ ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸν Γάλλο κ. *Alain Lipietz* (τῶν «Πρασίνων») καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς Βρετανοὺς κα. *Caroline Lucas* (τῶν «Πρασίνων»), κ. *Claude Moraes* (τῶν Ἑργατικῶν), κα. *Sarah Ludford* (τῶν Κεντρῶν) καὶ κ. *Philip Bushill-Matthews* (τῶν Συντηρητικῶν), καλεῖ τὰ Κράτη Μέλη τῆς Ε.Ε. νὰ ἐπιτρέψουν τὶς ἐξωτερικὲς διακριτικὲς ἐκδηλώσεις τῆς πίστεως.

Ὁ Γαλλικὸς νόμος, κατὰ τοὺς εὐρωβουλευτὲς αὐτοὺς, συνιστᾷ «μιὰ κατάφωρη παραβίαση τῶν δικαιωμάτων τοῦ κάθε ἀνθρώπου» καὶ διακηρύσσουν τὴν πίστη τους «στὸ δικαίωμα κάθε ἀνδρα καὶ κάθε γυναίκας νὰ φέρει πάνω του αὐτὸ ποὺ πιστεύει ἢ καὶ ἐπιθυμεῖ».

Ἐὰν αὐτὴ ἡ γραπτὴ διακήρυξη συγκεντρώσει μέσα στοὺς τρεῖς (3) ἐπόμενους μῆνες τὶς ὑπογραφές τοῦ 1/3 τῶν 732 Εύρωβουλευτῶν θὰ καταστεῖ δυνατό νὰ ὑποβληθεῖ πρὸς ψήφισμα στὴ συνέχεια στὴν Ὁλομέλεια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου.

(Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ
Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων)

**Τὰ Θρησκευτικά σύμβολα
στα σχολεία**

**Ἡ ψήφισμα
τοῦ Εὐρωσυντάγματος**

**Ὁ παιδευτικὸς ρόλος
τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν**

**Ἡ προετοιμασία
τοῦ Συνεδρίου**

**τοῦ Παγκοσμίου
Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν**

**Τὸ ἐκκλησιαστικὸ πρόβλημα
τῶν Σκοπίων**

Ἡ ψήφισμα τοῦ Εὐρωσυντάγματος

Τὴν Τετάρτη 9 Μαρτίου τ.ἔ. ἄρχισε σὲ ἐπίπεδο Ἐπιτροπῶν τῆς Βουλῆς ἡ συζήτηση γιὰ τὴν ἔγκριση καὶ κύρωση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης, ἡ ὁποία χάριν συντομίας ἀποκαλεῖται τὸ Σύνταγμα τῆς Εὐρώπης. Στὴν χώρα μας ὅπως καὶ σὲ ἀρκετὲς ἄλλες εὐρωπαϊκὲς χώρες ἡ διαδικασία αὐτὴ θὰ περάσει μέσω τῶν Κοινοβουλίων, ἐνῶ σὲ ἑννέα χώρες ἔχει ἤδη ἀνακοινωθεῖ ὅτι θὰ γίνει σχετικὸ δημοψήφισμα. Ἦδη ἓνα τέτοιο δημοψήφισμα ἔλαβε χώρα στὴν Ἰσπανία ὅπου ὁ λαὸς ἐνέκρινε μὲ μεγάλη πλειοψηφία τὴν Συνταγματικὴ Συνθήκη. Ἐνα ἀπὸ τὰ ζητήματα ποὺ μένουν ἀνοικτὰ καὶ ἔχουν ἐνοχλήσει πολλοὺς Εὐρωπαίους πολῖτες εἶναι ἡ μὴ ρητὴ ἀναφορὰ τῆς Χριστιανικῆς κληρονομιάς στὸ Προοίμιο τῆς Συνθήκης. Δὲν ἀποκλείεται αὐτὴ ἡ παράλειψη νὰ ὀδηγήσει στὴν ἐκφραση τῆς λαϊκῆς δυσανεξικίας στα δημοψηφίσματα ὀρισμένων χωρῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐπανειλημμένως μὲ δημόσιες τοποθετήσεις τῆς ἐκφράσει τὴν ἀντίθεση καὶ τὴν διαμαρτυρία τῆς γι' αὐτὴν τὴν παράλειψη. Παρὰ ταῦτα ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἐπισημάνει καὶ τὰ θετικὰ σημεῖα τοῦ Εὐρωσυντάγματος ὅπως εἶναι

τό άρθρο I-52. Με αυτό ορίζεται ότι ἡ Ἐνωση σέβεται και δὲν θίγει τὸ νομικὸ καθεστῶς τῶν Ἐκκλησιῶν και ἀφήνει τὸ θέμα αὐτὸ νὰ ρυθμισθεῖ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ δίκαιο κάθε Κράτους-μέλους. Ἐπίσης με τὸ ἄρθρο αὐτὸ καθιερώνεται και ὁ ἐπίσημος διάλογος μεταξὺ τῶν ὀργάνων τῆς Ἐνώσεως και τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν και τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν ὁμολογιῶν. Τὸ κείμενο τοῦ Εὐρωσυντάγματος ἐπαναλαμβάνει ἀρκετὲς φορὲς τὸν σεβασμὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως πρὸς τὴν ἐθνική, γλωσσική και πολιτιστική ταυτότητα τῶν λαῶν πού τὴν ἀποτελοῦν. Ἡ Ἐκκλησία μας ἀντιμετωπίζει θετικὰ τὴν παρουσία τῆς χώρας μας στὴν μεγάλη οἰκογένεια τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης και παρακολουθεῖ με ἐνδιαφέρον ὄλες τὶς ἐξελίξεις, οἱ ὁποῖες ὀδηγοῦν στὴν ἀρμονικότερη συνεργασία τῶν 25 χωρῶν -μελῶν. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ ἐλπίζει ὅτι θὰ βοηθήσει ἡ θέσπιση τῆς Συνταγματικῆς συνθήκης τὴν διοικητική και νομοθετική λειτουργία τῆς Ἐνώσεως. Παράλληλως διευρύνονται οἱ εὐκαιρίες γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέσω και τοῦ Γραφείου της στὶς Βρυξέλλες, νὰ ἀξιοποιήσει τὴν εὐρωπαϊκὴ μας ἔνταξη γιὰ τὴν προβολὴ τῆς Ὁρθοδόξου πνευματικότητος και τῆς ἑλληνικῆς διαχρονικῆς κληρονομιάς.

K.X.

Ὁ παιδευτικὸς ρόλος τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν

Πολλοὶ και διάφοροι ἔχουν ἐκφρασθεῖ κατὰ καιροὺς ὑπὲρ τῆς παιδευτικῆς ἀξίας τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν και ὄχι μόνον ἐπιστήμονες προερχόμενοι ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας και τῶν Ἀνθρωπιστικῶν Ἐπιστημῶν. Θυμίζουμε ὅτι πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐξεδόθη Ψήφισμα τῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτισμοῦ τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου, τὸ ὁποῖο συνιστοῦσε τὴν ἐνίσχυση τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀρχαιοελληνικῶν και Λατινικῶν κειμένων σὲ ὄλες τὶς χῶρες μέλη τῆς Ε.Ε. Ἐπίσης πέρυσι ἀκούσαμε με ἐνδιαφέρον τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεῦνης Ἑλλήνων Ψυχιάτρων, οἱ ὁποῖοι κατέληξαν ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν και τοῦ πολυτονικοῦ συστήματος ἀκόμη και σὲ παιδιὰ τοῦ Δημοτικοῦ ἀπομακρύνει τὸ ἐνδεχόμενο ἐμφανίσεως δυσλεξίας. Τώρα ἔχουμε μία νέα συνηγορία, ἡ ὁποία μάλιστα προέρχεται ἀπὸ ἓνα διεθνοῦς φήμης μαθηματικό. Στὴν ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ τῆς 13/3/2005 διαβάζουμε τὴν συνέντευξη τοῦ Γάλλου Λορὰν

Λαφόργκ, ὁ ὁποῖος ἔχει τιμηθεῖ τὸ 2002 με τὴ μεγαλύτερη διεθνή διάκριση γιὰ ἐπιστήμονες μαθηματικούς. Ὁ Λαφόργκ, πού βρέθηκε στὴν χώρα μας γιὰ μία σειρά ὀμιλιῶν, προτείνει νὰ καταργήσουμε τὴν διάκριση μεταξὺ «κλασσικοῦ» και «πρακτικοῦ» στὰ Λύκεια μας, διότι ὄλοι οἱ μαθητὲς ἔχουν ἀνάγκη τῆς Ἀνθρωπιστικῆς Παιδείας. Τονίζει ὅτι γιὰ νὰ γίνεις καλὸς μαθηματικὸς ἢ φυσικὸς ἐπιστήμων πρέπει πρῶτα νὰ μελετήσεις καλὰ τὴν γλῶσσα σου και νὰ ἀποκτήσεις ἓνα πλούσιο και ἀκριβὲς λεξιλόγιο. Ὑποστηρίζει ἐπίσης τὴν σχολικὴ ἐκμάθηση τῶν Ἀρχαίων Γλωσσῶν, ὅπως εἶναι τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά, τὰ Λατινικά, τὰ Ἑβραϊκά. Στὴν χώρα μας βλέπουμε ὅτι ἔχει ἐπισημανθεῖ ἡ λεξιπενία και τὸ πρόβλημα ἐκφράσεως τῶν νέων μας, γι' αὐτὸ και ἡ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων προσφάτως ζήτησε τὴν προσθήκη περισσοτέρων ὥρῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν στὰ Γυμνάσια και στὰ Λύκεια. Ἡ Ἐκκλησία μας ἐπιπροτεῖ κάθε προσπάθεια, ἡ ὁποία κατατείνει στὴν ἀνάδειξη τῆς γλωσσικῆς συνεχείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐπιπλέον ἡ Ἐκκλησία μας ἐνδιαφέρεται και λαμβάνει πρακτικὰ μέτρα –π.χ. εἰδικὰ μαθήματα– γιὰ τὴν γλωσσικὴ ἀγωγή τῶν κληρικῶν και τῶν πιστῶν ὥστε νὰ εἶναι εὐκολότερη ἡ κατανόηση τῶν Εὐαγγελικῶν και Λειτουργικῶν κειμένων.

K.X.

Ἡ προετοιμασία τοῦ Συνεδρίου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν

Ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννη, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθυνθήκαμε γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν ἀναγνωστῶν μας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πορεία τῆς προετοιμασίας τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ διεξαχθεῖ τὸν Μάιο ἐ.ἔ. στὴν Ἀθήνα, ἐλάβουμε τὴν εἰδησιν ὅτι, πέραν τῶν συνεχῶν και ἀκαταπονήτων διαδικαστικῶν μεριμνῶν τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Διοργανώσεως τοῦ Συνεδρίου αὐτὲς τὶς ἡμέρες (πρὸς ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν ἀδειῶν, ἐξασφάλισιν μεταφορᾶς τῶν συνόδων και ἐνημέρωσιν τῶν ἐμπλεκόμενων κρατικῶν φορέων), διεξάγονται ἐπίσης και συζητήσεις ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ἐπικειμένου Συνεδρίου. Ὑπενθυμίζουμε ὅτι τὸ θέμα τοῦ Συνεδρίου θὰ εἶναι ἡ Ἱεραποστολή.

Στὴν Ἱερά Μονή Πεντέλης, πραγματοποιήθηκε προσυνεδριακὴ συνάντηση Ἐκπροσώπων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, στὴν ὁποίαν παρέστη μάλιστα αὐτοπροσώπως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καὶ συνέφαγε μετὰ τῶν Ἐκπροσώπων. Κατὰ τὴν διάρκειά της συσκέψεως συζητήθηκαν τρόποι καθορισμοῦ τῆς τακτικῆς μετὰ στόχο τὴν ἐνιαία ἔκφραση μιᾶς ὁμόφωνης θέσεως τῶν Ὁρθοδόξων κατὰ τὶς ἡμέρες τοῦ Συνεδρίου, ἰδίως δὲ δεδομένων τῶν διαφοροποιήσεων πού ἀναμένεται νὰ παρατηρηθοῦν μετὰ τῶν τοποθετήσεων ἄλλων δογμάτων καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Συζητήθηκαν ἐπίσης συγκεκριμένοι τρόποι ἀξιοποίησης τῆς συμβολῆς 80-100 ἐθελοντῶν στὸ Συνέδριο τοῦ Μαΐου, οἱ ὁποῖοι θὰ προέρχονται ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, συμπεριλαμβανομένων καὶ Ὁρθοδόξων καὶ πολλῶν νέων ἀπὸ τοὺς κόλπους τόσο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅσον καὶ ἄλλων Ἐκκλησιῶν. Οἱ ἐθελοντὲς αὐτοὶ ἀναμένεται πρῶτα νὰ παρακολουθήσουν ἐνημερωτικὲς - ἐκπαιδευτικὲς συναντήσεις σὲ θέματα διοργανώσεως διεκκλησιαστικῶν ἐκδηλώσεων, προκειμένου κατόπιν ἐνεργῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς νὰ συμβάλλουν σὲ βοηθητικὲς καὶ ὑποστηρικτικὲς κυρίως ὑπηρεσίες τοῦ Συνεδρίου.

Στὴν προσυνεδριακὴ αὐτὴ σύσκεψη συμμετέσχον ἐκπρόσωποι ἀπὸ ὅλες σχεδὸν τὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες.

N.Π.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸ πρόβλημα τῶν Σκοπίων

Περὶ τὰ μέσα Μαρτίου πληροφορηθήκαμε ἀπὸ τὰ Μέσα Ἐνημερώσεως ὅτι προετοιμάζεται νέα συνάντηση μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Σχισματικῆς Ἐκκλησίας τῶν Σκοπίων. Τὸ γεγονός κρίνεται ἰδιαίτερος σημαντικὸ, διότι κατὰ τὰ τελευταῖα δύο χρόνια εἶχαν διακοπεῖ αὐτὲς οἱ συζητήσεις. Ὁ στόχος τῶν διαβουλεύσεων εἶναι νὰ ἐπανενταχθοῦν οἱ Σκοπιανοὶ Ἱεράρχες στὸ Σερβικὸ Πατριαρχεῖο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀπεσχίσθησαν τὸ 1967, καὶ μετὰ νὰ βρεθεῖ μία λύση ὡς πρὸς τὸ καθεστῶς Ἀυτονομίας, τὸ ὁποῖο ἐπιδιώκουν. Ἦδη ἓνας Ἱεράρχης τῆς «Ἐκκλησίας» τῶν Σκοπίων, ὁ Βελεσῶν Ἰωάννης, ἔχει ἐπιστρέψει στὴ κανονικὴ τάξη καὶ ἔχει ἀναγνωριθεῖ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Σερβίας ὡς Ἐξαρχος Ἀχιίδος. Εἶναι εὐχάριστο ὅτι οἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Σέρβων καὶ Σκοπιανῶν Ἐπισκόπων γίνονται μετὰ τὴν προοπτικὴ ἀναγνώσεως ὄχι κάποιας «Μακεδονικῆς Ἐκκλησίας», ἀλλὰ μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς ὄντοτητας, ἡ ὁποία θὰ φέρει τὸν ἱστορικὸ τίτλο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχιιδῶν καὶ Σκοπίων. Δεδομένης καὶ τῆς γενικότερης ἀναταραχῆς στὸ Κοσσυφοπέδιο καὶ μέσα στὸ κράτος τῶν Σκοπίων, θὰ εἶναι εὐχῆς ἔργον ἂν δοθεῖ μία τελικὴ λύση στὸ ἐκκλησιαστικὸ πρόβλημα τῶν Σκοπίων πάντοτε μετὰ σεβασμὸ στὴν κανονικὴ τάξη καὶ μετὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς χρήσεως τῶν ἐλληνικῶν ὀρων Μακεδονία καὶ Μακεδόνες.

K.X.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. μηνὸς Φεβρουαρίου

Συνήλθε ἀπὸ 3 ἕως 21 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. ἡ Διάρκῃς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς 148ης Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου.

Ἱερὰ Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

«Ἀλληλεγγύη»

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Νεαπόλεως

καὶ Σταυρουπόλεως

Γλυφάδας

Νικαίας

Χαλκίδος

Συμβούλιον Εὐρωπαϊκῶν
Ἐκκλησιῶν

Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία

Α'

Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Συνεδριῶν ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε:

1. Νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση: α) Τὴ συγκρότηση σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Κληρικολαϊκῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ ἰσάριθμων ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας, πρὸς σύνταξιν νέου νόμου περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ὁ ὁποῖος θὰ ἐκσυγχρονίσει τὸ ἤδη ὑπάρχον καθεστῶς καὶ θὰ καθιστᾷ περισσότερο φερέγγυο τὸν τρόπο ἀπονομῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης. β) Τὴν προώθηση, μέχρι τῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου καὶ λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος, σχεδίου νόμου στὴ Βουλὴ προβλέποντας τὶς ἐξῆς δύο ἄμεσες τροποποιήσεις τοῦ Ν. 5383/1932 «περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας», ὡς ἀκολουθῶς:

i. Ἐὰν Κληρικὸς ἢ Μοναχὸς φέρεται ὅτι ὑπέπεσε σὲ κανονικὸ παράπτωμα τὸ ὁποῖο προεκάλεσε βαρύτατο σκανδαλισμὸ τοῦ πληρώματος ἐκδηλωθέντα διὰ τοῦ Τύπου, τῆς Τηλεοράσεως ἢ ἄλλως πως καὶ ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερέας, ὁ ὁποῖος ἔχει καὶ διατηρεῖ ἀπαραμείωτο κατ' ἀρχὴν τὸ δικαίωμα κρίσεως, ἢ τούτου ἐλλείποντος ὁ Τοποτηρητῆς, ὀλιγωρεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκριση, δύναται νὰ ἐπιληφθεῖ τοῦ ζητήματος ἡ Δ.Ι.Σ. καὶ μόνο κατ' ἐξαίρεση καὶ νὰ διατάξῃ ἀνακρίσεις ὀρίζουσα ὡς ἀνακριτὴ ἓνα ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς Τῆς, ἀφοῦ προηγουμένως καλέσει τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη νὰ ἐπιληφθεῖ αὐτὸς ἐντὸς τριήμερου τῆς ὑποθέσεως, διατάσων ἀνάκριση. Ἐὰν τὸ πόρισμα τῆς ἀνακρίσεως ἀποβεῖ εἰς βάρος τοῦ Κληρικοῦ ἢ Μοναχοῦ ἢ δικογραφία παραπέμπεται στὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη, καὶ τούτου ἐλλείποντος στὸν Τοποτηρητῆ, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ ἀμελλητὴ τὴν ὑπόθεση στὸ ἀρμόδιο ἐκκλησιαστικὸ δικαστήριον τηρουμένης ἐφ' ἐξῆς τῆς προβλεπομένης ἀπὸ τὸ Νόμο διαδικασίας.

ii. Νὰ ὀρισθεῖ ὅτι στὰ Ἐπισκοπικὰ Δικαστήρια, οἱ δυὸ παρεδρεύοντες Πρεσβύτεροι θὰ ἔχουν ἀποφασιστικὴ ψήφου καὶ ὄχι ἀπλῶς συμβουλευτικὴ γνώμη, ὅπως μέχρι σήμερα ἰσχύει, προκειμένου νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῆς.

2. Νὰ ὀρίσει τριμελῆ ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Ξάνθης κ. Παντελεήμονα, Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειο καὶ Σάμου κ. Εὐσέβιο, ὥστε ἐντὸς τῶν ἡμερῶν νὰ παρακαλέσει ὅσους ἔχουν διὰ τῶν Μ.Μ.Ε. δηλώσει ὅτι κατέχουν στοιχεῖα ἐνοχοποιητικὰ εἰς βάρος Ἀρχιερέων νὰ τὰ καταθέσουν ἐνώπιόν Τῆς, προκειμένου νὰ ληφθοῦν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα.

3. Νὰ καλέσει τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα νὰ ἐμφανισθεῖ ἐνώπιον τῆς Δ.Ι.Σ. τὴν 4ῃ Φεβρουαρίου 2005, ἡμέρα Παρασκευῆ καὶ ὥρα

9.30, πρὸς ἀκρόαση, προκειμένου ἡ Δ.Ι.Σ. νὰ κρίνει ἂν συντρέχει περίπτωση ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. 590/77 (ἄρθρ. 15, Ν. 1351/83).

4. Νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα νὰ θέσῃ τὸν Ἀρχιμανδρίτη Ἰάκωβο Γιοσάκη σὲ ἀργία, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Ν. 5383/1932 «*Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας*» καὶ ἀσκήσῃ δίωξη.

5. Νὰ καλέσῃ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητο νὰ δώσῃ γραπτὲς ἐξηγήσεις στὴν Δ.Ι.Σ. τὴν Τρίτη 8 Φεβρουαρίου, κατ' ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 143 τοῦ Ν. 5383/1932, γιὰ τὶς σὲ βάρος του κατηγορίες.

6. Νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ποὺ διαθέτουν νόμιμα στοιχεῖα κατηγορίας νὰ τὰ καταθέσουν ὑπεύθυνα στὰ ἀρμόδια Ἐκκλησιαστικά Ὅργανα, συμβάλλοντας ἔτσι στὴν ὀρθὴ ἀντιμετώπιση ἐνδεχομένων παρεκτροπῶν, ποὺ πλήττουν τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας.

7. Νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Τριφυλίας κ. Στέφανο, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 143 τοῦ Ν. 5383/1932 «*Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας*», ἀναφορικὰ μὲ δημοσίευμα ἡμερήσιας ἐφημερίδας.

8. Νὰ δώσῃ ἐντολὴ πρὸς διενέργεια οἰκονομικοῦ ἐλέγχου διὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἐκκλησίας, στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κεφαλληνίας, κατόπιν ἐγγράφου αἰτήματος πρὸς τοῦτο, ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδωνος, ἐξ ἀφορμῆς σχετικῶν δημοσιευμάτων τοῦ Τύπου.

9. Νὰ συγκαλέσῃ ἐκτάκτως μὲ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ κατ' ἄρθρο 6 τοῦ Ν. 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*», τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας γιὰ δύο ἡμέρες, Παρασκευὴ-Σάββατο 18-19.2.2005 μὲ θέμα: «*Εἰσήγησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς παρουσίας κρίσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν*» καὶ πλήρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

Β'

Ἐξελισσομένων τῶν ἐργασιῶν Τῆς, ἡ Δ.Ι.Σ.:

1. Ἔθεσε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα σὲ ἐξάμηνη διαθεσιμότητα.

Μετὰ τὴν δημοσίευση στὸ Φ.Ε.Κ. τῆς 8.2.2005, τῆς

Ἀπόφασης τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 4.2.2005, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονας τέθηκε, βάσει τοῦ ἄρθρου 34, παράγραφος 8 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*» γιὰ ἕξι μῆνες στὴν διάθεση τῆς Ἐκκλησίας, ὀρίσθηκε Τοποτηρητῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος.

2. Ἔλαβε γνώση τῶν γραπτῶν ἐξηγήσεων, τὶς ὁποῖες ἔδωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητος, ἐπὶ τῶν καταγγελιῶν κατ' αὐτοῦ, ποὺ διετύπωσε σὲ γραπτὸ κείμενό του ὁ προκάτοχός του, Μητροπολίτης πρῶην Θεσσαλιώτιδος κ. Κωνσταντῖνος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κατήγορός του δὲν μπορεῖ νὰ θεωρεῖται ὡς ἀξιόπιστος μάρτυρας, ἐπειδὴ εὐρίσκεται ὑπὸ τὸ ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας, ἔκρινε τὶς ἐξηγήσεις ποὺ παρασχέθηκαν ἐπαρκεῖς. Ἰδιαιτέρως δὲ μετὰ τὴν προσκομισθεῖσα γραπτὴ ὑπεύθυνα δήλωση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλεξίου, τὸν ὁποῖο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρῶην Θεσσαλιώτιδος κ. Κωνσταντῖνος ἐπιστρατεύει ὡς μάρτυρα περὶ τῆς δῆθεν ἀληθείας τῶν καταγγελλομένων, ὅτι διαψεύδει τὴν κατάπτυστη συκοφαντία.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ ἴδιος Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Θεόκλητος «*παρεκάλεσε καὶ ἰκέτευσε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως, ἔστω καὶ ἂν οἱ ἐξηγήσεις του θεωρηθοῦν ἐπαρκεῖς, μὴ τεθῆ ἢ ὑπόθεσις εἰς τὸ Ἀρχεῖον, ἀλλὰ νὰ διερευνηθῆ μὲ πάντα νόμιμον καὶ κανονικὸν τρόπον καὶ ἢ παραμικρὰ λεπτομέρεια τῆς θλιβερῆς ταύτης ὑποθέσεως, διὰ νὰ ἀποδοθῆ ἀκέραιος εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας*», ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τελικὰ ἀπεφάσισε, πρὸς μείζον ὄφελος τῆς Ἐκκλησίας νὰ μὴ θέσῃ τὴν ὑπόθεση στὸ Ἀρχεῖο, ὅπως ἐπιτάσσει τὸ ἄρθρο 143 τοῦ Ν. 5383/1932 «*Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας*», ἀλλὰ κατὰ θεμιτὴν παρανομία νὰ διενεργήσῃ ἀνάκριση.

3. Ἀπέστειλε ἐγγραφο πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος κ. Θεόκλητο, στὴν κανονικὴ δικαιοδοσία τοῦ ὁποῖου ἀνήκει ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σεραφεὶμ Κουλουσοῦσας, προκειμένου νὰ διερευνήσῃ τὸ θέμα τὸ ὁποῖο ἔθεσε ἡ Ἐφημερίδα «ΑΥΡΙΑΝΗ», νὰ πράξῃ τὰ δέοντα καὶ νὰ ἐνημερώσῃ σχετικὰ τὴν Δ.Ι.Σ.

4. Ἔλαβε γνώση τοῦ ἀπὸ 16.2.2005 ἐγγράφου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Καλλινίκου σχετικὰ μὲ

τὸν Ἀδελφὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Χρυσοπηγῆς, Ἀρχιμανδρίτη Νικόδημο Φαρμάκη, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐνημέρωσε τὴν Δ.Ι.Σ. ὅτι ἐπέπληξε δριμύτατα τὸν Ἀρχιμανδρίτη Νικόδημο γιὰ τὴν κατοχὴ ὄπλου, χωρὶς τὴν ἄδεια καὶ εὐλογία του καὶ ὅτι τοῦ ἐπέβαλε τὴν κάτωθι ποινὴ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 88/11.2.2005 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς: α) ἀφαίρεση τοῦ ὀφθικίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτη, β) πεντάμηνη ἀργία ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, γ) πεντάμηνο περιορισμὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ καὶ δ) ἄμεση ἐπιστροφή τοῦ ὄπλου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1020/106856/Z-3/ἀρ. Βιβλίου 950/20.4.2003 ἀδείας, κάτι τὸ ὁποῖο ἐγίνε ἀμέσως, στὴν ἀρμόδια ὑπηρεσία τοῦ Α.Τ. Καπανδριτίου.

5. Διόρισε μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς στὴ θέση τοῦ Ἀρχιγραμματέως, ἢ ὁποῖα κενώθηκε μὲ τὴν ἐκλογὴ καὶ χειροτονία γιὰ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πατρῶν τοῦ μέχρι τοῦδε Ἀρχιγραμματέως Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου Σκλήφα, τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ, δοθέντος ὅτι ἔχει καὶ ὅλα, τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 2817/2000, προβλεπόμενα προσόντα πρὸς κατάληψη τῆς θέσεως αὐτῆς.

6. Μελέτησε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς, γενομένης ψηφοφορίας γιὰ κάθε μέτρο ποὺ προτάθηκε ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου κατὰ τὴν Ἐκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας. Διαπιστώθηκε ὅτι, ἐπὶ 71 παρόντων, ὅλα τὰ μέτρα ὑπερψηφίστηκαν μὲ πλειονοψηφία 60 καὶ περισσοτέρων ψήφων. Μάλιστα ἡ πρόταση περὶ τῆς συστάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐλέγχου ἔλαβε 61 ψήφους, ἡ πρόταση γιὰ τὴ συμμετοχὴ τοῦ λαϊκοῦ συνηγῶρου στὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια ἔλαβε 65 ψήφους, καθὼς καὶ ἡ πρόταση περὶ τῆς ὑποβολῆς δηλώσεως γιὰ τὸ «πόθεν ἔσχε» ἔλαβε 61 ψήφους.

7. Ἀπέστειλε ξεχωριστὸ ἐγγράφο πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης προκειμένου νὰ προωθηθεῖ τὸ συντομότερο ἢ ψήφιση Νόμου περὶ τῆς προταθείσης συστάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐλέγχου, τῶν καταγγελλομένων κατὰ Ἀρχιερέων, τὸ ὁποῖο νὰ κοινοποιήθηκε καὶ στὸν Ἐξοχώτατο κ. Πρωθυπουργό.

Παράλληλα ἀπεφασίσθη νὰ σταλοῦν πρὸς τὴν Κυβέρνηση, ἀφοῦ τύχουν νομοτεχνικῆς ἐπεξεργασίας ὅλες οἱ προτάσεις, ποὺ ὑπερψηφίστηκαν ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία καὶ χρειάζονται νομοθετικὴ ρύθμιση, δηλαδῆ: α) ἡ καθιέρωση τοῦ θεσμοῦ δικαστικῶν συμβούλων ποὺ θὰ εἶναι 3 ἐγκριτοὶ νομομαθεῖς Κληρικοὶ ἢ Λαϊκοί, Καθηγητὲς Πα-

νεπιστημίου ἢ Ἀνώτατοι Δικαστικοί, πρὸς ὑποβοήθηση τοῦ ἔργου τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστῶν καὶ πρὸς μείζονα ἐγγύηση τοῦ κύρους τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὀριζόμενοι, ἀνὰ Ζετίαν, ἀπὸ τὴν Διарκῆ Ἱερὰ Σύνοδο. Αὐτοὶ δὲν θὰ εἶναι μέλη τῶν Δικαστηρίων οὔτε θὰ ἔχουν ψῆφον. Θὰ διατυπώνουν γνώμην ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων νομικῆς φύσεως ἀναφουομένων κατὰ τὴν δίκην, β) ἡ ἐπιτάχυνση τῶν ἀνακριτικῶν διαδικασιῶν καὶ ἐκδίκαση τῶν φακέλων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῶν στὸ ἀρμόδιο Ἐκκλησιαστικὸ Δικαστήριον. Σὲ κάθε Ἱ. Μητρόπολη ὁ Πρωτοσύγκελλος ἢ ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος θὰ συντονίζει τὴν πορεία τῶν ἀνακρίσεων γιὰ τὴν ταχεῖα ὀλοκλήρωσή τους, γ) ἡ ἐκλογή τῶν δύο μετὰ ψήφου παρεδρευόντων Πρεσβυτέρων στὰ Ἐπισκοπικὰ Δικαστήρια ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοὺς ὁποῖους στὴ συνέχεια διορίζει ἡ Διарκῆ Ἱερὰ Σύνοδος ὡς μέλη αὐτοῦ. Κανονισμὸς τῆς Διарκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου θὰ ὀρίζει τὰ προσόντα τῶν ἐκλογίμων γιὰ τὴν θέση τοῦ μέλους Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, δ) ἡ μείωση στὸ ἡμισυ (1/2) τῶν προβλεπομένων δικονομικῶν προθεσμιῶν γιὰ τὴν ταχύτερη ἀπονομὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης, ε) ἡ ὑποβολὴ κατ' ἔτος στὴν Ἱερὰ Σύνοδο ἀντιγράφου τῆς δηλώσεως στὴν Ἐφορία καὶ τοῦ ἐντύπου Ε9 τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν, πρὸς ἐνημέρωση, ὅπως καὶ ἡ πρόβλεψη τῆς ὑποβολῆς δηλώσεως περὶ τοῦ «πόθεν ἔσχε» ἀπὸ τοὺς Ἱεράρχες, στ) ἡ ὑποβολὴ ὡσαύτως κατ' ἔτος στὴν Ἱερὰ Σύνοδο ἀντιγράφου τῆς δηλώσεως στὴν Ἐφορία καὶ τοῦ ἐντύπου Ε9 τῶν Διευθυντῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν, ἰδρυμάτων καὶ Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας ὡς καὶ τῶν λογιστῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων, ζ) ἡ σύσταση διὰ νόμου Σχολῆς Ἐπιμορφώσεως στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, στὴν ὁποῖα ὑποχρεωτικὰ θὰ φοιτοῦν ὅλα τὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, ἡλικίας μέχρι 55 ἐτῶν καὶ η) ἡ κατάρτησις τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς στρατεύσεως τῶν Μοναχῶν καὶ Κληρικῶν. Νὰ ἀποστείλει Ἐγκύκλιο, πρὸς τοὺς ἐκασταχοῦ Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ζητεῖ τὴν ἄμεση ἐφαρμογὴ τῶν ὄσων μέτρων ψήφισε ἡ Ἱεραρχία, καὶ ποὺ δὲν χρειάζονται νομοθετικὴ ρύθμιση.

8. Ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλει Ἐγκύκλιο πρὸς τοὺς ἐκασταχοῦ Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ζητεῖ τὴν ἄμεση ἐφαρμογὴ τῶν ὄσων μέτρων ψήφισε ἡ Ἱεραρχία, καὶ ποὺ δὲν χρειάζονται νομοθετικὴ ρύθμιση.

9. Ἀνακοίνωσε ὅτι ὁ Κατάλογος τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων ἔχει ἀποκαθαρθεῖ ἀπὸ ὅσους Κληρικούς κατεδικάσθησαν κατὰ καιροὺς γιὰ διάφορα παραπτώματα καὶ ἀπὸ ὅσους ἔχουν κοιμηθεῖ.

Γ'

Καθόσον ἀφορᾶ στὰ εὐρέως διαδιδόμενα περὶ δῆθεν μυθώδους Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας ἢ Δ.Ι.Σ. διὰ πολλοστή φορά ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπενθυμίσει στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ τὸ ἐπιτελούμενο ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίᾳ μεγάλο κοινωνικὸ καὶ προνοιακὸ ἔργο, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ λαοῦ μας ποὺ ἐκδιπλώνεται σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ ἀγκαλιάζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν ἀνάγκη καὶ τὸ ὁποῖο στηρίζεται τόσο στὶς ἐκούσιες οἰκονομικὲς παροχὲς τῶν εὐσεβῶς πιστῶν ὅσο καὶ στὶς προσόδους, ὄσης ἐναπέμεινε μικρῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, ὕστερα ἀπὸ ἀλλεπάλληλες ἀναγκαστικὲς ἀπαλλοτριώσεις, καταπατήσεις, ἀρπαγές, ὅπως καὶ ἐκούσιες ἀπὸ μέρους τῆς ἀμέτρητες προσφορῆς τῆς γιὰ τὴ στήριξη κοινωφελῶν ἔργων καὶ ἀποκατάσταση πτωχῶν, ἀγροτῶν καὶ προσφύγων.

Δ'

Ἡ Δ.Ι.Σ. ὁμόφωνα ἐνέκρινε τὴν ἐπιχορήγηση γιὰ τὸ Δίμηνο Ἰανουαρίου - Φεβρουαρίου ἐπτακοσίων πολυτέκνων οἰκογενειῶν τῆς Θράκης, συνολικοῦ ὕψους 200.000 ΕΥΡΩ.

Τέλος ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα. (28.2.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Η' Διορθόδοξος Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Π.Σ.Ε.

Στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἰ. Μ. Πεντέλης συνήλθε ἀπὸ 4-8 Μαρτίου ἡ Διορθόδοξος Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν προκειμένου νὰ ἐτοιμάσει τὰ θέματα τὰ ὁποῖα θὰ συζητηθοῦν σὲ αὐτὸ καὶ νὰ καθορίσει τὴν κοινὴ στάση τῶν Ὁρθοδόξων.

Τὴν Κυριακὴ 6 Μαρτίου 2005 στὸν Ἰ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Χαλανδρίου τελέσθηκε Ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία στὴν ὁποία προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης, Ἡγούμενος τῆς Ἰ. Μ. Πεντέλης καὶ Διευθυντὴς τοῦ Διορθόδοξου Κέντρου τῆς Ἐκκλη-

σίας τῆς Ἑλλάδος συλλειτουργούντων καὶ δέκα ὀρθοδόξων κληρικῶν ἀπὸ διάφορες χώρες-μέλη τοῦ Π.Σ.Ε.

Τὰ μέλη τῆς Διορθόδοξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Π.Σ.Ε. ἔγιναν δεκτὰ ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο καὶ ἀντάλλαξαν μαζί του ἀπόψεις γιὰ τὰ θέματα ποὺ θὰ ἀπασχολήσουν τὸ Συνέδριο τοῦ Π.Σ.Ε.

Στὶς 7/3/2005 τὸ πρωὶ πραγματοποιήσαν ἐπίσκεψη στὰ γραφεῖα τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη», τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Περὶ τοῦ γενικευμένου διασυρμοῦ εἰς βάρος λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ συνεχιζομένη ἐπὶ δυὸ σχεδὸν μῆνες διαδικασία ἐντυπωσιασμοῦ, γενικευμένου διασυρμοῦ σὲ βάρος τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει πλέον ὑπερβεῖ κάθε ὄριο εὐπρεπείας καὶ ἀντικειμενικότητος. Πρόκειται γιὰ μοναδικὸ φαινόμενο ἀπόπειρας *καταστρατηγήσεως ἀρχῶν καὶ νόμων τῆς Δημοκρατίας*, ποὺ διανοίγει ἀναποφεύκτως ὁδοὺς δημοσίας ἀπαξιώσεως θεσμῶν καὶ προσώπων, ποὺ ὄχι μόνον καταγγέλλονται, ἀλλὰ *καταδικάζονται, εὐτελίζονται καὶ ἐξουθενώνονται, ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἐπιθυμητῆς καὶ ἀναγκαίας καθάρσεως, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τῶν Ἀστικῶν, Πολιτικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.*

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκάλεσε ἐξ ἀρχῆς τοὺς ἰσχυριζομένους ὅτι κατέχουν ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα εἰς βάρος προσώπων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐνδιαφερομένους γιὰ τὴν κάθαρση στὸ χῶρο τῆς, ἀπὸ ἐπιόρκους ἀνθρώπους καὶ ἀπαράδεκτες συμπεριφορές, *νὰ προσέλθουν καὶ νὰ καταθέσουν αὐτὰ ἐνώπιον τῆς εἰδικῶς συσταθείσης Τριμελοῦς Ἀρχιερατικῆς Ἐπιτροπῆς*, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη ἐπιληφθεῖ διαφόρων σοβαρῶν ὑποθέσεων. Οὐδεὶς ὅμως τῶν ἐπωνύμως προσκληθέντων προσήλθε. Δὲν ἐνδιαφέρει φαίνεται ἡ θετικὴ συμβολὴ στὴν πάταξη τῶν σκανδάλων ἀλλὰ ἡ πρόκληση καὶ ὁ ἐντυπωσιασμός.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος κατόπιν τούτων διαμαρτύρεται ἐντόνως γιὰ τὴν τακτικὴ αὐτὴ καὶ δηλώνει ὅτι θὰ συνεχίσει νὰ πορεύεται μὲ ὁποιοδήποτε κόστος τὸν δρόμο τῆς ἐξυγιάνσεως, ἀνεξαρτήτως ἀπὸ ὁποιαδήποτε προ-

σπάθεια πού χαράζουν οἱ αὐτόκλητοι τιμητὲς τῶν Κληρικῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ οἱ μὲ αὐτοὺς συνεργαζόμενοι, ὑπονομεύοντες τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας καὶ παραδίδοντες στὴν κοινὴ χλεύη καὶ ἀπαξίωση τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς τῆς, ἢ συντριπτικὴ πλειονοψηφία τῶν ὁποίων εἶναι ποιμένες πιστοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι στὴν ἀποστολὴ τους.

Κυρίαρχη καὶ βαρύνουσα θέση σὲ μία εὐνομούμενη κοινωνία πρέπει νὰ ἔχουν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀντικειμενικὴ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης καὶ ὄχι ἡ φημολογία καὶ ἡ σκευωρία, οἱ ὁποῖες τείνουν δυστυχῶς νὰ καθιερωθοῦν στὴ ζωὴ μας. (11.3.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Μ.Κ.Ο. ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διευκρινίσεις σχετικὲς μὲ ἀναληθεῖς ἰσχυρισμοὺς

Πρὸς διευκρίνιση ὀρισμένων ἀναληθειῶν πού μεταδόθηκαν ἀπὸ δελτία εἰδήσεων τηλεοπτικῶν σταθμῶν καὶ ἀναμεταδόθηκαν σὲ ἐλάχιστα δημοσιεύματα ἡμερησίων ἐφημερίδων ἀνακοινώνονται τὰ ἀκόλουθα:

«Ἡ “Ἀλληλεγγύη” ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωση νὰ ἀποστείλει φαρμακευτικὸ ὑλικό, εἶδη ἱματισμοῦ καὶ τροφίμα μακρᾶς διαρκείας στὶς πληγεισες χώρες τῆς Ν.Α. Ἀσίας. Στὸ πλαίσιο αὐτῆς τῆς τεράστιας προσπάθειας κατὰφερε νὰ συγκεντρώσει ἀπὸ τοὺς δῆμους καὶ τὶς 1. Μητροπόλεις τῆς Ἑλλάδας καὶ νὰ διαθέσει μόνο γιὰ τὴ Σρι Λάνκα μὲ τὸ κρουαζιερόπλοιο “Ocean Monarch” 26.919 δέματα. Μέσα στὰ ἑκατοντάδες χιλιάδες κιλά εἰδῶν ἱματισμοῦ τὰ ὁποῖα ἀπολυμάνθηκαν καὶ συσκευάστηκαν ἀπὸ τὴν Μ.Κ.Ο. δὲν ἀποκλείεται ἀπὸ παράλειψη κάποιου ἐθελοντῆ νὰ συμπεριελήφθησαν καὶ ἐλάχιστα τεμάχια ὑλικοῦ ὅπως μάλλινα ροῦχα, ἐσώρουχα κ.ἄ. τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως νὰ μὴν ἔχουν κάποια χρησιμότητα. Καλὸ θὰ ἦταν νὰ σεβαστοῦμε τὴν ἐντυπωσιακὴ προσφορὰ τῶν Ἑλλήνων συμπολιτῶν μας καὶ νὰ μὴ δημιουργοῦμε λανθασμένες ἐντυπώσεις πού ἐκμηδενίζουν τὶς προσπάθειες δεκάδων ἐθελοντῶν καὶ τὶς θυσίες χιλιάδων συνανθρώπων μας.

“Ὅσον δὲ ἀφορᾶ σὲ ἕτερο “ρεπορτάζ” τηλεοπτικοῦ καναλιοῦ περὶ δῆθεν ἀποστολῆς ἀπὸ τὴν “Ἀλληλεγγύη” ληγμένων προϊόντων διατροφῆς σὲ παλαιότερη ἀποστολὴ τοῦ Ὄργανισμοῦ στὴν Παλαιστίνη, μᾶς ἐκπλήσσει ἡ ἄγνοια ὅσων ἀσπάζονται τὴν ὡς ἄνω ἄποψη, καθὼς θὰ

ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν τὴν σαφῆ τελωνειακὴ διάταξη πού ἀπαγορεύει ὅποιαδήποτε ἐξαγωγή ληγμένων προϊόντων ἀπὸ τὴ χώρα μας. Ἡ “Ἀλληλεγγύη” παρακαλεῖ τοὺς κ.κ. ἐκπροσώπους τοῦ Τύπου ὅπως ἐπικοινωνοῦν μὲ τὶς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες τοῦ Ὄργανισμοῦ, προκειμένου νὰ ἔχουν ἔγκυρη καὶ σαφῆ ἐνημέρωση γιὰ τὶς δραστηριότητές του. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι σήμερα ἀποχώρησε δεύτερο κλιμάκιο τῆς “Ἀλληλεγγύης” γιὰ τὴν Ἰνδονησία ὅπου θὰ διανεμίει 625 τόνους ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ». (18.2.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Οὐδένα ἀπέστειλε ὁ Μακαριώτατος στὰ Ἱεροσόλυμα

Ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Τύπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐπισημαίνονται τὰ ἀκόλουθα:

«1. Ἐπαναλαμβάνεται πρὸς κάθε κατεύθυνση καὶ μὲ τὸν πλέον κατηγορηματικὸ τρόπο (βλ. Δελτίο Τύπου Ι.Α.Α. τῆς 8ης Φεβρουαρίου 20056) ὅτι “ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος οὐδέποτε ἀπέστειλε οὐδένα στὰ Ἱεροσόλυμα ὡς ἐπίσημο ἢ ἀνεπίσημο ἐκπρόσωπό του, προκειμένου νὰ συμβάλει δῆθεν στὴν ἐκλογή τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Εἰρηναίου στὸ ἀξίωμα αὐτὸ ἢ νὰ τὸν ἐνισχύσει δῆθεν μετὰ τὴν ἐκλογή του”.

2. Διερωτώμεθα, ὅπως διερωτᾶται καὶ ὁ κάθε καλόπιστος πολίτης αὐτῆς τῆς χώρας, πού ἀκριβῶς ἐδράζονται οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὅπως αὐτοὶ διατυπώθηκαν ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ναζαρέτ κ. Κυριακὸ.

3. Τέλος, προκαλεῖ τουλάχιστον θλίψη ἢ προσφυγὴ στὴ λογικὴ τῶν ἐπικοινωνιακῶν ἀντιπερισπασμῶν ἀπὸ τὴν πλευρὰ προσώπων, πού ὀφείλουν νὰ φυλάττουν Θερμοπύλες σὲ ἓνα χειμαζόμενο Πατριαρχεῖο, τὸ ὁποῖο ὁ Ἑλληνισμὸς περιβάλλει μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὸ σεβασμὸ του». (23.2.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Διευκρινίσεις διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν κρίσιν

Ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Τύπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐπισημαίνονται τὰ ἀκόλουθα:

«1. Τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα πρότεινε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὴν πρόσφατη ἔκτακτη σύγκλησὴ τῆς στίς 18 καὶ 19 Φεβρουαρίου 2005 καὶ τὰ ὁποῖα ἐνέκρινε μὲ συντριπτικὴ πλειοψηφία τὸ ἀνώτατο διοικητικὸ ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας μας, κινοῦνται πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς κάθαρσης χωρὶς συμβιβασμούς, τόσο σὲ θέματα ἠθικῶν παρεκτροπῶν κληρικῶν ὄλων τῶν βαθμίδων, ὅσο καὶ σὲ ζητήματα κακοδιαχείρισης τῶν οικονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐντὸς τοῦ πλαισίου ποὺ θέτουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες καὶ οἱ νόμοι τῆς συντεταγμένης Πολιτείας.

2. Τὰ μέτρα αὐτά, ὀρισμένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἤδη ἐφαρμόζονται καὶ ἄλλα ποὺ πρόκειται νὰ ἐφαρμοστοῦν μὲ τὴν ἀπαραίτητη συνδρομὴ τῆς Πολιτείας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαξιῶνεται ἢ νὰ μὴν τυγχάνουν τῆς ἀνάλογης ἀξιολόγησης ἐξαιτίας τῆς πιθανῆς διάθεσης συντήρησης ἐνὸς γενικευμένου κλίματος ἄκρατης σκανδαλογίας, ποὺ καὶ τὴν πραγματικότητα τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας διαστρέφει, καὶ τὴν συντριπτικὴ πλειονότητα τῶν ἄξιων καὶ πιστῶν στὴν ἀποστολὴ τους λειτουργῶν τῆς προσβάλλει ἀνευδοίαστα καὶ κατάφωρα, καὶ πεπλανημένες ἐντυπώσεις δημιουργεῖ.

3. Οὔτε τὰ πρόσωπα τῶν 10.000 καὶ πλέον κληρικῶν μας ποὺ δίνουν καθημερινὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν πνευματικὴ ἐνίσχυση, τὴν ψυχικὴ παραμυθία καὶ τὴν ἀνακούφιση τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ μας μποροῦν νὰ διασύρονται, οὔτε ὁ ἱερός θεσμός τῆς Ἐκκλησίας μπορεῖ νὰ καταρρακώνεται. Οὔτε στὴν πίστη τῶν ἀνθρώπων εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνσπείρεται τὸ μικρόβιο τῆς ἀμφιβολίας μὲ τὴν ἀναπαγωγὴ καὶ προβολὴ τῶν λίγων ἀρνητικῶν περιπτώσεων ἐπίορκων λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐν εἶδει στερεοτύπου, καὶ τὴν ταυτόχρονη ἀποσιώπηση τῶν ἔργων ἀγάπης τῶν πολλῶν.

4. Ἡ ἀτμόσφαιρα τῶν ἡμερῶν εἶναι ἐξαιρετικὰ φορτισμένη. Καὶ δυστυχῶς ἐλλοχεύει ὁ κίνδυνος νὰ θυσιαστοῦν ἄδικα κάποια πρόσωπα στὸ βωμὸ τῶν ἐντυπώσεων ποὺ κατασκευάζονται ἀβασάνιστα μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἰκανοποιηθεῖ δηθεν τὸ δημόσιο αἶσθημα. Χωρὶς στοιχεῖα, παρὰ μόνο μὲ φήμες καὶ διαδόσεις. Χωρὶς κἄν οἱ καταγγελλόμενοι νὰ μποροῦν νὰ ἀσκήσουν τὸ στοιχειῶδες ἀνθρώπινο δικαίωμα τῆς υπεράσπισης τοῦ ἑαυτοῦ τους.

5. Ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία ἀναμένει μὲ ἀγωνία τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέτρων ποὺ ἀποφάσισε ἡ Ι.Σ.Ι. Καὶ ἐπὶ

τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν θὰ κρίνει ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, καθὼς οἱ καλὲς προθέσεις πλέον δὲν ἀρκοῦν. Ἄς εἶναι βέβαιοι ὅλοι –καὶ ὁ χρόνος εἶναι μάρτυρας αὐτοῦ– ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας θὰ πράξει τὸ καθῆκον τῆς πρὸς τὰ μέλη τῆς στὸ ἀκέραιο. Μὲ κάθαρση χωρὶς συμβιβασμούς. “Ἐκ τοῦ πικροῦ τὸ γλυκὺ”.

6. Ὁ Μακαριώτατος ἔχει δεχθεῖ καὶ δέχεται στὸ γραφεῖο του, τόσο στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ὅσο καὶ στὴν Ἱερὰ Σύνοδο, καθὼς καὶ σὲ Ἱερούς Ναοὺς καὶ σὲ Ἱερὰς Μονές, χιλιάδες ἀνθρώπους ποὺ ζητοῦν νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν καὶ νὰ πάρουν τὴν εὐχή του, ἀνάμεσά τους καὶ δεκάδες δικαστικούς. Τὸ γραφεῖο του εἶναι καὶ παραμένει ἀνοικτὸ στοὺς πιστοὺς καὶ οὐδεμία πρὸς αὐτὸν διαμεσολάβηση οἰουδήποτε ἐξωτερικοῦ παράγοντα ἀπαιτεῖται ἢ λαμβάνει χώρα γιὰ νὰ γίνει δεκτὸ τὸ σχετικὸ αἶτημα οἰουδήποτε, πέραν αὐτῆς τῶν προσώπων ποὺ ὑπηρετοῦν στὸ Ἰδιαίτερο Γραφεῖο του. Ἐὰν ὁ προφυλακισθεὶς Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Γιοσσάκης μεσολάβησε, ὅπως ἀναφέρεται ἀπὸ χθὲς σὲ ρεπορτάζ καὶ δημοσιεύματα Μ.Μ.Ε., γιὰ τὴν ἐξασφάλιση ἀκρόασης δικαστικῶν, τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ γνωρίζει ὁ Μακαριώτατος, καθὼς ἡ οἰαδήποτε συνεννόησή του γίνεται μὲ τὰ μέλη τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου του καὶ μόνον, κάτι ποὺ ἐξάλλου ἰσχύει, ὅπως ὁ κάθε καλόπιστος μπορεῖ νὰ ἀντιληφθεῖ, καὶ σὲ περιπτώσεις συναντήσεων μὲ πρόσωπα ποὺ ἀσκοῦν θεσμικοὺς ρόλους. Ἐὰν μάλιστα εἶναι ἀληθῆ τὰ λεγόμενα “ἀνώτερου δικαστῆ” –τὸ ὄνοματεπώνυμο τοῦ ὁποίου δὲν προσδιορίζεται, ἐνῶ ἡ σχετικὴ πληροφορία περιέργως διαρρέεται μεσοῦσης τῆς πειθαρχικῆς ἔρευνας γιὰ τὴ δρᾶση τοῦ παραδικαστικοῦ κυκλώματος– στὸ πλαίσιο φημολογούμενης ἐνορκῆς κατάθεσής του στὸν ἐπιθεωρητὴ τοῦ Ἀρείου Πάγου, περὶ μεσολάβησης τοῦ Γιοσσάκη γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς συνάντησης αὐτοῦ ἢ τῆς συνάντησης ἄλλων συναδέλφων του μὲ τὸν Μακαριώτατο τὸν Φεβρουάριο τοῦ 2004, τοῦτο μᾶλλον ἀποτελεῖ ἐνδειξη συστηματικῆς σχέσης, ἐπικοινωνίας, ἐπαφῆς καὶ συνεργασίας κάποιου ἢ κάποιων δικαστικῶν μὲ τὸν προφυλακισθέντα, τὸν ὁποῖο καὶ ἐπιστράτευσε ἢ ἐπιστράτευσαν. Ἡ ἐνδειξη αὐτὴ ἀποκτᾶ μεγαλύτερη βαρύτητα, καθὼς ὄντως ὁ Γιοσσάκης συνόδευσεν δικαστικούς καὶ τῆ παρακλήσει τους παρευρέθηκε στίς ἐθιμοτυπικὲς συναντήσεις τους μὲ τὸν Μακαριώτατο. Ὁ δὲ Μακαριώτατος ἐσφαλμένα καὶ γιὰ λόγους κακῶς νοούμενης πλέον εὐγενεί-

ας δὲν ἐκδήλωσε τὴν ἔντονη δυσαρέσκεία του γιὰ τὴν αἰφνίδια ἐμφάνιση τοῦ Γιοσάκη καὶ δὲν ὑπέδειξε στοὺς δικαστικούς τὴν ἄμεση ἀποχώρηση αὐτοῦ. Ἐπαναλαμβάνεται πρὸς κάθε κατεύθυνση καὶ μὲ τὸν πλέον κατηγορηματικὸ τρόπο (βλ. Δελτίο Τύπου Ι.Α.Α. τῆς 31ης Ἰανουαρίου 2005) ὅτι ὁ Μακαριώτατος «οὔτε εἶχε, οὔτε φυσικὰ ἔχει οἰανδήποτε σχέση ἢ ἐπικοινωνία μαζί μὲ τὸν Γιοσάκη», τὸν ὁποῖο «οὐδέποτε τοποθέτησε σὲ οἰανδήποτε ἐπιτελική» θέση στὴν Ἱερά Σύνοδο, στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία ἢ στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ οὐδέποτε ἐξεδήλωσε μία τέτοια πρόθεση, ὅπως κακόβουλα διαδίδεται. Ὑπογραμμίζεται δὲ ὅτι ὁ Μακαριώτατος δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἀνεχθεῖ περαιτέρω τὴν μεθοδευμένη προσπάθεια, διὰ τῆς ὑπόθεσης Γιοσάκη, σπύλωσης τοῦ προσώπου του καὶ ἀμαύρωσης τῆς εἰκόνας τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν διασπορὰ χαλκευμένων εἰδήσεων ἀπὸ οἰουσδήποτε καὶ ἐὰν αὐτὴ ἐπιχειρεῖται γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση οἰασδήποτε σκοπιμότητας αὐτῶν.

7. Οὐδέποτε ὁ Μακαριώτατος δέχθηκε στὴν οἰκία του τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Γιοσάκη καὶ τοῦ Ἀντιεισαγγελέα Ἐφετῶν κ. Νίκου Ἀθανασόπουλου, ὅπως ψευδῶς παρουσιάζεται σὲ ρεπορτάζ καὶ δημοσιεύματα Μ.Μ.Ε. Οὐδὲν ψευδέστερο καὶ ἀνακριβέστερο αὐτοῦ.

8. Ὁ Μακαριώτατος, συνοδικῆ ἐξουσιοδοτήσει, κάλεσε τοὺς δύο Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι φέρονται, σύμφωνα μὲ ρεπορτάζ καὶ δημοσιεύματα τῶν Μ.Μ.Ε., νὰ εἶναι συνδικαιοῦχοι λογαριασμῶν δυσθεώρητου ὕψους σὲ τράπεζα τῶν Η.Π.Α., νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τῆς Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴν τακτικὴ συνεδρίασή της, τῆς Τρίτης 1 Μαρτίου 2005, προκειμένου νὰ δώσουν σχετικὲς ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἀλήθειας ἢ μὴ τῶν συγκεκριμένων πληροφοριῶν ποὺ ἀφοροῦν σὲ αὐτούς. Ἐπισημαίνει δὲ ὅτι ἡ ἐπιβεβαίωση μὲ ἀδιάσειστα νόμιμα στοιχεῖα τέτοιων πληροφοριῶν ἀποτελεῖ αἰτία μείζονος σκανδαλισμοῦ τοῦ λαοῦ.

9. Σχετικὰ μὲ τὴν ὑπόθεση ποὺ ἀφορᾶ στὸν ἐκπρόσωπο Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιμανδρίτη π. Ἐπιφάνιο Οἰκονόμου, ἡ ὁποία ἔχει θεωρηθεῖ λήξασα ἀπὸ τὴν Ι.Σ.Ι., ὅπως ὁ ἐκπρόσωπος Τύπου της Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος δήλωσε στὸ πλαίσιο τῆς συνέντευξης Τύπου στίς 19 Φεβρουαρίου 2005, καὶ γιὰ τὴν ὁποία ὁ π. Ἐπιφάνιος ὑπέβαλε γιὰ λόγους εὐθιξίας τὴν παραίτησή του ἀπὸ τὴν θέση του στὸν Μακαριώτατο χωρὶς αὐτὴ νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ, σημειώνονται τὰ ἀκόλουθα:

α. Γι' αὐτὴν ἔχει ἐνημερωθεῖ ἐγγράφως ἀπὸ τὸν π. Ἐπιφάνιο ὁ Προϊστάμενος τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν κ. Δ. Παπαγγελόπουλος, ἀμέσως μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς μίας καὶ μοναδικῆς συνάντησιν τοῦ π. Ἐπιφανίου μὲ τὸν «καταγγέλοντα».

β. Τῆς ὑπόθεσης ἐπιλαμβάνεται ἡ Δικαιοσύνη.

γ. Ὁ Μακαριώτατος ἔλαβε γνώση τῆς ὑπόθεσης ἀπὸ τὸν π. Ἐπιφάνιο ἀμέσως μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς μίας καὶ μοναδικῆς συνάντησιν τοῦ π. Ἐπιφανίου μὲ τὸν «καταγγέλοντα».

δ. Ὁ Μακαριώτατος ἔδωσε ἐντολὴ σὲ Ἐπίσκοπο νὰ διενεργήσῃ ἐπείγουσα ἐνορκὴ διοικητικὴ ἐξέταση πρὸς πλήρη διαλεύκανση τῆς ὑπόθεσης τοῦ π. Ἐπιφανίου, ὁ ὁποῖος τελεῖ ἐν ἀδείᾳ.

ε. Ὁ π. Ἐπιφάνιος ἔδωσε ἐντολὴ στὴν πληρεξούσια δικηγόρο του νὰ καταθέσῃ πάραυτα ἀγωγὴ κατὰ τοῦ καταγγέλλοντος, ἀναφορικὰ μὲ τὴ θλιβερὴ αὐτὴ σκευωρία σὲ βάρος του, γιὰ βάνουση προσβολὴ τῆς προσωπικότητάς του.

(23.2.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Δήλωση τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἔκανε τὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Οἱ σημερινὲς ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνες περιστάσεις, ὑπὸ τίς ὁποῖες ἐξελίσσονται ὑποθέσεις ἀφορώσες στὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καὶ οἱ πελώριες ἐθνικὲς διαστάσεις ποὺ αὐτὲς προσλαμβάνουν, ἐπιβάλλουν αὐτὴν τὴν κρίσιμη ὥρα αὐστηρὴ αὐτοσυγκράτηση καὶ περισυλλογὴ εὐθύνης, πρὶν τὰ πράγματα ὀδηγηθοῦν σὲ μοιραία γιὰ τὴν Ὀρθοδοξία καὶ τὸν Ἕλληνισμό τελικὴ ὀδυνηρὴ φάση. Τὸ κόστος γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὸ Γένος μας θὰ εἶναι πολὺ βαρὺ. Γι' αὐτὸ καὶ προτιμῶ ἀπὸ τοῦδε καὶ στὸ ἐξῆς νὰ σιωπήσω ἐνσυνείδητα ἔστω καὶ ἐὰν πρόκειται νὰ ἀδικηθῶ».

(26.2.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

«Ὅσο ὁ λαὸς μοῦ δίνει δύναμη θὰ ἀγωνίζομαι»

«Ἐὰν νομίζουν ὅσοι μᾶς πολεμοῦν ὅτι θὰ μὲ ἀνα-

γκάσουν νὰ παραιτηθῶ, ὅτι θὰ μὲ κάμψουν ὥστε νὰ μὴν ὀμιλῶ, ὅπως μὲ ἔχετε συνηθίσει, εἶναι βαθιὰ νυχτωμένοι, διότι εἶμαι ἐδῶ καὶ θὰ εἶμαι ἐδῶ». Τὴν ἐπισήμανση αὐτὴ ἔκανε, μεταξύ ἄλλων, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κηρύγματός του ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίων Πάντων Καλλιθέας.

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἑκατοντάδες πιστοὺς ποὺ εἶχαν κατακλύσει τὸν Ἱ. Ναὸ, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρθηκε στὴν κρίση ποὺ τὸν τελευταῖο καιρὸ ταλαιπωρεῖ τὸν λαὸ καὶ τὴν πατρίδα μας, ἢ ὅποια, ὅπως εἶπε, συντηρεῖται ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε. σὰν νὰ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο ἔγκλημα ποὺ συνέβη ποτὲ στὴν Ἑλλάδα, παρὰ τὸ ὅτι οἱ ἐλάχιστοι κληρικοὶ ποὺ πρωταγωνίστησαν σὲ αὐτὴν τιμωρήθηκαν γιὰ τὰ σοβαρὰ παραπτώματα στὰ ὅποια εἶχαν ὑποπέσει καὶ γιὰ τὸν σκανδαλισμὸ τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖο προκάλεσαν. «*Στὴ διάρκεια τοῦ τελευταίου μῆνα*», σημείωσε, «*τὸ θέμα μετακινήθηκε ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς πρωταγωνιστὲς καὶ σὲ ἄλλους καὶ τελικὰ ἔφτασε στὴν Ἁγία Ἐκκλησία μας*». «*Ὅλα ὅσα λέγονται ἀπὸ διάφορους στὰ Μ.Μ.Ε. ἓνα καὶ μοναδικὸ στόχο ἔχουν: νὰ πλήξουν τὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ ἀναγκάσουν τὸν λαὸ μας νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ Αὐτὴ, νὰ πάψει νὰ τὴν σέβεται καὶ νὰ τὴν θεωρεῖ πολυσέβαστο θεσμό. Αὐτὸς εἶναι ὁ τελικὸς στόχος, πρὸς τὸν ὁποῖο ἀποβλέπουν, ὅλοι ὅσοι κινητοποιοῦνται καὶ συντηροῦν τεχνητὰ ἓναν θόρυβο ποὺ πλέον ἔχει γεμίσει μὲ ἀηδία τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιὰ τοῦ λαοῦ μας*» εἶπε χαρακτηριστικά. Καὶ συνέχισε: «*Ἐφθασαν στὸ σημεῖο νὰ ἀσχολοῦνται ἀκόμη καὶ μὲ τὰ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, τὰ ὅποια ἐνέχουν ἐθνικὸ χαρακτήρα γιὰ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς ὅλοι γνωρίζουμε πὼς χρειάζονται τὴν ὑποστήριξη τῆς πατρίδος γιὰ νὰ παραμείνουν σὲ ἑλληνικὰ χέρια*». Ὅπως ὑπογράμμισε, φαίνεται ὅτι τίποτε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σταματήσει ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν βάλει στὸ στόχαστρό τους τὴν Ἐκκλησία καὶ ἐπιδιώκουν νὰ γκρεμίσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ σὲ Αὐτὴν, οὕτως ὥστε αὐτὸς ὁ ἱερός θεσμὸς νὰ πάψει νὰ ἀποτελεῖ ἓνα εἶδος ἱερᾶς παρακαταθήκης καὶ τελικὰ στὴ χώρα αὐτὴ νὰ μὴν ὑπάρχει τίποτε στὸ ὁποῖο νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀκουμπήσει ἐπάνω καὶ νὰ στηριχθεῖ. «*Ἐκεῖ στοχεύει*», ἐπισήμανε, «*ὅλη αὐτὴ ἡ ἐκστρατεία ποὺ ἔχει ἐξαπολυθεῖ ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸ νὰ γκρεμιστεῖ ὅ,τι ἔχει μείνει ὄρθιο σὲ αὐτὸν τὸν τόπο μὲ τὴν ἐπίκληση τῶν ἀμαρτιῶν συγκεκριμένων ἀνθρώπων*». «*Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ πρῶτοι*», σημείωσε, «*οἱ*

ὁποῖο δὲν ἀρνούμαστε ὅτι ὑπάρχουν στραβὰ μέσα στὴν Ἐκκλησία, ποὺ θὰ διορθώσουμε, ὅπως ἔχουμε τὴν θέληση νὰ τὸ πράξουμε». «*Καὶ ἐσεῖς*», εἶπε, «*δίνετε τὴν δική σας ἀπάντηση, γιατί, παρὰ τὸν καταιγισμὸ τῆς παραγάνδας, παραμένετε πιστοὶ σὲ αὐτὸ ποὺ γιὰ ἐσᾶς ἀποτελεῖ τὴν μοναδική σας ἐλπίδα*». Καὶ συνέχισε: «*Αὐτὴν τὴν ὥρα χρειάζεται νὰ προσευχηθοῦμε καὶ νὰ συσπειρωθοῦμε γύρω ἀπὸ τοὺς ποιμένες μας καὶ νὰ ἀναμετρήσουμε τίς εὐθύνες ποὺ ἔχουμε, γιατί, ἐνῶ τὰ σκάνδαλα καὶ οἱ σκανδαλοποιοὶ ἔρχονται καὶ παρέρχονται, ἐμεῖς πρέπει νὰ προσπαθήσουμε νὰ παραμείνει σταθερὸ τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ μὴν παύσουμε νὰ τὸ ἐμπιστευόμαστε καὶ νὰ μὴν ἐγκαταλείψουμε τὴν πίστη μας*». «*Ἐνοχλεῖ*», ὑπογράμμισε, «*ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὅπως προέκυψε ἀπὸ πρόσφατα στοιχεῖα, εἶναι ὁ πιὸ πιστὸς ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῶν χωρῶν-μελῶν τῆς Ε.Ε.*». «*Γι' αὐτό*», εἶπε, «*πρέπει τὰ πάντα νὰ εὐτελιστοῦν καὶ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ μέση ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι σηκώνουν τὴ σημαία*». «*Πρέπει, φαίνεται*» παρατήρησε, «*νὰ ὀλοκληρωθεῖ ἡ παγκοσμιοποίηση γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχει κανεὶς καὶ τίποτε ποὺ νὰ ἀντιδρᾷ*.. «*Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ ὀμιλοῦν περὶ Ἐκκλησίας;*» ἀναρωτήθηκε ὁ Μακαριώτατος. «*Ἦθελα νὰ ρωτήσω μερικοὺς ἀπὸ αὐτοὺς, ξέρετε ποῖα εἶναι ἡ Ἐνορία σας; Ἐχετε πάει ποτὲ στὴν Ἐκκλησία;*» συνέχισε. «*Ἐμεῖς*», εἶπε, «*ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ εἴμαστε μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ δὲν γίναμε παπάδες γιὰ νὰ πλουτίσουμε*». «*Δὲν ἔχω μία δεκάρα*», ὑπογράμμισε, «*οὔτε κἂν περιουσία γιατί καὶ τὴν πατρικὴ μου περιουσία τὴν ἔχω δωρίσει σὲ μοναστήρι*». Καὶ κατέληξε: «*Ὅσο ὁ Θεὸς μοῦ δίνει δύναμη θὰ ἀγωνίζομαι ἐναντίον ὅλων αὐτῶν γιὰ νὰ περισθεῖ ἡ Ἐκκλησία. Ἡ καλύτερη ἀπάντηση στοὺς ὑπονομευτὲς Της εἶναι νὰ μείνετε πιστοὶ στὴν πίστη τῶν Πατέρων μας, στὸν Ἰησοῦ Χριστό, στοὺς Ἁγίους, στὴν Ἐκκλησία*».

(27.2.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ποιοὶ ἐκπροσωποῦν τὸν Μακαριώτατο

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κ. Χάρης Κονιδάρης ἔκανε τὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἐκπροσωπεῖται στὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο ἀπὸ τὰ

πρὸς τοῦτο ἀρμόδια θεσμικά πρόσωπα. Πρὸς ἄρση οἰασ-
δήποτε παρεξήγησης διευκρινίζεται πρὸς κάθε κατεύ-
θυνση ὅτι οὐδεὶς ἕτερος ἐξουσιοδοτήθηκε ἢ δικαιούται
νὰ ἐκφράζει τὶς ἀπόψεις τοῦ Μακαριωτάτου».

(3.3.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Κήρυγμα τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὸν σεβασμὸ πρὸς τοὺς θεσμοὺς

Τὴν ἀνάγκη ἀπόδοσης τιμῆς καὶ σεβασμοῦ στοὺς θε-
σμοὺς —καὶ δὴ στὸν ἱερὸ θεσμὸ τῆς Ἐκκλησίας— ἀλλὰ καὶ
τὴ σημασία συσπείρωσης γύρω ἀπὸ αὐτοὺς, προκειμέ-
νου ὁ λαὸς μας ἐνωμένος νὰ ἀντιμετωπίσει ἀποτελε-
σματικὰ τὰ προβλήματα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς καὶ τὶς
ποικίλες προκλήσεις ποὺ ἔρχονται, ὑπογράμμισε, κατὰ
τὴ διάρκεια τοῦ κηρύγματός του ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ
Ἁγίας Μαρίας Ἡλιουπόλεως, ποὺ συμπληρώνει 70
χρόνια ἀπὸ τὴν ἀνέγερσή του, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιε-
πίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδου-
λος.

«Ἡ Ἐκκλησία», σημείωσε ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλα-
δικῆς Ἐκκλησίας, «δὲν ὑπάρχει οὔτε γιὰ νὰ ἀσκεῖ ἐξου-
σία, οὔτε γιὰ νὰ κατακυριεύει τὸν κληρο, ἀλλὰ εἶναι κι-
βωτὸς σωτηρίας μέσα στὴν ὁποία, χάρις στὴν ἀπροσμά-
χητη ἀνὰ τοὺς αἰῶνες δύναμή Της, διασώζονται οἱ ψυ-
χές μας, οἱ ἐλπίδες μας καὶ ἡ πίστη μας». «Ἡ Ἐκκλησία»,
συνέχισε, «δὲν εἶναι ἓνα σωματεῖο, ἀλλὰ Σῶμα Χριστοῦ
καὶ κυρίως ἔνωση προσώπων, καθὼς μέσα σὲ Αὐτὴν ἀπὸ
ἄτομα μεμονωμένα γινόμαστε πρόσωπα, κοινωρία προ-
σώπων, καὶ αὐτὸ μᾶς ἐνδιαφέρει κυρίως γιὰ νὰ διαφυ-
λάξουμε τὴν ὄντοτητα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά μας». «Γιὰ
ὅλους εὐχεται ἡ Ἐκκλησία μας, χωρὶς ὅρια καὶ περιορι-
σμούς», εἶπε, «γιατί εἶναι ἡ μεγάλη μάνα μὲ τὴν μεγάλη
καρδιά ποὺ χωράει μέσα Της ὅλο τὸν κόσμο, αὐτοὺς ποὺ
γνωρίζει καὶ αὐτοὺς ποὺ δὲν γνωρίζει, αὐτοὺς ποὺ Τὴν
παραδέχονται καὶ αὐτοὺς ποὺ δὲν τὴν παραδέχονται,
αὐτοὺς ποὺ Τὴν ἀδικοῦν ἢ Τὴν συκοφαντοῦν ἢ Τὴν πο-
λεμοῦν, καθὼς βασικὴ διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Θε-
ολογίας εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς ἦλθε στὸν κόσμο, ὥστε πάν-
τας ἀνθρώπους νὰ σώσει». «Ἐπομένως», τόνισε ὁ Μα-
καριώτατος, «ὄλοι εἶναι μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ,
ἔστω κι ἂν Τὸ ἀποδέχονται ἢ ὄχι, ὄλοι εἶναι σεσωσμένοι
ἐν δυνάμει, γιατί καὶ γι' αὐτοὺς ἦλθε ὁ Κύριός μας καὶ
ἔχυσε τὸ αἷμα Του, γιὰ ὅλους δηλαδὴ ἐμᾶς τοὺς ἁμαρ-

τωλοὺς». «Μέσα στὴν Ἐκκλησία», ἐπισήμανε, «διδα-
σκόμαστε νὰ γνωρίζουμε τὶς ἁμαρτίες μας καὶ νὰ ἀνα-
γνωρίζουμε τὰ σφάλματά μας, ὅτι δὲν εἴμαστε ἐντάξει
ἀπέναντι στὸ νόμο καὶ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, καὶ τότε γι-
νόμαστε πιὸ ἀγαπητὰ παιδιὰ Του». «Μέσα σὲ Αὐτὴν»,
παρατήρησε, «ζητᾶμε τὴν δικαίωσή μας, τὴν καταφυγή
μας καὶ τὴν κατανόηση τοῦ Θεοῦ, γιατί σὰν ἄνθρωποι
ἀνὰ πᾶσα στιγμή μπορούμε νὰ πέσουμε». «Τέτοια σοφία
ὑπάρχει μέσα στὴν Ἐκκλησία, τέτοια ἀγάπη καὶ κατα-
νόηση, γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ σπίτι μας, ὁ μοναδικὸς
χώρος ὁ ὁποῖος δέχεται τὸν καθένα, ζητώντας του νὰ
μὴν κρίνει τὸν ἄλλον —γιατί μόνον ὁ Κύριός μας ὅλους
μᾶς κρίνει— καὶ στρέφοντάς τον στὸν συνεχῆ καὶ ἀδιά-
κοπο ἀγῶνα τῆς καλλιέργειάς του, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς
ἀτομικῆς του υπέρβασης», εἶπε. «Μέσα στὴν Ἐκκλησία
ἄλλωστε», ὑπογράμμισε, «διδασκόμαστε τὴν ἀγάπη καὶ
τὴν ἀνεκτικότητα καὶ κυρίως ὀδηγοῦμαστε στὴ σωτηρία
τῆς ψυχῆς μας, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸν λόγο τῆς υπάρξε-
ως Της».

«Ἐδῶ στὴν πατρίδα μας ἡ Ἐκκλησία», συνέχισε, «δὲν
εἶναι μόνο μία ἰδεατὴ ὄντοτητα, ἀλλὰ καὶ ἓνας θεσμὸς
τοῦ Ἔθνους, ὁ ὁποῖος βρίσκεται στὴ βάση τοῦ πολιτι-
σμοῦ, τῆς ἱστορίας καὶ τῶν παραδόσεών μας». «Ὁ λαὸς
μας, μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς ὑλικά ἀγαθὰ», εἶπε, «ἀλλὰ ὄχι
χωρὶς πίστη καὶ Ἐκκλησία, καὶ αὐτὴ εἶναι μιὰ μεγάλη ἀλή-
θεια, ἡ ὁποία ἐπαληθεύεται κάθε λίγο, ἰδιαίτερα δὲ στὶς
δύσκολες ὥρες, ὅπου εἶναι πολὺ φυσικὸ κάθε ἄνθρω-
πος νὰ ἀναζητᾶ ἓνα σταθερὸ σημεῖο γιὰ νὰ στηριχθεῖ, νὰ
μὴν παραδοθεῖ καὶ νὰ μπορέσει νὰ ἀντιμετωπίσει τὰ
ἐμπόδια καὶ τὶς δυσκολίες αὐτῆς τῆς ζωῆς». «Ὁ θεσμὸς
τῆς Ἐκκλησίας», ἐπισήμανε ὁ Μακαριώτατος, «δὲν εἶναι
ἓνας θεσμὸς κοσμικὸς καὶ πολιτειακός, ἀλλὰ ἓνας θε-
σμὸς ἱερός, ὁ ὁποῖος ἔχει μέσα του τὸ στοιχεῖο τῆς ἀγί-
τητας καὶ τῆς θρησκευτικότητας, καθὼς ἀγγίζει πολὺ
εὐαίσθητες χορδὲς τῆς ψυχῆς μας». «Ὅλοι ἐμεῖς οἱ
Ἕλληνες», ἀνέφερε, «ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ποῦ προερ-
χόμαστε καὶ ποιά παιδεῖα ἔχουμε καὶ τί πιστεύουμε, ὀφεί-
λουμε νὰ τιμοῦμε καὶ νὰ σεβόμαστε τὸν θεσμὸ τῆς
Ἐκκλησίας, καὶ καθένas, ὁ ὁποῖος οὔτε τὸν τιμᾶ οὔτε
τὸν σέβεται, τελικὰ δημιουργεῖ τὴν ὁδὸ ἐκείνη ποὺ ὀδη-
γεῖ τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴ ζημία, ἰδιαίτερα αὐτὴ τὴν
ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία ὁ λαὸς μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στη-
ρίγματα».

«Οἱ θεσμοὶ ἄλλωστε» συνέχισε, «εἶναι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι
στηρίζουν τὸν λαὸ μας καὶ ἐὰν κλονιστοῦν, τότε κλονί-

ζεται ολόκληρο τὸ οἰκοδόμημα ποὺ στεγάζει τις ὑπάρξεις μας». «Λαοὶ ποὺ δὲν ἔχουν θεσμούς ἢ ποὺ ἔχουν, ἀλλὰ τοὺς εὐτελίζουν, ἔχουν ἀρχίσει νὰ βαδίζουν τὸν δρόμο τῆς καταστροφῆς. Οἱ θεσμοὶ ὑπάρχουν γιὰ νὰ στηρίζουν τὰ πρόσωπα, γιὰ νὰ διασφαλίζουν τὴν ἐνότητα καὶ τὴ συνοχὴ μέσα στὴν κοινωνία, γιὰ νὰ διδάσκονται οἱ ἄνθρωποι τὴν ἱεράρχηση τῶν ἀξιών, χωρὶς τὴν ὁποία δὲν ὑπάρχει τάξη, ἀλλὰ ἀταξία καὶ ἀναρχία, ποὺ τελικὰ ὁδηγεῖ στὴ διάλυση καὶ τὴν καταστροφή. Γι' αὐτὸ τοὺς θεσμούς πρέπει νὰ τοὺς τιμοῦμε καὶ νὰ τοὺς σεβόμαστε. Καὶ ὅποιος τοὺς περιφρονεῖ, δὲν τοὺς περιφρονεῖ μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ γίνεται παραίτιος, ὥστε τελικὰ νὰ βλάπτεται καὶ νὰ ζημιώνεται ὁλος ὁ λαὸς καὶ ὁλόκληρη ἡ κοινωνία», σημείωσε χαρακτηριστικά. «Βλέπετε», εἶπε ὁ Μακαριώτατος ἀπευθυνόμενος στοὺς πιστοὺς, «πῶς ἐξελίσσονται τὰ πράγματα στὸν κόσμον καὶ τὰ προβλήματα ποὺ ἔχουμε στὴν κοινωνία μας». Καὶ συνέχισε: «Δὲν εἶναι στὴν ἐποχὴ μας μόνο τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα, οὔτε ὅτι ἓνα ἀρκετὰ σημαντικὸ ποσοστὸ τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν ἔχει φθάσει στὸ ὄριο τῆς φτώχειας, ὅπως δείχνουν οἱ πρόσφατες δημοσκοπήσεις καὶ ἐρευνες. Δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Εἶναι καὶ ἔθνικα ἀκόμη ζητήματα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐλευθερία αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ὁποία ἀναμένουν τὴ λύση τους καὶ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ὁποίων χρειάζομαστε ἐνότητα, κοινωνικὴ συνοχὴ καὶ πλήρη ἀναγνώριση τῶν πνευματικῶν μας ἐρεισμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ στερεώσουμε καὶ νὰ θεμελιώσουμε τὴν περαιτέρω ἱστορικὴ μας πορεία. Ἐπομένως σήμερον ἀδήριτη προβάλλει ἡ ἀνάγκη νὰ συσπειρωθοῦμε γύρω ἀπὸ τοὺς θεσμούς μας, νὰ τοὺς ἀναγνωρίσουμε, νὰ τοὺς τιμήσουμε καὶ νὰ τοὺς σεβαστοῦμε καὶ ἔτσι νὰ ἀποκτήσουμε τὴν ὀντότητα ποὺ ἀπαιτοῦν οἱ περιστάσεις, προκειμένου ὅλοι ἐνωμένοι νὰ ἀντιμετωπίσουμε τις ποικίλες προκλήσεις ποὺ ἔρχονται».

«Τελικά», ἀναρωτήθηκε ὁ Μακαριώτατος, «ποῦ πηγαίνουμε, ποῦ ὀδεύει αὐτὸς ὁ κόσμος καὶ αὐτὸς ὁ λαός, ὅταν ὅλα γκρεμίζονται γύρω μας καὶ ὅλα εὐτελίζονται;». «Θὰ ἀνεχθοῦμε μία κατάσταση», συνέχισε, «ἢ ὁποία, ἐν ὀνόματι δὴθεν τῆς ἠθικῆς τῆς κάθαρσης, θὰ μᾶς ὁδηγήσει στὴν εὐτέλεια;». «Κανείς δὲν ἀρνεῖται», ἐπισήμανε, «ὅτι καὶ μέσα στὴν Ἐκκλησία, λιγότερον ἐκεῖ καὶ περισσότερο σὲ ἄλλους χώρους, γιὰ τοὺς ὁποίους ὁμως δὲν ὀμιλεῖ κανείς, ὑπάρχουν προβλήματα». «Ἡ Ἐκκλησία βέβαια

“ἐνδιαφέρει”, γιὰτὶ πρέπει νὰ κατεδαφιστεῖ, νὰ καταστραφεῖ, νὰ ὀδηγηθεῖ στὸ περιθώριο καὶ νὰ πάψει νὰ ὀμιλεῖ, μὲ τὸν λόγο Τῆς νὰ καλύπτεται ἀπὸ τὴν ἀποδοκιμασία τοῦ λαοῦ», εἶπε. «Ἐπὶ τῆς ὁμοῦς Θεός», παρατήρησε, «γιὰτὶ ὁ λαός μας ἔχει δεῖξει θαυμαστὴ ἀντοχή». Δὲν παρέλειψε δὲ νὰ εὐχαριστήσῃ γιὰ μία ἀκόμη φορὰ τοὺς πιστοὺς, οἱ ὁποῖοι, ὅπως ἐπισήμανε, «παρὰ τὸν καταιγισμὸ τῆς προπαγάνδας, συστηματικὰ ἐδῶ καὶ δύο μῆνες, μὲ στόχο τὴ δηλητηρίαση ὁλόκληρου τοῦ λαοῦ μας, ἐξακολουθοῦν καὶ τὴν πίστη τους καὶ τὴν ἀγάπη τους πρὸς τὸν Θεὸ νὰ ἔχουν καὶ τοὺς ποιμένες τους νὰ περιβάλλουν μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη τους». «Εἶναι βέβαια φυσικόν», συνέχισε, «κάποιοι νὰ ἔχουν χάσει τὴν ἐμπιστοσύνη τους στὸν Ἱερὸ Κλῆρον, τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον». «Ὅλα αὐτὰ τὰ δεχόμαστε», ὑπογράμμισε, «διότι ἡ ταπείνωση εἶναι γιὰ ἐμᾶς, καθὼς ἐμεῖς βγαίνουμε ὀφελήμενοι». «Ὅσο πιὸ ταπεινωμένοι εἴμαστε, τόσο πιὸ δυνατοὶ γινόμαστε», εἶπε. Καὶ συνέχισε: «Ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει τὴν ταπείνωσή μας, καὶ ὁ λαός, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ μᾶς διδάξει, τελικὰ μᾶς ὀφελοῦν. Καὶ ἐμεῖς ἀντλοῦμε τὸ πνευματικὸ ὀφελος ποὺ προέρχεται ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν κρίση». «Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας», τόνισε, «ἐξέδωσε προχθὲς μία ἀνακοίνωση ἐντονης διαμαρτυρίας γιὰ ὅλες αὐτὲς τις δόσεις τῆς κακοήθειας, οἱ ὁποῖες κάθε βράδου δίδονται». «Καὶ δὲν ἔρχεται κανείς νὰ καταθέσῃ τίποτε», «γιὰτὶ αὐτὸ ποὺ ἐνδιαφέρει δὲν εἶναι ἡ κάθαρση, ἀλλὰ ἡ τηλεθέαση».

«Ἐμεῖς μὲ πνευματικότητα, καρτερικότητα, ταπείνωση καὶ κατανόηση ἀντιμετωπίζουμε αὐτὴν τὴν κατάσταση, πλὴν ὁμως ὑπάρχει καὶ ἓνα ὄριο, μπροστὰ στὴν ὑπέρβαση τοῦ ὁποῖου ὁ καθένας ἀγανακτεῖ», ἐπισήμανε. Καὶ κατέληξε: «Ἐμεῖς ὁμως ὅλους τοὺς ἀγαπᾶμε, καὶ αὐτοὺς ποὺ μᾶς ἀδικοῦν καὶ αὐτοὺς ποὺ μᾶς συκοφαντοῦν, γιὰτὶ εἴμαστε ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας καὶ μέσα σὲ Αὐτὴν ἔχουμε διδαχθεῖ νὰ συμπεριφερόμαστε μὲ ἀγάπη πηγαία καὶ ὄχι τεχνητὴ καὶ ὑποκριτικὴ. Εἴμαστε εὐγνώμονες πρὸς ὅλους αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι μὲ ὅσα λένε καὶ ὅσα πράττουν, ἔστω καὶ ἐὰν μᾶς ἀδικοῦν, τελικὰ μᾶς ὀφελοῦν, διότι μᾶς καθιστοῦν περισσότερο προσεκτικούς καὶ μᾶς ὀδηγοῦν στὸ νὰ βελτιωνόμαστε, νὰ διορθωνόμαστε, νὰ δείχνουμε τὸν καλύτερον ἑαυτό μας καὶ νὰ εἴμαστε περισσότερο ἀφοσιωμένοι στὰ ἔργα μας, διότι πολλὰς φορὲς μπορεῖ κάποιος ἀπὸ ἐμᾶς νὰ τὰ ξεχνοῦν».

(13.3.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ**Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως****Ἐπιστημονικὴ Ἡμερίδα γιὰ τοὺς Θεολόγους
Καθηγητὲς τῆς Δ/βάθμιας Ἐκπαίδευσης**

Ἐπιστημονικὴ ἡμερίδα γιὰ τοὺς Θεολόγους Καθηγητὲς τῆς δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης, μὲ κεντρικὸ θέμα: «*Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν*», διοργάνωσε ἡ Ἱ. Μητρόπολις Νεαπόλεως & Σταυρουπόλεως σὲ συνεργασία μὲ τὴν Περιφερειακὴ Διεύθυνση Π.Ε. καὶ Δ.Ε. Κεντρικῆς Μακεδονίας.

Εἰσηγητὲς στὴν ἡμερίδα ἦταν ὁ κ. Βασίλειος Γιούλτης - Καθηγητὴς Α.Π.Θ., μὲ θέμα: «*Ἡ συνάντηση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴ μηχανή*», καὶ ὁ κ. Χαράλαμπος Ἀτματζίδης - Δρ. Θεολογίας & Σχολικὸς Σύμβουλος Θεολόγων, μὲ θέμα: «*“Χῶροι” διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν*». Ἀκολούθησε ἐποικοδομητικὴ συζήτηση.

Τὴν ἡμερίδα χαίρεσαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας, ὁ Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης, ὁ Δήμαρχος Νεάπολης κ. Ναθαναὴλ Λαδόπουλος, ὁ Κοσμήτορας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Χρήστος Οἰκονόμου, ὁ Πρόεδρος τοῦ τμήματος Θεολογίας κ. Ἰωάννης Κογκούλης, ὁ προϊστάμενος τῶν Τμημάτων Ἐπιστημονικῆς καὶ Παιδαγωγικῆς Καθοδήγησης τῆς Περιφερειακῆς Διεύθυνσης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Ἰωάννης Τζανῆς, ὁ Περιφερειακὸς Διευθυντὴς Δ.Ε. Δυτικῆς Θεσσαλονίκης κ. Γεώργιος Κωνσταντινί-

δης, καὶ ὁ Διευθυντὴς Π.Ε. Δυτικῆς Θεσσαλονίκης κ. Γεώργιος Κυρίζογλου.

(23.2.2005)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερά Μητρόπολις Γλυφάδας**Οἱ δραστηριότητες τῆς Μητροπόλεως**

Μὲ ἀμείωτο τὸ ἐνδιαφέρον καὶ μὲ ἀθρόα τὴν προσέλευση καὶ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ φιλόχριστου Λαοῦ, στὶς πραγματοποιηθεῖσες πνευματικὲς ἐκδηλώσεις κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Φεβρουάριο, συνεχίσθηκαν οἱ ἄοκνες προσπάθειες τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Παύλου καὶ τῶν ἐκλεκτῶν Συνεργατῶν του, γιὰ τὴν «ἐν Χριστῶ» ἐνημέρωση, κατῆχηση καὶ πνευματικὴ συμπαράσταση τοῦ λογικοῦ Ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης.

Ποιὸ συγκεκριμένα, τὴν Κυριακὴ 6-2-05 τὸ ἀπόγευμα καὶ στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Βούλας ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε καὶ ἔκοψε τὴν Βασιλόπιττα τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀφοῦ προηγουμένως, μὲ σύντομο, ἀλλὰ ἐμπνευσμένο λόγο του, τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη προσφορὰ τους, τόσο πρὸς τὴν Τοπικὴ Ἐκκλησία, ὅσο καὶ πρὸς τὴ Νεολαία τῆς περιοχῆς. Στὸ τέλος τῆς ἐκδηλώσεως ὁ Σεβασμιώτατος διένειμε ἡμερολόγια τοίχου καὶ τσέπης τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στοὺς Κατηχητὲς καὶ Κατηχήτριες.

Τὴν ἐπομένη 7-2-03 ἡμέρα Δευτέρα καὶ στὴν Αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος «ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ» Νοσοκομείου Βούλας πραγματοποιήθηκε ἡ πρώτη γιὰ τὸν μῆνα σύναξη τῶν Φοιτητῶν καὶ Φοιτητριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ εἰσηγητὴ τὸν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρεσβ. Ἀλέξιο Φωτόπουλο, Ἐφημέριο - Καθηγητὴ Δ.Ε., ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα «περὶ ψυχῆς». Ἀκολούθησε διάλογος, τὸν ὁποῖο συντόνισε ὁ ὀμιλητὴς καὶ δόθηκαν οἱ ἀνάλογες ἀπαντήσεις, γιὰ νὰ διευκρινισθοῦν τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, ποὺ οἱ Φοιτητὲς εἶχαν τίς ἀπορίες τους.

Τὴ Δευτέρα 14-2-05 καὶ στὴν ὡς ἄνω Αἴθουσα, ἡ ὁποία ἦταν κατάμεστη ἀπὸ τὰ Μέλη τοῦ Ἀντιαιρετικοῦ ἀγῶνος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πραγματοποιήθηκε ἡ μηνιαία σύναξή τους, μὲ ὀμιλητὴ τὸν κ. Ἀναστάσιο, συνεργάτη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων τῆς Ἐκκλη-

Φωτογραφικὸ Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν Ἡμερίδα ποὺ διοργάνωσε ἡ Ἱ. Μ. Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

σίας τῆς Ἑλλάδος καὶ πρῶνν στέλεχος Προτεσταντικῆς ομάδος στὴν Πατρίδα μας. Ὁ κ. Ἀναστάσιος μίλησε ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας καὶ ἀναφέρθηκε στὸ δικό του πάθημα, μὲ τὶς φονταμενταλιστικὲς Προτεσταντικὲς ομάδες, καὶ κάλεσε τοὺς παρισταμένους νὰ μεταφέρουν, ὅπου γῆς τὸ πάθημα του, γιὰ νὰ γίνει γιὰ ὅλους ἓνα καλὸ μάθημα. Ἀκολούθως, ὑπεβλήθησαν διάφορες ἐρωτήσεις, στὶς ὁποῖες ὁ ὁμιλητὴς χωρὶς φόβο καὶ πάθος ἀπαντοῦσε μὲ εὐθύτητα καὶ εὐλικρίνεια. Φθάνοντας στὸ τέλος καὶ αὐτῆς τῆς πολὺ σημαντικῆς συνάξεως ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε, δεόντως, τὸν ὁμιλητὴ καὶ ἀπευθυνόμενος στὰ μέλη τοῦ Ἀντιαιρετικοῦ ἀγῶνος τὰ κάλεσε νὰ συνεχίσουν τὴν προσπάθεια τῆς ἐνημέρωσης, μὲ τὴ μελέτη τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ποῦ εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή, ὡς καὶ τὰ σχετικὰ ἀντιαιρετικὰ βιβλία, γιὰ τὰ ὁποῖα καὶ δόθηκε στοὺς παρευρισκομένους σχετικὴ κατάσταση.

Στὶς 21-2-05 συναντήθηκαν οἱ Φοιτητὲς καὶ οἱ φοιτήτριες, στὴ δεύτερη γι' αὐτὸν τὸν μῆνα σύναξή τους. Ὁ Ἀρχιμ. Κλαῦδιος Καλαρᾶς ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Κράτους». Μετὰ τὴν εἰσήγηση οἱ παρευρισκόμενοι τοποθετήθηκαν πάνω στὸ θέμα, ὑποβάλλοντας συνάμα καὶ εὐστοχα ἐρωτήματα.

Τὴν «ἐν Χριστῷ» ἐνημέρωση δὲν ἐπιδιώκουν μόνο τὰ λαϊκὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ οἱ Κληρικοί, ἰδιαίτερα οἱ νέοι, οἱ ὁποῖοι συναντιῶνται κάθε Τρίτη ἀνὰ 15 μέρες, στὴν Αἶθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἐνω Γλυφάδας, γιὰ νὰ ἀκούσουν καὶ νὰ συζητήσουν, μαζὶ μὲ τὸν Σεβασμιώτατο καὶ τὸν ὑπεύθυνο τοῦ Λειτουργικοῦ Σεμιναρίου π. Θεόδωρο Κουμαριανό, τὰ προβλήματα, ποῦ ἀναφύονται, κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν λατρευτικῶν καὶ ἐφημεριακῶν τους καθηκόντων. Τὸν μῆνα ποῦ μᾶς πέρασε συναντήθηκαν δύο φορές στὶς 8 καὶ 22 Φεβρουαρίου. Στὴν πρώτη συνάντηση εἰσηγητὴς ἦταν ὁ ὑπεύθυνος τοῦ Σεμιναρίου π. Θεόδωρος Κουμαριανός καὶ στὴ δεύτερη ὁ π. Παῦλος Κουμαριανός, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν βασικὰ σημεῖα τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.

Τέλος πρέπει νὰ σημειωθεῖ, ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παῦλος, διὰ τῶν τιμῶν χειρῶν του, εἰσήγαγε εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου δύο ἐκλεκτοὺς νέους τον κ. Παναγιώτη Σταυρόπουλο καὶ τον κ. Νικόλαο Πανταζῆ χειροτονήσας αὐτοὺς Διακόνους, τὸν μὲν πρῶτον τὸ Σάββατον 12-2-05 στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Γλυφάδας,

τὸν δὲ δεύτερον τὴν Κυριακὴ 13-2-05 στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Καβουρίου, ὁμιλήσας καταλλήλως, γιὰ τὸ ὑψηλὸ λειτούργημα τῆς Ἱερωσύνης καὶ καλέσας αὐτοὺς νὰ ὑπηρετήσουν τὴν μητέρα Ἐκκλησία ἀκολουθώντας τὰ πνευματικὰ ἴχνη τῶν Ἁγίων Της.

(28.2.2005)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Δραστηριότητες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου

Ἡ ἡμέρα τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας, κατὰ τὴν ὁποία ὁ ὀρθόδοξος λαὸς μας ἐπαναλαμβάνει ὡραίες παραδοσιακὲς ἐκδηλώσεις, ἀπετέλεσε εὐκαιρία ἄμεσης ἐπικοινωνίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου μὲ τὸ εὐλογημένο ποίμνιο ὅλων τῶν Δήμων τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας.

Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος πραγματοποιοῖ ἓνα ὁδοιπορικὸ ἀγάπης, ποῦ τὸν ἔφερε σὲ ἄμεση καὶ εὐλικρινῆ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς Δημοτικούς Ἄρχοντες καὶ τὸν ἀπλὸ λαὸ τῶν Δήμων Νικαίας, Κορυδαλλοῦ, Κερατσινίου, Περάματος, Χαϊδαρίου, Ἁγίας Βαρβάρας καὶ Αἰγάλεω.

Στοὺς χώρους στοὺς ὁποῖους γίνονται οἱ παραδοσιακὲς αὐτὲς ἐκδηλώσεις ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς ὑποδέχθηκε μὲ περισσὸ σεβασμὸ τὸν Ποιμενάρχη, καὶ οἱ θερμοὶ πατρικοὶ του λόγοι ἔφεραν τὴν παρήγορη καὶ στοργικὴ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Ἀλέξιος κυκλοφόρησε μὲ ἀπλότητα ἀνάμεσα στὰ παιδιά του, χαϊρέτησε ἐγκάρδια ὅλους, ἔδωσε ἀπλόχερα τὴν ἀρχιερατικὴ του εὐλογία καὶ εὐχήθηκε καλὴ καὶ εὐλογημένη Τεσσαρακοστή.

Ὁ εὐλογημένος λαὸς τῆς Μητροπόλεως, ἐκδήλωσε τὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὴν παρουσία αὐτῆ τοῦ Ποιμενάρχου τους, ἡ ὁποία, σημειωτέον, πραγματοποιεῖται κάθε χρόνο αὐτὴν τὴν ἡμέρα.

(15.3.2005)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Νέα τηλέφωνα καὶ ἰστοσελίδα

Ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Χαλκίδος ἀνακοινώνεται

ὅτι ἄλλαξε ὁ ἀριθμὸς τηλεφώνου τοῦ Γραφείου Γάμων καὶ Διαζυγίων. Ὁ νέος ἀριθμὸς θὰ εἶναι στὸ ἐξῆς: **22210.63030**.

Γνωστοποιεῖται ἀκόμη, ὅτι ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις μας ἀπέκτησε ἰστοσελίδα στὸ διαδίκτυο (internet), τῆς ὁποίας ἡ διεύθυνση εἶναι: <http://www.imchalkidos.gr>.
(15.3.2005) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ (C.E.C.)

Οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ε.Ε. ἐπικρίνουν τὴν παγκοσμιοποίηση

«Ἡ παγκοσμιοποιημένη οἰκονομία διαρρηγνύει τὶς ἀνθρώπινες σχέσεις καὶ τείνει νὰ αὐξήσῃ τοὺς κινδύνους σὲ προσωπικὸ ἐπίπεδο». Αὐτὸ ἦταν τὸ βασικὸ μήνυμα τῆς συνδιάσκεψης μὲ θέμα «*Ἀντιμετωπίζοντας τὴν παγκοσμιοποίηση: Θεωρήσεις – Ἐναλλακτικὲς – Στρατηγικὲς*» ποὺ ἔλαβε χώρα ἀπὸ 2 ἕως καὶ 6 Μαρτίου 2005 στὴν πόλη τῆς Τσεχίας Celakovice, κοντὰ στὴν Πράγα.

Ἡ συνδιάσκεψη ὁργανώθηκε ἀπὸ τὴν Οἰκουμενικὴ Ἀκαδημία ποὺ ἐδρεύει στὴν Πράγα καὶ τὸ Δίκτυο γιὰ τὴν Ἀπασχόληση καὶ τὴν Οἰκουμενικὴ ἔρευνα ποὺ δραστηριοποιεῖται σὲ εὐρωπαϊκὲς Ἐκκλησίες, σὲ συνεργασία μὲ τὸ C.E.C. καὶ ἀπετέλεσε τὴ φυσικὴ συνέχεια (follow up) 2 προηγούμενων συνδιασκέψεων διερεύνησης τῶν προκλήσεων τῆς παγκοσμιοποίησης.

Νὰ θυμίσουμε ὅτι ἡ πρώτη ἔγινε στὴ Βουδαπέστη τῆς Οὐγγαρίας τὸ 2001 γιὰ τὶς Ἐκκλησίες τῆς Κεντρικῆς, Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ τὶς Κάτω Χώρες, καὶ ἡ δευτέρη ἔγινε τὸ 2002 γιὰ τὴ Δυτικὴ Εὐρώπη.

Ἐκεῖνο ποὺ ὑπογραμμίστηκε στὴ νέα αὐτὴ συνδιάσκεψη καὶ μάλιστα πολὺ ἐμφαντικὰ ἦταν πῶς «*Οἱ παροῦσες τάσεις τῆς οἰκονομικῆς παγκοσμιοποίησης τείνουν πρὸς τὴν ἐμπορευματοποίηση ὅλο καὶ περισσότερων ἐκφάνσεων τῆς ζωῆς. Μετατρέπει τὶς ἀνάγκες σὲ ἐπιθυμίες καθιστώντας αὐτὲς ταυτόχρονα ἀκόρεστες. Οἱ δύο αὐτὲς διαδικασίες καταλύουν τὶς ἀνθρώπινες σχέσεις καὶ ὀδηγοῦν σὲ μιὰ οἰκονομία περιβαλλοντικὰ καταστροφικὴ καὶ κοινωνικὰ ἀπαράδεκτη*».

Οἱ ὅποιες ἐναλλακτικὲς λύσεις ὀφείλουν νὰ συνδυάσουν τὶς ἀνάγκες μὲ μιὰ ἰσχυρὴ ἔμφαση στὶς ἀνθρώπινες καὶ κοινωνικὲς ἀξίες, καὶ ὄχι στὴν πρωτοκαθεδρία

τῶν ἀρχῶν τῆς ἀγορᾶς. Γιὰ μιὰ τέτοια προσέγγιση ὑπάρχουν ἐκεῖνοι οἱ πόροι καὶ ἡ τεχνογνωσία (know-how) ποὺ θὰ κάνουν τὴ διαφορὰ.

Οἱ 55 συμμετέχοντες στὴ συνδιάσκεψη ἀπὸ ὅλες τὶς περιοχὲς τῆς Εὐρώπης, Ἐκκλησίες, Τοπικὲς Πρωτοβουλίες, Πανεπιστήμια καὶ Κοινωνικὲς Ὄργανώσεις ἔκαναν ἕναν ἐποικοδομητικὸ διάλογο γιὰ τὸ πῶς μποροῦν νὰ ἀντιμετωπιστοῦν οἱ ἀρνητικὲς ἐκφάνσεις τῆς παγκοσμιοποίησης. Σκοπὸς δὲν ἦταν νὰ ἐπαναληφθοῦν κοινὲς κριτικὲς ποὺ συνήθως ἀκούγονται, ἀλλὰ σκέψεις καὶ λύσεις ποὺ θὰ συμβάλουν στὴν οἰκοδόμηση ἐλπιδοφόρων ἐναλλακτικῶν.

Στὴν Συνδιάσκεψη τὰ μέλη ἐπικεντρώθηκαν στὰ ἐξῆς θέματα:

- Τροφή, Γεωργία καὶ Γεωργικὴ Ζωή
- Ἀπασχόληση, Εἰσόδημα καὶ Χρόνος
- Κοινωνικὰ καὶ Οἰκονομικὰ Δικαιώματα
- Ἀγορὲς, Τοπικὲς καὶ Παγκόσμιες Ἐναλλακτικὲς
- Πολυεθνικοὶ Ὄργανισμοὶ καὶ Οἰκονομικὴ Δημοκρατία

Ἡ ἀναζήτηση ἐναλλακτικῶν προτάσεων σὲ σχέση μὲ τὴν παγκοσμιοποίηση ἀνάγεται πρῶτιστα στὴν προσωπικὴ ἐμπειρία. Γιὰ τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους καὶ τὶς κοινότητες οἱ ἐναλλακτικὲς προτάσεις ζωῆς ὀρθώνονται καὶ ἀναπτύσσονται πολὺ πέρα ἀπὸ τὶς στρατηγικὲς ἐπιβίωσης στὶς ἀκραῖες καταστάσεις τῆς φτώχειας, τῆς πείνας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ἔτσι τονίστηκε ὅτι πρέπει νὰ δοθεῖ ἕνα θετικὸ μήνυμα γιὰ τὴ ζωὴ τόσο σὲ προσωπικὸ ὅσο καὶ σὲ κοινοτικὸ ἐπίπεδο τουλάχιστον μέσα στὴν Ε.Ε. Στὰ πλαίσια δὲ αὐτῆς τῆς πορείας ἡ ἀνακάλυψη τῆς χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ τῆς μάθησης συνιστοῦν βασικὰ διαφοροποιὰ στοιχεῖα.

Ἡ χριστιανικὴ πίστη καὶ παράδοση μᾶς καλοῦν νὰ ἀπαντήσουμε στὴ φτώχεια καὶ τὴν καταρράκωση τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας ποὺ συνεπάγεται ἡ παγκοσμιοποίηση. Ἡ Συνδιάσκεψη ἀναζήτησε τὸ πῶς ἐρμηνεύεται ἡ οἰκονομία στὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὴ χριστιανικὴ παράδοση. Τονίστηκε μὲ τὸν πιὸ ἐμφαντικὸ τρόπο ὅτι ἡ ἀνεξέλεγκτη οἰκονομικὴ δραστηριότητα ἐπιφέρει μιὰ ὀγκούμενη ἀνισότητα καὶ φτώχεια. Χρειάζεται λοιπὸν μιὰ ρεαλιστικότερη προσέγγιση τῆς Οἰκονομικῆς Ζωῆς. Οἱ ὅποιες παρεμβάσεις δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐντάσσονται στὴν κατεύθυνση τῆς παγκόσμιας δικαιοσύνης καὶ τῆς οἰκολογικῆς εὐαισθησίας.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ**Τὸ Βατικανὸ ὑπερασπίζεται τὴ διδασκαλία
τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς γλώσσας
στὴν ἐκπαίδευση**

Τὸ Βατικανὸ ἀνέλαβε ἐκστρατεία γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς γλώσσας στὴν ἐκπαίδευση, καθιερώνοντας ἐφεξῆς ἕνα βραβεῖο ποῦ θὰ ἀπονέμεται σὲ ἄρθρο ἢ κινηματογραφικὸ ἔργο ἀναδεικνύοντας τὴ σημασία καὶ τὴ συμβολὴ τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν στὴν «ἐπιστημονικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ τῶν χωρῶν μὲ Εὐρωπαϊκὸ πολιτισμό».

Τὸ Ποντιφικὸ Συμβούλιο ἀνακοίνωσε στὶς ἀρχές Φεβρουαρίου σὲ μήνυμά του ὅτι μὲ τὸ ἐγχείρημα αὐτό, μεταξὺ ἄλλων:

1. ἐνισχύονται οἱ ἱστορικὲς ἐπιστῆμες, ἀφοῦ χάρη σὲ αὐτὸν τὸ διαγωνισμὸ ἐνθαρρύνεται ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς στὶς Εὐρωπαϊκὲς χώρες ἀλλὰ καὶ σὲ ὅσες συμμερίζονται τὴν Εὐρωπαϊκὴ κουλτούρα,
2. εὐαίσθητοποιοῦνται οἱ ἐμπλεκόμενες ἀρχές καὶ θεσμοί.

Τὸ βραβεῖο αὐτό, ἡ περιοδικότητα τῆς ἀπονόμης τοῦ ὁποῦ δὲν ἔχει ἀκόμα προσδιοριστεῖ, θὰ ἀφορᾶ ἕνα δημοσιευμένο ἄρθρο τοῦ ἡμερησίου ἢ περιοδικοῦ τύπου, ἢ ταινία μικροῦ μήκους, ἢ τηλεοπτικὸ πρόγραμμα ποῦ θὰ ἐπικεντρώνονται στὴν σημαίνουσα ἀξία τῆς γνώσης τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς.

Τὸ Βατικανὸ διακηρύσσει ἐπίσης καὶ γνωστοποιεῖ «τὴ λύπη του γιὰ τὶς ὑλοποιηθεῖσες ἐκπαιδευτικὲς πολιτικὲς τῶν τελευταίων ἐτῶν στὴν Ε.Ε.». Προσβλέπει, ἐπομένως, μέσω καὶ αὐτοῦ τοῦ διαγωνισμοῦ νὰ ἀγωνιστεῖ ἐναντία στὴ διαφαινόμενη πολιτιστικὴ ὑποβάθμιση καὶ ἔνδεια τῆς ἐποχῆς, ἡ ὁποία συνδέεται ἄρρηκτα μὲ τὴν προοδευτικὴ ἀπαξίωση τῆς γνώσης τῶν λεγομένων κλασσικῶν γλωσσῶν.

Ὁ οὐσιαστικὸς σκοπὸς ἐνὸς τέτοιου ἐγχειρήματος εἶναι νὰ προκαλέσει τὴ συλλογικὴ συνείδηση καὶ αὐτοσυνειδησία ὄλων τῶν πολιτῶν τῆς Ε.Ε., μέσω τῶν ΜΜΕ, σὲ ὅλο το φάσμα καὶ τὰ ἐπίπεδα τῶν κοινωνιῶν.

Ὑπογραμμίζεται δὲ ὅτι «ἡ γνώση τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς γλώσσας δὲν συνδέεται, (δὲν ἀξιοποιεῖται) ἀναγκαστικὰ καὶ ἀποκλειστικὰ μόνο μὲ τὶς ἱστορικὲς Ἐπιστῆμες ἀλλὰ κυρίως μὲ τὴ Φιλοσοφία, τὴ Φιλολογία,

τὴ Θεολογία καὶ ὅ,τιδήποτε ἔχει μορφοποιήσει τὸν Εὐρωπαϊκὸ πολιτισμὸ μας. Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ περιθωριοποιοῦνται, οὔτε καὶ νὰ προσεγγίζονται ἀπὸ μιὰ μειοψηφία φοιτητῶν διαρκῶς συρρικνούμενη».

Τὸ μήνυμα τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου τελειώνει μὲ τὴν ἐπισημάνση ὅτι «Εἶναι ἐπιτακτικὸ αἶτημα τῶν καιρῶν νὰ ἐπαναλάβουμε στεντορεία τὴ φωνή, σὲ ὅλα τὰ θεσμικὰ ἐπίπεδα, τὴ σημασία τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς γιὰ ἕναν πολιτισμὸ τοῦ σήμερα καὶ τοῦ αὔριο, ὄχι κατ' ἀνάγκη καὶ ἀποκλειστικὰ Εὐρωπαϊκῆς προέλευσης, ἀλλὰ ἱκανοῦ νὰ ἀντιπροσωπεύει μιὰ πολιτιστικὴ κληρονομία γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα».

(Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων).

**Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι προσφέρουν
τὶς παρατηρήσεις τους γιὰ τὸ Εὐρωπαϊκὸ
Κοινωνικὸ πρότυπο**

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων τῆς COMECE, συνεισέφερε στὶς 8/3/2005 τὶς παρατηρήσεις της στὴ συζήτηση γιὰ τὴν ἀνανέωση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Στρατηγικῆς τῆς Λισσαβόνας ἐν ὄψει τῆς ἐαρινῆς συνόδου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου ποῦ θὰ γίνεῖ τὸ διήμερο 22 καὶ 23 Μαρτίου 2005.

Στὸ κείμενο αὐτὸ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς COMECE ἀναδεικνύει μὲ τὸν πιὸ ἐμφαντικὸ τρόπο τὴ ρεαλιστικὴ καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐνὸς Εὐρωπαϊκοῦ Κοινωνικοῦ μοντέλου περισσότερο χριστιανικοῦ καὶ μὲ μιὰ προοπτικὴ ἐνίσχυσης τῆς ἀνταγωνιστικότητας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομίας.

Ἐξάλλου ἡ Στρατηγικὴ τῆς Λισσαβόνας ἐδράζεται στὴν ἐπιτυχή συνέργεια καὶ συνεργασία ὄλων τῶν κοινωνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ περιβαλλοντικῶν προσδοκιῶν καὶ βλέψεων. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὸ κείμενο τῆς COMECE ἐπαναφέρει τὸ πιεστικὸ αἶτημα τῆς ἐπανεκτίμησης τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐπένδυσης στὸ Εὐρωπαϊκὸ κοινωνικὸ μοντέλο, ἐφόσον αὐτὸ εἶναι ἐναρμονισμένο μὲ τὶς χριστιανικὲς ἀξίες καὶ ἠθικὲς ἀρχές, ὡς τὴν προϋπόθεση μιᾶς ὑγιοῦς οἰκονομικῆς καὶ περιβαλλοντικῆς ἀνάπτυξης γιὰ τὶς ἐπερχόμενες γενιές.

Τὸ κείμενο αὐτὸ τῆς COMECE περιλαμβάνει 2 μέρη. Στὸ πρῶτο δίδεται τὸ πλαίσιο μέσα στὸ ὁποῖο ἐντάσσεται ἡ θεώρηση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ μοντέλου ὑπὸ

τήν ὀπτική τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς κοινωνικῆς διδασκαλίας. Ἐπικεντρώνεται ἐπίσης στὴ διακριτικὴ καὶ ἐγγενῆ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, στὸ πῶς δηλαδὴ μπορεῖ ἡ κοινωνία νὰ θέσει σὲ προτεραιότητα τὴν ἀνθρώπινη ἀνάπτυξη, τὴν οἰκογένεια, τὴν ἐκπαίδευση, τὴν ἀπασχόληση καὶ τὴν κοινωνικὴ προστασία, τὴν ποιότητα τῆς ἐργασιακῆς ζωῆς καὶ τὸ περιβάλλον.

Τὸ δεύτερο μέρος ἀναγνωρίζει ὀκτώ (8) θεματικὲς περιοχὲς ἰδιαίτερης σημασίας γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωση τῆς Στρατηγικῆς τῆς Λισσαβόνας σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ Εὐρωπαϊκὸ κοινωνικὸ μοντέλο. Αὐτὸ τὸ δεύτερο μέρος ἀποσκοπεῖ νὰ δείξει τοὺς κινδύνους ποὺ ἐνδεχομένους θὰ προκύψουν ἀπὸ τὴ μὴ χρηματοδότηση τοῦ ὑπάρχοντος κοινωνικοῦ εὐρωπαϊκοῦ μοντέλου σὲ βάρος τῶν μελλοντικῶν γενιῶν.

Τέλος ὑποδεικνύει καὶ τὴ σημασία τῆς ἐνίσχυσης τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀξιῶν μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ τῶν γενεῶν. Καλεῖ σὲ ἓνα εἰλικρινῆ διάλογο ὄλων τῶν ἐμπλεκομένων δυνάμεων τῆς Ε.Ε., ποὺ θὰ ἐμβαθύνει στὴ σχέση τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἔρευνας, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς θεολογίας μὲ σκοπὸ τὸν ἐπαναπροσδιορισμὸ τῶν διαχρονικῶν κοινῶν ἀξιῶν καὶ στόχων. Θέματα ὅπως οἱ δυσκολίες πρόσβασης καὶ ἔνταξης στὴν ἀγορὰ ἐργασίας, διεύρυνσης καὶ θωράκισης τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, ἡ ἐναρμόνιση τῆς βάσης τῶν ἐπιβαλλόμενων φόρων καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς κατανάλωσης τῶν ἐνεργειακῶν πόρων προσφέρονται γιὰ περαιτέρω συζήτηση.

Τὰ μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς COMECE ἀποτελοῦν οἱ:

- Bishop Josef Homeyer, Bishop Emeritus of Hildesheim, Germany (President of COMECE)
- Bishop Adrianus van Luyn SDB, Bishop of Rotterdam, Netherlands (Vice-President)
- Archbishop Hippolyte Simon, Archbishop of Clermont, France (Vice-President)

(Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων).

Συνάντηση τοῦ Προέδρου Barroso καὶ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων τῆς Συνέλευσης τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐπισκοπικῶν Συνόδων (COMECE)

Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι τῆς COMECE καὶ ὁ

Πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς José Manuel Barroso, συζήτησαν διεξοδικὰ γιὰ τὸ ρόλο τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας στὴν ὀλοκλήρωση τῆς νέας Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης στὴ συνάντηση ποὺ ἔλαβε χώρα κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐαρινῆς ὀλομέλειας τῆς COMECE στὶς Βρυξέλλες ἀπὸ 9 ἕως καὶ 11 Μαρτίου 2005.

Στὶς διαβουλεύσεις γιὰ τὴ Στρατηγικὴ τῆς Λισσαβόνας, ἰδιαίτερα ὑπὸ τὸ φῶς τῆς πρόσφατα ἐκδοθείσης ἐκθέσεως μὲ τίτλο «*Ἐνδυναμώνοντας τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινωνικὸ Μοντέλο - Ἰδέες γιὰ μιὰ ἀνανεωμένη Στρατηγικὴ τῆς Λισσαβόνας στὴν Ε.Ε.*», οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι ἐπανεέλαβαν ἐμφαντικὰ τὴν ἀνάγκη γιὰ μιὰ οικονομικὴ ἐπιτυχία ὡς τὸ ἐργαλεῖο ἐκεῖνο τῆς ὑποστήριξης καὶ τῆς ἐμβάθυνσης τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινωνικοῦ Προτύπου ζωῆς.

Κάλεσαν τὸν Πρόεδρο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Barroso νὰ συνεργαστεῖ ἐνεργὰ μὲ ὅλες τὶς χριστιανικὲς Ἐκκλησίες τῆς Εὐρώπης προκειμένου νὰ οἰκοδομήσουν ἀπὸ κοινοῦ μιὰ Εὐρώπη ποὺ θὰ βασίζεται σὲ ἀξίες σὲ θεματικὲς περιοχὲς ὅπως ἡ ἐργασιακὴ ζωὴ, ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ ἔρευνα. Ὁ κ. Barroso ἐπεσήμανε ὅτι ἡ Ε.Ε. καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία μοιράζονται παρόμοιες ἀξίες, καθὼς καὶ οἱ δύο αὐτοὶ θεσμοὶ ἐνσυνειδήτως δεσμεύτηκαν νὰ διαμορφώσουν μιὰ ἐνότητα στὴ διαφορετικότητα μέσα στὴν Ε.Ε. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ συμφώνησε σὲ ἓναν μόνιμο καὶ ποιοτικὸ διάλογο ποὺ θὰ καταφάσκει τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἐλευθερία.

Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι τόνισαν πῶς «*Ἡ Συνταγματικὴ Συνθήκη εἰσάγει τὶς ἀλλαγὲς ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ νὰ ἀντιμετωπιστοῦν οἱ τρέχουσες ἀλλαγὲς μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ε.Ε.*». Ἀνέδειξαν δὲ τὴν ἐπιτακτικότητα ἐνὸς ἐνημερωμένου καὶ ἀνοικτοῦ δημοσίου διαλόγου (debate) στὴ διάρκεια τῆς διαδικασίας ἐπικύρωσης ἀπὸ τὰ Κράτη-Μέλη.

Ἐκτιμώντας τὴν ἐμπλοκὴ καὶ τὶς οικονομικὲς ἐπενδύσεις τῆς Ε.Ε. στὰ Βαλκάνια, οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι ὑπογράμμισαν τὶς συνεχιζόμενες ἀλλαγὲς σὲ θέματα ὅπως ἡ συμφιλίωση, ἡ σταθερότητα, ἡ πολιτικὴ ὀργάνωση καὶ διακυβέρνηση, ἡ ἐδραίωση τῆς νομιμότητος καὶ τῆς ἀνάπτυξης μιᾶς ἰσχυρῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν καὶ τὸν συνεπακόλουθο ρόλο τῶν χριστιανικῶν εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν, ἰδιαίτερα στὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴ σταθερότητα. Ἐξέφρασαν δὲ τὴ βεβαιότητά τους γιὰ τὴν ἔναρξη στὸ ἄμεσο μέλλον τῶν ἐνταξιακῶν διαπραγματεύσεων καὶ γιὰ τὴν Κροατία.

Δεδομένων δὲ τῶν πρόσφατων ἱστορικῶν γεγονό-

των στην Ουκρανία, οι Ρωμαιοκαθολικοί Ἐπίσκοποι καλωσόρισαν τὴν ἀπάντηση τῆς Ε.Ε. στὴν πολιτικὴ ἀλλαγὴ στὴ χώρα αὐτὴ καὶ ὑποστήριξαν τὴν ἀνάγκη στενότερων δεσμῶν τῆς Ε.Ε. μετὰ τὴν χώρα αὐτή.

Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι καλωσόρισαν ἐπίσης τὴ δέσμευση τῆς Ε.Ε. γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν Ἀναπτυξιακῶν Στόχων τῆς Χιλιετίας. Κάλεσαν ἐπιπροσθέτως τὸν Πρόεδρο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Barroso νὰ ὀδηγήσει τὴ Διεθνή Κοινότητα στὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἀλληλεγγύη μετὰ τοὺς φτωχοὺς λαοὺς, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν στενῶν ὁρίων τῆς, ἰδιαιτέρως στὶς ἀναπτυσσόμενες χώρες. Ἀνέδειξαν ἐπίσης, τὴ σημασία τῆς ἀλληλεγγύης στὶς νέες οικονομικὲς προοπτικὲς γιὰ τὸ διάστημα 2007-2013 τόσο τῶν πλουσιότερων ὅσο καὶ τῶν λιγότερο ἀναπτυγμένων Κρατῶν Μελῶν τῆς Ε.Ε.

Ὁ Πρόεδρος Barroso ἀναγνώρισε στὴ συνέχεια τὸ σημαντικὸ ρόλο ποὺ διαδραμάτισε ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία στὸ διάβα τῆς ἱστορίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνσωμάτωσης καὶ ἐπικρότησε τὴ δημοσίευση ἀπὸ τὴν COMECE μιᾶς θεολογικῆς μελέτης κριτικῆς στὰ θέματα τῆς διερεύνησης καὶ προσέγγισης τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Οἰκοδομήματος μετὰ τὸν τίτλο «*Τὸ μέλλον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης καὶ ἡ εὐθύνη τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν*».

Καὶ οἱ δύο πλευρὲς ὑπεστήριξαν τὴν ἀνανέωση τῆς διαδικασίας τῆς Βαρκελώνης ὡς ἐργαλείου ἐνθάρρυνσης τῆς εἰρήνης γιὰ τὴ Μέση Ἀνατολή. Ἐξέφρασαν δὲ τὴν διακαῆ τους ἐπιθυμία καὶ τὸ πόθο νὰ συνεισφέρουν καὶ στὸ σχετικὸ Διαθρησκειακὸ διάλογο στὴν Ε.Ε.

Ὁ Πρόεδρος ἀναγνώρισε τὴν ἀνάγκη καὶ γιὰ μιὰ στενότερη συνεργασία μετὰ τῆς Ε.Ε. καὶ τῶν ΗΠΑ σὲ αὐτὸ τὸ θέμα καὶ ἐπιδοκίμασε τὴν πρόταση τῆς COMECE γιὰ

ἓνα σεμινάριο ποὺ θὰ διεξαχθεῖ τελικὰ στὶς Βρυξέλλες τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 2005 καὶ θὰ ἀφορᾷ τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς Ἐπισκόπους τῆς Ε.Ε. καὶ τῶν ΗΠΑ.

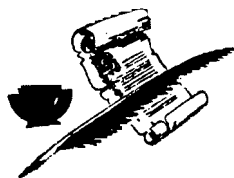
Τὸ μέλλον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης

Ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς προαναφερθείσας θεολογικῆς μελέτης καὶ τῆς πρόσφατης διαδικασίας ἐπικύρωσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης, οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι ἐπικεντρώθηκαν σὲ ἓνα κείμενο ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ τὸ κλειδί στὴν ἀνάγνωση καὶ κατανόησή της. Τὸ κείμενο τιτλοφορεῖται «*Ἡ Συνθήκη ποὺ ἐδραιώνει ἓνα Σύνταγμα γιὰ τὴν Εὐρώπη – Στοιχεῖα γιὰ μιὰ ἀξιολόγηση*» («*The Treaty Establishing a Constitution for Europe – Elements for an evaluation*») καὶ θὰ χρησιμοποιηθεῖ ἀπὸ τὶς ἐθνικὲς Τοπικὲς Συνόδους τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς ἐργαλεῖο ἐνθάρρυνσης τοῦ δημοσίου διαλόγου μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ στὴν Ε.Ε.

Ἐπηρεσία Βασικῶν Δικαιωμάτων

Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι διέγραψαν παραστατικὰ καὶ τὰ βήματα γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπηρεσίας Βασικῶν Δικαιωμάτων ποὺ προβλέπεται, ὡστόσο νὰ ἐνεργοποιηθεῖ καὶ δραστηριοποιηθεῖ τὸ 2007. Ἡ COMECE, ἐπεσήμανε τὴ διάθεσή της νὰ ὑποστηρίξει τὶς πρωτοβουλίες ἐκεῖνες ποὺ θὰ σέβονται τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, τὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ θὰ ἀνέχονται τὶς ποικίλες διακρίσεις.

(Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων)

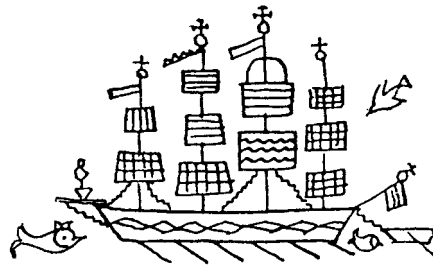
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

**ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ
ΠΕΡΙ
ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ
ΝΕΟΥ
ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ**

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 705/370/21.2.2005 Ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκδοθείσης κατὰ τὰς κειμένας καὶ ἰσχυοῦσας διατάξεις, διορίζεται ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ (κατὰ κόσμον Χρῆστος Μεντζελόπουλος), Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιγραμματέως Αὐτῆς, προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 παραγρ. 4 τοῦ Ν. 590/77 καὶ τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 8 τοῦ Ν. 2817/2000, ὡς κεκτημένος ἅπαντα τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 3ῃ Μαρτίου 2005

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΕΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ἀμετάκλητες ἀποφάσεις τῶν Συνοδικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 7.12.1988 ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ κοινοποιήσεως ὑμῖν τῶν ἐκάστοτε τελεσιδίκων, ὀριστικῶν καὶ ἀμετακλήτων ἀποφάσεων τῶν Συνοδικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, γνωστοποιούμεν ὑμῖν ὅτι:

1) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5/2004 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεβλήθη, ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Πρεσβύτερον Σπυρίδωνα Κουφάκη τοῦ Νικολάου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

2) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/2004 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεβλήθη, ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Ἱερομόναχον Ἀνδρόνικον Κούτσην, κατὰ κόσμον Βασίλειον τοῦ Πέτρου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου, ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ Μοναχικοῦ αὐτοῦ Σχήματος καὶ διαγραφῆς αὐτοῦ ἐκ τοῦ μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου Ζακύνθου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

3) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 13/2004 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεβλήθη, ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Πρεσβύτερον Ἀλέξανδρον Μουρατίδην τοῦ Εὐριπίδου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

4) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/2005 ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεκυρώθη ἡ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9/2004 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπιβληθεῖσα ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Πρεσβύτερον Παναγιώτην Παπαδόπουλον τοῦ Ἀναστασίου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, ποινὴ τῆς Καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

5) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/2005 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος ἐτροποποιήθη ἡ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/2004 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ ἐπιβληθεῖσα ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὴν Μοναχὴν Χριστονύμφην Καργούδη, κατὰ κόσμον Ἑλένην τοῦ Βασιλείου, Ἡγουμένην τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου «*Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου*» Ἄνω Ἄσκου Λαγκαδᾶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, ποινὴ τῆς ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Ἄνω Ἄσκου Λαγκαδᾶ καὶ τοῦ σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐπὶ τριετίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νικολάου Φραγκοπηδήματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, εἰς ποινὴν σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ τῆς οἰκείας Μονῆς ἐπὶ δὶμηνον μετ' ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Ἄνω Ἄσκου Λαγκαδᾶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ.

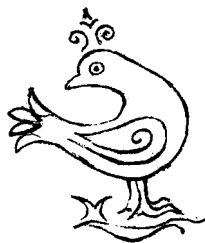
6) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/2005 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεβλήθη, ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Πρεσβύτερον Ἰωάννην Ζαβαλάκον τοῦ Νικολάου,

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

7) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3/2005 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεβλήθη, ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Πρεσβύτερον Βασίλειον Παπαϊωάννου τοῦ Ἀντωνίου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

Αἱ ἀνωτέρω δικαστικαὶ ἀποφάσεις κατέστησαν τελεσίδικοι, ὀριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι, συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «*Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας*», ὡς τίθενται καὶ ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4 ἔδ. 2, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2) Τὸ Β.Δ. ὑπ' ἀρ. 33/8.1.1969 (ΦΕΚ Α, 8/22.1.1969) περὶ τῆς ἐγκρίσεως συστάσεως τοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ», καὶ τοῦ ἀπὸ 8.1.1969 Ὄργανισμοῦ λειτουργίας αὐτοῦ.

3) Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

4) Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καὶ πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας.

5) Τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 1/28.1.2005 Κανονιστικὴν Ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωὴλ περὶ τῆς τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8.1.1969 Ὄργανισμοῦ (Κανονισμοῦ) τοῦ ἀνωτέρω Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 ἔδ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977.

6) Τὴν ἀπὸ 11.1.2005 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7) Τὴν ἀπὸ 16.2.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς, ἀποφασίζει:

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Ἐγκρίνει τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 1 τῆς 28.1.2005 Κανονιστικὴν Ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωὴλ περὶ τῆς τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8,1,1969 Ὄργανισμοῦ τοῦ ἀνωτέρω Ἰδρύματος διὰ τοῦ ἀπὸ 28.1.2005 ἐπομένου Κανονισμοῦ ἔχοντος ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΤΟΙΟΥΤΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Σύστασις, Ἔδρα, Σφραγίς καὶ Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Ἄρθρον 1

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 33/8.1.1969 Β. Διατάγματος (ΦΕΚ Α, 8/22.1.1969) ἐγκρίθηκε ἡ σύστασις τοῦ κοινωφελοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ», μὲ ἔδρα τὴν πόλιν τῆς Ἐδέσσης, ὡς Εἰδικῆς Φιλανθρωπικῆς Ὄργανώσεως - Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ»

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικὴν φέρουσαν ἔξωθεν μὲν τὰς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ» καὶ ἔσωθεν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ» εἰς δὲ τὸ μέσον τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ.

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς βοήθειας εἰς τοὺς δεομένους τοιαύτης. Τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐπιτυγχάνει τὸ Ἴδρυμα διὰ τῶν ἐξῆς μέσων:

1. Διὰ τῆς ἀγορᾶς φαρμάκων, ἐξόδων νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, ἀγορᾶς τροφίμων, καυσίμου ὕλης, πληρωμῆς ἐνοικίων καὶ λοιπῶν ἀναγκῶν τῶν ἀποδεδειγμένως ἀπόρων κατοίκων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας.

2. Διὰ τῆς καταβολῆς ἐξόδων δι' ἀποφυλάκισιν ἀτόμων εὐρισκομένων εἰς φυλακὰς ὡς καὶ διὰ προστασίαν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

3. Διὰ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς συμπαράστασεως εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους λαοὺς τῶν Ἀνατολικῶν χωρῶν, εἰς Ἑλληνας πρόσφυγας τοῦ Πόντου καὶ εἰς Βορειοηπειρώτας.

4. Διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἐκκλησιαστικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων λειτουργίας των.

5. Διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἀπόρων πολυτέκνων οἰκογενειῶν καὶ ἀπόρων μαθητῶν καὶ σπουδαστῶν.

6. Διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀσθενεσθέρων οἰκονομικῶς Ἱερῶν Μονῶν, καθὼς καὶ τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν διενεργουμένων ἐκδρομῶν καὶ νεανικῶν ἐκδηλώσεων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων εἰς τόπους τῆς Πατρίδος ἡμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδίδαξαν Ἀπόστολοι καὶ ἡγίασαν μάρτυρες τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

7. Διὰ τῆς βραβεύσεως, δι' οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀριστούχων μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

8. Διὰ τῆς ἀνεγέρσεως καὶ συντηρήσεως Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκοτροφείων, Γηροκομείων, Ἀσύλων, Τεχνικῶν σχολῶν, αἰθουσῶν διαλέξεων, βιβλιοθηκῶν, Ἰδρυματικῶν

Ναῶν, θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν συμβόλων, Ἱερῶν Μονῶν, οἰκιῶν ἀπόρων καὶ ἄλλων παρεμφερῶν ἔργων, τὰ ὅποια θὰ ἐξυπηρετοῦν τὰς θρησκευτικὰς, ἐθνικὰς καὶ ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν Πνευματικῶν κέντρων καὶ τοῦ κτιρίου τῆς Μητροπόλεως καὶ ἐν γένει παντὸς κτιρίου Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου.

9. Διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀσθενεσθέρων ἐνοριακῶν φιλοπτῶχων καὶ φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων.

10. Διὰ τῆς ἐνισχύσεως παντὸς εἶδους ἐράνου, διενεργουμένου νομίμως διὰ φιλανθρωπικούς, θρησκευτικούς, ἐθνικούς καὶ κοινωνικούς σκοποὺς.

11. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῶν ἐκδόσεων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, περιοδικῶν καὶ διαφωτιστικῶν ἐντύπων καὶ φυλλαδίων, πρὸς διαφωτισμὸν τῶν κατοίκων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν βιβλιοθηκῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, Πνευματικῶν Κέντρων, Ἐνοριακῶν Πνευματικῶν Κέντρων, Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ διὰ τῆς λειτουργίας Βιβλιοπωλείου καὶ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

12. Διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως παντὸς ἄλλου μέσου συντείνοντος εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ποῦ δὲν ἀναγράφεται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν.

13. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῶν ὑπὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως διενεργουμένων Ἡμερίδων ἢ καὶ Συνεδρίων.

14. Διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διοίκησις καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος

Ἄρθρον 4

Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι Αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ (Πρωτοσυγκέλλου ἢ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου) τριῶν Κληρικῶν καὶ τριῶν λαϊκῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν διοριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ τριετεί θητεία.

Πᾶν μέλος ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἐσαύτως, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου δύναται νὰ ἀντικατασταθῆ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του λόγω ἀπουσιῶν ἐκ τῶν Συνεδρίων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὀλιγωρίας περὶ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων.

Ἄρθρον 5

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ δὶμηνον ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἤθελε κρίνη τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ ἤθελεν ζητηθῆ ἐγγράφως ὑπὸ τεσσάρων τουλάχιστον μελῶν ἀναφερόντων τὰ θέματα δι' ἃ ζητοῦσι τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κατισχυοῦσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναγινώσκονται εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην Συνεδρίασιν καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν μελῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην Συνεδρίαν αὐτοῦ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του τὸν Γραμματέα, τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Ἐλεγκτὴν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 6

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ διεξάγει πᾶσαν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ, τηρῶν σχετικὸν φάκελλον ὡς καὶ τὸ πρωτόκολλον.

Ὁ Γραμματεὺς δύναται νὰ ἐπικουρῆται εἰς τὸ ἔργον του ὑπὸ τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος, ὡς ὑπόλογος κατὰ πᾶσαν ὥραν ἐναντι τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τηρεῖ ἅπαντα τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως.

Ὁ Ταμίας δὲν δύναται νὰ ἔχη εἰς χεῖρας του ποσὸν πλεόν τῶν πέντε χιλιάδων εὐρώ (5.000,00 €), τὰ ὁποῖα θὰ διαθέτῃ διὰ τοὺς προαναφερθέντας σκοποὺς κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου.

Ὁ Ἐλεγκτὴς ἐλέγχει τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τὰ βιβλία Ταμείου καὶ Πρακτικῶν ἄτινα καὶ πρὸ τῆς χρήσεως αὐτῶν θεωροῦνται καὶ σφραγίζονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸ Πρωτόκολλον τῆς εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας τοῦ τε Γενικοῦ καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, ἅπαξ τοῦ ἔτους.

Ἐσαύτως, ὁ Ἐλεγκτὴς ἐλέγχει τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

Ἄρθρον 7

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τὸ Ἰδρυμα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ τε Γενικὸν καὶ τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα ἐνώπιον πάσης Δικαστικῆς καὶ Διοικητικῆς Ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἰδρύματος προηγουμένη ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπικυρώνει τὰ ἀποσπάσματα Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8

Τὸ ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ εἰς τὰ Ὑποεπιτροπὰς, εἶναι τιμητικόν, αἱ δὲ προσφερόμενα ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεὰν ἄνευ ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος, Περιουσία καὶ Διαχειρίσεις

Ἄρθρον 9

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Αἱ ἐκάστοτε ὑπ' αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

2. Εισφοραὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐγγραφόμεναι ἐν τοῖς Προϋπολογισμοῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων Συμβουλίων καὶ νομίμως ἐγκρινόμεναι.

3. Κληρονομία, κληροδοσία καὶ δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἢ καὶ ἀφιερώματα ἐκ μέρους παντὸς τρίτου ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα ἔσοδα.

4. Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ὡς καὶ εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν.

5. Πρόσοδοι ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.

6. Ποσοστὸν, ἑβδομήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (70%) ἐπὶ τῶν προσόδων τοῦ Γενικοῦ Ἑράνου τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ». Τὸ δὲ ὑπόλοιπον 30% ἀποδίδεται εἰς τὰ ἐπιμέρους Φιλόπτωχα Ταμεῖα τῶν Ἐνοριῶν.

7. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ πάσης νομίμου πηγῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ πᾶν ἔσοδον προερχόμενον ἐκ τοῦ Κηροπλαστείου καὶ τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς Μητροπόλεως, τὰ ὅποια εἶναι καταστήματα μὴ κερδοσκοπικά.

Ἄρθρον 10

Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ ἡ ἐκποίησης ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κειμένας ἐκάστοτε διατάξεις «περὶ ἐκμισθώσεως καὶ ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

Διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς χρῆμα ἐκδίδεται Γραμμάτιον Εἰσπράξεως ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου, διὰ πᾶσαν δὲ εἰσφορὰν εἰς εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξις παραλαβῆς ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ ἀκολουθεῖ σχετικὴ καταχώρισις ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 11

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ὡς οὗτοι καθορίζονται εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 12

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐξουσιοδοτῇ τὸν Πρόεδρον διὰ τὴν παροχὴν οικονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς ιδιώτας ἢ φοιτητὰς, μαθητὰς, ἀρρώστους κ.λπ., ἀνάλογα μὲ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν ἐκδίδεται ἔνταλμα πληρωμῆς ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου, διὰ πᾶν δὲ χορηγούμενον εἶδος ἐκδίδεται διατακτικὴ ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 13

Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν κειμένων διατάξεων «περὶ ἐγκρίσεως Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν».

Ἡ χρηματικὴ Περιουσία τοῦ Ἰδρύματος ὅταν ὑπερβαίνη τὰ πέντε χιλιάδες εὐρώ (5.000,00 €), δεόν ὅπως κατατίθεται παρὰ τῷ ἐν Ἐδέσση ὑποκαταστήματι Τραπεζῆς, διὰ τὴν ἀνάληψιν δὲ οἰουδήποτε ποσοῦ ἀπαιτεῖται Τραπεζικὴ ἐπιταγὴ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 14

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἅπασα ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑφ' ἧς διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα

Ἄρθρον 15

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, συνιστᾶται παρ' ἐκάστη Ἐνορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παράρτημα αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον», στερού-

μενον ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος καὶ διοικούμενον ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς Προέδρου, ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου καὶ τριῶν ἐνοριτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, εἰς οὓς Ναοὺς ὑπηρετοῦσι πλείονες Ἐφημέριοι. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος καὶ οἱ τρεῖς ἐνορίται προτείνονται ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου - Προέδρου τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἶναι τριετής.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, δύνανται νὰ ἀντικατασταθῶσι καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, εἴτε λόγῳ παραιτήσεως, εἴτε λόγῳ θανάτου, εἴτε μετ' ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 16

Ἄπαντα τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεία ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 17

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐνὸς ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς Συνεδριᾶν καταρτίζεται εἰς Σῶμα, ἐκλέγουσα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς, Γραμματέα καὶ Ταμίαν, τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἀσκουμένων πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τοὺς πόρους τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως, ὧν ὑπόλογος κατὰ πᾶσαν ὥραν ἔναντι τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 18

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου συνεδριάζει τακτικῶς μὲν κατὰ δὴμινον, ἐλέγχουσα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ παρελθόντος διμήνου, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κρίνεται τοῦτο ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 19

Πόροι τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι:

1. Εἰδικὴ ἐπιχορήγησις τοῦ οἰκείου Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγραφομένη ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ προῖον ὑφισταμένου ἐν τῷ οἰκείῳ Ἱερῷ Ναῷ εἰδικοῦ κυτίου ὡς καὶ τὸ προῖον ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τῷ οἰκείῳ Ἱερῷ Ναῷ, διενεργουμένης μετ' ἐγκρισιν τοῦ Μητροπολίτου.

3. Αἱ προαιρετικαὶ τακτικαὶ ἢ ἔκτακτοι εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

4. Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ κληροδοτήματα.

5. Ποσοστὸν τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%), ἐκ τοῦ ἐράνου τῆς «*Ἡμέρας τῆς Ἀγάπης*».

6. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ πάσης νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 20

Οἱ πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται διὰ τὴν ἐντὸς τῆς Ἐνορίας πραγμάτων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναγραφομένων σκοπῶν.

Ἄρθρον 21

Πᾶσα πληρωμὴ γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἐπὶ τῇ βάσει Ἐνταλμάτων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ λαμβάνοντος.

Αἱ εἰσπράξεις γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει Γραμματίων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 22

Τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου μετρητὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ποσὸν τῶν χιλίων εὐρώ (1.000,00 €). Τὰ ἐπὶ πλέον κατατίθενται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ εἰς τὸ πλησιέστερον Ὑποκατάστημα Τραπεζικῆ ἐπιταγῆ, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 23

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα τηροῦν τὰ ἐξῆς βιβλία:

1. Βιβλίον Πρακτικῶν.
2. Βιβλίον Ταμείου.
3. Πρωτόκολλον εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας.
4. Γραμμάτια Εἰσπράξεων.
5. Ἐντάλματα Πληρωμῶν.
6. Διπλοτύπους ἀποδείξεις παραλαβῆς εἰδῶν.
7. Διατακτικὰς χορηγήσεως εἰδῶν, ἅπαντα ἠριθμημένα καὶ τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτοῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 24

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα δὲν διαθέτουν ἴδιαν σφραγίδα, ἀλλ' ἅπαντα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευόμενα βιβλία καὶ ἔντυπα αὐτῶν σφραγίζονται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 25

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα ὑποβάλλουσι κατ' ἔτος, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, τὸν ἀπολογισμὸν τῆς προηγουμένης χρήσεως μεθ' ἀπάντων τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαχειρίσεως, εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Γενικὴ Συνέλευσις καὶ λογοδοσία

Ἄρθρον 26

Ἄπαξ τοῦ ἔτους συνέρχονται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται Ἐκθεσις τῶν Πεπραγμένων καὶ προγραμματίζεται ἡ περαιτέρω δραστηριότης τοῦ Ἰδρύματος, συντασσομένου σχετικοῦ Πρακτικοῦ, ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τῶν Προέδρων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

Ἄρθρον 27

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Ἡ «Ἡμέρα τῆς Ἀγάπης»

Ἄρθρον 28

Ἡ «Ἡμέρα τῆς Ἀγάπης», καθ' ἣν διεξάγεται Γενικὸς Ἐρανος ἐν ἀπάσῃ τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, δι' ἠριθμημένων κουπονίων, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Εἰδικὰ Διατάξεις

Ἄρθρον 29

Περὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἐπιλαμβάνεται καὶ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Άρθρον 30

Ο παρών Κανονισμός καταργείται ή τροποποιείται υπό της Ίερας Συνόδου, κατόπιν απόφασεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου, λαμβανομένης εν Συνεδρία υπό την Προεδρίαν του Μητροπολίτου.

Άρθρον 31

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και τὸ ἐπίσημον Δελτίον της Ίερας Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 32

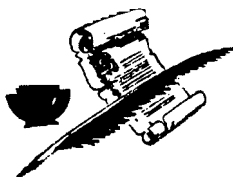
Έκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εις βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου της Ίερας Μητροπόλεως, τὸ ὕψος της ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆ.

Ἀθῆναι 16 Φεβρουαρίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 318

Θέμα: Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου

Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου κατὰ τὴν 318 συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου τοῦ Σωτηρίου Ἔτους 2004, ἔχον ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

2. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «*Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν*».

3. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

4. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμο 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὶς Δημόσιες Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὶς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

5. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004, ἐγκύκλιον σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις*».

Ἀποφασίζει

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπιπλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, οἱ ὁποῖες δὲν δύνανται νὰ καλυφθοῦν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸ Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας, ἢ ὁποῖα γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημόσιων Ἔργων

διέπει τὰς καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοια ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωνίες, αἵτινες τυχὸν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται στὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μετὰ τὴν καθ' ὑλὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὐτὴ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντληση τῆς Προδικασίας, ὅπως αὐτὴ προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξη μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεση ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἢ δὲ θεωρησὶς αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτηση τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴ διακήρυξη.

10. Σὲ περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξει καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὶς σχετικὰς Μελέτες, δύναται νὰ ἀνατεθεῖ ἢ ἐκπόνῃ αὐτῶν σὲ εἰδικὸ

ἐμπειρο ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεση ἔργου Μηχανικὸ, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγηση τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Οἱ μελέτες, οἱ ὁποῖες συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχή.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωση Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεση Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ζακύνθου καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἢ ὁποῖα στελεχώνεται ἐκ τριῶν μηχανικῶν, διοριζομένους, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τριετῆ θητεία, δυναμένη νὰ ἀνανεωθεῖ.

Ζάκυνθος 30 Δεκεμβρίου 2004

Ὁ Μητροπολίτης - Πρόεδρος

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

**Θέμα: Προκήρυξη Συμμετοχής Κατάταξης Κληρικῶν γιὰ Πλήρωση Κενῶν
Θέσεων Στρατιωτικῶν Ἱερέων Α' καὶ Β' Τάξεως**

Προκηρύξεις

**Ἑποικιοῦ Ἐθνικῆς
Ἄμυνας**

**Ἱερώων Μητροπόλεων:
Καλαβρύτων
καὶ Αἰγιαλείας
Κυδωνίας
καὶ Ἀποκορώνου
Καρπενησίου
Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος
Τρίκκης καὶ Σταγῶν
Κασσανδρείας**

**Κλητήρια ἐπιχορήματα
Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀθηνῶν
Ἱεράς Μητροπόλεως
Λαγκαδῶν**

1. Ἐχοντας ὑπόψη:

α. Τὸ Ν.Δ. 90/1973 «Περὶ τοῦ Ἐθνησκευτικοῦ Σώματος τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων», (ΦΕΚ Α' 168).

β. Τὴ με ἀριθμὸ πρωτ. 29492/31-10-2001 Κοινὴ Ἀπόφαση Πρωθυπουργοῦ καὶ Ἑποικιοῦ Ἐθνικῆς Ἄμυνας «Ἀνάθεση ἀρμοδιοτήτων Ἑποικιοῦ Ἐθνικῆς Ἄμυνας στοὺς Ἑποικιοῦς Ἐθνικῆς Ἄμυνας», (ΦΕΚ 1483 Β'), ὅπως αὐτὴ τροποποιήθηκε με τὴ με ἀριθμὸ πρωτ. 705/28-2-2002 Κοινὴ Ἀπόφαση Πρωθυπουργοῦ καὶ Ἑποικιοῦ Ἐθνικῆς Ἄμυνας (ΦΕΚ 258 Α').

Προκηρύσσομε

διαγωνισμό γιὰ τὴν κατάταξη κληρικῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν πλήρωση ἑπτὰ (7) κενῶν θέσεων Στρατιωτικῶν Ἱερέων Α' καὶ Β' Τάξεως (Λοχαγῶν ἢ Ἑπολοχαγῶν).

2. Οἱ ὀργανικὲς θέσεις τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων θὰ πληρωθοῦν με ἱερεῖς, ὕστερα ἀπὸ ἐπιλογή, μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ἀγάμων ἢ ἐγγάμων, ποὺ φέρουν τὸ πρῶτο ἢ δεῦτερο ἱερατικὸ βαθμὸ (Διακόνου-Πρεσβυτέρου) καὶ ἔχουν ἐκπληρώσει τὶς στρατιωτικὲς τοὺς ὑποχρεώσεις ἢ νόμιμα ἀπαλλαγεῖ ἀπ' αὐτές.

3. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παραπάνω οἱ ὑποψήφιοι πρέπει:

α. Νὰ ἔχουν τὴν Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια.

β. Νὰ εἶναι πτυχιῶχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἰσοτίμου Ὀρθοδόξου Σχολῆς τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀναγνωρισμένης ἀπὸ τὸ Κράτος ἢ φοιτητὲς τούτων, ἐφόσον διανύουν τουλάχιστον τὸ τρίτο ἔτος τῶν σπουδῶν, ἢ ἀπόφοιτοι Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἢ Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου ἢ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας. Ἀπ' αὐτούς, ὅσοι ἔχουν πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς ὀνομάζονται ἱερεῖς Α' τάξεως (Λοχαγοὶ) καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἱερεῖς Β' τάξεως (Ἑπολοχαγοὶ).

γ. Νὰ ἔχουν ὀρθὴ καὶ ὑγιὴ πίστη, ἡθος σεμνὸ, βίον λιτὸν καὶ γενικὰ διαγωγή ἀνεπίληπτη.

δ. Νὰ μὴν ἔχουν καταδικασθεῖ γιὰ πράξη ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ νόμον ὡς κακούργημα, ἀνεξάρτητα ἀν ἀποκαταστάθηκαν, ἢ γιὰ κάποιον ἀπὸ τὰ πλημμελήματα κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ἀπάτης, ἐκβιάσεως, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, ἀπιστίας περὶ τὴν ὑπηρεσία, παραβάσεως καθήκοντος, συκοφαντικῆς δυσφημῆσεως, ψευδορκίας, γιὰ παράβαση τῶν νόμων περὶ προσβολῶν τοῦ πολιτεύματος καὶ προδοσίας τῆς χώρας καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν, χρήσεως ναρκωτικῶν καὶ λαθρεμπορίας ἢ γιὰ ἀπόπειρα αὐτῶν καὶ οὔτε νὰ ἔκκρεμεῖ σὲ βάρος τοὺς ποινικὴ δίωξη γιὰ κάποιον ἀπὸ τὰ προαναφερόμενα ἐγκλήματα.

ε. Νὰ μὴν ἔχουν τιμωρηθεῖ γιὰ βαρέα, κατὰ τὴν κρίση τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου δικαιολογητικῶν (ἄρθρο 4 τοῦ Ν.Δ. 90/73) ἐκκλησιαστικὰ ἀδικήματα.

στ. Νὰ εἶναι σωματικῶς ἱκανοί.

ζ. Νὰ ἔχουν ἡλικία μικρότερη τῶν σαράντα (40) χρονῶν, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 1763/88 «Στρατολογία τῶν Ἑλλήνων».

4. Ὅσοι ἔχουν τὰ νόμιμα προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ καταταγοῦν στὸ Θρησκευτικὸ Σῶμα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ὀφείλουν νὰ ὑποβάλουν αἴτηση, ὅπως τὸ συνημμένο ὑπόδειγμα, νόμιμα χαρτοσημασμένη, ἢ ὅποια νὰ περιέλθει στὸ ΓΕΕΘΑ/Β ΚΛ./ΔΙΔΥΠ & ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ/ΤΜ.-Δ-ΔΘ/Β1Β1 μέχρι καὶ τὴν 30-4-2005, ἐπισυνάπτοντας, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ, τὰ παρακάτω δικαιολογητικά:

α. Πιστοποιητικὸ τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητας στὸ ὁποῖο νὰ ἔχει ἐπικολληθεῖ φωτογραφία τοῦ ὑποψηφίου, θεωρημένη ἀπὸ τὴν Ἐκδοῦσα Ἀρχὴ καὶ στὸ ὁποῖο νὰ ἀναγράφεται ἡ ἡλικία του καὶ νὰ φαίνεται ὅτι ἔχει τὴν Ἑλληνικὴ Ἰθαγένεια.

β. Κυρωμένο ἀντίγραφο τοῦ τίτλου σπουδῶν τους ἢ πιστοποιητικὸ τῆς Σχολῆς τους.

γ. Πιστοποιητικὸ τύπου «Α» τοῦ ἀρμοδίου Στρατολογικοῦ Γραφείου.

δ. Πιστοποιητικὸ τῆς Ἀρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς γιὰ τὸ κανονικὸ καὶ τὴ χρονολογία τῆς χειροτονίας τους καὶ γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴ διαγωγή τους (παράγραφος 3γ ἀνωτέρω), καθὼς καὶ ἐὰν ἔχουν ἢ ὄχι καταδικασθεῖ γιὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀδικήματα.

ε. Ἀντίγραφο Ποινικοῦ Μητρώου.

στ. Πιστοποιητικὸ τοῦ Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν τοῦ τόπου κατοικίας τους, στὸ ὁποῖο νὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐκκρεμεῖ δὲ βάρος τους ποινικὴ δίωξη.

ζ. Πιστοποιητικὸ τοῦ Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου κατοικίας τους, στὸ ὁποῖο νὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐκκρεμεῖ σὲ βάρος τους ποινικὴ δίωξη.

5. Ὑπόψη ὅτι ὅσοι ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους φέρουν τὸ βαθμὸ τοῦ διακόνου, πρὶν ἀπὸ τὴν κατάταξή τους ὡς Στρατιωτικῶν ἱερέων θὰ πρέπει νὰ ἔχουν χειροτονηθεῖ σὲ πρεσβυτέρους, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

6. Ὅσοι θὰ ἐπιλεγοῦν γιὰ κατάταξη, παραπέμπονται μὲ διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἄμυνας, στὴν Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Στρατοῦ, γιὰ κρίση τῆς σωματικῆς τους ἰκανότητας. Οἱ ἰατρικὲς ἐξετάσεις θὰ λάβουν χώρα στὸ 414 ΣΝΕΝ. Οἱ μὴ παρουσιαζόμενοι ἔγκαιρα στὴν ἐξέταση ἀποκλείονται.

7. Αἰτήσεις ὑποψηφίων ποὺ ἔχουν ὑποβληθεῖ στὸ παρελθόν καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς τῆς ἐγκυκλίου δὲν θὰ ληφθοῦν ὑπόψη.

8. Σχετικὲς πληροφορίες παρέχονται ἀπὸ τὴν Δ/νση Θρησκευτικοῦ τοῦ ΓΕΕΘΑ (τηλέφωνο 210 657 1059) καὶ ἀπ' ὅλα τὰ Γραφεῖα Θρησκευτικοῦ τῶν Μεγάλων Μονάδων.

9. Οἱ ἱερεὲς Μητροπόλεις, πρὸς τὶς ὁποῖες κοινοποιεῖται ἢ παροῦσα, παρακαλοῦνται νὰ μεριμνήσουν γιὰ τὴν κοινοποίησή της στοὺς Διακόνους καὶ ἱερεῖς τῶν περιφερειῶν τους.

10. Τὸ Τμῆμα Δημοσίων Σχέσεων/ΓΕΕΘΑ νὰ κοινοποιήσει περίληψη τῆς Ἐγκυκλίου σὲ δύο ἡμερήσιες ἐφημερίδες τῆς Ἀθήνας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ σὲ τρία (3) συνεχῆ φύλλα καθὼς ἐπίσης καὶ στὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόραση.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἀνδρέου Δ.Α. Ἁγίου Ἀνδρέου

(Πρώην Κοινότητος Πτέρης) Δήμου Αἰγίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου 2005

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρων 33-37 τοῦ ὑπ'

ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Κατσιφαριανῶν Κυδωνίας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Χανίοις τῆ 14ῃ Φεβρουαρίου 2005

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνατολικῆς Φραγκίστης -
Εὐρυτανίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρπενησίῳ τῆ 23ῃ Φεβρουαρίου 2005

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεγάρων καὶ Σαλαμίνοσ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Δημητρίου Ἀσπροπύργου,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανο-

νικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Μεγάροις τῆ 24ῃ Φεβρουαρίου 2005

† Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμίνοσ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πληρῶσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ Γραμματέωσ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεωσ Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/16/5857 π.ἔ./28-1-2003 Π.Υ.Σ., καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεωσ τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ ἐν Τρικάλοις Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεωσ, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡσ ἄνω θέσεωσ.

Ἐν Τρικάλοις τῆ 28ῃ Φεβρουαρίου 2005

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κασσανδρείασ

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πληρῶσιν μιᾶς (1) θέσεωσ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΠΕ Γραμματέωσ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεωσ Κασσανδρείασ, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/16/5857 π.ἔ./28-1-2003 Π.Υ.Σ., καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεωσ τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ ἐν Πολυγύρῳ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεωσ, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡσ ἄνω θέσεωσ.

Ἐν Πολυγύρῳ τῆ 22ῃ Μαρτίου 2005

† Ὁ Κασσανδρείασ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 2005

Πρὸς τὸν

Διάκονον π. Ἀλέξιον Πανώργιον

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

(Ἀγνώστου Διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, δυνάμει τῶν ἄρθρων 55 καὶ 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας», ὡς οὗτος ἰσχύει κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (Ἀγ. Φιλοθέης 19-21), τὴν 6ην Ἀπριλίου 2005, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 09:00 π.μ. ἵνα δικασθῆς ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν ἐπὶ: α) αὐτογνώμονι ἀποβολῇ τοῦ ἱερατικοῦ σου σχήματος, β) παραιτήσῃ ἐκ τῆς ἱερατικῆς σου ιδιότητος, γ) δεινότητῳ σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, καὶ συγκεκριμένως ὅτι διὰ τῆς ἀπὸ 17ης μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ἐπιστολῆς σου πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ δηλοῖς ὅτι παραιτεῖσαι ἐκ τῶν Διακονικῶν σου καθηκόντων ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, δηλώσῃς ἦν καὶ ὑλοποίησας διὰ τῆς μὴ ἐνασχίσεως ἐκτοτε τῶν καθηκόντων σου, ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ΞΒ' τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, Ι' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ΙΣΤ' τῆς ἐν Σαρδικῇ τοπικῆς Συνόδου.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς σου τῇ ὥς ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμανδρίτης
Ἱερώνυμος Νικολόπουλος

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 2005

Πρὸς τὸν

Διάκονον π. Κυπριανὸν Κάνιγκ.

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

(Ἀγνώστου Διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, δυνάμει τῶν ἄρθρων 55 καὶ 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας», ὡς οὗτος ἰσχύει κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (Ἀγ. Φιλοθέης 19-21), τὴν 6ην Ἀπριλίου 2005, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 09:00 π.μ. ἵνα δικασθῆς ἐπὶ τῆς ἀποδιδομένης σοι κατηγορίας ἐπὶ αὐθαρέτῳ ἐγκαταλείψει τῆς διακονικῆς σου θέσεως καὶ συγκεκριμένως ὅτι ἐνῶ μὲ ἀιτησὶν σου ἐζήτησες ἀπολυτήριον, προκειμένου ἵνα ἐνταχθῆς εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐνῶ σοῦ ὑπεδείχθη ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις, ἦτοι ἡ ἀνάγκη ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς τοῦτο πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐὰν συμφώνησεν θὰ διεβίβαζε τὴν αἴτησιν αὐτὴν εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, προκειμένου ἵνα ἰκανοποιηθῆ τὸ ὡς ἄνω αἴτημά σου, οὐδὲν ἀπήντησες εἰς τὴν σχετικὴν ὑπόδειξιν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐμφανίζεσαι εἰς τὴν θέσιν σου, διακόψας πᾶσαν ἐπικοινωνίαν καὶ μὲ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀδικήματι σαφῶς προβλεπομένῳ καὶ ρητῶς τιμωρουμένῳ ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ΛΕ' τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, καὶ Γ' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικῆς Συνόδου.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς σου τῇ ὥς ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμανδρίτης
Ἱερώνυμος Νικολόπουλος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΓΚΑΔΑ**ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ**

Ἐν Λαγκαδᾷ τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 2005

Πρὸς τὸν

Ἱερομόναχον π. Ἀθανάσιον Ὁρφανίδην

Ἀδελφὸν τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου

τοῦ Παντοκράτορος

(Ἀγνώστου Διαμονῆς)

Καλοῦμεν σὲ ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Θωμᾶ Φαρδῆ, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Κυράνης Ὑοσσης, ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνωδᾷ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 45/10-2-2005 ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾷ κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ καὶ δυνάμει τῶν ἄρθρων 55 καὶ 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας», ὡς οὗτος ἰσχύει κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1997 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἐν Λαγκαδᾷ καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῇ 28ῃ Μαρτίου 2005, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Δευτέρα καὶ ὥρα 11.00' π.μ. προκειμένου ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν ἐπί: α) αὐτογνώμονι ἐγκαταλείψει τῆς ἱερᾶς Μετανοίας σου, β) αὐτογνώμονι ἀποβολῇ τοῦ Μοναχικοῦ Σχήματος, γ) αὐτογνώμονι παραιτήσῃ ἐκ τῆς ἱερατικῆς σου ιδιότητος καὶ δ) δεινοτάτῳ σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς σου, θέλει ἐνεργηθῶσι κατὰ σοῦ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 112 τοῦ Ν. 5383/1932 ὡς ταῦτα ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1997.

Ὁ Ἀνακριτῆς

Πρωτοπρεσβύτερος

Θωμᾶς Φαρδῆς

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος

Διονύσιος Ἀλεβιζάκης

